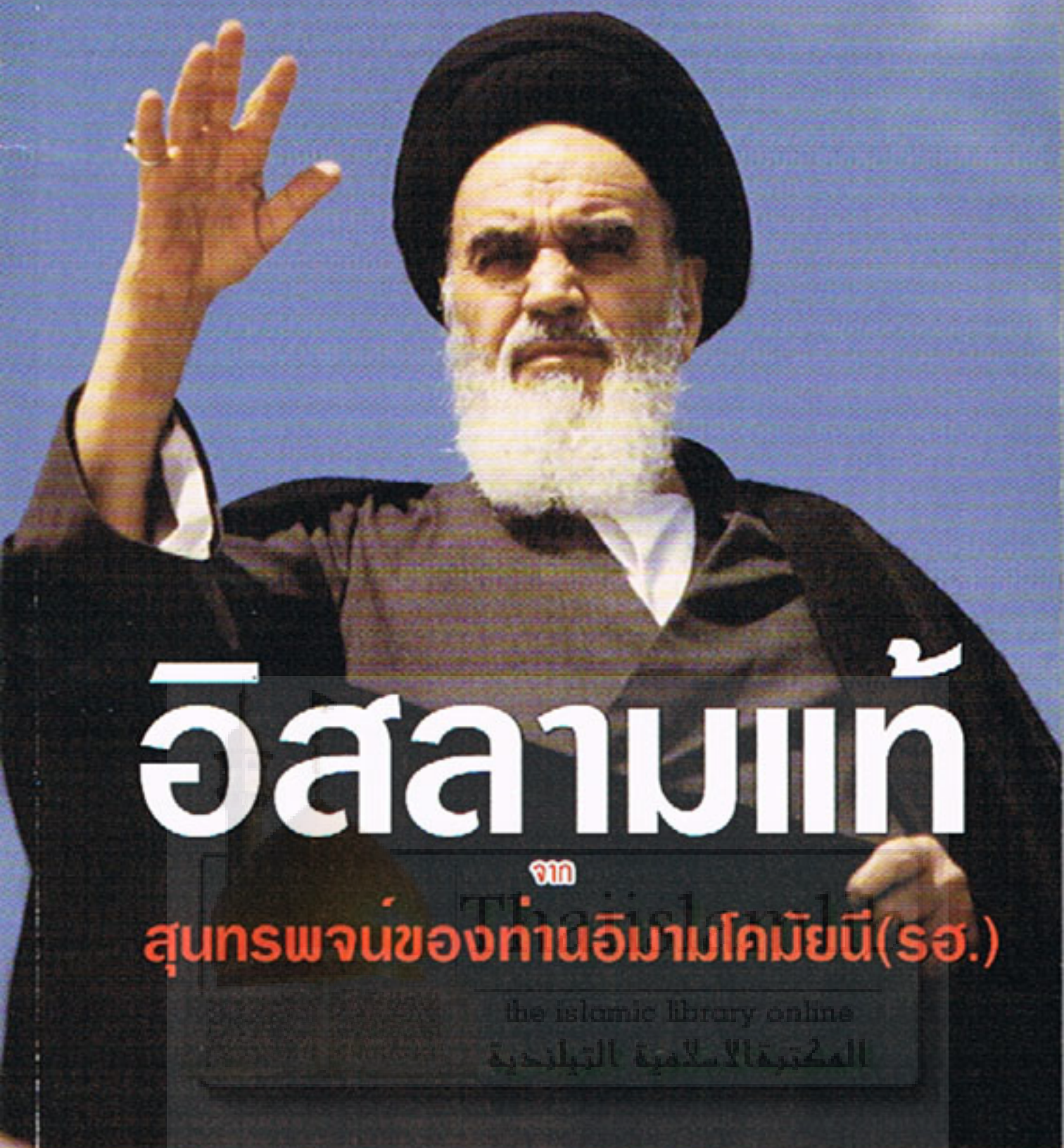

PURE ISLAM IN THE SPEECHES AND MESSAGES OF IMAM KHOMEINI (RH.)

อิสลามแท้

จาก

สุนทรพจน์ของท่านอิมามโคมัยนี(รฮ.)

the islamic library online

المكتبة الإسلامية الإلكترونية

เชคชัยนูลออบิดิน ฟินดี แปล/เรียบเรียง

ISBN 978-974-06-9674-2

ชื่อหนังสือ อิสลามแท้ จากสุนทรพจน์ของท่านอิมามโคมัยนี (รฮ)

TITLE : PURE ISLAM IN SPEECHES AND MESSAGES OF IMAM KHOMEINI (RH.)

แปล/เรียบเรียง โดย เชกซัยนูลออบิดีน ฟินดี

EDITOR : SHEIK ZAINUL ABIDEEN FINDY

ผู้อำนวยการผลิตโดย นายมุฮัมมัด ตัมฮิดี

MANAGING DIRECTOR : MR.MOHAMMAD TAMHIDI

จำนวนพิมพ์ ๒,๐๐๐ เล่ม

CIRCULATION : 2,000 COPIES

ปีที่พิมพ์ มิถุนายน ๒๕๕๑

YEAR OF PUBLICATION : JUNE 2008

ออกแบบปก/รูปเล่ม สุบาเคี บินกามิตร

GRAPHIC DESIGNED : SUBAKEY BINKAMIT

จัดพิมพ์โดย ศูนย์วัฒนธรรม สถานเอกอัครราชทูต สาธารณรัฐอิสลามแห่งอิหร่าน

ประจำกรุงเทพฯ เลขที่ ๑๐๖, ๑๐๖/๑ ซอยเอกมัย ๑๐ แยก ๖ (ซอยเจริญมิตร)

ถนนสุขุมวิท ๖๓ คลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐

โทร. ๐-๒๓๙๒๒๖๒๐-๒ แฟกซ์ ๐-๒๓๙๒๒๖๒๑

PRINTED BY:

THE CULTURAL CENTER, EMBASSY OF THE ISLAMIC REPUBLIC OF IRAN

106, 106/1 SOI EKAMAI 10 YEAK 6 (SOI CHAROEN MITT),

SUKHUMVIT 63, KLONGTON NUA, VADHANA, BANGKOK 10110

TEL. 0-23922620-2 FAX 0-23922623

สารบัญ

บทนำ

ส่วนที่ ๑ เรื่องทั่วไป

บทที่ ๑ ความเปรียบเทียบพร้อมและศักราชแห่งอิสลาม

บทที่ ๒ สาเหตุที่มุสลิมล่าหลัง

ส่วนที่ ๒ คุณลักษณะอิสลามแท้

บทที่ ๑ อิสลามคือศาสนาทางการเมือง

บทที่ ๒ รัฐบาลอิสลาม : เงื่อนไขการมีอยู่ของอิสลามแท้

บทที่ ๓ อิสลามคือศาสนาแห่งการยืนหยัดสู้และปลดปล่อย

บทที่ ๔ อิสลามของผู้ค้อยโอกาส และผู้ถูกละเมิดสิทธิ

บทที่ ๕ อิสลามกับความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย

ส่วนที่ ๓ ลักษณะเด่นของอิสลามแบบอเมริกา

บทที่ ๑ การแยกศาสนาออกจากการเมือง

บทที่ ๒ อิสลามแห่งความประนีประนอมและความมั่นคง

ส่วนที่ ๔ ผู้สนับสนุนอิสลามแท้ กับอิสลามตามแนวคิดอเมริกา

บทที่ ๑ ผู้ปกป้องอิสลามแท้

บทที่ ๒ ผู้สนับสนุนอิสลามแบบอเมริกา

ส่วนที่ ๕ ความเป็นศัตรูต่ออิสลามแท้

บทที่ ๑ สาเหตุแห่งการต่อต้านและการแสดงความเป็นศัตรู

บทที่ ๒ วิธีการต่อสู้และแสดงความเป็นศัตรู

บทนำ

เมื่อมองอิมาม โคมัยนีในฐานะนักฟื้นฟูศาสนาและในฐานะนักแก้ไขสังคม ท่านก็มีสถานะอันสูงเด่นยิ่ง อิมาม โคมัยนีเป็นนักการศาสนา นักการศาสนามีได้ทำหน้าที่เพียงอธิบายหลักการศาสนาเท่านั้นแต่จะต้องปกป้องและดูแลศาสนาด้วย ศาสนาที่มาจากพระเจ้านั้นถูกประทานลงมาเพื่อมนุษยชาติ มนุษย์ซึ่งอาศัยอยู่บนพื้นดิน ในช่วงเวลาหนึ่งในสถานที่หนึ่ง และสภาพแวดล้อมในสังคมหนึ่ง โครงสร้างทางความคิด ปัญญา และความรู้สึกของเขาเป็นผลมาจากตัวแปรที่แตกต่างกันทั้งที่มาจากภายในและที่มาจากภายนอก มนุษย์ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิ์เลือก แต่ขณะเดียวกันก็มีความจำที่ต้องอย่างมากและเป็นความจำกัดทางธรรมชาติ ซึ่งคงไม่ต้องรอว่ามนุษย์ทุกคนต้องมีคุณสมบัติตรงตาม สังคมและวัฒนธรรมและไม่หันเหออกจากแนวทางที่ถูกตั้ง

อย่างไรก็ตาม มนุษย์ทุกคนจะต้องค้นหาศาสนาแห่งพระเจ้าทำความเข้าใจและปฏิบัติไปตามนั้น ความเข้าใจและการนำพาของมนุษย์คนหนึ่งนั้นถึงแม้ว่าจะไม่มีใครคอยจ้องทำลายเขาก็ตาม เขาก็อยู่ในสภาพที่ถูกถามและตั้งข้อสังเกตอยู่ตลอดเวลา หากไม่มีคำถามและการตั้งข้อสังเกต ก็จะไม่มีการจารึกสู่ความสมบูรณ์ทางความคิดของมนุษย์ได้เลย ความพยายามอย่างแผ่วกว้างและความกล้าลึกทางวิชาการ ความคิดของนักปรัชญาแห่งพระเจ้า นักโต้ตอบปัญหาความเชื่อทางศาสนา และนักปราชญ์ที่เป็นผู้แก้แค้นต่างก็มีคุณลักษณะทางธรรมชาติ ซึ่งบางครั้งก็ถูกนำไปใช้ในทางที่ผิดจากน้ำมือของฝ่ายตรงข้าม ที่ว่านี้ด้วย ในประเด็นนี้เราไม่สงสัยเลยว่า วิทปัญญาและความรู้แจ้งเห็นจริงแบบอิสลามนั้นย่อมต้องมีพลัง มีอำนาจเหลือเฟือ มีความกล้าลึก และมีอิทธิพลพิเศษ

ท่านอิมาม โคมัยนีเป็นหนึ่งในกลุ่มคนที่อยู่ในวงการของปรัชญาการโต้ตอบหลักความเชื่อและการรู้แจ้งเห็นจริงแบบอิสลามที่ดีเด่นที่สุดคนหนึ่ง และเป็นหนึ่งในกลุ่มคนชั้นแนวหน้าที่มีความสามารถทางด้านหลักความเชื่อและการใช้ปัญญา ด้วยเหตุนี้เองท่านจึงมีความเอนกกว่านักการศาสนา และนักวินิจฉัยหลักคำสอนของศาสนาผู้ยิ่งใหญ่อีกมากมาย ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่ามีความโดดเด่นเป็นพิเศษในด้านองค์ความรู้ทางศาสนาที่ตาม แต่ด้วยความที่มีข้อจำกัดด้านองค์ความรู้และความเข้าใจในทุกมิติขององค์ความรู้ นั้น และผลของมันก็คือการปราศจากซึ่งทัศนคติที่กว้างไกลนั่นเองเป็นสาเหตุให้เขาเหล่านั้นไม่สามารถทำหน้าที่ผู้พิทักษ์ศาสนาและเป็นที่เชื่อถือไว้ใจได้

ด้วยมุมมองเช่นนี้ เราจึงเห็นว่า โคมัยนี คือผู้ดูแลศาสนาที่ยิ่งใหญ่ ผู้สร้างความรู้ชีวิตชีวาให้กับหลักการและคุณค่าของอิสลามและผู้ปกป้องสิ่งเหล่านั้นจากวาทภัยแก่งความกังขาและอุทกภัยแห่งความสงสัย

แต่การฟื้นฟูศาสนาอื่นก็มีความสำคัญกว่าเป็นหลายเท่า ซึ่งในด้านนี้อิมาม โคมัยนีก็มีภาพฉายที่โดดเด่นและชัดเจน ศาสนาของพระเจ้าตกอยู่ในสภาวะที่ถูกคุกคามจากสองด้านดัดขานบดบังกันมาโดยตลอดและจะยังคงมีอยู่ต่อไป หนึ่งก็คือ จากพวกความคิดสับสนที่มีทัศนคติแคบซึ่งพยายามที่จะ

เสนอความเข้าใจอันบกพร่องและไม่เป็นกลางของตนในเรื่องศาสนาเข้าไปแทนที่สังฆกรรมอันเป็น
อมตะ และศาสนาอันเที่ยงแท้ ฉายภาพความคิดพินิจ และมารยาทธรรมดาๆ ว่าเป็นความศักดิ์สิทธิ์
และเป็นสากล และทำให้ศาสนาของพระเจ้าซึ่งเป็นคำบัญชาที่อยู่เหนือกาลเวลาและเกี่ยวข้องกับ
มนุษยชาติทุกยุคทุกสมัยต้องตกอยู่ในสภาพถูกบีบรัดและสับสนในนามของศาสนาและบางทีอาจอ้าง
ว่าเพื่อรับใช้มวลชน...

อีกด้านหนึ่งก็คือศาสนาตกอยู่ในสภาพถูกโจมตีจากพวกคิดชั่วที่ต้องการเพียงความสุขในโลก
นี้ ซึ่งเมื่อพวกเขาเห็นว่าศาสนาเป็นดวงวางความรู้สึกรากฐานของชีวิตของตนเอง ความต้องการอันไม่มีที่
สิ้นสุด หรือ ไม่ก็พยายามเอาแนวความคิดศาสนาไปใส่อยู่ในความคิดและการดำเนินชีวิต ของผู้คนที่อยู่
ภายใต้การครอบงำของพวกเขา ถ้างานดังกล่าวไม่ง่ายขึ้น พวกเขาก็จะพยายามยืนยันภาพพจน์อิสลาม
ที่ถูกดัดแปลงให้เหมาะสมกับความปรารถนาของพวกเขาเข้าไปในสังคมและประวัติศาสตร์

ฝ่ายที่อยู่ตรงข้ามของสองด้านนี้ก็คือ ผู้มีความเชื่ออย่างแท้จริงในศาสนาและมีความกล้า ได้
ยืนหยัดปกป้องเนื้อแท้ของศาสนา พื้นฟูและปรับปรุงสังคมที่มีศาสนา อดทนต่อความยากลำบาก
ทั้งหลาย และก็มักจะต้องเสียดสละชีวิต ไปในหนทางอันศักดิ์สิทธิ์นี้

สถานะของมูญาซิดะฮิดที่มีความคิดกระจัดกระจาย และเป็นนักสู้อย่างแท้จริงคือประจักษ์พยานที่
ชัดเจนถึงรากฐานและการดำรงอยู่ของการปรับปรุงสังคมและการฟื้นฟูศาสนาในสังคมอิสลาม อิมาม
โคมัยนีคือมูญาซิด (นักต่อสู้ในวิถีทางศาสนา) ซึ่งมั่นคงอยู่ในแนวความคิดการมองการณ์ไกล เพียบพร้อม
และเปิดเผยแนวทางใหม่ให้กับทุกคนที่ตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะต่อสู้กับการบีบคั้น เป็นผู้นำที่ไม่เหมือน
ใคร ซึ่งมีส่วนร่วมอยู่ในทุกสมรภูมิแห่งการเผชิญหน้าในสังคม เป็นมูญาซิดที่ล้มรัฐบาลของทรราช
และชอบผูกมิตรกับศัตรูของประชาชน เป็นผู้เปลี่ยนแปลงอิหร่านซึ่งเป็นเมืองขึ้นสู่อิสรภาพและ
เพียรหาเกียรติยศ ฉะนั้น โคมัยนีผู้ยิ่งใหญ่ท่านนี้เองคือผลผลิตของการฟื้นฟูและการแก้ไขโลกทัศน์
ทางศาสนาในประวัติศาสตร์อิสลามอย่างไม่ต้องสงสัย ชัยชนะของการปฏิวัติอิสลามแห่งอิหร่านคือ
บทสรุปที่สำคัญที่สุดของความพยายามใช้ความคิดและการต่อสู้หลายสิบปีของท่านในสมรภูมิของ
การฟื้นฟูศาสนาและการแก้ไขสังคม

ขบวนการซึ่งได้รับการชี้นำของท่านนั้นประสบชัยชนะและล้มล้างรัฐบาลนอญและเป็น
ปรปักษ์ต่อชาติและประชาชนเป็นขบวนการต่อสู้ที่กว้างไกลที่สุด ลุ่มลึกที่สุด และมีส่วนร่วมของ
ประชาชนมากที่สุด...

การปฏิวัติอิสลามได้รับชัยชนะในยุคที่การมีศาสนาเป็นเรื่องยากและถูกจำกัดขอบเขตอยู่ใน
วัฒนธรรมและอารยธรรมของคนส่วนใหญ่ ท่านนำอิสลามกลับมาสู่เวทีอีกครั้งในฐานะศาสนาที่ยังไม่
ตายและตัวช่วยประชาชาติซึ่งพวกล่าอาณานิคมลิดรอนความปิติสุขและเสรีภาพ ศาสนาที่เรียกร้องสู่
ความยุติธรรม อิสรภาพ เสรีภาพ และรัฐที่วางอยู่บนความต้องการ เจตนารมณ์ และความศรัทธาของ
ผู้คน...

ถึงแม้ว่าในตลอดประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาเฉพาะอย่างยิ่งศตวรรษที่ผ่านมา มีผู้อาวุโสที่ทำให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูศาสนาในสังคมและการเมืองทางสังคม แต่ขบวนการอิสลามซึ่งนำโดยอิมามโคหมัยน์นั้นเมื่อพิจารณาในด้านความลุ่มลึก กว้างไกล และผลพวงที่เกิดขึ้นแล้ว ต้องนั้กว่ายากจะเปรียบเทียบกับผู้อาวุโสเหล่านั้น หากงานอันยิ่งใหญ่ของท่านอิมามมีเพียงมิติด้านการเมืองและสังคมนั้นภาพฉายของการเป็นนักฟื้นฟูของท่านนั้นก็ยังคงยิ่งยงและจรัสแสง แต่การฟื้นฟูศาสนาไม่ว่าจะสรุปอยู่แค่เพียงการปฏิวัติอิสลามเท่านั้นก็หาไม่

อิสลามซึ่งอิมามโคหมัยน์ทำหน้าที่เป็นผู้อธิบายนั้น คือศาสนาซึ่งจำเป็นต้องสำแดงความเหมาะสมและความสามารถของตนเองเข้าไปในทุกสถานการณ์ เวทีแห่งการดำเนินชีวิต และสภาพทางสังคมต่อการจัดการโลกทัศน์ของประชาชน และเป็นผู้มีอำนาจที่จะจัดหาปัจจัยที่สัมพัทธ์และรับรู้ได้ของประชาชน คำพูดที่พร่างพรูจากความทรงจำของท่านอิมามเมื่อกล่าวถึงอนาคตของประชาคมอิสลามและการพูดถึงอิสลาม ในฐานะศาสนาที่ยังมีชีวิตที่มีความสามารถและจำเป็นต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในพฤติกรรมทั้งหลาย ท่านได้สำแดงความเหนือกว่าของอิสลามในการจัดการชีวิตของมนุษยชาติให้เห็นนับตั้งแต่ท่านเริ่มใช้ชีวิตในแวดวงวิชาการและสังคม ผลงานที่เป็นข้อเขียนในวัยหนุ่มของท่านอิมามนั้นยังคงมีอยู่ การแสดงความคิดเห็นของท่านต่อสถานการณ์ นักการเมือง และการเอาใจใส่ต่อประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสถาบันสอนศาสนาแห่งเมืองกุมเป็นประจักษ์พยานยืนยันถึงแนวคิดอันกระฉ่างชัดที่ปรากฏอยู่ในส่วนหัวที่สำคัญที่สุดของขบวนการอิสลามโลกทัศน์เช่นนี้ยังคงจรัสแสงอยู่ตราบนานาวาระสุดท้ายของชีวิตอันจำเริญของท่าน

ฟัตวา (คำวินิจฉัยหลักการศาสนา) อันกระฉ่างชัดและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของท่านอิมามนั้นถูกนำเสนอเข้ามาในเวทีแห่งการจักรปัญหาสังคมแห่งการปฏิวัติและสังคมของมนุษยชาติวันนี้ และสิ่งที่จะจัดปัญหาความยุ่งยากในการจัดการระบบคำชี้้นำอันทรงพลังของท่านในเรื่องการที่จะต้องมีอิจญ์ติฮาด (วินิจฉัยหลักการศาสนา) ที่เหมาะสมและเพียงพอสำหรับการจัดการสังคมที่ซับซ้อนในโลกเวลานี้และในอนาคต และตามทัศนะของท่านแล้วต้องมีคุณลักษณะที่เป็นมัจญ์ตะฮิดญามอฺซุซชะรออิฏ (ผู้รู้ชั้นวินิจฉัยหลักการศาสนาที่มีความพร้อมในทุกด้าน) และเหมาะสมที่จะเป็นผู้นำผู้ยิ่งใหญ่ของการปฏิวัติอิสลามทั้งหมดนั้นผุดขึ้นมาจากหลักการและมาตรฐาน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงช่องว่างทางความคิดแบบอิสลามของท่านอิมามอับอิสลามแบบเฉยเมย และแข็งทื่อ ช่องว่างระหว่างอิสลามที่มาเพื่อมนุษยชาติ ปลดปล่อยมนุษย์ เชิญชวนมนุษย์สู่การดูแลอนาคตของตนเอง และทั้งหมดนั้นเป็นบทนำสำหรับความผาสุกในด้านอื่นของชีวิต กับอิสลามแบบต่ำต้อย ช่องว่างระหว่างอิสลามแท้ที่มีต้นแบบมาจากท่านศาสดากับอิสลามเทียมที่มีต้นแบบมาจากอเมริกา ดังที่ท่านอิมามให้คำจำกัดความของอิสลามแท้ว่า

“อิสลามซึ่งผู้ถือธงชัยคือพวกเท้าเปล่า พวกถูกกดขี่ และคนยากคนจน ส่วนศัตรูของอิสลามก็คือพวกมีฉากริฐ พวกปฏิเสธ พวกนายทุนและพวกบูชาเงิน อิสลามซึ่งมีพรรคพวกที่แท้จริงเป็นพวกที่

“ไม่อาจเข้าถึงทรัพย์สินและอำนาจ ส่วนศัตรูที่แท้จริงคือพวกเจ้าเล่ห์เพทุบายแสวงหาอำนาจ และพวก
แสรังทำตัวว่าศักดิ์สิทธิ์”

หนังสือ อิสลามแท้ : จากสุนทรพจน์ของท่านอิมาม โคมัยนี (ร.ฮ.) ที่อยู่ในมือของท่านผู้อ่านนี้
เป็นการรวบรวมเอาคำพูด คำปราศรัย และสาส์นที่ท่านอิมาม โคมัยนี (ร.ฮ.) ได้มีโอกาสนำเสนอให้
ประชาคม โลกได้รับรู้ นับตั้งแต่ท่าน ได้ทำหน้าที่นักการศาสนาผู้ปกป้องอิสลามตั้งแต่วัยหนุ่ม
จนกระทั่ง ได้เข้ามาทำหน้าที่ผู้นำขบวนการปฏิวัติอิสลามในฐานะผู้นำศาสนา และสานต่อแนวคิดอัน
เจิดจรัสและทรงคุณค่าของท่าน ในฐานะผู้นำสาธารณรัฐอิสลามแห่งอิหร่านซึ่งท่านพยายามที่จะสื่อให้
ประชาชาติมุสลิมโดยรวมและประชาชาติอิหร่านเป็นการเฉพาะในบางสถานการณ์ได้เห็นแนวคิด
วิธีการ และผลพวงของอิสลามสองแบบที่ดำเนินอยู่ในโลกเวลานี้คือ อิสลามแท้ซึ่งมาจากแนวทางของ
ท่านศาสดามุฮัมมัด (ศ.) กับอิสลามเทียมซึ่งมาจากแนวทางที่ถูกวางไว้โดยอเมริกา นี่คือนิวคิดแบบ
อิสลามที่ถูกกลั่นออกมาจากภูมิความรู้ของนักการศาสนาที่ทำหน้าที่ วัชรยะตุลอันบิยาอ์ (ทายาทของ
บรรดาศาสดาอะดัม) อย่างแท้จริง

ส่วนที่ ๑
เรื่องทั่วไป

“

อิสลามมาเพื่อฝึกฝนเรา
และนำพาเราสู่
ความสมบูรณ์พูนสุข

”

บทที่ ๑

ความเพียบพร้อมและศักยภาพแห่งอิสลาม

ความเพียบพร้อมของอิสลาม

“อิสลามมิได้เป็นเช่นศาสนาอื่นที่มีปรากฏให้เราเห็น อิสลามสร้างทุกสิ่งทุกอย่างของความ เป็นมนุษย์ อิสลามสร้างทั้งปัญญาจรรยา มารยาท การขัดเกลาจริยธรรม การประพฤติปฏิบัติ สร้างทุก สิ่งที่มนุษย์มีความจำเป็นต้องใช้มัน อิสลามล้วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับด้วยกันทั้งสิ้น อิสลามไม่เหมือนกับการปกครองรูปแบบอื่นซึ่งเข้าไปเกี่ยวข้องกับเฉพาะเรื่องที่เป็นการเมือง การรวมตัวของประชาชน โดยไม่ใส่ใจว่าผู้คนปัจเจกชนจะทำอย่างไรเมื่ออยู่ในบ้านของตนเอง ไม่ว่าพวกเขาจะทำอะไรในบ้าน ของตนเองรัฐบาลก็ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเลย ถ้าพวกเขาจะเล่นการพนันในบ้านของตนเองก็เป็นเรื่องของ พวกเขา แต่ถ้าเกิดทำลายความสงบสุขของบ้านเมือง ทางเราก็จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับ อิสลามมีปฏิสัมพันธ์ กับพวกท่านทั้งที่อยู่ในบ้านซึ่งเป็นที่ส่วนตัวของพวกท่านกับครอบครัวของพวกท่าน อิสลามมีเรื่องที่จะบอกกับพวกท่านในประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวท่านกับเพื่อนบ้านของพวกท่าน

อิสลามมีประเด็นว่าพวกท่านต้องสัมพันธ์กับคนในหมู่บ้านเดียวกันอย่างไร ต้องอยู่ร่วมกับ คนต่างศาสนาอย่างไร ทั้งหลายทั้งปวงนั้นมิมารยาทที่อิสลามได้สอนเอาไว้ นั่นหมายความว่า อิสลาม ไม่ใช่รูปแบบของรัฐบาลทั่วไป แต่เป็นรูปแบบการปกครองหนึ่งซึ่งมีทั้งการเมืองการปกครอง การ สร้างตัวตนของความเป็นมนุษย์ในด้านจิตวิญญาณ ซึ่งอิสลามต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับว่า ท่านต้องมีความ เชื่อเช่นไร มีจรรยา มารยาทอย่างไร มีความประพฤติอย่างไร ต้องทำอย่างไรในบ้าน เรื่องเหล่านี้ อิสลามล้วนเข้ามามีบทบาททั้งสิ้น โดยที่ไม่มีรัฐบาลของประเทศใดเข้ามายุ่งเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ หมายความว่า ไม่มีรัฐบาลใดมาบอกกับพวกท่านว่า เมื่อพวกท่านอยู่ในบ้านของตนเอง พวกท่านต้อง ไม่ทำอย่างนั้น ห้ามทำอย่างนี้ เขาไม่มีหน้าที่ต้องบอกว่า ใครควรจะทำอะไรในบ้านของตนเอง แต่ทว่า อิสลามนั้นอยู่กับพวกท่าน มีปฏิสัมพันธ์กับท่าน หมายความว่า อิสลามจะบอกพวกท่านว่าต้องทำอย่าง นั้น ต้องมีจรรยา มารยาทเช่นนี้ พวกท่านต้องคิดเช่นไร พ่อต้องปฏิบัติอย่างไรกับลูก เด็กๆ ต้องมีหน้าที่ อย่างไรต่อพ่อต่อแม่ แม่ต้องปฏิบัติตัวอย่างไรต่อลูก พี่น้องต้องทำอย่างไรต่อกัน ทุกคนในครอบครัว ต้องมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างไร ครอบครัวแต่ละครอบครัวในสังคมต้องวางตัวกันอย่างไร ทั้งหมดนี้ อิสลามมีแบบแผนให้ปฏิบัติตาม มีแนวความคิดของตนเอง...”

“บรรดาศาสดาก็เช่นนั้น พวกท่านเหล่านั้นได้ทำหน้าที่อธิบายทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับจิตวิญญาณ เกี่ยวข้องกับระดับชั้นทางปัญญาและเกี่ยวข้องกับศูนย์กลางแห่งสิ่งอันพ้นญาณวิสัยแก่พวกเรา อัลกุ รอนก็ทำหน้าที่อธิบายทุกสิ่งที่เป็นหน้าที่ของปัจเจกชนแก่พวกเรา การมีส่วนร่วมในการพัฒนามนุษย์ และสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ก็ถูกอธิบายอยู่ในซุนนะฮ์และคัมภีร์เช่นกัน ได้อธิบายถึงสิ่งที่

เกี่ยวข้องกับสังคมไม่ว่าจะเป็นด้านการจัดระเบียบ และปลูกฝังค่านิยมทางสังคม พวกเราทั้งหมดและรวมถึงมนุษย์ทุกคนต่างก็มีหน้าที่ตามระดับขั้นที่ต้องระมัดระวังตามสถานภาพเหล่านั้น ซึ่งไม่จำกัดเฉพาะฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง”

“กฎเกณฑ์ที่มีอยู่ในอิสลาม ไม่ว่าจะเป็กฎเกณฑ์ทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการปกครอง ไม่ว่าจะเป็กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับสังคม ไม่ว่าจะเป็กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับปัจเจกชน หรือไม่ว่าจะเป็นกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับสังคม ทั้งหลายทั้งปวงนั้นสอดคล้องกับความต้องการมนุษย์ หมายความว่า อะไรก็ตามที่มนุษย์มีความจำเป็นต้องการสิ่งนั้น เช่นมีความต้องการทางธรรมชาติ อิสลามก็มีกฎเกณฑ์เกี่ยวกับธรรมชาติ ความต้องการที่อยู่นอกเหนือสามัญสำนึก-ซึ่งเราท่านทั้งหลายยังคงละเลยอยู่-ก็มีกฎเกณฑ์ปรากฏอยู่ อิสลามมาเพื่อสนองตอบความต้องการเหล่านั้น พุคใ้่าง่ายขึ้นก็คืออิสลามมาเพื่อฝึกฝนเราและนำพาเราสู่ความสมบูรณ์พูนสุขนั่นเอง”

“เราไม่สบายใจเลยที่ มีการเคาต์ลงเคหาอิสลามไม่มีอย่างนั้น ไม่มีอย่างนี้ อิสลามไม่มีความเป็นประชาธิปไตย-ตามความเข้าใจของพวกท่าน ตามคำพูดของพวกท่าน เมื่อเราพูดถึงอิสลาม ทุกอย่างจะอยู่ในอิสลามหมด อะไรที่เราต้องการย่อมมีอยู่ในอิสลามทั้งสิ้น อะไรที่ประชาชาติต้องการย่อมอยู่ในอิสลามทั้งนั้น การวางเงื่อนไขที่ว่าอิสลามไม่มีอย่างนั้น ไม่มีอย่างนี้ ต้องปล่อยวางเอาไว้ก่อน เรารู้สึกไม่สบายใจที่พวกท่านคิดแบบเคาต์ว่า เราไม่มีสิ่งที่เราต้องการ จึงต้องไปแสวงหาจากภายนอก สิ่งที่พวกเขานำเข้ามาจากภายนอก (อิสลาม) นั้นล้วนเป็นพิษภัยแทบทั้งสิ้น”

ศักยภาพในการจัดการสังคม

“กฎหมายอิสลามมีความก้าวหน้ายิ่งกว่ากฎหมายใดในอารยธรรมโลก ด้วยการสำแดงออกเป็รูปธรรมนั่นเองที่เป็นตัวก่อร่างสร้างเมืองมะดีนะฮ์อันเจิดจรัส”

“ในหลายศตวรรษที่ผ่านมาของรัฐอิสลามอันยิ่งใหญ่ด้วยกัน การนำเอากฎหมายอิสลามมาปฏิบัติเป็รูปธรรมเพียงครั้งหนึ่งเท่านั้น ก็ยังสร้างรัฐชาติที่ดีที่สุดและแสดงให้เห็นถึงอารยธรรมอันวิเศษสุดได้เป็การดีถ้ำล่องย้อนไปดูหนังสือของกุลสตาฟ เลอร์บอง และหนังสือประวัติอารยธรรมอิสลาม ทั้ๆ ที่หนังสือเหล่านั้นไม่ค่อยมีเรื่องราวที่สำแดงให้เห็นถึงอารยธรรมของอิสลามมากเท่าใดนัก มันเป็เพียงความเข้าใจอันน้อยนิดและขาดความสมบูรณ์ของผู้เขียนในเรื่องราวของอารยธรรมอิสลาม แต่พวกเขาและอีกหลายๆ คนมองอารยธรรมอิสลามว่าหมายถึงสถาปัตยกรรม อันวิจิตร งานศิลปะอันล้ำค่า อาคารอันใหญ่โตและเครื่องประดับอันตราคามิได้ สิ่งเหล่านั้นเป็เพียงส่วนหนึ่งที่มีอาจเทียบค่าได้กับอารยธรรมอิสลามเลย”

“ในอัลกุรอานอันจำเริญมีประจักษ์พยานว่า อัลกุรอานและศาสนบัญญัติอิสลามนั้นมาเพื่อความเป็นนิรันดร์และมาเพื่อมนุษย์ทุกคน เราขอยกมากล่าวเพียงบางส่วนต่อไปนี้”

๑. จากซูเราะฮ์ศุศรีลัด อายะฮ์ที่ ๔๒ ความว่า แท้จริงสิ่งนี้ (อัลกุรอาน) คือคัมภีร์อันทรงเกียรติคุณ ความเป็นโมฆะไม่อาจเข้ามาใกล้กรายในช่วงเวลานี้และหลังจากนี้ (นั่น) เป็นการประทานลงมาจากผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

ถึงตอนนี้พวกท่านกลับพูดว่า เราย่าไปให้ความสำคัญกับพระดำรัสของพระองค์เลย นี่มิใช่การไม่รู้จักพระเจ้าดอกหรือ? เราจะต้องนำเอากฎหมายยุโรป และกฎหมายที่ออกโดยสภาซึ่งเรารู้จักผู้ที่ตรากฎหมายเหล่านั้นคิดว่าอยู่ในฝ่ายที่ไม่ชอบธรรมนำมาเปรียบเทียบกับกฎหมายของพระเจ้าซึ่งพระองค์ตรัสไว้แล้วว่า ไม่มีความเป็นโมฆะปรากฏอยู่ในนั้น

๒. อายะฮ์ที่ ๔๘-๕๐ จากซูเราะฮ์อัลมาอิดะฮ์ ในโองการเหล่านั้น ได้กล่าวถึงข้อกฎหมายทั่วไปซึ่งไม่มีใครมีสิทธิที่จะตราบัญญัติใดที่มีขอบข่ายบัญญัติของพระเจ้าซึ่งถูกประทานลงมา ฉะนั้นกฎหมายทั้งหลายซึ่งตราขึ้นมาให้ประชาชนปฏิบัติตามนั้น หากมันคือขอบข่ายบัญญัติของพระเจ้าละก็ ก็ว่าไปตามนั้น แต่ถ้าไม่ละก็ ผู้ตรากฎหมายเหล่านั้นจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ปฏิเสธ ผู้ฉ้อฉล และผู้อธรรม

๓. อายะฮ์ที่ ๘๕ จากซูเราะฮ์อาลิอิมรอน ความว่า บุคคลใดแสวงหาศาสนาอื่นที่มีใช้อิสลาม เขาจะไม่ถูกยอมรับ และในโลกหน้าเขาจะเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ขาดทุน

ถ้าหายังมีศาสนาอื่นอีก (ที่ควรแก่การยอมรับ) โองการนี้ก็ไม่มีความหมาย

๔. ซูเราะฮ์ ฟาฏีร์ อายะฮ์ที่ ๔๒ ความว่า เจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใดในแบบแผนของอัลลอฮ์เลย

หมายความว่า ท่านจะไม่พบว่าพระบัญชาของพระเจ้ามีการเปลี่ยนแปลงและสัปดาห์นี้ได้ เป็นเหตุผลหลักแห่งความเป็นนิรันดร์ของแบบแผนและพระบัญชาของพระเจ้า

๕. จากซูเราะฮ์อัลฟุรคอน อายะฮ์ที่ ๑ ความว่า ทรงเปี่ยมไปด้วยความจำเริญ (พระองค์) ผู้ซึ่งทรงประทานอัลฟุรคอนลงมาแก่บ่าวของพระองค์ เพื่อจะเป็นคำตักเตือนสำหรับชาวโลกทั้งสอง

๖. อายะฮ์ที่ ๕๐ ซูเราะฮ์อัลอันอาม ความว่า จงกล่าวไปว่าฉันไม่ได้ของรางวัลใดสำหรับการนี้ สิ่งนี้เป็นเพียงคำตักเตือนสำหรับชาวโลกทั้งสอง

๗. อายะฮ์ ๑๐๗ ซูเราะฮ์อัลอันบิยาฮ์ ความว่า เรามิได้ส่งเจ้ามา (เพื่ออื่นใด) นอกจากเป็นความการุณย์สำหรับชาวโลกทั้งสอง

ตามนัยยะของโองการเหล่านี้และอีกหลายโองการบอกว่าพระเจ้าได้ทรงเรียกขานท่านศาสดาแห่งอิสลามว่าเป็นผู้ตักเตือนและเป็นความการุณย์สำหรับชาวโลกทั้งสอง อีกทั้งทรงขนานนามอัลกุรอานว่าเป็นคำตักเตือนและทรงกำหนดให้เป็นศาสนบัญญัติสำหรับชาวโลกทั้งสอง และไม่เป็นที่สงสัยว่าย่อมต้องมีมนุษย์ในแต่ละยุคแต่ละสมัยและต้องอาศัยอยู่ในประเทศใดประเทศหนึ่ง นั่นก็คือชาวโลกทั้งสอง ฉะนั้นโองการเหล่านี้บอกเราว่า ท่านศาสดาได้นำกฎเกณฑ์ทั้งหมดมา และอิสลามก็เป็นกฎเกณฑ์สำหรับชาวโลกทั้งสองไม่ว่าเขาจะเป็นใคร อยู่ในยุคสมัยใด และอยู่ที่ใดก็ตาม หากว่ากฎเกณฑ์ถูกบัญญัติสำหรับช่วงเวลาหนึ่งหรือสำหรับชนอีกกลุ่มหนึ่ง การฝ่าฝืนกฎเกณฑ์เหล่านั้นของประชาชนกลุ่มหนึ่งก็ย่อมต้องไม่ถูกว่ากล่าวตักเตือน และการปฏิบัติตามนั้นก็คงไม่ใช่เรื่องดีที่ท่าน

ศาสดาต้องถูกแนะนำว่าเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์และเป็นความกรุณาสำหรับชาวโลกทั้งผอง และอัลกุรอานก็เป็นคำเตือนสำหรับสากลจักรวาล

๘. อายุขัยที่ ๔๐ ชูเราะฮ์อัลอะฮฺซาบ ความว่า มุฮัมมัดมิใช่บิดาของผู้หนึ่งผู้ใดในหมู่พวกท่าน แต่เขาเป็นศาสดาของอัลลอฮ์และศาสนทูตคนสุดท้าย

ในโองการนี้พระเจ้าได้ทรงประกาศว่าตำแหน่งศาสนทูตคนสุดท้ายว่าเป็นศาสดาของอิสลาม ดังนั้น บัญญัติจากฟากฟ้าและพระบัญชาของพระเจ้าที่ส่งผ่านมายังศาสดาท่านอื่นก็ไม่ได้ถูกกำหนดสำหรับประชาชาติต่อไป

ฉะนั้นจึงเป็นที่กระจ่างชัดว่า กฎหมายอิสลามคือศาสนบัญญัติสุดท้ายของพระเจ้า ตามข้อกำหนดของโองการนี้ กฎหมายอิสลามต้องเป็นนิรันดร์และมาเพื่อมนุษยชาติโดยรวม กฎหมายยุโรปทั้งหลายซึ่งใช้อยู่ในประเทศเราเวลานี้ (ก่อนการปฏิวัติอิสลามแห่ง อิหร่าน-ผู้เรียบเรียง-) มิใช่อื่นใดเลยนอกจากเป็นควมรมมีเดบอด และไม่อาจปฏิบัติตามได้

หากเราจำเป็นต้องนำหลักฐานจากโองการทั้งหลายมาอ้างอิงเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายดังกล่าว มันคงต้องพูดกันนานทีเดียว ฉะนั้นเราจึงขอหยุดไว้เพียงเท่านี้ก่อน”

พิจารณากฎเกณฑ์ทางกายภาพและจิตวิญญาณของอิสลาม

“กฎเกณฑ์ทั้งหลายของอิสลามมีสองมิติ พิจารณาทั้งด้านชีวิตในโลกแห่งวัตถุและการเตรียมความพร้อมเพื่อใช้ชีวิตดังกล่าว และพิจารณาด้วยการใช้ชีวิตทางด้านจิตวิญญาณและความเหมาะสมทั้งหลายที่จะสนองตอบเรื่องดังกล่าว ตัวอย่างเช่น การเรียกต้องเชิญชวนสู่ความเชื่อมั่นในเอกานุภาพของพระเจ้าและการมีความยำเกรงต่อพระองค์ถือเป็นการเชิญชวนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของอิสลาม เช่นเดียวกับการเตรียมพร้อมเพื่อการใช้ชีวิตให้เหมาะสมกับชีวิตทางจิตวิญญาณนั้น ก็มีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องอย่างสมบูรณ์แบบกับการใช้ชีวิตในโลกแห่งโลกีย์วิสัย ช่วยเหลือภาระงานที่สร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยของประเทศ ชีวิตทางสังคม และสร้างรากฐานแห่งอารยธรรม ชนกลุ่มหนึ่งหากพวกเขามีความเชื่อมั่นในเอกานุภาพของพระเจ้าและการสร้างความยำเกรงต่อพระองค์ แน่แน่นอนยิ่งจิตวิญญาณของพวกเขาจะยิ่งใหญ่และสมบูรณ์ ประเทศชาติของพวกเขาจะมีสถานะที่น่าเกรงขาม การดำเนินชีวิตในทางสังคมและการเมืองของพวกเขาจะรุ่งโรจน์

กฎเกณฑ์ทางด้านเศรษฐกิจก็เช่นกัน อิสลามถูกวางไว้เพื่อบริหารจัดการประเทศชาติและตอบสนองความต้องการของการใช้ชีวิตทางโลกแห่งวัตถุ เป็นไปในลักษณะที่ถูกจัดวางเพื่อการดำเนินชีวิตด้านจิตวิญญาณด้วย และทำหน้าที่ช่วยเสริมชีวิตด้านจิตวิญญาณด้วย ด้วยเหตุนี้เองการใช้ทรัพย์สินมากมายเพื่อแสวงหาความใกล้ชิดยังอัลลอฮ์โดยอาศัยการใช้ชีวิตด้านจิตวิญญาณจะมีส่วนทำให้จิตวิญญาณของมนุษย์แข็งแกร่งขึ้น

ในกรณีของกฎหมายปกครองและกฎหมายพิจารณาคดีความก็เช่นกัน กฎหมายปกครองในประเทศทั้งหลายดูเหมือนว่าสร้างความเฟื่องฟูให้กับประเทศเหล่านั้น แต่มันก็ทำลายชีวิตด้านจิต

วิญญาณจนสิ้น และผลักไสเรื่องจิตวิญญาณออกไปโดยไม่กล่าวถึง แต่ในระบบอิสลามนั้นมีส่วนร่วมสร้างความสถาพรให้กับประเทศอิสลามไปพร้อมๆ กับมีส่วนร่วมสร้างชีวิตทางด้านจิตวิญญาณไปด้วย ดังที่พระเจ้าได้ตรัสถึงความมุ่งหมายดังกล่าวไว้...”

ความก้าวหน้าและความเป็นประชาธิปไตยในอิสลาม

“อิสลามคือศาสนาที่กฤษฎีแนวทางแห่งความสูงส่งทางจิตวิญญาณของมนุษย์ด้วยการจัดระเบียบพฤติกรรมทางด้านโลกีย์วิสัย

ความก้าวหน้าที่แท้จริงนั้นคือ ความเจริญของมนุษย์กลายเป็นเป้าหมายของพฤติกรรมทั้งหลายในโลกวัตถุของเขา อิสลามคือศาสนาแห่งความก้าวหน้าที่ว่านี้”

“การเรียนรู้หลักการของอิสลามนั่นเองที่จะชี้นำพวกเราสู่การพัฒนาสังคมซึ่งเปี่ยมไปด้วยศักยภาพ ความยำเกรงพระเจ้าของผู้คนและความยุติธรรมทางสังคม”

“อิสลามสามารถรักษาเสรีภาพของเราได้ อิสลามสามารถ รักษาอิสรภาพของเราได้ อิสลามสามารถทำให้เราก้าวหน้าได้ อิสลามสามารถรักษาเศรษฐกิจของเราได้”

“อิสลามยอมรับความเจริญก้าวหน้าและอุตสาหกรรมได้ แต่ต่อต้านการคอร์รัปชัน อิสลามต่อต้านสิ่งซึ่งทำให้คนหนุ่มสาวของเราและรัฐบาลของเราต้องได้รับความหายนะ อิสลามไปกันได้กับความก้าวหน้าและความมีอารยะทั้งปวง อิสลามไม่ยอมรับการที่พวกท่านและตัวของพวกเราต้องพึ่งพิงคนอื่น อิสลามกล่าวว่า อุตสาหกรรมของเราต้องไม่พึ่งพิงประเทศอื่น วัฒนธรรมของเราต้องไม่พึ่งพิงประเทศอื่น บรรดาที่ปรึกษาทั้งหลายต้องไม่มาสั่งการพวกเรา พวกเราต้องบริหารจัดการตัวของพวกเราเอง ต้องไม่ให้ที่ปรึกษาอเมริกา เข้ามาจัดการระบอบของเรา”

“เมื่อเราพูดถึงอิสลาม ต้องไม่ใช่ความล่าหลังและไม่พัฒนาแต่ต้องกลับมา ตามความเชื่อของเราที่ว่าอิสลามเป็นศาสนาที่เรียกร้องความก้าวหน้า”

“อิสลามคือศาสนาแห่งความก้าวหน้าและเป็นประชาธิปไตยตามความหมายที่เป็นจริง เราต้องการสร้างรัฐบาลหนึ่งขึ้นมาซึ่งเป็นรัฐบาลที่มีความต่างจากรัฐบาลทั้งหลายในโลกเวลานี้ กฎเกณฑ์ของอิสลามคือกฎเกณฑ์ซึ่งมีความก้าวหน้าอย่างมาก มันประกอบไปด้วยอิสรภาพ เสรีภาพ และการพัฒนา”

อิสลามคือหลักประกันความผาสุก

และเสรีภาพของมนุษยชาติ

“อิสลามมีทุกอย่าง อิสลามมีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับโลกนี้ ขณะเดียวกันก็มีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับโลกหน้าด้วย อิสลาม มีมุมมองต่อเรื่องราวในมิติต่างๆ มากมาย รัฐบาลอิสลามไม่เหมือนกับรัฐ รูปแบบอื่นซึ่งมีมุมมองด้านเดียว รัฐบาลอิสลามคือรัฐบาลซึ่งถ้าประสบ ความสำเร็จในการดำเนินการแล้วละก็ อินชาอัลลอฮฺ ประชาชาตินี้และอิสลามจะสามารถดำรงคนในสภาพที่เคยเป็นในยุคสมัยของท่านศาสดาผู้

ทรงเกียรติได้ หากอัลกุรอาน อัลชะดีษของบรรดาอิมาม และเรื่องราวของอิสลามถูกถ่ายทอดให้เป็นไปตามที่ควรจะเป็นละก็ นั่นจะเป็นหลักประกันความผาสุกทั้งโลกนี้และโลกหน้า”

“หากอีหม่าน (ความศรัทธามั่น) ต่อพระเจ้าและกระทำ ทุกอย่างเพื่อพระองค์ในกิจการงานทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และการดำเนินชีวิตโดยทั่วไปละก็ ปัญหาที่ยุ่งเหยิงที่สุดของโลกทุกวันนี้ย่อมต้องได้รับการแก้ไขอย่างง่ายดาย โลกทุกวันนี้เผชิญกับทางตันแล้วแต่กลับไม่ยอมก้มหัวให้การชี้นำทางของบรรดาอันบิยาอ์ (ศาสนทูต) ใดๆก็ตามในที่สุดแล้ว ก็ไม่มีทางเลือกใดนอกจากพวกเขา ต้องยอมรับโดยคุณฉิ”

“เราเชื่อมั่นว่า มีแนวคิดเดียวที่สามารถชี้นำสังคมและนำพาสังคมสู่ความก้าวหน้าได้ นั่นคืออิสลาม โลกเวลานี้หากต้องการหลุดพ้นจากปัญหาหรือแยกพันธะการและดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมกับความเป็นมนุษย์ละก็ มนุษย์จักต้องน้อมรับเอาอิสลามมาปฏิบัติ”

“อิสลามและรัฐอิสลามคือปรากฏการณ์หนึ่งที่มาจากพระเจ้า ถ้ามันได้ดำเนินไปอย่างเต็มที่ละก็ มันจะเป็นตัวจัดการความผาสุก ของลูกหลานสู่สภาพที่ดีที่สุดในโลกนี้และโลกหน้า อีกทั้งจะมีอำนาจ ในการจัดการคดี ความเสื่อมเสีย และการรุกรานทั้งหมดได้ และจํานาพามนุษย์สู่ความสมบูรณ์แบบตามที่ต้องการ”

“โครงการทั้งหลายของรัฐบาลอิสลามนั้นต้องนำมาซึ่งความผาสุกของมนุษย์ทุกคน ทุกคนต้องมีชีวิตอยู่อย่างปลอดภัยและสุขสบายเคียงข้างกันและกัน”

“อิสลามนั่นเองที่ปลดปล่อยพวกท่านจากการที่ท่านไม่มีอิสระเสรี อิสลามได้ปลดปล่อยพวกท่านจากแอกนั้น อิสลามได้ให้หลักประกันความมีอิสรภาพของพวกท่าน จงหันหน้าเข้ามาหาอิสลามเถิด”

บทที่ ๒

สาเหตุที่มุสลิมล่าหลัง

“อิสลามคือศาสนาที่มาจากเบื้องบน มาเพื่อชี้นำประชาชาติทั้งผอง ขจัดความขัดแย้งในหมู่พวกเขา เชิญชวนสู่ความสมบูรณ์แบบในการเป็นมนุษย์ กำจัดการกดขี่ และปลุกผู้คนให้ตื่นจากการหลับใหล แต่ทว่ามุสลิมส่วนใหญ่หรือเกือบจะทั้งหมด รวมทั้งรัฐบาลที่ปกครองโดยมุสลิมทั้งหลาย กลับหลงลืมหรือแกล้งทำเป็นหลงลืมต่อสิ่งที่เป็นเคล็ดลับ ซึ่งอิสลามนำมาบอก ความยุ่งยากทั้งมวลซึ่งมุสลิมเผชิญอยู่ตลอดประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา นั่นก็เป็นเพราะพวกเขาออกห่างจากคำสอนของอิสลาม และไม่อาจรับรู้ได้ถึงการชี้นำซึ่งอิสลามมาเพื่อการนี้ หรืออาจเป็นเพราะความป่วยไข้ทางจิตบางประการ ทำให้พวกเขาไม่สามารถดำเนินชีวิตไปตามนั้นได้ ปัญหาหลักของมุสลิมก็คือห่างไกลจากอิสลามและอัลกุรอาน หากมุสลิมปฏิบัติตามพระบัญชาของอัลกุรอานที่ว่า พวกเจ้าต้องยึดเหนี่ยวสายเชือกของอัลลอฮ์โดยพร้อมเพรียงกันและอย่าได้แตกแยกกัน พวกเขาก็สามารถจะขจัดปัญหาอุปสรรคทั้งมวล ไม่ว่าจะเป็นปัญหาอุปสรรคทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ ไม่มีอำนาจใดที่จะยืนหยัดต่อกรกับพวกเขาได้ แต่น่าเศร้าที่ตรงที่ เพราะความหลงลืมของใครบางคนและแกล้งทำเป็นหลงลืม พวกเขาจึงอยู่ในสภาพด้อยโอกาสเช่นนี้ ตราบใดที่พระบัญชาของพระเจ้านี้ยังไม่ได้รับการปฏิบัติให้เป็นจริง มวลมุสลิมก็ต้องเผชิญกับปัญหา เช่นนี้ไปโดยตลอด”

“มุสลิมต้องค้นหาอิสลามให้เจอ อิสลามได้จากพวกเขาไปแล้ว ตอนนี้เราไม่รู้เลยว่าอิสลามคืออะไร ตะวันตกนั้นเองที่เป่ากระห่มอมเราอยู่ทุกวี่ทุกวัน และความเลวร้ายทั้งหลายนั้นเองที่ทำให้พวกเราหลงทางตราบใดที่พวกท่านยังค้นหาอิสลามไม่เจอ พวกท่านก็ไม่อาจพัฒนาตนเองได้ อิสลามได้หายไปจากศูนย์กลางซึ่งมีอัลอะฮ์ดีฮ์สูงส่งอยู่ จากศูนย์กลางทางสังคมของมุสลิมซึ่งผู้คนจากกองคาราวานของทุกประเทศที่มีมุสลิมล้วนมุ่งหน้าไปสู่นั้น พวกเขารู้เลยว่าอิสลามคืออะไร ฉะนั้นเมื่อมุสลิมมารวมตัวกันในอาณาบริเวณหนึ่งซึ่งอัลลอฮ์ทรงกำหนดให้สถานที่นั้นเป็นการรวมตัวกันของมุสลิม มันเป็นการรวมตัวกันทางจิตวิญญาณของมุสลิม พวกเขาพร้อมกันแต่ไม่รู้ว่าจะกำลังทำอะไรกันอยู่ พวกเขาไม่อาจใช้ประโยชน์จากอิสลามได้เลย พวกเขาได้เปลี่ยนศูนย์กลางทางการเมืองให้กลายเป็นพื้นที่ที่ไม่สนใจสนใจมุสลิม พวกเขาต้องค้นหาอิสลามให้เจอหากมุสลิมได้ค้นพบพิธีกรรมฮัจญ์ อันเป็นแนวทางการเมืองที่ได้ดำเนินอยู่ในพิธีกรรมดังกล่าวจากแนวคำสอนของอิสลามละก็ มันเป็นการเพียงพอแล้วที่พวกเขาได้ค้นพบ เพื่อที่พวกเขาจะได้ค้นหาอิสราฟาของตัวพวกเขาเอง แต่น่าเสียใจ เราได้หลงทางจากอิสลามแล้ว อิสลามที่ตอนนี้เราได้สูญเสียมันไปหมดแล้ว พวกเขาได้แยกมันออกจากแนวการเมือง พวกเขาได้ตัดส่วนหัวของมันทิ้งไปแล้ว พวกเขาได้ตัดขาดสิ่งอันเป็นรากเหง้าของเรื่องดังกล่าว พวกเขาได้แยกมันออกและให้ส่วนที่เหลือแก่เราไว้ วันนี้ก็ได้สำแดงให้เราเห็นแล้วว่า เราไม่รู้จักส่วนยอดของอิสลามเลย เราไม่รู้จักริริงๆ ตราบใดที่เรายังไม่ค้นพบอิสลามที่ว่ำนั้น ตราบใดที่มวลมุสลิมยังไม่เจออิสลาม พวกเขาก็ไม่อาจไปถึงซึ่งเกียรติยศของตัวพวกเขาเอง”

“หากเราเบี่ยงเบนออกไป ไปทางซ้ายหรือไปทางขวา ไปทางซ้ายก็ถูกระบุว่าเป็นมัฆภูมิอะ
ลยิม (กลุ่มที่ได้รับความกริ้วโกรธ) ไปทางขวาก็ถูกระบุว่าเป็น ฐ้อลลิน (ผู้ที่หลงทาง) อันเป็นฝ่ายตรง
ข้ามของแนวทางอันเที่ยงตรงและวิถีทางอันเที่ยงตรง หากเราเดินไปในเส้นทางอันเที่ยงตรง จากตรงที่
เราได้เริ่มเคลื่อนที่อันเป็นเส้นทางอันเที่ยงตรงไม่เบี่ยงเบนไป เราก็ไม่ใช่ตะวันออก ไม่ใช่ตะวันตก เรา
อยู่ในทางอันเที่ยงตรง ไม่เป็นพวกขวา ไม่เป็นพวกซ้ายในกิจการงานใด เราเคลื่อนที่ตามแนวทางอัน
เที่ยงตรงนับจากนี้ไปเรื่อยๆ เราจะเป็นผู้ได้รับความสมบูรณ์พูนสุข ประชาชาติของเราได้รับความ
สมบูรณ์พูนสุข เราเป็นผู้ทำให้ประชาชาติได้รับความสมบูรณ์พูนสุข หากเราเบี่ยงเบนไปทางซ้าย ขอ
อย่าให้เป็นเช่นนั้นเลย เราเบี่ยงเบน ไปทางขวา เราก็เป็นพวกเบี่ยงเบน และถ้าเรามีตำแหน่งหน้าที่การ
งานในหมู่ประชาชน เราก็เป็นผู้ทำให้ประชาชาติเบี่ยงเบนไป”

ส่วนที่ ๒

คุณลักษณะอิสลามแท้

“

มัศญิดและมินบร

ในช่วงอรุณรุ่งแห่งอิสลามนั้น

คือศูนย์กลางแห่งกิจกรรม

ทางการเมือง

”

บทที่ ๑

อิสลามคือศาสนาทางการเมือง

อิสลามเป็นเนื้อเดียวกับการเมืองบริสุทธิ์

“อิสลามมิได้มีมิติด้านอิบาดะฮฺ (การเคารพภักดี) เท่านั้น มิได้มีเพียงคำสอนในด้านการเรียนรู้เฉพาะภาคอิบาดะฮฺเท่านั้น อิสลามมีมิติทางการเมืองด้วย อิสลามไม่ได้อยู่นอกสารบบของการเมืองเลย อิสลามสร้างรัฐอันยิ่งใหญ่ขึ้นมา สร้างอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ขึ้นมาแล้วอิสลามเป็นระบอบหนึ่ง มันเป็นระบอบทางการเมืองหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากระบอบทั้งหลายที่มีมักจะพลาตในประเด็นสำคัญๆ ไป แต่อิสลามไม่มีวันพลาตประเด็นเหล่านั้น อิสลามได้อบรมสั่งสอนให้มวลมนุษยชาติได้เรียนรู้มิติต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับพวกเขา” (น. ๔๖)

“การเมืองซึ่งเกิดขึ้นในช่วงแรกของอรุณรุ่งแห่งอิสลามคือการเมืองสากล ท่านศาสดาแห่งอิสลามได้ยื่นมือของท่านออกไปทั่วโลก ท่านได้เรียกร้องเชิญชวนประชาคมโลกสู่อิสลาม ผู้การเมืองแบบอิสลาม ท่านได้จัดตั้งรัฐบาลอิสลาม ตัวแทนของท่านภายหลังจากนั้นก็จัดตั้งรัฐบาลอิสลามนับตั้งแต่อรุณรุ่งของอิสลามในยุคสมัยของท่านศาสดาจวบจนช่วงเวลาที่ยังไม่มีการเบียดเบียนออกจากอิสลาม การเมือง ก็กับการศาสนานั้นเป็นเรื่องเดียวกัน... ประเด็นหลักอยู่ตรงที่อิสลามเป็นศาสนาทางการเมืองในทุกมิติหรือเปล่า อิสลามเข้ากันได้กับทุกปัญหาทางสังคมของประชาชาติทั้งหลายในทุกมิติ เข้ากันได้กับปัญหาทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม และทุกเรื่องกับทุกคน หรือว่าอิสลามต้องถูกขจัดออกไป ในช่วงอรุณรุ่งของอิสลามนั้นบุคคลที่ได้จัดตั้งรัฐบาลอิสลาม พวกเขาล้วนทำผิดทั้งหมดหรือมวลมุสลิมต้องรับรู้ว่าการบอกเสียงของพวกเขาว่าอามานิกมมีไว้เพื่อประกาศแยกอิสลาม ขจัดอิสลาม พวกเขาหลบเนื้อหาของอิสลามออก”

“ข้าพเจ้าต้องบอกว่า การเมืองเป็นสิทธิของนักการศาสนาศาสนทูต และผู้เป็นที่รักยิ่งของอัลลอฮฺ แต่การเมืองซึ่งท่านเหล่านั้นมีอยู่ขอบเขตของมันเทียบกับการเมืองซึ่งคนพวกนั้นมีอยู่ต่างกัน หากเราสมมติว่า มีบุคคลหนึ่งเล่นการเมืองที่ชอบธรรม มิใช่เป็นการเมืองแบบที่มารร้ายได้ทำให้มันเสื่อมเสียมาแล้ว แล้วเขาได้เข้ามาบริหารรัฐบาลเป็นประธานาธิบดี ได้เข้ามาจัดการรัฐ เล่นการเมืองอันชอบธรรม ย่อมส่งผลดีต่อประชาชน แนวการเมืองเช่นนี้เป็นมิติทางการเมืองหนึ่งของบรรดาศาสดา ของบรรดาบุคคลอันเป็นที่รักยิ่งของอัลลอฮฺ และตอนนี้ สำหรับนักการศาสนาอิสลาม มนุษย์มิได้มีมิติเดียว สังคมก็ไม่ได้มีเพียงมิติเดียว มนุษย์ไม่ได้เป็นเพียงสัตว์ที่มีเพียงการกินและบริโภคทุกอย่างที่เป็นเรื่องของพวกเขาเท่านั้น การเมืองของพวกเขามารร้ายรวมทั้งการเมืองอันชอบธรรมด้วย หากมันชี้นำประชาชนไปยังมิติเดียวและนำพาสู่มิติแห่งความเป็นสัตว์มิติอื่นที่รวมของโลกียวัตถุทั้งหลาย การเมืองประเภทนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเมืองที่บกพร่องจากมุมมองทางการเมืองอันมั่นคงในอิสลามสำหรับบรรดาศาสดาและบรรดาผู้เป็นที่รักยิ่งของอัลลอฮฺ พวกเขาต้องการชี้นำประชาชน

ประชาชนดีทั้งหลาย สังคม และปัจเจกบุคคล นำพาทุกสิ่งอันเป็นความเหมาะสมสำหรับประชาชนที่พอจะวาดภาพได้และสำหรับสังคมตามความนึกคิดได้”

การเมืองในอัครอานและอัลฮะดีษ

“การเชิญชวนของอัครอานไม่ว่าตอนที่อยู่ที่มักกะฮ์หรือที่มะดีนะฮ์ (เมืองมักกะฮ์อันจำเริญ) หรือที่มะดีนะฮ์ฮุมเราะฮ์ (เมืองมะดีนะฮ์อันเจิดจรัส) มิใช่เป็นการเชิญชวนแบบปัจเจกชนระหว่างบุคคลคนนั้นกับพระเจ้าไม่อาจกล่าวได้โดยปราศจากข้อกังขาว่าแม้กระทั่งหน้าที่ส่วนบุคคลระหว่างตัวเขากับพระเจ้านั้นก็ยังมีความหมายทางสังคมและการเมืองซ่อนอยู่ด้วย”

“สำนักคิดอิสลามซึ่งที่มาของมันก็คืออัครอานนั้นได้รับการปกป้อง ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดแม้เพียงอักษรเดียวนั่นเองที่อัครอานรวบรวมทุกสิ่งไว้ หมายถึง เป็นคัมภีร์ที่เสริมแต่งมนุษย์ ดังที่ท่านบิอาดัมเป็นทุกอย่าง มีความสูงส่งทางจิตวิญญาณ มีความสมบูรณ์ ทางวัตถุ มีสถานะด้านนอก มีสถานะด้านใน อัครอานมาเพื่อสร้าง เสริมมนุษย์ สร้างเสริมทุกมิติแห่งความเป็นมนุษย์ หมายถึงทุกอย่างที่มนุษย์มีความต้องการ ไม่ว่าจะเป็นความต้องการส่วนบุคคล สิ่งที่เกี่ยวข้องกับปัจเจกชน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับพระเจ้า ปัญหาความเชื่อ เรื่องเอกานุภาพของพระเจ้า ปัญหาความเข้าใจด้านคุณลักษณะของพระเจ้า ปัญหาความเชื่อเรื่องโลกหน้า สิ่งเหล่านี้มีอยู่ ปัญหาทางการเมือง สังคม การสงครามกับผู้ปฏิเสธ อัครอานเต็มไปด้วยโองการต่างๆ มีโองการหนึ่งที่บัญชาให้ผู้คนและศาสดาทำสงครามกับบุคคลที่เข้ามารุกรานกับผู้ศรัทธาทั้งหลาย เป็นคัมภีร์หนึ่งซึ่งนำความเปลี่ยนแปลงมา กล่าวคือ อารหรับในยุคสมัยที่อัครอานถูกประทานลงมานั้นเป็นกลุ่มชนที่แตกแยกเป็นก๊กเป็นเหล่า เป็นกลุ่มคนที่สู้รบกันเอง มีแต่เรื่องทะเลาะเบาะแว้งกัน ไม่เคยคิดเรื่องการบ้านการเมืองของตนเองในระหว่างพวกเขาตนเองมีสภาพป่าเถื่อน ครึ่งศตวรรษก่อนหน้านี้ประมาณสัก ๓๐ ปี ที่พวกจักรวรรดินิยมได้เข้าครอบครองรัฐทั้งหลาย หนึ่งในนั้นก็คือรัฐอาหรับที่เคยอยู่กับท่านศาสดาแห่งอิสลาม ศาสดาเป็นผู้สร้างรัฐเหล่านี้ขึ้นมา มีอยู่ยุคหนึ่งจักรวรรดิอันยิ่งใหญ่ทั้งสองคือ โรมและเปอร์เซีย ซึ่งในยุคนั้นเกือบทั้งโลกอยู่ภายใต้การยึดครองของจักรวรรดิทั้งสอง ศาสดาแห่งอิสลามนั่นเองที่ เป็นผู้พิชิตจักรวรรดิทั้งสองมันได้สร้างปรากฏการณ์การแผ่ขยายจากคาบสมุทร ไปสู่อินแดนอื่นทั้งอิหร่านและยุโรป

การยึดครองที่ว่านี้ไม่ใช่การยึดครองแบบที่ท่านคิดว่าเหมือนการยึดครองของนโปเลียนไม่ ซึ่งเขาต้องการเข้ายึดครองประเทศทั้งหลาย แต่การยึดครองแบบอิสลามนั้นเป็นแบบสร้างเสริมมนุษย์ ทำให้พวกเขาเป็นผู้เชื่อมั่นในความเป็นเอกานุภาพของพระเจ้า ทำให้ประชาชนทั้งหลายเกิดสภาพความเท่าเทียมกัน และทำให้ประชาชนรับรู้ถึงประเด็นปัญหาต่างๆ มันเป็นอย่างนี้...”

“มีโองการอัครอานและริวายะฮ์ที่กล่าวถึงภาคการเมืองมากเมื่อเปรียบเทียบกับภาคอิบาดะฮ์ หากท่านพิจารณาคูร์อานศาสนาสัก ๕๐ กว่าเรื่อง พวกท่านจะพบว่ามีความที่เป็นภาคอิบาดะฮ์อยู่ประมาณ ๘-๘ เล่มเท่านั้น นอกนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภาคการเมือง การสังคม และการร่วม

ปรึกษาหารือมันเป็นอย่างนี้ พวกเราปล่อยวางสิ่งเหล่านี้ไว้ข้างทางแล้วไปนำเอามิติที่เข้มข้นน้อยกว่า มาใช้พวกเขาแนะนำอิสลามในภาพลบ แล้วพวกเขาก็เชื่อตามนั้นว่า อิสลามไม่เห็นจะเกี่ยวกับการเมืองเลย การเมืองเป็นสมบัติส่วนตัวของจักรพรรดิ ส่วนเมเยะฮูรออบ (สถานที่ขึ้นน่านมาฆ) เป็นสมบัติของพวกนักการศาสนา แม้กระทั่งเมเยะฮูรออบพวกเขายังไม่ปล่อยให้พวกเราได้ครอบครองเลย อิสลามเป็นศาสนทางการเมือง มีสถาบันการปกครอง พวกท่านลองอ่านคู่มือการปกครองของท่านอิมามอะลี (อ.) ที่มอบให้ท่านมาลิกอ่านคู่มือการปกครองของท่านอิมามอะลี (อ.) ที่มอบให้ท่านมาลิกอัซดาร์ แล้วพวกท่านจะรู้ว่ามันคืออะไรกัน พวกท่านได้เห็นคำบัญชาต่างๆ ของท่านศาสดาและท่านอิมามอะลี ในสมรภูมิมิรบและในทางการเมืองการปกครอง พวกท่านก็จะรู้ว่า อิสลามมีอะไรบ้าง เรามีอะไรมากมาย แต่ไม่มีโอกาสได้ใช้มันเลย เหมือนกับที่อิหร่านมีสิ่งต่างๆ มากมายแต่เอาไปให้คนอื่นใช้ เรามีคัมภีร์และแบบฉบับที่เหลือเพื่อ มีทุกอย่างอยู่ในนั้น แต่พวกเขาอธิบายให้เราฟังเป็นลบ กล่าวคือ ผู้เชี่ยวชาญทั้งหลายใช้เส้นทางยุโรปที่ถูกเปิดออกแล้วมุ่งหน้าสู่เอเชียและตะวันออก พวกเขาไปรวมตัวกันที่นั่นและทำงานวิจัยกันที่นั่น พวกเขาตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาแต่เราและท่านนั้นยังหลับไหลอยู่ในสถาบันศาสนา ขณะที่พวกเขาเร่งอ่านและทำงานวิจัย

งานวิจัยของพวกเขาที่เกี่ยวข้องกับพวกเราก็คือ พวกเขาเห็นว่ามีความเดียวเท่านั้นที่จะสกัดกั้นการรุกรานของพวกเขาได้คืออิสลามและผู้ที่ได้รับใช้อิสลาม พวกเขาก็เริ่มบดขยี้มันจากนั้น พวกเขาทำการแยกอิสลามออกจากประชาชาติอิสลาม ถึงขนาดแยกอิสลามออกจากผู้ร่วมรับใช้อัลกุรอาน

ผู้นำศาสนาและการเมือง

“ศาสดาแห่งพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ได้มุ่งมั่นอยู่กับการจาริกทางจิตวิญญาณอยู่หลายปี แต่เมื่อสบโอกาสท่านก็ได้ก่อตั้งรัฐที่มีนัยยะทางการเมือง สำหรับการสถาปนาความยุติธรรม ใครมีอะไรก็ต้องนำมาสำแดงทั้งหมด เมื่อโอกาสยังไม่อำนวย สภาพแวดล้อมยังไม่เหมาะสม นักจาริกทางจิตวิญญาณก็ต้องสำแดงการจาริกนั้นให้ปรากฏนักปรัชญาที่ต้องสำแดงการปรัชญาให้ปรากฏ นักนิติศาสตร์อิสลามก็ต้องสำแดงหลักการให้ปรากฏ แต่เมื่อรัฐกลายเป็นรูปแบบการปกครองที่ทรงความยุติธรรมแห่งพระเจ้า และได้ดำเนินการยุติธรรมแล้ว เขาจะไม่ปล่อยให้พวกฉวยโอกาสไปถึงยังเป้าหมายของตัวเอง เมื่อสภาวะได้สงบขึ้น ทุกสิ่งทุกอย่างก็จะเผยตัวของมันเองออกมา ไม่มีสิ่งใดที่ถูกเรียกร้องเชิญชวนเหมือนเรื่องทางการเมือง มันเป็นเรื่องการเมืองเกิดขึ้นในสมัยของท่านศาสดา สมัยท่านอะมีร์ลุมฮ์ มินีน แต่เมื่อสบโอกาสพวกเขาก็จะเฉไฉมันออกไปอีก มีผู้รู้บางคนของเราถึงขนาดกล่าวว่า (ซุคทหฺนารเป็นที่ต้องห้าม เป็นซุคทที่แสดงถึงยศถาบรรดาศักดิ์ย่อมเป็นภัยต่อความยุติธรรม) ถ้าอย่างนั้นท่านอะมีร์ก็ไร้ความยุติธรรม ท่านอิมามสุซนก็ไร้ความยุติธรรม ท่านอิมามสะฮันก็ไร้ความยุติธรรม และท่านศาสดาก็ไร้ความยุติธรรมเช่นกัน? ก็เพราะว่าท่านเหล่านั้นได้เคยสวมใส่ซุคทหฺนารด้วยกันทั้งสิ้น พวกเขาคิดด้วยนี้ให้กับพวกเรา พวกเขาหนียาวนานเดียวกับที่พวกกบฏคิดให้พวกเรา ให้พวกเราเชื่อตามนั้น (ว่า) แยกไปยุ่งอะไรกับเรื่องพรรคนั้นว่าจะเป็นอย่างไรต่อไป แกจะสอนหนังสือก็สอน

ไป แกะจะสอนฟิสิกส์สอนไป แกะจะอยู่กับเรื่องปรัชญาที่ว่ากันไป ในสมัยก่อนมีปัญหาหนึ่งเกิดขึ้น มีเพื่อนของเราคนหนึ่งซึ่งเป็นคนที่ดีมาก เป็นคนคิมิศีลธรรม เป็นคนเอางานเอาการ แต่เมื่อข้าพเจ้าไปพบเขาพูดคุยเรื่องราวบางอย่างกับเขาว่าเราต้องตรวจสอบอะไรบางอย่าง เขากล่าวว่า แล้วมันเรื่องอะไรของเรา เรื่องการเมืองเกี่ยวอะไรกับเรา ท่านศาสตราจารย์หรือว่า เรื่องการเมืองไม่เกี่ยวอะไรกับเรา ท่านอะมีร์ลมะอ์มีนีนซึ่งปกครองรัฐฟูดหรือว่า รัฐก็แค่เรื่องการอ่านอัลกุรอาน นมาซ และพิธีกรรมอีกเล็กน้อย? มันเป็นระบอบการปกครองมีรัฐบาลมีอำนาจ การปกครอง และมีการเตรียมกองกำลัง...”

“แบบแผนของท่านศาสตราจารย์อิสลามในเรื่องกิจการภายในของมุสลิมและกิจการภายนอกของพวกเขาสำแดงให้เห็นหน้าที่อันยิ่งใหญ่หนึ่งของท่านศาสตราจารย์ผู้เจริญซึ่งก็คือการต่อสู้ทางการเมืองของท่านนั่นเอง...”

ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนบัญญัติ

และภาคพิธีกรรมกับการเมือง

“ไม่อาจปฏิเสธและไม่จำเป็นต้องกล่าวย่ำว่า อิสลามอันยิ่งใหญ่เป็นศาสนาแห่งเอกานุภาพ และทำลายการตั้งภาคี สภาพมิจาติฮี การเคารพบูชาเจ้็ด และการบูชาตนเอง เป็นศาสนาแห่งธรรมชาติดั้งเดิม ศาสนาแห่งการปลดปล่อยจากพันธนาการต่างๆ จากการกระชับกระซบของมารร้าย ทั้งที่เป็นญินและมนุษย์ ทั้งเปิดเผยและซ่อนเร้น เป็นศาสนาแห่งการเมืองสมัยใหม่ และชี้นำสู่แนวทางอันเที่ยงตรงไม่มีตะวันออกไม่มีตะวันตก เป็นศาสนาที่ภาคพิธีกรรมเชื่อมเป็นเนื้อเดียวกับภาคการเมือง และการเมืองก็คือพิธีกรรมทางศาสนาด้วย”

“อิสลามมิใช่แนวคิดซึ่งคิดเพียงด้านเดียว อิสลามมีกฎเกณฑ์ครอบคลุมทุกเรื่องราว เรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโลกนี้ ที่เกี่ยวข้องกับการเมือง ที่เกี่ยวข้องกับการสังคม ที่เกี่ยวข้องกับการเศรษฐกิจ และไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกันซึ่งชาวโลกยังไม่รู้ ศาสนาแห่งเอกานุภาพนั้นมาเพื่อดูแลเรื่องราวทั้งสองโลกและอธิบายสิ่งนั้น มีกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวทั้งสองโดยตรง มีการอธิบายมันไว้มิได้เป็นไปดังเช่นให้ความสนใจด้านหนึ่งแล้วละทิ้งอีกด้านหนึ่ง สนใจเฉพาะเรื่องหนึ่งและไม่สนใจอีกเรื่องหนึ่ง มิใช่อย่างนี้แน่นอน มีทัศนะในด้านหนึ่งก็ย่อมต้องแสดงทัศนะในอีกหลายด้าน เฉพาะอย่างยิ่งอิสลามมีความเข้มงวดยิ่งกว่าศาสนาใดๆ ในการให้ความหมายเช่นนี้ ภาพรวมศาสนบัญญัติทั้งหลายมีกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการเมืองเป็นภาคการเมืองบัญญัติ การนมาซก็รวมเป็นเนื้อเดียวกับการเมือง พิธีกรรมฮัจญ์ก็เป็นเนื้อเดียวกับการเมือง การจ่ายทานบังกั๊บก็เป็นเรื่องการเมือง มีศาสนบัญญัติเรื่องการบริหารการปกครอง การจ่ายคুমซุ (ผลประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น) ก็เพื่อบริหารจัดการประเทศชาตินั่นเอง”

“อัลกุรอานซึ่งอยู่ในมือของมวลมุสลิมขณะนี้ นับตั้งแต่อรุณรุ่งอิสลามตราบนานทุกวันนี้ยังไม่เคยมีการเสริมแต่งหรือตัดแต่งแม้เพียงอักษรเดียวนั้น หากพวกท่านพิจารณาอัลกุรอานนี้อย่างถ่องแท้ พวกท่านก็จะพบประเด็นปัญหาหนึ่ง ซึ่งประเด็นดังกล่าวนี้มีใจเป็นเพียงการเชิญชวนให้ผู้คนทั้งหลาย

นั่งนึ่งอยู่กับบ้าน คอนแต่จะกล่าวซิกข์ลอสและทำตัวปลีกวิเวกอยู่กับพระเจ้าเท่านั้น ไซ่ สิ่งนี้ก็มีอยู่ในอัลกุรอาน แต่ไม่ได้จำกัดอยู่แค่เพียงสิ่งเหล่านี้ มันยังมีประเด็นปัญหาที่เป็นการเรียกร้องเชิญชวนสู่การมีส่วนร่วมในสังคม เชิญชวนสู่การทำงานภาคการเมือง เชิญชวนสู่การบริหารปกครองประเทศชาติ ขณะเดียวกันก็บอกว่ามันทั้งหลายถือเป็นส่วนหนึ่งของภาคพิธีกรรม (อิบาดะฮฺ) ด้วยภาคพิธีกรรมไม่อาจแยกเด็ดขาดจากการเมืองและสังคมได้ ในอิสลามนั้นทุกเรื่องที่มีการเชิญชวนให้ผู้คนปฏิบัติตามนั้นจะถูกนับว่าเป็นมิด้านพิธีกรรมด้วย แม้กระทั่งการทำงานในโรงงาน ทำเกษตรกรรม สอนหนังสือ และฝึกฝนอบรมผู้คนทั้งหลาย ทั้งปวงนั้นล้วนเป็นไปเพื่อผลประโยชน์ของอิสลามทั้งสิ้น”

พิธีกรรมฮัจญ์กับการเมือง
เนื้อในของการทำฮัจญ์

“ความเจ็บปวดอันยิ่งใหญ่ที่สุดของสังคมอิสลามในเวลานี้คือ พวกเขายังไม่อาจเข้าถึงปรัชญาที่แท้จริงของศาสนบัญญัติส่วนใหญ่ของพระเจ้า จนถึงเดี๋ยวนี้การทำฮัจญ์ก็ยังคงเป็นเพียงพิธีกรรมที่ไร้ น้ำหล่อเลี้ยง เป็นการเคลื่อนไหวแบบไร้ทิศทาง และไม่แสดงผลใดหน้าที่ยิ่งใหญ่หนึ่งของมวลมุสลิมก็ต่อ จะต้องตามติดให้รู้ว่า การทำฮัจญ์คืออะไร ทำไมพวกเขาจะต้องใช้จ่ายทรัพย์สินไปเป็นจำนวนมิใช่น้อยและต้องเตรียมทางด้านจิตวิญญาณเพื่อการนี้ด้วย”

“การทำฮัจญ์เพื่อสร้างความใกล้ชิดและเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับเจ้าของอาคารหลังนั้น ฮัจญ์มิได้เป็นเพียงการเคลื่อนไหวการปฏิบัติ และการกล่าวออกมาด้วยวาจาเท่านั้น ด้วยกับคำพูด การกล่าวด้วยวาจา และการเคลื่อนไหวแบบซังกะตายนั้นไม่อาจทำให้มนุษย์ไปถึงพระเจ้าได้ ฮัจญ์คือองค์รวมของการรู้จักพระเจ้าซึ่งในนั้นมีองค์ประกอบทางด้านการเมืองแบบอิสลามที่ซ่อนอยู่ในทุกมิติของการดำเนินชีวิตที่จำเป็นต้องค้นหาให้เจอ ฮัจญ์คือการส่งสาร การก่อกำเนิด และการก่อร่างสร้างสังคมหนึ่งซึ่งห่างไกลจากความต่ำต้อยทางด้านวัตถุและความเสื่อมทรามทางจิตวิญญาณ ฮัจญ์คือการจำแลงและการตอกย้ำภาวะแห่งการสร้างความรักให้บังเกิด ในการดำเนินชีวิตของมนุษย์คนหนึ่งและของสังคมที่มีความสมบูรณ์ในโลกนี้ พิธีกรรมฮัจญ์เป็นพิธีกรรมแห่งการดำเนินชีวิต นับจากจุดนั้นสังคมของประชาชาติอิสลามที่ประกอบไปด้วยทุกเผ่าพันธุ์และทุกเชื้อชาติจะต้องทำให้ตัวเองเป็นดังอับรอฮิม เพื่อเป็นเนื้อเดียวกับคาราวานแห่งประชาชาติของมุฮัมมัด พวกเขาต้องกลายเป็นหนึ่งเดียวกัน ประสานมือกัน ฮัจญ์คือการจัดระบบ การฝึกฝน และการสร้างรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบมีความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียว ฮัจญ์คือภายและกระจกเงาสะท้อนศักยภาพและความสามารถทางวัตถุและจิตวิญญาณของมุสลิม ฮัจญ์เหมือนอัลกุรอานในประเด็นที่ทุกคนจะได้รับประโยชน์โดยถ้วนหน้า ทว่านักคิด นักสะสมของมีค่า และผู้ที่รับรู้ความเจ็บปวดของประชาชาติอิสลาม หากพวกเขาต้องไม่กลัวที่จะเข้าใกล้และมหานทีแห่งความรอบรู้ของมัน พวกเขาจะต้องไม่กลัวที่จะเข้าใกล้และจมดิ่งลงไปในกลุ่มเกณฑ์ทางศาสนาและการจัดการทางสังคม พวกเขาจักได้อัญมณีแห่งการชี้นำ

ความก้าวหน้า วิทยาศาสตร์ และอิสรภาพจากไข่มุกแห่งมหานทีนี้ และพวกเขาจะไม่รู้สึกอึดอัดจากความหอมหวานแห่งวิทยาศาสตร์และความรอบรู้ของมันไปตลอดกาล แต่ต้องทำอะไรและความอดทนนี้จะดำเนินไปถึงไหน ฮัจญ์ก็เหมือนกับอัลกุรอานที่ถูกกลืน คัมภีร์แห่งการดำเนินชีวิต ความสมบูรณ์และความสวยงามยังคงถูกบดบังอยู่ในหลืบแห่งมันที่เรากำลังสร้างขึ้นมาเอง พอๆ กับที่ขุมคลังของความเร้นลับแห่งการสร้างสรรค์ก็ยังคงถูกกลบฝังอยู่ในหัวใจที่เป็นดังฐิแห่งความบิดเบี้ยวของความคิดของพวกเรา ภาษาแห่งความสมานจิต การชี้นำ การดำเนินชีวิต และปรัชญาแห่งการสร้างสรรค์ชีวิตของเราถูกดึงลงมาสู่ระดับภาษาแห่งความน่าหวาดกลัว ความตาย และหลุมฝังศพ ฮัจญ์ยังคงตกอยู่ในสภาพเช่นนั้น มันเป็นสภาพการณ์ซึ่งมุสลิมหลายล้านคนทั่วโลกในทุกปีต่างก็เดินทางมายังมักกะฮ์เพื่ออำนรอยเท้าของท่านศาสดา นบีอิบรอฮีม นบีอิซมาอิล และท่านหญิงฮะญูร์ แต่ทว่าไม่มีใครที่จะคอยถามว่าท่านเหล่านั้นเป็นใคร ทำอะไรไว้บ้าง พวกท่านมีเป้าหมายเช่นไรและต้องการอะไรจากพวกเรา ดูเหมือนว่านี่แหละเป็นเรื่องที่ยังไม่เคยได้รับการถูกคิดเลย เป็นที่ชัดเจนแล้วว่า ฮัจญ์ซึ่งไร้การประกาศศกดาเป็นเอกเทศ และฮัจญ์ที่ไร้ซึ่งความเป็นเอกภาพนั้นมิใช่ฮัจญ์ สรูปก็คือมวลมุสลิมทั้งหลายจำเป็นต้องปรับปรุงจิตวิญญาณของฮัจญ์และอัลกุรอาน และต้องพยายามนำทั้งสองกลับคือมาสู่เวทีแห่งการดำเนินชีวิตของพวกเรา นักค้นคว้าวิจัยที่ผูกพันอยู่กับอิสลามจักต้องขจัดความคิดในเรื่องฮัจญ์ที่ถูกถักทอด้วยการหลงประเด็นของผู้รู้นอกคอกให้ลงทะเลไปให้หมดด้วยการอธิบายที่ถูกต้องและเป็นจริง”

“ตอนนี้สุญญาญ์ (ผู้ประกอบพิธีกรรมฮัจญ์-ผู้แปล-) ทั้งหลายต่างก็ออกเดินทางจากบ้านเรือนของตนและ(ทาง) โลก อพยพไปยังอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ ซึ่งเป็นนิเวสถานแห่งหัวใจ มิมีอะไรที่อยู่เบื้องหลังพวกเขาความรักอันจริงแท้ ซึ่งไม่มีอะไรเลยนอกจากพระองค์ ทั้งภายในและภายนอก พวกเขาต้องรับรู้ไว้ด้วยว่า ฮัจญ์อิบรอฮีม มุฮัมมัด (ฮัจญ์ตามแบบฉบับของท่านศาสดาอิบรอฮีม และท่านศาสดามุฮัมมัด ขอความสานติและความโปรดปรานจากพระเจ้าได้ประสบกับท่านทั้งสองไปตลอดกาล) นั้นถูกกลืนและแปลกแยกมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว ทั้งในด้านความสูงส่งทางจิตวิญญาณ การจาริกทางจิตวิญญาณ อีกทั้งทั้งทางด้านการเมืองและสังคม สุญญาญ์อันเป็นที่รักซึ่งเดินทางมาจากประเทศอิสลามต่างๆ จะต้องปลดปล่อยบ้านของพระเจ้าออกจากสิ่งแปลกปลอมนี้ในทุกด้าน ความเร้นลับทางด้านจิตวิญญาณและความสูงส่งทางจิตนี้เป็นหน้าที่โดยตรงของนักจาริกทางจิตวิญญาณที่รับรู้อย่างชัดเจน และเราในฐานะที่ทำงานด้านการเมืองและสังคมก็ต้องบอกว่า เราอยู่ไกลเหลือเกิน เรามีหน้าที่ต้องขจัดสิ่งที่ขาดหายไป สถานที่ชุมนุมทางการเมืองซึ่งเป็นการเรียกร้องเชิญชวนของท่านศาสดาอิบรอฮีมและศาสดามุฮัมมัดนี้จะต้องถูกจัดตั้งขึ้น พวกเขาจะต้องเดินทางมาจากทุกมุมโลกและหลืบเขามารวมตัวกันในบริเวณนั้น เพื่อผลประโยชน์ของมนุษยชาติขึ้นหัดเพื่อความยุติธรรม ดำเนินงานหักโค่นเจ็ดตามศาสดาอิบรอฮีม และมุฮัมมัด และโค่นล้มทรราชทั้งหลายและฟิรอนตามศาสดานูฮาเจีร์โคไล้ที่เป็อันตรายยิ่งกว่ามารร้ายตัวใหญ่ (อเมริกา-ผู้แปล-) ทรราชผู้สาวา

ปามโลกทั้งหลายซึ่งป่าวประกาศให้ผู้ด้อยโอกาสทั้งหลายมาราบกรานและสรรเสริญตนเอง พวกเขาคิดว่าว่าผู้เป็นอิสรชนของพระเจ้านั้นเป็นบ่าวที่ต้องเชื่อฟังคำสั่งของพวกมัน?

ในพิธีกรรมฮัจญ์ซึ่งเป็น ลับบัยกะ (ตอบรับคำเชิญชวน) สูงศักดิ์จริง และเป็นการอพยพสู่องค์ สัจจริงผู้ทรงสูงส่งด้วยความจำเริญของศาสดาอิบรอฮีมและมุฮัมมัด สถานะของคำว่าไม่ นั่นกล่าวต่อ เจวิดทรราช มารร้าย และลูกหลานชัยฏอนทั้งหลาย เจวิดตัวใดเล่าจะใหญ่ไปกว่ามารร้ายตัวใหญ่ อเมริกา ผู้กระหายโลก และ(อดีต) โซเวียตเซียผู้รุกราน และจะมีทรราชญ์ใดเล่าที่อยู่เหนือกว่าทรราช ในยุคสมัยของเรา (หมายถึง มุฮัมมัด ริฎอ แห่งราชวงศ์พะอะลีย์ (ผู้เรียบเรียง)

ในตอนกล่าว ลับบัยกะ ลับบัยกะ นั้น ท่านได้กล่าววลี ไม่ ต่อเจวิดทั้งหลาย และก้องตะโกน วลี ไม่ ต่อหน้าทรราชทั้งหลาย และในตอนที่ท่านกล่าวฟ (เวียนรอบ) รอบอาคารอันเป็นการ แสดงออกแห่งความรักต่อองค์ผู้ทรงสัจจริงนั้น จงทำหัวใจว่างเปล่าจากสิ่งอื่น จงทำให้ชีวิตสะอาด ปราศจากความกลัวเกรงอำนาจอื่นนอกจากองค์ผู้ทรงสัจจริงจงปลดปล่อยความรักที่มีต่อพระเจ้าจาก ปลดแอกแห่งเจวิดทั้งน้อยใหญ่ ทรราช และสมุนของพวกมัน ซึ่งพระเจ้าผู้ทรงสูงส่งและผู้เป็นที่รักยิ่ง ของพระองค์ได้ประกาศเป็นศัตรูกับคนพวกนั้นแล้ว และอิสรชนทั้งหลายในโลกนี้ต่างก็เป็นเอกเทศ จากพวกมัน

ในตอนที่ท่านสัมผัส ฮะญะรูลฮัจญ์ (หินดำ) นั้นจงประกาศการสวามิภักดิ์ต่อพระเจ้าว่าพวก ท่านต้องเป็นศัตรูของพระองค์ของศาสดาของพระองค์ของผู้มีคุณธรรมความดี และของอิสรชน ทั้งหลาย และจะต้องไม่ก้มหัวเชื่อฟังและตกเป็นทาสคนพวกนั้นไม่ว่าใครก็ตามและที่ใดก็ตาม จงขจัด ความกลัวและความอ่อนแอ ออกไปจากใจซึ่งศัตรูของพระเจ้าและหัวหน้าคนพวกนั้นคือชัยฏอน ตัว ใหญ่ต่างก็ไร้เกียรติ ถึงแม้ว่าจะมีเครื่องมือฆ่าฟันมนุษย์ ทำลายล้างและทำชั่วอย่างเหนือชั้นก็ตามที่

และในตอนเดินชะแอ (วิ่งเหยาะ) ระหว่างเทือกเขาศ็อฟาและมัรวะฮ์นั้น จงพยายามให้บังเกิด ความสัตย์จริงและความบริสุทธิ์ ซึ่งหากได้รับมันแล้ว โกรงขำของคุณยาที่จะถูกตัดขาด ความสงสัย และความกังขาทั้งหลายจะดับมอดลง ความกลัวและความปรารถนาแบบสัตว์เดรัจฉานก็จะสูญสลาย ไป ทุกความผูกพันในวัตถุก็จะถูกตัดขาด ความเป็นอิสระก็จะผลิบานออกมา แยกของชัยฏอนและ ทรราชซึ่งถูกสวมให้กับบ่าวของพระเจ้าเพื่อเป็นทาสและจงรักภักดีต่อคนพวกนั้นก็จะเป็นสิ่งๆ

และด้วยกับสภาวะที่รับรู้อย่างแตกฉานแล้วพวกท่านก็มุ่งหน้าสู่มัชอะรูลฮะรออม และอะร็อ ฟาด ในทบทที่ท่านหยุดพักนั้นมันต้องสร้างความมั่นใจต่อสัญญาอันเป็นสัจจะของพระเจ้าและอำนาจ การปกครองของผู้ด้อยโอกาส จงใช้ความเจียมและความสงบมั่นพิจารณาสัญญาทั้งหลายของ พระองค์ จงคิดถึงความรอดพ้นของบรรดาผู้เสียสิทธิ์และผู้ด้อยโอกาสทั้งหลายจากกรงเล็บของ มหาอำนาจและจงวอนขอแนวทางแห่งการรอดปลอดภัยต่อพระองค์ผู้ทรงสัจจะในทุกย่างก้าวอันทรง เกียรติมั่น”

บทบาททางการเมืองของมัสญิด

“มัสญิดและมินบรี (ธรรมมาสน์) ในช่วงอรรณรุ้งแห่งอิสลามนั้นคือศูนย์กลางแห่งกิจกรรมทางการเมือง การบ้านการเมือง การสู้รบซึ่งถูกทำให้เกิดขึ้นในอิสลามนั้นส่วนใหญ่ก็ได้รับการวางแผนสู้รบในมัสญิด”

มัสญิดคือสถานที่ที่เป็นจุดประกายริเริ่มกิจกรรมทางการเมือง มินบรีก็เช่นกันคือสถานที่ซึ่งกล่าวคำเทศนา คำเทศน์อันสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้องกับการบ้านการเมือง”

“การเผยแผ่ศาสนาอิสลามเริ่มจากมัสญิด การเคลื่อนไหวก่อกำลังเพื่อปกป้องอิสลาม ทำลายล้างศัตรูผู้ปฏิเสธ และนำพวกเขาเข้าสู่ร่มธงอิสลามก็เริ่มต้นจากมัสญิด ในช่วงอรรณรุ้งแห่งอิสลามนั้น มัสญิดยังคงเป็นศูนย์กลางแห่งการเคลื่อนไหวและศูนย์กลางแห่งการรวมพลเสมอมา พวกท่านซึ่งเป็นชุมชนของมัสญิดและเป็นผู้รู้ประจำมัสญิดจะต้องปฏิบัติตามศาสนาคณะแห่งอิสลามและสหายธรรมของท่านจักต้องทำให้มัสญิดเป็นแหล่งสำหรับการเผยแผ่อิสลาม การเคลื่อนไหวอิสลาม ตัดตอนแนวคิดแห่งการตั้งภาคีและการปฏิเสธ และสนับสนุนผู้ด้อยโอกาสให้ต่อต้านผู้ฮักรทั้งโลก”

“เราจักต้องนำเนื้อหาอันยิ่งใหญ่นี้กลับคืนมา และต้องให้ความสำคัญกับกิจการงานของมุสลิม มันมิใช่ประเด็นที่ต้องพูดเท่านั้น แต่เรื่องราวทางการเมือง สังคมและความยากลำบากทั้งหลายของมุสลิมนั้นจำเป็นที่ทุกคนต้องเอาใจใส่ มิเช่นนั้นแล้วเขาก็มิใช่มุสลิม พวกท่านทั้งหลายต้องคอยสอดส่องกิจการงานของมุสลิม พวกท่านต้องพยายามทำให้มัสยิดของเรากลับไปมีสภาพเหมือนมัสญิดในช่วงอรรณรุ้งแห่งอิสลาม พวกท่านต้องใส่ใจว่า ในอิสลามไม่มีการปลีกตัวออกจากสังคม นี่เป็นเรื่องของแนวคิดหนึ่งที่มีใช้อิสลาม แต่ก็นำเสรีภาพที่แนวคิดที่ว่านี้ก็ยังฝังอยู่ในสังคมอิสลาม”

บทที่ ๒

รัฐบาลอิสลาม

เงื่อนไขการเมืองของอิสลามแท้

ลักษณะพิเศษเฉพาะของรัฐบาลอิสลาม

ความยุติธรรมทางสังคม

“โดยพื้นฐานแล้ว บรรดาศาสดาของพระเจ้านั้นได้รับการแต่งตั้งมาเพื่อรับใช้ปวงบ่าวของพระองค์ เป็นการรับใช้ทางด้านเสริมส่งทางจิตวิญญาณ ด้านการชี้นำ และนำพามนุษย์ออกจากความมืดมนอนธกาล สุรีศรีอันจำเริญ รับใช้มวลชนผู้ถูกกดขี่ ผู้ถูกละเมิด และยื่นหยัดเพื่อความยุติธรรมอันเป็นความยุติธรรมทั้งส่วนปัจเจกชนและสังคม”

ลักษณะเฉพาะของเจ้าหน้าที่รัฐบาลอิสลาม

หน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐคือใส่ใจต่อสิทธิพลเมือง

“ในสาธารณรัฐอิสลามนี้ ผู้ปกครองต้องไม่แสวงหาลาภยศจากตำแหน่งที่ตนเองมีอยู่ หรือต้องดำเนินชีวิตให้โดดเด่นกว่าบุคคลอื่น พวกเขาจักต้องใส่ใจต่อกฎเกณฑ์อิสลามทั้งในสังคมและในทุกระดับอย่างเอาจริงเอาจัง จนกระทั่งพวกเขาเป็นเสมือนหนึ่งผู้พิทักษ์กฎเกณฑ์ของอิสลามเลยทีเดียว”

จำเป็นต้องเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง

“เรามีหน้าที่ต้องเข้าไปยุ่งในกิจการงานทั้งหลาย เรามีหน้าที่ต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจการงานทางการเมือง เรามีหน้าที่ตามหลักการศาสนาตามที่ท่านศาสดาได้ทำไว้ ดังที่ท่านอะมีร์ได้ทำไว้”

“คำพูดที่ว่าศาสนาแยกออกจากการเมืองและคำพูดอื่นๆ ที่คล้ายคลึงนี้ไม่อยู่ในวิสัยทัศน์ของอิสลามเลย การดำเนินการทางการเมืองถือเป็นหน้าที่หนึ่งตามหลักการศาสนาของมวลมุสลิม”

“พวกท่านทั้งหมดต้องมีความคิดเห็นในเรื่องนี้ ต้องมีความคิดเห็นในเรื่องการเมือง เพราะการเมืองมิใช่เรื่องเฉพาะของชนชั้นหนึ่ง ดังเช่นความรู้ก็มิใช่เป็นสมบัติของชนชั้นใดผู้ชายจำเป็นต้องเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองและปกป้องสังคมของตนเอง เท่าๆ กับที่ผู้หญิงก็ต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวและปกป้องสังคม ผู้หญิงจำเป็นต้องทำกิจกรรมทางสังคมและการเมืองเคียงข้างกับผู้ชาย แต่พวกเขาต้องระวังรักษาสิ่งที่อิสลามบอกไว้ อัลฮัมดุลิลลาฮฺ ตอนนี้มันก็ได้เกิดขึ้นในอิหร่าน”

“ถ้อยคำของเราก็คือ ไม่ใช่เฉพาะนักการศาสนาเท่านั้น แต่ทุกภาคส่วนต้องเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง การเมืองมิใช่สมบัติลึกลับขมของรัฐบาล หรือสมบัติของสภาฯ หรือสมบัติของกลุ่มคน

ใดเป็นการเฉพาะ การเมืองให้ความหมายว่า การจัดวางสิ่งซึ่งต้องดำเนินการในประเทศและการจัดการ
ด้านต่างๆ ทุกคนย่อมมีหน้าที่ตามความหมายนี้ สตรีมีหน้าที่เข้ามายุ่งกับการเมือง หน้าที่ของพวกเธอ
เป็นอย่างนี้ นักการศาสนาก็มีหน้าที่เข้าไปยุ่งการเมือง หน้าที่ของพวกเขาก็เป็นเช่นนี้”

บทที่ ๓

อิสลามคือศาสนาแห่งการยื่นหัตถ์
และปลดปล่อย

อิสลามต่อต้านพวกสวาปามโลก

“อิสลามคือหลักธรรมคำสอนซึ่งจะสร้างมนุษย์ให้มีสถานะที่จะไม่ยอมก้มหัวให้กับแนวคิดใด นอกจากต้องเป็นองค์ศีลธรรมและเป็นองค์ปฐมบทของการสร้างสรรค์ และจะไม่ยอมให้พวกเขาอยู่ภายใต้อิทธิพลของอำนาจใด พวกเขาจึงต้องไม่ปล่อยปละละเลยปัญหาของประเทศตนเอง โดยอ้างคำแก้ตัวใดๆ ทั้งสิ้น พวกเขาจึงต้องปกป้องอิสรภาพ และเสรีภาพของตนเองและรวมทั้งของปวงบ่าวของพระเจ้าทุกคน โดยไม่มีความอยากได้ใคร่ดีหรือความหวาดกลัวใด อีกทั้งพวกเขาก็ต้องออกห่างจากความเห็นแก่ตัวและความบ่งตั้ง เพราะนั่นเป็นต้นตอแห่งความอภัยและความเสื่อม”

“หากพวกท่านต้องการให้รัฐบาลของพวกท่าน ประเทศชาติของพวกท่านเป็นอิสระ หากพวกท่านต้องการที่จะหลุดพ้นออกมาจากเงื่อนปมของความยุ่งยากทั้งมวลที่ร่ายล้อมตัวพวกท่านอยู่ พวกท่านจึงต้องอาศัยอิสลาม”

“อิสลามนั่นเองที่จะไม่ยอมปล่อยให้ผู้ใดมาปกครองเหนือมุสลิม อิสลามนั่นเองที่จะเป็นตัวสกัดการใช้กำลังบีบบังคับ จะเป็นตัวยับยั้งพวกเผด็จการทั้งหลาย...”

“อิสลามช่วยให้พวกท่านปลอดภัยจากความชั่วร้ายของอำนาจทั้งหลาย จากการครอบงำของอำนาจทั้งหลาย คำสอนของอิสลามทำให้พวกท่านมั่นคงจนกระทั่งพร้อมที่จะยื่นหัตถ์เผชิญหน้ากับปัญหาทั้งหลายทั้งปวง”

“เรากำลังพูดว่า トラบใดที่การตั้งภาคีและการปฏิเสธยังคงมีอยู่ การต่อสู้ก็ต้องมีอยู่เช่นกัน トラบเท่าที่การต่อสู้ยังคงดำรงอยู่ เราจะอยู่ด้วย เราไม่ได้ต้องการจะเป็นศัตรูกับเมืองใดและประเทศใด เราตัดสินใจแล้วว่า เราจะปัดป้อง ลากิลาซะอัลลัลลอฮฺ ให้โอบสะบัดเหนือยอดเขาอันสูงเด่นแห่งคุณวิเศษและความสูงส่ง”

“ทุกวันนี้โลกกระหายวัฒนธรรมอิสลามบริสุทธิ์ ในสถานะแห่งการรวมตัวกันอย่างยิ่งใหญ่ของอิสลาม มุสลิมจะเป็นผู้จัดการปราบการคูดิ โอ้อวดของทำเนียบขาวและทำเนียบแดง วันนี้โคมมิวนีได้เอนอกของตนเองรับลูกศรแห่งบททดสอบ เหตุการณ์อันยุ่งยาก และเผชิญหน้ากับลูกระเบิดและขีปนาวุธของพวกศัตรูอิสลาม เขาปรารถนาการเป็นชะฮีดวันแล้ววันเล่าแจกเช่นผู้หลงใหลในการเป็นชะฮีดทั้งปวง”

“บรรดาข้าราชการทั้งหลายจึงต้องยื่นหัตถ์ปกป้องอิสลามให้เข้มแข็งยิ่งขึ้นด้วยความสามารถอย่างเต็มกำลัง ต่อต้านการรุกรานทางทหาร ทางการเมือง และทางวัฒนธรรมของผู้สวาปามโลก เพราะว่าในทุกวันนี้ โลกของมหาอำนาจ เฉพาะอย่างยิ่งพวกตะวันตกต่างก็รับรู้ถึงอันตราย

จากความก้าวหน้าของอิสลามบริสุทธิ (มุฮัมมะดี) ที่พร้อมต่อต้านผลประโยชน์อันไม่ชอบธรรมของพวกเขา”

“ยังมีอะไรมากไปกว่าการที่ภรรยาของเราล้วนต้องพ่ายแพ้ต่อพวกสาวปามโลกและกำลังถูกการบออย่างเด็ดขาดอีกหรือ? ยังมีอะไรมากไปกว่าการที่พวกเขาชอบตีตราพวกเราว่าเป็นพวกที่ชอบความรุนแรงอีกหรือ? ยังมีอะไรมากไปกว่าการที่พวกเราพยายามทำลายเกียรติยศแห่งอิสลามและมวลมุสลิมด้วยอาศัยอิทธิพลของสมุนนักฆ่าและพวกหลงผิดอีกหรือ? ยังมีอะไรมากไปกว่าการที่ลูกหลานอันทรงเกียรติแห่งอิสลามบริสุทธิทั่วทั้งโลกกำลังเดินสู่ตะแลงแกงอีกหรือ? ยังมีอะไรมากไปกว่าการที่สตรีและลูกเด็กเล็กแดงของพลพรรคแห่งอัลลอฮ์ต้องถูกจับไปเป็นเชลยอีกหรือ? จะปล่อยให้โลกแห่งวัตถุอันต่ำทรามกระทำเยี่ยงนี้กับพวกเราหรือว่าเราจะต้องกระทำตามหน้าที่แห่งอิสลามของเราเอง” (น. ๑๕๐)

“ความเห็นแรกและความเห็นสุดท้ายที่จะมอบให้แก่พี่น้องผู้ยืนหยัดและเป็นนักรบของพวกเราว่า พวกเขาต้องเดินหน้าต่อไปและต้องไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยต่อหน้าที่ของตนเอง ก็เพราะว่าชีวิตคือความเชื่อและการต่อสู้ มีประเด็นหนึ่งซึ่งไม่ต้องสงสัยตามทัศนะของวิถีคิดแบบอิสลามเลยว่า ความตายย่อมดีกว่าการมีชีวิตอยู่อย่างต่ำต้อย ฉะนั้นในสภาวะการณ์ปัจจุบันนี้สำหรับเราแล้วไม่มีแนวทางใดนอกจากต้องเดินหน้าต่อไปพร้อมสรรพกำลังและเครื่องมือที่พร้อมจะสู้จนกว่าจะได้เกียรติยศและความมีเกียรติของตนเองและคนรุ่นหลังด้วยความยิ่งใหญ่ของอิสลามกลับคืนมา

“พวกเจ้าจงเตรียมสรรพกำลังตามที่พวกเจ้ามีความสามารถอันได้แก่การผูกมัด (เพื่อที่พวกเจ้าจะได้ข่มขวัญศัตรูของอัลลอฮ์และศัตรูของพวกเจ้าด้วยสิ่งนี้ และ(ข่มขวัญ) บุคคลอื่นนอกเหนือจากพวกเขาที่พวกเจ้าไม่รู้จักพวกเขา (แต่) อัลลอฮ์ทรงรู้จักพวกเขา (อัลอันฟาล / ๖๐)

หากพวกเจ้าช่วยเหลืออัลลอฮ์ พระองค์ก็จะช่วยเหลือพวกเจ้าและจะทรงยึดสันเท้าของพวกเจ้าให้มั่นคงขึ้น (มุฮัมมัด / ๗)

และพวกเจ้าอย่าได้ย่อท้อ-ต่อการยืนหยัดในศาสนาและอย่าได้ท้อทุกชั่วขณะ พวกเจ้านั้นเหนือกว่า หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา (อาลิอิมรอน / ๑๓๕)

“พวกเจ้าอย่าได้แสดงความย่อท้อในการค้ำคานกลุ่มนั้นผู้ปฏิเสธ-หากพวกเจ้าบาดเจ็บ (จากบาดแผลในการต่อสู้) แท้จริงพวกเขาก็บาดเจ็บเหมือนกับที่พวกเจ้าบาดเจ็บ และพวกเจ้าอยากได้-ความช่วยเหลือและสวรรค์-จากอัลลอฮ์ซึ่งพวกเขาไม่อยากได้ (เช่นนั้น) และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ ทรงปรีชาญาณ (อันนิซาอ์ / ๑๐๔)

ฉะนั้น โอ้ผู้คนที่ทั้งหลาย จงรีบเร่งมุ่งหน้าสู่ชัยชนะอันใกล้นี้ ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า พวกท่านต้องแจ้งข่าวดีนี้แก่ผู้ศรัทธาทั้งหลายด้วย”

สถานะของการยื่นหยัดและการต่อสู้ในอิสลาม

การยื่นหยัดเพื่อพระเจ้าคือตัวการทำลายล้างการกดขี่

“(จากโองการที่ว่า) –จงกล่าวออกไป อันที่จริงข้าขอเดือนพวกท่านอย่างหนึ่งก็คือ พวกท่านต้องยื่นหยัดเพื่ออัลลอฮฺสองคนหรือคนเดียวก็ตาม (ชะบะฮ์ / ๔๖) –อัลลอฮฺ (ช.บ.) ทรงกล่าวคำเดือนอย่างหนึ่งคำเดือนเพียงอย่างเดียวที่ข้าจะเดือนต่อพวกเจ้ามันเป็นคำเดือนประการเดียวที่ผู้กล่าวคำเดือนคือพระเจ้า ผู้รับสนองคำเดือนคือท่านศาสดาผู้ทรงเกียรติ พระองค์ตรัสว่า คำเดือนเพียงประการเดียว คำเดือนนี้ย่อมต้องมีความสำคัญอย่างยิ่งยวดซึ่งมีเนื้อหาว่า ให้พวกเจ้ายื่นหยัดเพื่ออัลลอฮฺสองคนหรือคนเดียว นี่ก็คือพวกท่านต้องยื่นหยัดเพื่ออัลลอฮฺพวกท่านต้องยื่นหยัดเพื่อดำรงสังคม”

“ไม่จำเป็นที่ขึ้นเริ่มต้นจะต้องรวมตัวกันก่อน แล้วหลังจากการรวมตัวกันเป็นที่เรียบร้อยแล้วมันก็จะลุกขึ้นสู้ แต่ละคนล้วนก็มีหน้าที่ (เป็นคู่และเดี่ยว) คนเดียวก็มีหน้าที่เช่นกัน เป็นคู่ร่วมกันก็มีหน้าที่เช่นกัน ณที่นี้เป็นจำนวนขั้นต่ำของการรวมตัวกัน หมายความว่า ถ้าพึ่งคนเดียวก็มีหน้าที่ยื่นหยัดเพื่ออัลลอฮฺ เป็นสังคมซึ่งอย่างน้อยสองคน เริ่มต้นจากสองคนจนมากกว่านั้น ยิ่งมากเท่าไรก็ยิ่งดี มาตรการก็คือมนุษย์จะต้องแยกแยะให้ได้ว่าการยื่นหยัดครั้งนี้เพื่ออัลลอฮฺ หากว่ามันเป็นไปได้เพื่ออัลลอฮฺแล้วจะมีเพียงลำพังเราคนเดียว จำนวนของพวกเราจะน้อยนิดก็ตามย่อมต้องไม่เกิดความหวาดหวั่นใดทั้งสิ้น”

“ท่านศาสดาผู้ทรงเกียรติในตอนเริ่มต้นที่ได้รับพระบัญชาให้ทำหน้าที่นั้นก็เป็นหน้าที่ลำพังเพียงคนเดียว กุมพะอันซีร์ (เจ้าจงลุกขึ้นแล้วทำการเดือน-อัลมุดคัยมีร์/๒) จงลุกขึ้นยื่นหยัดและเชิญชวนผู้คน การเชิญชวนเริ่มต้นที่ตัวของท่านก่อน ในวันนั้นที่มีการประกาศสถานะการเป็นศาสนทูตนั้น มีเพียงสตรีหนึ่งคนกับเด็กน้อยอีกหนึ่งคนที่มีศรัทธาต่อท่าน แต่การยื่นหยัดซึ่งถือว่าเป็นลักษณะเฉพาะของผู้นำที่เป็นศาสนทูตนั้นอยู่ในตัวของท่านศาสดาอย่างพร้อมมูล –จงยื่นหยัดดังที่เจ้าได้รับบัญชา (ซุรอ / ๑๕) – จงลุกขึ้นสู้และยื่นหยัด สองคุณลักษณะอันจำเพาะนี้มีส่วนร่วมต่อการนำพาสู่เป้าหมายอันยิ่งใหญ่ของท่านศาสดาแห่งอิสลาม การลุกขึ้นสู้และการยื่นหยัดนั่นเองที่มีผลทำให้ทั้งๆที่ท่านไม่มีอะไรอยู่ในมือเลย กอปรกับอำนาจทั้งหลายในเวลานั้นก็อยู่กับฝ่ายตรงข้ามท่าน โดยที่ท่านไม่สามารถเชิญชวนผู้คนอย่างเปิดเผยในมักกะฮฺได้ ท่านก็หาได้สิ้นหวังไม่ เมื่อท่านไม่สามารถประกาศอย่างเปิดเผยได้ ท่านก็ได้เชิญชวนแบบใต้ดิน ทีละคนสองคน จนกระทั่งท่านได้อพยพไปยังเมืองมะดีนะฮฺและได้รับพระบัญชาให้ประกาศเชิญชวนอย่างเปิดเผยโดยลุกขึ้นประกาศว่า-จงกล่าวออกไป อันที่จริงข้าขอเดือนพวกท่านอย่างหนึ่งก็คือ พวกเจ้าต้องยื่นหยัดเพื่ออัลลอฮฺสองคนหรือคนเดียวก็ตาม (ชะบะฮ์ / ๔๖) – ณ ที่นี้คือการประกาศเชิญชวนให้ยื่นหยัด การประกาศเชิญชวนให้ลุกขึ้นยื่นหยัดนี้ครอบคลุมทุกคนที่สำคัญก็คือการยื่นหยัดเพื่ออัลลอฮฺ เพื่อพระเจ้า เค็ลด์ลับแห่งชัยชนะของทหารหาญอิสลามในยุคเริ่มต้นนั้นคือการยื่นหยัดเพื่ออัลลอฮฺทุกๆ ที่ไม่มีเครื่องมือใดที่จะเรียกได้ว่าเป็นอาวุธเลย การต่อสู้ เพื่ออัลลอฮฺ ความศรัทธาต่อพระเจ้าทำให้ท่านศาสดา ประสบชัยชนะ ความไม่สิ้นหวังและการยื่นหยัดในแนวทางของพระเจ้านั่นเองที่ทำให้ท่านศาสดาได้รับชัยชนะ

สหายนธรรมของท่านศาสดาในยุคอรุณแห่งอิสลามนั้นมีพลังศรัทธา พวกเขาเดินหน้าด้วยกับพลังแห่งศรัทธา จนมีชัยเหนือจักรวรรดิอันยิ่งใหญ่ทั้งสองในยุคนั้นคือ โรมและเปอร์เซียด้วยกับจำนวนอันน้อยนิดและไม่มีสรรพาวุธมากมาย พวกเขาทำการยื่นหยัดต่อผู้เพื่อพระเจ้าพวกเขาลุกขึ้นสู้และยื่นหยัดอย่างมั่นคง” (น.๑๔๕)

“ความเห็นแก่ตัวและการละทิ้งการยื่นหยัดผู้เพื่อพระเจ้านั่นเองที่นำพาตัวเราสู่ชีวิตอันมีคัมภีร์ทั้งในพวกสวาปามโลกเข้ามามีอำนาจเหนือพวกเขาและทำให้ประเทศอิสลามทั้งหลายต้องตกอยู่ใต้อิทธิพลของประเทศอื่น

การยื่นหยัดเพื่อจิตใจต่ำทำให้แหล่งความรู้ทั้งหลายต้องยอมศิโรราบเยี่ยงเด็กอ่อน และทำให้ศูนย์กลางแห่งความสามานย์ การยื่นหยัดเพื่อตนเองนั่นเองที่ทำให้ศาสนสถานต้องยอมศิโรราบกลายเป็นแหล่งเสื่อมโทรมอย่างไร้เกียรติ การยื่นหยัดเพื่อตนเองนั่นเองจุดประกายชุกชุมแห่งการรักนวลสงวนตัวออกจากศิระของเหล่าสตรี ณ เวลานี้เรื่องที่ขัดแย้งกับศาสนาและกฎหมายก็ยังดำเนินอยู่ในประเทศเวลานี้ (ก่อนการปฏิวัติอิสลามแห่งอิหร่าน-ผู้เรียบเรียง-) และไม่มีใครที่จะกล้าพูดเลยการยื่นหยัดเพื่อผลประโยชน์แห่งคนนั่นเองที่หนังสือพิมพ์ทั้งหลายทำตัวเป็นสินค้าแพร่ขยายความเสื่อมทรามทางจริยธรรม...”

“ชัยยิดุชชชะคาค์ ชะลามุลลออิอะลียิ ได้ลุกขึ้นยื่นหยัดพร้อมกับสหายนธรรมบางคนครอบครัวของท่าน และสตรีผู้บริสุทธิ์บางคนเนื่องเพราะเป็นการยื่นหยัดเพื่ออัลลอฮ์จึงทำให้รากฐานแห่งอำนาจอัน โสมมดังกล่าวล้มครืนลง ตามรูปการณแล้ว พวกท่านเหล่านั้นถูกสังหารเรียบ แต่ในความเป็นจริงรากฐานแห่งอำนาจอันจอมปลอมนั้นต่างหากที่แตกพ่ายไป รากฐานแห่งอำนาจอันจอมปลอมซึ่งต้องการเปลี่ยนแปลงอิสลามให้มีสภาพเป็นอำนาจของพวกละเมิด อันตราย ซึ่งมูอาวิยะฮ์และยะซีดกระทำต่ออิสลามไม่ใช่เพียงการปล้นอำนาจการปกครองที่ชอบธรรมไปเท่านั้น อันตรายที่ว่ายังน้อยกว่าอันตรายซึ่งพวกเขาต้องการเปลี่ยนแปลงสภาพอิสลามให้เป็นแบบราชาธิปไตย พวกเขาต้องการเปลี่ยนแปลงสภาวะความสูงส่งทางจิตวิญญาณให้เป็นสภาวะความต่ำทรามแบบล่งละเมิด พวกเขาเปลี่ยนแปลงอิสลามให้เป็นรัฐบาลน้อยถล โดยอ้างว่าเราคือค่อลีพะฮ์ของร่อซูลุลลอฮ์ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ คนสองคนนี้ต้องการทำร้ายอิสลามหรือก็ได้ทำร้ายไปแล้วรุนแรงถึงขนาดที่ไม่อาจสกัดกั้นมันได้เลย พวกเขาต้องการถอนรากถอนโคนอิสลาม การปกครองแบบราชา การดื่มสุรา การเล่นพนันมีปรากฏให้เห็นในท้องพระโรงของพวกเขาคคนที่เป็นค่อลีพะฮ์ของท่านร่อซูลุลลอฮ์มาอยู่กัสุราในที่ประชุมขุนนาง? อยู่ในวงพนัน? อีกทั้งยังไปร่วมมาฆในสภาพเช่นนั้น อันตรายเยี่ยงนี้สำหรับอิสลามแล้วน่ากลัวมาก ทายชัยยิดุชชชะคาค์ ชะลามุลลออิอะลียิ เป็นการยื่นหยัดต่อกรกับอำนาจของพวกละเมิด อำนาจอันน้อยถลนี้เองที่ต้องการเปลี่ยนแปลงอิสลามให้เป็นอย่างอื่น ถ้าพวกมันทำสำเร็จ อิสลามก็จะมีสภาพเป็นเหมือนรัฐสองพันห้าร้อยปี (ระบบราชาธิปไตยของอิหร่านในอดีต-ผู้เรียบเรียง-) อิสลามมาเพื่อทำลายอำนาจอันไม่ชอบธรรมของอำนาจทั้งหลายและสถาปนาอำนาจแห่งพระเจ้าขึ้นมาในโลกนี้ ทำลายพระเจ้าจอมปลอมลงแล้วนำเสนออัลลอฮ์พระเจ้าที่แท้จริงเข้าแทนที่ พวกเขา

ต้องการขจัดอัลลอฮ์ออกแล้วนำเอาพระเจ้าจอมปลอมทั้งหลายเข้าสวมแทน มันคือปัญหาของพวกญาฮิลยะฮฺ (ยุคอนารยชน) ในอดีต การที่ท่านอิมามสุเฆนถูกสังหารนั้น ไซ้ว่าคือการพ่ายแพ้เพราะการลุกขึ้นยืนหยัดเพื่ออัลลอฮ์นั้น ไม่มีวันพ่ายแพ้เป็นอันขาด

อัลลอฮ์ตรัสว่า ข้ามีคำสั่งเสียหนึ่งเดียว ท่านศาสดาเป็นสื่อกลางในการสั่งเสียนี้ อัลลอฮ์เป็นผู้สั่งเสีย ประชาชาติอิสลามเป็นผู้รับคำสั่งเสียดังกล่าว มีคำสั่งเสียหนึ่งเดียวเท่านั้นที่ไซ้ (อัลลอฮ์) ต้องการสั่งเสีย นั่นก็คือ พวกเจ้าต้องยืนหยัดเพื่ออัลลอฮ์ เมื่อใดที่พวกเจ้าเห็นว่าศาสนาของอัลลอฮ์ตกอยู่ในภยันตราย พวกเจ้าก็ต้องลุกขึ้นสู้เพื่อพระเจ้า ท่านอะมีร์ลุ่มูอมีนีนเห็นว่าศาสนาของพระเจ้าตกอยู่ในอันตรายมูอาวิยะฮฺกำลังทำลายศาสนาของพระเจ้า ท่านจึงต้องลุกขึ้นสู้ ชัยคฺหุชะดาด์ ก็เช่นกัน ท่านลุกขึ้นสู้เพื่อพระเจ้า ประเด็นนี้ไซ้ไซ้จำกัดแค่เพียงวาระใดวาระหนึ่ง แต่มันเป็นคำสั่งเสียตลอดกาล เมื่อใดก็ตามที่พวกเจ้าเห็นว่าพวกเจ้ากำลังทำร้ายอิสลาม ต่อต้านรัฐบาลอิสลาม พวกเจ้าต้องการบดขยี้อิสลามในนามของอิสลาม พวกเจ้าก็ต้องลุกขึ้นยืนหยัดสู้ พวกเจ้าอย่าได้กลัวว่าเราจะทำไม่ได้ เราอาจแตกพ่าย ความพ่ายแพ้ไม่มีอยู่ในสารบบนี้”

ความแตกต่างระหว่างการยืนหยัดสู้เพื่อพระเจ้า
กับการยืนหยัดสู้เพื่อสิ่งอื่น

“พวกเราต้องให้ความสนใจว่า หากเป็นการยืนหยัดสู้เพื่ออัลลอฮ์แล้ว ผู้หนุนหลังคืออัลลอฮ์ หากพวกท่านลุกขึ้นสู้เพื่อพระเจ้า ยืนหยัดสู้เพื่อพระเจ้า ยืนหยัดสู้เพื่อกำจัดความอธรรม และลุกขึ้นสู้เพื่อสถาปนากฎเกณฑ์ของพระเจ้าผู้ทรงสูงส่งและยิ่งใหญ่ พระเจ้าผู้ทรงสูงส่งยิ่งก็จะอยู่กับพวกท่าน พวกท่านประจักษ์แล้วไซ้ไซ้ใหม่ว่า เมื่อเริ่มต้นขบวนการต่อสู้นี้จนถึงปัจจุบันมีสัญญาณที่มองไม่เห็นเกิดขึ้นมากมาย มีสัญญาณสนับสนุนจากพระเจ้าเกิดขึ้นมากมาย นี่เป็นเหตุผลที่แสดงให้เห็นว่า ขบวนการของพวกท่านเป็นไปเพื่ออัลลอฮ์ จากวันแรกที่พวกท่านเข้าร่วมขบวนการ ไม่มีใครคาดการณได้เลยว่า ประชาชาติหนึ่งซึ่งไม่มีกองทหาร ไม่มีการฝึกแบบทหาร ไม่มีอาวุธยุทโธปกรณ์ ไม่มีอาวุธสงครามจะสามารถเอาชนะกองกำลังที่มีทุกอย่าง ไม่มีใครคาดเดาเช่นนั้นเลย มีหลายคนรวมทั้งพวกเราบางคน พวกนักการเมืองอิหร่านมักจะพูดว่าไม่มีทางเป็นไปได้ ไม่มีทางหรอกที่มีมือเปล่าไร้อาวุธจะต่อกรกับมหาอำนาจนั้นได้ นอกจากความตายแล้วไม่มีอะไรเป็นอย่างอื่นเลย ไม่มีวันที่จะบรรลุดูสู้เป้าหมายแน่

พวกเขามีความเห็นที่เข้าท่า แต่มีบางคนที่มาคุยกับข้าพเจ้าแล้วข้าพเจ้าบอกพวกเขาว่า เราทำตามหน้าที่เท่านั้น เราไม่ได้ลุกขึ้นสู้โดยหวังชัยชนะ เราต้องการเพียงทำตามหน้าที่ของตนเองเท่านั้น ถ้าชนะก็คือว่าบรรลุผล ถ้าพ่ายแพ้และเราถูกสังหาร บรรดาศาสนทูตและบรรดาผู้เป็นที่รักยิ่งของอัลลอฮ์มากต่อมากที่ยืนหยัดสู้แล้วไม่สามารถไปถึงยังเป้าหมายที่ทำได้ เรามีหน้าที่เพียงยืนหยัดต่อกรกับความอธรรมที่พยายามถอนรากถอนโคนอิสลามและความคิดคดที่พยายามสร้างความเสียหายต่ออิสลาม เราเพียงต้องการส่งเสียงต่อต้านอูริธรรมทั้งหลาย ไม่ว่าเราจะชนะหรือพ่ายแพ้ก็ตาม

ในโลกนี้มีพวกที่เป็นนักคิดซึ่งเมื่อคิดพิจารณาเรื่องการลุกขึ้นสู้ดังกล่าวแล้ว พวกเขามีความเชื่อว่าคงสำเร็จยาก แต่พวกเขาลืมไปอย่างหนึ่งว่า ระหว่างการลุกขึ้นสู้มิได้เป็นไปเพื่อพระเจ้า การต่อสู้ที่มีผลประโยชน์ทางโลกนี้ เพื่อเอาชนะคะคานคนอื่น เพื่อแสวงหาอำนาจให้เหนือกว่าบุคคลอื่น การลุกขึ้นสู้ในสภาพเช่นนี้ย่อมแตกต่างจากการลุกขึ้นต่อสู้เพื่อพระเจ้า พวกเขาไม่รู้จักประเด็นหลักที่ว่า วิธีการต่อสู้เพื่อพระเจ้าทั้งในด้านเนื้อหา ที่มา ส่วนแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับการต่อสู้เพื่อสิ่งอื่น การต่อสู้เพื่ออัลลอฮ์นั้นมีกองหนุนอยู่ที่พลังอำนาจแห่งพระเจ้า มิใช่ปืน มิใช่ขีปนาวุธ มันคือพลาญภาพของพระองค์ เมื่อพลาญภาพของพระเจ้าปรากฏขึ้นก็ไม่มีอำนาจใดมาต่อกรได้ ด้วยเหตุนี้เองที่เมื่อประชาชาตินี้ (อิหร่าน) รวมตะโกนกันว่า เราต้องการอิสลามทั้งหมดลุกขึ้นสู้เพื่อทำลายการปฏิเสศการกคชี่ ความอธรรม แล้วแทนที่มันด้วยความเที่ยงธรรมแบบอิสลาม เป็นสาธารณรัฐอิสลาม การลุกขึ้นต่อสู้เยี่ยงนี้เป็นไปเพื่ออัลลอฮ์สถานเดียว ประจักษ์พยานที่ว่า การลุกขึ้นต่อสู้ดังกล่าวนี้เป็นไปเพื่ออัลลอฮ์ก็คือ ประชาชนวางเดิมพันชีวิตของพวกเขาด้วยความบริสุทธิ์ใจ จิตวิญญาณของคนหนุ่มของพวกเราที่เปิดกว้างด้วยความบริสุทธิ์ใจ ต่างมุ่งหน้าสู่แนวหน้า ประจักษ์พยานอีกอย่างหนึ่งก็คือเราชนะด้วยอะไร แล้วเรามีอะไรไปชนะคนพวกนั้น? คนพวกนั้นมีทุกอย่าง มีอเมริกา มีโซเวียต มีผู้ปกครองประเทศ อิสลามทั้งหลายเกือบทั้งนั้น อำนาจทางทหารของพวกเขาข่มขู่ได้ว่าในซีกโลกตะวันออกนี้ไม่มีใครเทียมไต่อีกแล้ว เราไม่มีอะไรเลย เรามีพระเจ้า พวกท่านก็รู้ดีว่า พวกเขาสามารถทำลายล้างอิหร่านได้ภายในคืนเดียว ชาวฮุ้หลุดจากบัลลังก์ก็เคยพูดว่า หากเขาต้องจากไปละก็ เขาก็ต้องทำลายให้ราบคาบก่อนไป แต่ทว่าอัลลอฮ์ (ช.บ.) ทรงกว้างความขยาดกลัวและความหวาดกลัวเข้าไปในหัวใจของพวกเขา จนไม่อาจสร้างความเสียหายอย่างใหญ่หลวงได้ พระองค์ทรงถอดถอนความคิดของพวกเขาที่จะสร้างความชั่วร้ายอันต่ำทรามนั้น พระองค์ทรงถอดถอนความคิดของพวกเขาที่จะทิ้งระเบิดทั่วอิหร่าน ทิ้งระเบิดกรุงเตหะราน พวกเขามีความสามารถที่จะทำได้ แต่พระเจ้าทรงสกัดกั้นความคิดของพวกเขาไว้โดยให้หัวใจของพวกเขาบังเกิดความขยาดกลัวและหวาดวิตกอย่างแรงจนต้องหลบหนีไปที่นั่นก็เพราะมันเป็นขบวนการต่อสู้แบบอิสลาม ในช่วงอรุณรุ่งแห่งอิสลามก็มีประเด็นเรื่องความรู้สึกขยาดกลัว การมีชัยชนะเหนือความขยาดกลัวประเด็นนี้เองที่เมื่อชนกลุ่มหนึ่งที่มีจำนวนเพียงเล็กน้อยต้องเผชิญกับกองกำลังมหาที่เพียบพร้อมไปด้วยอาวุธที่ทันสมัยแห่งยุค นั้น แต่มีความหวาดกลัวเกิดขึ้นในหัวใจของพวกเขา ความช่วยเหลือแบบอิสลามจึงได้อุบัติขึ้น จากนั้นพวกท่านก็เห็นแล้วว่า ในช่วงปีเศษเราจำเป็นต้องมีรัฐบาล ประชาชาติของเราก็ออกเสียงรับรอง และทำให้มันเป็นจริงขึ้นมา”

การลุกขึ้นต่อสู้ของผู้ด้อยโอกาสเป็นเพียงวิธีการเดียว

ที่ทำให้พวกเขาได้รับสิทธิอย่างสมบูรณ์

“ผู้ด้อยโอกาสทั้งหลายจะต้องลุกขึ้นต่อสู้ ผู้ด้อยโอกาสทั้งหลายไม่ว่าจะอยู่ในประเทศใด อยู่ในอาณาจักรใด พวกเขาจะต้องเอาสิทธิของพวกเขากลับมาด้วยกำปั้น พวกเขาต้องไม่รอคอยที่จะให้คนพวกนั้นมอบสิทธิกลับคืนมาให้ พวกอหังการนั้นจะไม่คืนสิทธิให้กับผู้ใดทั้งสิ้น”

“ผู้ด้อยโอกาสทั้งหลายในโลกต้องลุกขึ้นยืนเผชิญหน้ากับพวกอหังการ เอาสิทธิของพวกเขา กลับคืนมา พวกเขาจะต้องรู้ไว้ว่า สิทธิเป็นสิ่งที่ต้องกระชากเอากลับมา มิเช่นนั้นพวกเขาก็ไม่มีวันยอม ใฝ่หายๆ หรือก”

“เราขอมีส่วนร่วมในความระทมทุกข์ของผู้ด้อยโอกาสทั่วโลกและขอเป็นแรงหนุนให้กับ ผู้ด้อยโอกาสทั้งหลายในโลกนี้ และพวกเขาก็จะต้องลุกขึ้นสู้ด้วยตัวของพวกเขาเองต่อต้านพวกยโส โอหัง ผู้ด้อยโอกาสจะต้องไม่นั่งรอคอยให้รัฐบาลของพวกเขาทำอะไร ไปเรื่อยเปื่อยพวกเขาต้องทำ เอง”

“เราขอเป็นแรงหนุนให้ประเทศทั้งหลายที่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลเพื่อให้ได้อิสรภาพเสรีภาพ อย่างสมบูรณ์กลับคืนมา เราขอบอกพวกเขาอย่างชัดเจนชัดคำว่า สิทธิเป็นสิ่งที่ต้องกระชากเอา มา พวกท่านต้องลุกขึ้นต่อสู้ พวกท่านต้องจับพวกมหาอำนาจเหวี่ยงออกไปนอกเส้นทางประวัติศาสตร์”

“ประชาชาติทั้งหลายต้องลุกขึ้นต่อสู้ พวกเขาต้องปลดปล่อยตัวพวกเขาให้รอดพ้นจากน้ำมือ ของพวกชั่วร้าย จุดกำเนิดแห่งการรอดพ้นต้องมาจากตัวของประชาชาตินั้น อิหร่านไม่มีใครช่วยเหลือ เลย ประเทศอิสลามหรือมิใช่ประเทศอิสลามต่างก็จงเป็นศัตรูและถือหางรัฐบาลเก่า แต่เมื่อเป็นควา ต้องการของประชาชาติก็เกิดการโค่นลงจวบวาทลงได้ ประชาชาติหนึ่งนั้น หากพวกเขาต้องการอะไร แล้วก็ไม่มีทางจะไปกดพวกเขาได้อีกต่อไป”

“ประชาชาติทั้งหลายจะต้องลุกขึ้นยืน หากพวกเขานั่งอยู่และรอคอยให้มีใครสักคนมากระทำการ สิ่งหนึ่งให้พวกเขาไม่ว่าจะเป็นเรื่องวัตถุหรือจิตวิญญาณนี่เป็นความผิดพลาด มันจะกลายเป็นว่า พวกเขาทำอะไรไม่ได้เลย เรื่องแบบนี้มีให้เห็นนักต่อนักในประวัติศาสตร์ภูกลานของพวกเขาก็ ดำเนินรอยตามพวกเขา แต่หากพวกเขาสนใจพระเจ้า สนใจอิสลาม อัลลอฮ์ผู้ทรงเกรียงไกรก็จะ เปิดทางสะดวกให้พวกเขาเอง”

“ข้าพเจ้ามีความปรารถนาว่า อัลลอฮ์จะทรงประทานความสำเร็จกับเหล่าประชาชาติ ผู้ด้อยโอกาสทั้งหลายของโลกที่ได้ยืนหยัดต่อกรกับผู้กดขี่และไม่มีความหวาดกลัว พวกเขาต้องไม่ คาดการณ์ว่าคนพวกนี้จะทำทุกอย่างตามที่พวกมัน ได้พูดออกไป เปล่าเลย คนพวกนั้นต้องการทำ ตามที่โฆษณาชวนเชื่อเอาไว้ อย่าได้กลัวการโฆษณาชวนเชื่อของคนพวกนั้น ประเทศอิหร่านไม่เคย กลัว พวกท่านได้เห็นแล้วว่า พวกเขาขึ้นเผชิญหน้า ในอัฟกานิสถาน คนพวกนั้นได้ฟังประตูเข้าไป และสร้างความเสียหายไปทั่ว ยิ่งไปกว่านั้น ในเลบานอนพวกท่านก็ได้เห็นแล้วว่า พวกเขาทำอย่างไร โลกนี้ถูกเปลี่ยนไปแล้ว มวลมุสลิมต่างให้ความสนใจ พวกเขาถูกกดขี่ต่างให้ความสนใจว่าพวกเขาจักต้อง รักษาตัวพวกเขาเองและยืนหยัดต่อกรกับมหาอำนาจทั้งหลาย”

เชิญชวนสู่การลุกขึ้นสู้

เชิญชวนมุสลิมสู่การลุกขึ้นสู้กับพวกอหังการ โลก

“ไอ้ผู้ด้อยโอกาสทั้งหลาย จงลุกขึ้นยืนและช่วยตนเองให้รอดพ้นจากกรงเล็บของพวกกคจีผู้ชั่วร้าย ไอ้มวลมุสลิมทั่วโลกผู้หึงพะเนงในเกียรติยศเอ๋ย จงตื่นขึ้นจากภวังค์แห่งการเพิกเฉย ต้องช่วยให้อิสลามและประเทศอิสลามทั้งหลายปลอดภัยจากเงื้อมมือของพวกล่าเมืองขึ้นและประเทศบริวาร”

“ประชาชาติมุสลิมทั้งหลายเอ๋ย ไอ้ประชาชาติผู้ถูกกคจีในประเทศอิสลามทั้งหลาย ประชาชาติที่มีเกียรติทั้งหลายที่ตกอยู่ภายใต้อำนาจของกลุ่มบุคคลที่ประเคนทรัพย์ากรของพวกท่านให้กับอเมริกาแล้วพวกท่านก็ต้องดำเนินชีวิตอย่างยากลำบากและน่าอดสู พวกท่านต้องตื่นขึ้น ลุกขึ้นยืน ผู้ด้อยโอกาสทั้งหลาย พวกท่านต้องลุกขึ้นยืนและเผชิญหน้ากับพวกมหาอำนาจให้ได้ หากพวกท่านลุกขึ้นยืนต่อกรแล้วพวกเขาก็ไม่สามารถจะทำอะไรได้ พวกท่านเห็นแล้วใช่ไหมว่าประชาชาติมุสลิมอิหร่านรวมใจเป็นหนึ่งเดียวกัน พวกเขาลุกขึ้นต่อสู้พร้อมกัน พวกเขามีมือเปล่าที่เข้าปากฟันอำนาจที่ยิ่งใหญ่แห่งพวกมาร มุฮัมมัดริฎอ และยังมีอำนาจของพวกมหาอำนาจที่เรียงแถวเข้ามาผืนกกำลังกับพวกมันอีก แต่ประชาชาติอิหร่านก็เขี่ยพวกมันตกขอบไปแล้ว พวกเขาระชากรัฐบาลผู้ถือฉลและอำนาจที่ไร้กฎหมายออกนอกเส้นทางด้วยกับพลังแห่งศรัทธาของพวกเขา ด้วยกับเสียงตะโกน ก้องอัลลอฮ์อักบ์ (อัลลอฮ์ผู้ทรงเกรียงไกร) และส่งพวกเขาลงนรกขณะอันนัมไปแล้ว แทนที่รัฐบาลนั้นด้วยรัฐอิสลาม รัฐซึ่งพวกท่านประจักษ์อยู่ในเวลานี้รัฐอิสลามซึ่งอยู่เคียงข้างผู้อ่อนแออยู่เคียงข้างผู้ด้อยโอกาสทั่วโลก รัฐที่พวกเขาสถาปนาขึ้นมานั้น ไร้ซึ่งอำนาจทางทรัพย์สินทางกำลังทหาร แต่มีพลังศรัทธาอย่างเต็มเปี่ยม อัลลอฮ์ (ช.บ.) ตรัสว่า อินตันศูรูลลอฮะ ยันศูร์กุม วะยุษบิวดักคามะกุม (หากพวกเจ้าช่วยเหลืออัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงช่วยเหลือพวกเจ้าและยึดเส้นเท้าของพวกเจ้าให้หนักแน่นมั่นคงขึ้น) หากพวกท่านช่วยเหลืออัลลอฮ์ การช่วยเหลืออัลลอฮ์ก็คือการช่วยเหลือศาสนาของพระองค์ ช่วยเหลือปวงบ่าวของพระองค์ และช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทั้งหลาย หากพวกท่านลุกขึ้นยืนต่อกร พวกกคจีทั้งหลายและต้องการความยุติธรรมให้กับผู้ถูกเอารัดเอาเปรียบ พวกท่านต้องลุกขึ้นสู้กับมหาอำนาจทั้งหลายที่ต้องการเข้ามาปกครองมาเป็นตัวแทนของโลกวัตถุ เป็นตัวแทนอเมริกา เขาต้องการมาปกครองพวกเรา ให้เราและพวกท่านตกอยู่ภายใต้อำนาจของพวกเรา สูบเอาทรัพย์ากรของพวกเราไป ที่น่าเศร้าก็คือรัฐบาลทั้งหลายกลับเห็นด้วยกับมัน ส่วนใหญ่ก็เป็นพวกมัน”

“พี่สาวน้องสาวและพี่ชายน้องชายที่รักยิ่ง ไม่ว่าพวกท่านอยู่ในประเทศใด พวกท่านต้องปกป้องสถานะของอิสลามและประเทศชาติไว้ พวกท่านต้องปกป้องประชาชาติและประเทศอิสลามทั้งหลายจากศัตรู ซึ่งก็คืออเมริกา ไชซอนิสต์สากล และมหาอำนาจทั้งซีกโลกตะวันออกและตะวันตก โดยไม่ต้องเสียเวลาถกคิดเลย และพวกท่านก็ต้องปกป้องประเทศอิสลามทั้งหลายและพวกท่านต้องเผยให้เห็นการกคจีของศัตรูอิสลาม

น้องชายและน้องสาวมุสลิมของข้าพเจ้าทั้งหลาย พวกท่านต้องรู้ว่า ผลประโยชน์ทางวัตถุและจิตวิญญาณของพวกเราทั้งมวลนั้นถูกริบเอาไปโดยมหาอำนาจทั้งตะวันออกและตะวันตก พวกเขาทำให้พวกเราต้องตกอยู่ในสภาพต้องพึ่งพิงทางการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและการทหาร พวกท่านต้องตื่นตัวและค้นหาบุคลิกภาพแบบอิสลามของตัวเองท่านเองให้ได้ อย่าเข้าไปอยู่ใต้เงาของความอธรรม

พวกท่านต้องเผยแพร่การฉ้อฉลชั่วร้ายของผู้สาวปาม โลกระดับสากลซึ่งส่วนหัวของพวกเขาคืออเมริกา อย่างชาญฉลาด

ทุกวันนี้ กิบละฮูแห่งแรกของมุสลิมยังคงอยู่ในอาณัติของอิสราเอล มะเร็งร้ายของตะวันออก กลาง ทุกวันนี้พวกมันยังคงกดขี่บีบบังคับปาเลสไตน์ เลบานอนของพวกเราอยู่ ทำให้พวกเขาต้องนอนจมกองเลือดอยู่ทุกวัน ทุกวันนี้อิสราเอลยังคงสร้างความริาฉาวด้วยสื่อแห่งมารทุกรูปแบบ จึงเป็นหน้าที่ของมวลมุสลิมทุกคนที่พวกเขาจักต้องเตรียมตัวเองให้พร้อมต่อกรกับอิสราเอล

ทุกวันนี้มุสลิมแอฟริกันต่างก็กู่ก้องเสียงร้องตะโกนที่ถูกกดขี่ของพวกเขาดังขึ้นเรื่อยๆ ปรัญญาแห่งการทำฮัจญ์จักต้องเป็นตัวแทนของตบเสียงก้องตะโกนที่แผ่ไปด้วยการถูกรุกรานเหล่านี้ การเวียนรอบอัลกะอับะฮ์ก็เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า พวกท่านจะไม่เวียนรอบตัวของผู้ใด ยกเว้นพระเจ้าเท่านั้น การขว้างเสาดินก็เพื่อขว้างมารร้ายที่มาในรูปของมนุษย์และอมมนุษย์ ด้วยการขว้างเหล่านั้น พวกท่านได้ให้สัญญาแก่พระเจ้าของพวกท่านแล้วว่าพวกท่านจะขับไล่มารที่มาในคราบมนุษย์และมหาอำนาจทั้งหลายให้ออกไปจากประเทศอิสลามอันเป็นที่รักยิ่งของพวกท่าน”

“โอ้มุสลิมทั้งหลายผู้ที่ปฏิบัติตามแนวคิดเอกานุภาพของพระเจ้า ปรศนาแห่งความทุกข์ยากทั้งมวลของประเทศอิสลามก็คือความแตกแยกและความไม่ลงรอยกัน และปรศนาแห่งชัยชนะทั้งมวลคือความเป็นหนึ่งและความร่วมไม้ร่วมมือกัน อัลลอฮ์ตรัสไว้ว่า ะอะตะชิมิบิฮัลลิลลา อิญะมีอัน ะลา ตะฟิร่อกู (พวกเจ้าต้องยึดเหนี่ยวสายเชือกของอัลลอฮ์ โดยพร้อมเพรียงกันและอย่าแตกแยกกัน) การยึดเหนี่ยวสายเชือกของอัลลอฮ์ อธิบายให้เห็นถึงความร่วมไม้ร่วมมือของมุสลิมทั้งมวล ทั้งหมดต้องทำเพื่ออิสลาม มุ่งตรงสู่อิสลาม และเพื่อผลประโยชน์แห่งอิสลาม และต้องออกห่างจากความแตกแยก การแยกกันอยู่ การยึดติดกลุ่มตัวเองซึ่งเป็นที่มาของความอับโชคและความล้มเหลว ข้าพเจ้าวอนขอต่ออัลลอฮ์ขอพระอวอร์ดทรงประทานความยิ่งใหญ่แก่อิสลามและมวลมุสลิม และให้มุสลิมมีความเป็นหนึ่งเดียวกัน”

“ตอนนี้ถึงเวลาแล้วที่บรรดานักการศาสนา นักเขียน นักวิชาการ นักศิลปิน นักปรัชญา นักวิจัย นักรหัสนิยาม และบรรดานักคิดซึ่งรู้สึกเจ็บปวดกับปัญหาเหล่านั้นและรู้สึกเศร้าใจในสภาพของอิสลามและมุสลิมในทุกวันนี้ ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในมัชฮับและแนวคิดใด พวกเขาจักต้องเข้ามาแบกรับภาระนี้เพื่อสกัดยับยั้งอันตรายอันยิ่งใหญ่ที่อิสลามและมวลมุสลิมกำลังเผชิญอยู่ พวกเขาจักต้องใช้เครื่องมือทุกประการตักเตือนมุสลิมทั้งหลายในมัชฮูด ฮุซัยนิยะฮ์ และที่ชุมนุมทางศาสนาทุกแห่ง และถอนรากถอนโคนความหลงลืมให้ออกไปจากตัวพวกเขา ต้องให้พวกเขาเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการสร้างแนวร่วมอิสลามในวงกว้างขึ้น พวกเขาต้องสำนึกว่าเรื่องนี้เป็นไปได้และต้องเป็นไปได้ แต่มันต้องใช้ความพยายามและการเสียสละ ประชาชาติอิหร่าน ขออัลลอฮ์ทรงทอดเกียรติพวกเขา ได้ปิดหนทางแห่งการมีข้ออ้างทั้งปวงไว้แล้ว และได้สำแดงให้เห็นว่าพวกเขามีความสามารถยืนหยัดต่อมหาอำนาจทั้งหลายและจะชื้อแย้งเอาสิทธิแห่งความเป็นมนุษย์กลับคืนมา พวกเขาไม่ปล่อยให้ความขลาดกลัวเข้ามาใกล้กรายพวกเขาด้วยการมอบหมายตนต่ออำนาจอันเป็นนิรันดร์ของพระเจ้า

ผู้ทรงสิทธิ์อันสูงส่งซึ่งทรงกรุณาให้สัญญาเรื่องชัยชนะที่มีชื่อแม้ว่าเราต้องช่วยเหลือศาสนาของพระองค์คือที่ว่า หากพวกเขาช่วยเหลืออัลลอฮ์ พระองค์จะช่วยเหลือพวกเขาและจะทรงยึดสันเท้าของพวกเขาให้มั่นคงยิ่งขึ้นพวกเขาเอาใจใส่ที่จะทำให้เป้าหมายแบบอิสลามดังกล่าวเป็นจริงขึ้นมา ซึ่งบทนำของมันนั้นเริ่มต้นด้วยการตัดมือไม้ของมหาอำนาจที่หลงผิดและเป็นภัยต่ออิสลามให้ออกไปจากประเทศอิสลามและขจัดอุปสรรคภายในภายนอกให้หมดสิ้นไป พวกเขาพร้อมต่อการกับการสร้างพรรครัฐบาล กลุ่มก้อนและบุคคลซึ่งต่อต้านกับขบวนการอิสลาม ซึ่งอัลฮัมดุลิลลาฮุนับวันจะเติบโตใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ พวกเขาพร้อมจะต่อสู้ทางการเมืองกับพวกเขาเหล่านั้นอย่างมีแผนการทั่วโลกและพวกเขามั่นใจในสัญญาอันแข็งแกร่งของพระเจ้าว่าพวกเขาต้องประสบความสำเร็จและความก้าวหน้าและช่วยให้ผู้ถูกกดขี่รอดพ้นจากเงื้อมมือของพวกสวาปามโลกในที่สุด”

เชิญชวนมุสลิมสู่การยืนหยัดเพื่อฟื้นฟูอิสลาม

“โอ้มุสลิมทั้งหลาย พวกท่านเป็นอะไรไป ทำไมถึงอ่อนแอเช่นนี้ ในช่วงอรุณรุ่งแห่งอิสลามนั้น พวกท่าน (ในนามมุสลิม) ทำลายมหาอำนาจในยุคหนึ่งด้วยกำลังคนเพียงน้อยนิดและสร้างประชาชาติอิสลามอันยิ่งใหญ่ขึ้นมาได้ตอนนี้พวกท่านมีกำลังคนมากกว่าพันล้านคน (ปัจจุบันประมาณ ๑,๖๐๐ ล้านคน-พ.ศ.๒๕๕๑) มีทรัพยากรมหาศาลที่พร้อมจะนำมาเป็นอาวุธต่อสู้ได้ พวกท่านรู้ใช่ไหมว่า ความล้มเหลวของพวกท่านนั้นมีที่มาจากความแตกแยกและความขัดแย้งในหมู่ผู้ปกครองของพวกท่านทั้งหลาย ฉะนั้น จงลุกขึ้นยืน ถืออัลกุรอานไว้ในมือรวมตัวกันในนามของพระบัญชาของพระเจ้า พวกท่านต้องนำเอาความยิ่งใหญ่ของอิสลามกลับคือมาให้ได้ พวกท่านต้องเดินออกมาแล้วเงี้ยวฟิง โองการของพระเจ้าที่ว่า จงกล่าวออกไป อันนี้จริงข้าขอเตือนพวกท่านอย่างหนึ่งก็คือ พวกเจ้าต้องยืนหยัดเพื่ออัลลอฮ์สองคนหรือคนเดียวก็ตาม (ชะบะฮ์ / ๔๖) ทั้งหมดต้องลุกขึ้นสู้ต้องลุกขึ้นสู้เพื่อพระเจ้าจงลุกขึ้นสู้คนเดียวในการต่อกรกับพลพรรคของชัยฏอนที่อยู่ภายในตัวของพวกท่าน และร่วมกันต่อกรกับมหาอำนาจของมารร้าย หากการยืนหยัดสู้และขบวนการต่อสู้ของพวกเราเป็นไปเพื่อพระเจ้าแล้ว พวกเราต้องชนะอย่างแน่นอน มุสลิมทั้งหลาย ผู้คือโอกาสทั้งหมด จงประสานมือเป็นหนึ่งเดียวกัน มุ่งตรงยังพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ และจงฟังฟังอิสลามแล้วเอาเรื่องกับพวกหยิงยโสและพวกกรูกรานสิทธิ์ทั้งหลายโอ้ผู้มาเยือนบัยตุลลอฮ์ พวกท่านต้องเป็นหนึ่งเดียวกันในทุกที่ที่แสดงถึงสัญลักษณ์ของพระเจ้าและวอนต่อพระเจ้าถึงชัยชนะของอิสลาม มุสลิม และผู้คือโอกาสทั้งหลายในโลกนี้

พวกท่านผู้เป็นนักพูดนักเขียนทั้งหลาย ในที่ชุมนุมอันศักดิ์สิทธิ์ไม่ว่าจะเป็นอะรอฟาต มินา มักกะฮ์ และมะดีนะฮ์ พวกท่านต้องนำเสนอปัญหาทางสังคมและการเมืองในภูมิภาคให้พี่น้องผู้ศรัทธาของพวกท่านได้รับรู้และขอความช่วยเหลือจากพวกเขาเหล่านั้น โอ้ผู้มาเยือนบัยตุลลอฮ์ พวกท่านต้องสดับตรับซึ่งแผนชั่วของทั้งพวกซายและพวกขวาเฉพาอย่างยิ่งอเมริกาคนปล้นชิงและนักกรูกรานระดับโลก อีกทั้งอิสราเอลพวกชั่วช้า พวกท่านต้องสนองตอบและตรวจสอบความเลวร้ายของ

คนพวกนั้น และจงแสวงหาหลักพึ่งพิงยังพระเจ้าผู้สูงส่งเพื่อแก้ไขสภาพของมุสลิมและตัดมือของพวกเขา
ชั่วช้าเหล่านั้น”

“พวกท่านจะต้องฉลาด ตื่นตัว และระวังตัวอยู่เสมอว่า การเมืองแบบเปิดที่ต้องสัมพันธ์ทั้ง
ตะวันตกและตะวันออกพร้อมกับการชิบกระซาบของมารร้ายจะต้องไม่ลากพวกท่านสู่พวกแย่งชิง
สากลพวกท่านต้องยืนหยัดจัดความผูกพันเหล่านั้นด้วยความตั้งใจจริง ขยันขันแข็ง และทำอย่าง
ต่อเนื่อง พวกท่านต้องรู้ว่า เชื้อชาติอารยันและอาหรับนั้น ไม่ได้ค้อยไปกว่าเชื้อชาติของพวกยุโรป
อเมริกาและโซเวียตเลย หากเขาค้นพบตัวเองแล้ว และปิดความลับหวังออกไปให้ไกล ไม่มองผู้ใด
นอกจากตนเอง เขาต้องมีอำนาจขึ้นมาและสรรหาอำนาจขึ้นมาได้ อะไรก็ตามที่พวกเขาไปถึง พวกท่าน
ก็สามารถไปถึงได้ โดยมีเงื่อนไขอยู่ที่มอบหมายการงานต่อพระเจ้า ฟังฟังตนเองตัดขาดการพึ่งพาผู้อื่น
อดทนต่อความยุ่งยากทั้งหมดเพื่อไปให้ถึงยังชีวิตที่มีเกียรติ และหลุดออกมาจากการครอบครองของ
ผู้ใด”

เชิญชวนสู่การยืนหยัดสู้กับอิสราเอล

“หลังจากที่ได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์อันศักดิ์สิทธิ์แห่งอิสลามแล้ว ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าจะมีเรื่องราว
ใดที่มีความจำเป็นสำหรับมวลมุสลิมมากกว่าการที่พวกเขาต้องปกป้องชีวิตและทรัพย์สินของพวกเขา
เขาไปในวิถีทางอันมีเกียรติแห่งอิสลาม เมื่อพวกท่านเห็นว่าเลือดของพี่น้องชายหญิงที่บริสุทธิ์ต้องถูก
หลังในดินแดนอันศักดิ์สิทธิ์แห่งปาเลสไตน์ และเมื่อใดที่พวกท่านประจักษ์ว่าผืนแผ่นดินของเรา
ต้องถูกทำลายล้างโดยน้ำมือของอาชญากรไซออนิสต์ ภายใต้งื่อนใจเหล่านี้ไม่มีแนวทางที่ต้องดำเนิน
ต่อไปนอกจากการญิฮาดเท่านั้นและเป็นภาระหน้าที่สำหรับมุสลิมทุกคนที่จะต้องให้ความช่วยเหลือ
ทั้งวัตถุและจิตใจไปในการญิฮาดอันศักดิ์สิทธิ์นี้ อัลลอฮฺทรงหนุนหลังเจตนารมณ์นี้ อัลลอฮฺมีนวะรอ
อัลก็อศลี”

“คุณค่าและการดำเนินการเหล่านี้จะเป็นตัวช่วยให้มนุษย์หลุดพ้นจากการเป็นทาสอารมณ์ใฝ่ต่ำ
ที่ผูกติดอยู่กับตะวันตกและตะวันออก และนำพาตัวเขาสู่ต้นไม้อันจำเริญ ชัยคุนนะฮฺ ลากัรกียะฮฺ วะลาหมึ
อริบียะฮฺ (ต้นชัยคุน ไม่มีตะวันออกและไม่มีตะวันตก –อันนัวร์ / ๓๕) หากมวลมุสลิมทั่วโลกค้นพบ
คลื่นแห่งการเคลื่อนไหวของบรรดาศาสดา อะลัยฮิมุซซะลาม ซึ่งกำเนิดมาจากคัมภีร์สร้างสรรคัมมนุษย์
ฉบับสุดท้าย อัลกุรอานอันจำเริญ คัมภีร์ชี้นำฉบับนี้ซึ่งออกมาจากปฐมเหตุแห่งรัศมี อัลลอฮฺนุรชะมา
วาดีวัลอ์ฎี (อัลลอฮฺคือรัศมีแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและผืนแผ่นดิน-อันนัวร์ / ๓๕) สู่ประทีปอันเจิดจรัสใน
หัวใจของศาสดาท่านสุดท้าย คืออัลลัลลอฮฺอะลัยฮิวะอาลิวะฮฺซะลัม เพื่อให้หัวใจของมนุษยชาติเป็น
อิสระจากม่านแห่งความหลงผิด และทำให้โลกเรืองรองด้วยรัศมีแล้วนั้นและพวกเขาถูกเชื่อมเข้าสู่
มหาสมุทรแห่งรัศมีอันเรืองรอง พวกเขาที่จะไม่มีวันตกเป็นทาส ชัยฎอนและเป็นลูกแห่งของชัยฎอน
อีกต่อไป พวกเขาจะไม่ยอมรับเอาความต่ำค้อยและการถูกดูหมิ่นเพื่อที่จะได้สวมตำแหน่งผู้ปกครอง
อันจอมปลอมเพียงไม่กี่วันและพวกเขาจะต้องไม่เหี้ยนกระหือรือ ที่จะเอาตัวเองไปเข้าใกล้ชัยฎอนตัว
ใหญ่และยอมรับสัญญาทาสแห่งแคมป์เดวิด เอี้ยหยดน้ำเล็กๆ ที่แยกตนเองออกมาจากมหาสมุทร

แห่งอัลกุรอานและอิสลามเอ๋ยรู้สึกตัวกันได้แล้ว เชื่อมตัวเอง กลับสู่มหาสมุทรแห่งพระเจ้า และรับเอารัศมีอันอุดมนี้ไปเพื่อควักลูกตาแห่งความทะยานอยากของพวกเขา ปาม โลกทั้งหลายมีมือที่ยื่นยาว ออกมารุกรานของพวกเขาจะต้องถูกตัดขาดแล้วพวกท่าน ก็จะไปถึงยังชีวิตที่มีเกียรติและทรงคุณค่า พวกท่านต้องปลดตัวเองออกจากชีวิตอันน่าอัปยศที่อิสราเอลถักทอไว้ นั่นกำลังมีอำนาจเหนือพวกท่าน พวกท่านได้เหยียดหยามมุสลิมผู้ถูกกดขี่ต่อหน้าพวกท่าน โอ้พระเจ้า ขอพระองค์ได้ทรงโปรดประทาน การคืนตัวให้กับเหล่าข้าพระองค์ด้วยเถิด ขอได้โปรดปลุกผู้ปกครองประเทศอิสลามทั้งหลายให้ รู้สึกตัวนำมาตรฐานอิสลามกลับมาปกครองมุสลิมด้วยเถิด และให้พวกเขาได้ทำลายเจ็ดแห่งพระเจ้า จอมปลอมทั้งหลายด้วยเทอญ”

“เจ้าหน้าที่รัฐของประเทศอิหร่าน ประชาชนของเรา และประชาชาติอิสลามทั้งหลายจะไม่วางมือจากการต่อสู้และ โคนล้ม ต้นไม้แห่งความชั่วร้ายนี้และด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า เขาจะต้องใช้ประโยชน์จากหยดน้ำเล็กๆ ที่แตกตัวออกไปของผู้ปฏิบัติตามแนวทางของอิสลาม ความสามารถทางจิตวิญญาณของประชาชาติมุฮัมมัด คือลึกลับลึกลับสู่อะลัยฮะอาลีฮิวะซัลลัม และเครื่องไม้เครื่องมือของประเทศอิสลามทั้งหลาย และด้วยการรวมตัวด้านของกองกำลังอิซบูลลอฮ์นั่นเอง ที่สร้างความผิดหวังให้กับอิสราเอล และจัดการไล่พวกมันออกไปจากผืนแผ่นดินมุสลิมที่ถูกแย่งชิงไปได้ ข้าพเจ้าได้ย้ำเตือนหลายต่อหลายครั้งในช่วงหลายปีที่ผ่านมามาก่อนการปฏิวัติและหลังการปฏิวัติ (อิสลามในอิหร่าน-ผู้เรียบเรียง-) และจะยังคงรอกหูให้รับรู้ถึงอันตรายที่คืบคลานเข้ามาของต่อมโสมมและมะเร็งร้ายของลัทธิไซออนิสต์ที่เข้ามาในเรือนร่างของประเทศอิสลาม และข้าพเจ้าขอประกาศการหนุนหลังอย่างไม่อ้อมค้อมของตนเอง ประชาชาติอิหร่านและรัฐบาลอิหร่านต่อการต่อสู้แบบอิสลามทุกรูปแบบของประชาชาติอิหร่านและรัฐบาลอิหร่านต่อการต่อสู้แบบอิสลามทุกรูปแบบของประชาชาติทั้งหลายคนหนุ่มคนสาวที่กล้าหาญชาญชัย และมุสลิมทุกคนในการปลดปล่อยอัลกุศล์ ข้าพเจ้าขอขอบใจเยาวชนคนหนุ่มสาวเลบานอนที่รักซึ่งได้สร้างความโดดเด่นให้กับประชาชาติอิสลามและสร้างความอับอายให้กับพวกสวาปามโลกทั้งหลาย ข้าพเจ้าขออ้อให้ผู้ที่รักยิ่งทั้งหลายทั้งที่อยู่ในดินแดนที่ถูกยึดครองหรืออยู่เคียงข้างประเทศที่ถูกแย่งชิงไปนั้น ให้ประสบความสำเร็จในการโจมตีผลประโยชน์ทั้งหลายของอิสราเอล ด้วยการฟังกิ่งฟ้าและ การนิษาด และข้าพเจ้าให้ความมั่นใจกับพวกท่านได้ว่า ประชาชาติอิหร่านจะไม่ปล่อยให้พวกท่านผู้เพียงลำพัง”

“ข้าพเจ้าเป็นพวกของกลุ่มที่บอกว่าประเด็นการปรากฏของอิสราเอลและการยอมรับการมีอยู่นั้นเป็นหายนะอันใหญ่หลวงของมุสลิมและเป็นระเบิดเวลาของประเทศอิสลามทั้งหลาย และข้าพเจ้ายืนยันว่าการต่อต้านอิสราเอลนั้นเป็นภาระหน้าที่ทางศาสนาที่ยิ่งใหญ่ ข้าพเจ้าขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ให้พ้นจากแผนการนี้ซึ่งถูกร่างแบบให้แก่อิสลามโดยมุสลิมจอมปลอม”

“ประชาชาติทั้งหลายต้องตื่นขึ้น ปลุกรัฐบาลทั้งหลายให้ตื่นขึ้นและพวกเขาต้องต่อต้านแผนชั่วของผู้ปฏิเสธคนแล้ว... หากรัฐบาลทั้งหลายขลาดกลัว ประชาชนก็จะยังตื่นตัวอยู่และไม่ขลาดกลัว

ทั้งสิ้น หากเราทั้งหมดตายจากไปก็ยิ่งดีกว่าที่จะมีชีวิตอยู่ในสภาพด้อยต่ำภายใต้ลัทธิไซออนนิสต์และ
น้ำมันของอเมริกา นี่ก็อย่างก้าวอันสำคัญยิ่งตามคำสั่งของอเมริกา ก้าวอย่างนี้ถูกยกขึ้นมาเพื่อความด้อย
ต่ำของชาติอาหรับและความด้อยของมุสลิม มันเป็นความอดสูสำหรับชาวอาหรับที่เพียงกองกำลัง
อันน้อยนิดก็สามารถเข้ามามีอำนาจและทำให้พวกเขาตกอยู่ในสภาพตกต่ำขนาดนั้น และก็เป็นความ
น่าละอายสำหรับเรา ท่านทั้งหลายที่นั่งนิ่งเฉย รัฐบาลทั้งหลายก็เช่นกัน รัฐบาลที่ไม่ใส่ใจต่อประเด็น
ปัญหาดังกล่าวหรือตั้งใจที่จะทรยศต่ออิสลามและประชาชาติอาหรับและมุสลิมโดยรวม พวกเขาต้อง
จัดการแผนการนี้มันไร้ค่า ไม่มีประเทศอิสลามเห็นด้วยกับแผนดังกล่าวซึ่งเป็นทาสบริวารของ
อิสราเอล”

“ประชาชาติทั้งหลายต้องออกมาเดินขบวนในวันศุกร์และวันแห่งการครบรอบการเป็นชะฮีดอัน
ยิ่งใหญ่ของประชาชน ต้องสำแดงให้เห็นถึงพลังและน้ำมันที่พร้อมต่อกรกับอเมริกาและอิสราเอล
หากพวกมันไม่ฟังและอิสราเอลชัวยังคงข่มขู่ไปทั่วแม้กระทั่งดินแดนอันศักดิ์สิทธิ์ทั้งสอง (ฮะรออมัยน์
ในชะฮุดีอาเบีย) ซึ่งในตอนนั้นก็เห็นความต้องการของพวกมันอย่างชัดเจนแล้วพวกมันคงต้องบังคับขู่
เข็ญทุกอย่าง เมื่ออิสลามและดินแดนอันศักดิ์สิทธิ์ของอิสลามถูกข่มขู่ว่าจะถูกรุกรานละก็ ย่อมไม่มี
มุสลิมคนใดที่จะเฉยเมยโดยไม่ลุกขึ้นต่อกรได้อีกแล้ว”

วันศุกร์คือวันแห่งอิสลาม วันแห่งเสรีภาพของปาเลสไตน์

“วันศุกร์คือวันสากล มิใช่วันสำหรับบุคคลเป็นการเฉพาะเท่านั้น มันเป็นวันแห่งการเผชิญหน้า
ระหว่างผู้ด้อยโอกาสกับผู้ฮังการ มันเป็นวันแห่งการเผชิญหน้าของประชาชาติซึ่งอยู่ภายใต้การรีดนา
ทาเร้นของอเมริกาและอื่นจากอเมริกา มันเป็นวันแห่งการเผชิญหน้ากับพวกมหาอำนาจทั้งหลาย มัน
เป็นวันที่ผู้ด้อยโอกาสทั้งหลายต้องเตรียมพร้อมที่จะต่อกรกับพวกฮังการให้หน้าของพวกมันคะมำ
ลงไปกับพื้น มันเป็นวันซึ่งแยกความหน้าไหว้หลังหลอกออกจากพวกที่แน่วแน่ทั้งหลาย พวกที่นั่นแน
มันคงรู้ว่าวันนี้คือวันศุกร์ วันแห่งการปฏิบัติในสิ่งที่จำเป็นต้องทำ ส่วนพวกกลับกลอกนั้นก็คือพวกที่
รู้จักกันในนามผู้อยู่หลังม่านมหาอำนาจและเป็นมิตรกับอิสราเอลยังคงทำเป็นไม่สนใจ วันนี้หรือไม่มี
ไม่ปล่อยให้ผู้คนทั้งหลายได้แสดงออกวันศุกร์คือวันที่ชะตาของประเทศผู้ด้อยโอกาสทั้งหลายต้อง
เป็นที่รับรู้ ประเทศผู้ด้อยโอกาสทั้งหลายต้องประกาศการมีอยู่ของตนเองต่อต้านการเข้ามายึดครอง
ของผู้ฮังการทั้งหลาย ประเทศทั้งหลายต้องทำเหมือนกับที่ประเทศอิหร่านได้ทำการลุกขึ้นสู้และ
กระแทกหมัดเข้าไปที่จมูกของพวกฮังการให้ล้มคะมำกองกับพื้น ต้องจัดการเอาเชื้อโรคแห่งความ
เสื่อมทรามลงถึงขยะไปได้แล้ว วันศุกร์คือวันที่พวกเดินตามกันรัฐบาลที่แล้ว (ของอิหร่าน-ผู้เรียบ
เรียง-) และมหาอำนาจที่แฝงตัวในประเทศต่างๆ เฉพาะอย่างยิ่งในเลบานอน ต้องรู้หน้าที่ของตนเอง
มันเป็นวันที่พวกท่านต้องให้ความสำคัญและให้ความเอาใจใส่ต่อการปลดปล่อยบุคคลและต้องช่วยพื
่นองเลบานอนให้ปลอดภัยจากการข่มขู่ทั้งหมด มันเป็นวันที่เราจักต้องนำเอาบรรดาผู้ด้อยโอกาส
ทั้งหลายหลุดพ้นจากกรงเล็บของพวกฮังการ มันเป็นวันที่สังคมนุสลิมทุกคนจะต้องแสดงออกมา
พวกเขามีตัวตนและท้วงเตือนไปยังพวกมหาอำนาจและกาคเคนของพวกมัน ไม่ว่าจะอยู่ในอิหร่าน

หรือในท้องถิ่น วันกุศคือวันที่จะต้องท้วงติงไปยังมหาอำนาจว่าพวกเขาต้องวางมือจากบรรดาผู้ด้อยโอกาสและกลับไปอยู่ในที่ๆ ของตนเองได้แล้ว

วันกุศมีไชนวันของปาเลสไตน์เท่านั้น แต่เป็นวันแห่งอิสลาม วันแห่งรัฐบาลอิสลาม ต้องเป็นวันที่ธงแห่งรัฐอิสลามถูกชักขึ้นสู่ยอดเสาเป็นวันที่ต้องทำให้พวกมหาอำนาจเข้าใจว่าพวกเขาไม่อาจเสนอหน้าอยู่ในประเทศอิสลามอีกต่อไปได้ข้าพเจ้าเชื่อว่าวันกุศคือวันแห่งอิสลาม วันแห่งท่านรอซูล เป็นวันที่เราจักต้องเตรียมพร้อมสรรพกำลังทั้งหมดของเรา มุสลิมทั้งหลายต้องหลุดออกมาจากความสันโดษที่คนพวกนั้นลากพวกเขาไปสู่จุดนั้น และต้องใช้อำนาจ พลกำลังทุกอย่างต่อกรกับทุกคนและต้องยื่นหัตถ์ต่อต้านสิ่งเหล่านั้นเราจะต้องไม่อนุญาตให้ผู้ใดก็ตามเข้ามามีอิทธิพลในประเทศของเรา มุสลิมจะต้องไม่ปล่อยให้ผู้ใดเข้ามามีอิทธิพลในประเทศของตนเองในวันกุศ ประชาชนทั้งหลายจักต้องส่งสัญญาณเตือนไปยังรัฐบาลของพวกเขาซึ่งเป็นผู้ทรยศ วันกุศคือวันที่เราจะเข้าใจได้ว่าบุคคลใดหรือรัฐบาลใดที่เห็นด้วยกับแผนชั่วสากลและขัดแย้งกับอิสลาม คนที่ไม่ได้เข้าร่วมก็เท่ากับขัดแย้งกับอิสลาม เห็นด้วยกับอิสราเอล คนที่เข้าร่วมก็คือพวกที่หนักแน่นมั่นคงและเห็นดีเห็นงามกับอิสลาม และปฏิเสธศรัทธาอิสลามซึ่งหัวหน้าของคนพวกนี้คืออเมริกาและอิสราเอล มันคือวันจำแนกสังขรณ์และโมฆะธรรมความจริงกับความเท็จ

ข้าพเจ้าวอนขอคู่อริต่ออัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงประทานชัยชนะให้กับอิสลามแก่ชนทุกชั้นในโลกนี้ ให้บรรดาผู้ด้อยโอกาสมีชัยเหนือผู้ฮักร้างทั้งหลาย ขอคู่อริต่อพระองค์ได้โปรดประทานให้พี่น้องของเราในปาเลสไตน์ตอนใต้ของเลบานอน และในทุกที่ที่พวกเขาอยู่ปลอดภัยจากเงื้อมมือของพวกฮักร้างและจากเงื้อมมือของพวกหัวขโมย”

เชญชานอุละมาอ์อิสลามสู่การยื่นหัตถ์สู่

“นางนยีนิงัก ที่อุละมาอ์และนักการศาสนาของหลายประเทศและประเทศอิสลามทั้งหลาย มิใช่น้อยเมินเลบบทบาทอันสำคัญยิ่ง สาส์นแห่งพระเจ้า และประวัติศาสตร์ของตนเองในยุคสมัยที่มนุษยชาติกระหายความสูงส่งทางจิตวิญญาณและศาสนบัญญัติอันเรืองรองของอิสลาม และไม่สำเนียงความกระหายของประชาชาติทั้งหลายไม่รับรู้ถึงการเร่งเร้าและการน้อมนำของสังคมนุญย์ผู้คุณค่าของวะฮยูและพวกเขามีบทบาททางด้านแสดงอิทธิพลทางจิตวิญญาณน้อยไป ในเงื่อนงำที่เต็มไปด้วยสีสันของอำนาจแห่งความรู้และความก้าวหน้าในโลกวัตถุของคนรุ่นใหม่ อุละมาอ์ นักบรรยายธรรม อิมามญุมอะฮ์ และนักคิดอิสลามสามารถที่จะนำโลกเข้ามาอยู่ภายใต้อิทธิพลและอำนาจของอัลกุรอานได้ด้วยความเป็นเอกภาพ ความสมานฉันท์ความสำนึกในหน้าที่ และทำตามหน้าที่อันหนักหน่วงในการชี้นำและเป็นผู้นำประชาชน พวกเขาต้องสกัดความเสื่อมทราม การตกเป็นเบี้ยล่างและความไร้เกียรติของมุสลิม และยับยั้งการเข้าไปเป็นเครือข่ายชัฎฏอนเล็กและชัฎฏอนใหญ่เช่นอเมริกาของรัฐบาลอิสลามทั้งหลาย พวกเขาต้องให้ความสำคัญต่อประเด็นปัญหาอิสลาม สร้างความเป็นหนึ่งเดียวของมุสลิม และค้นคว้าวิจัยกฎเกณฑ์ทางศาสนาอันเจิดจรัสแทนการขีดเขียน การพุดจาที่สร้างความแตกแยก การพุดจาประจบสอพลอผู้มีอำนาจ และพุดจาให้ร้ายต่อผู้ด้อยโอกาสทั้งหลาย และ

ด้วยการใช้ประโยชน์จากท้องทะเลอันไม่เหือดแห้งของประชาชาติอิสลาม พวกเขาจะได้แสดง
จุดยืนเกียรติยศของตนเองและของประชาชาติมุฮัมมัดศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะออลิฮิวะซัลลัม

มิใช่เป็นความอดสู สำหรับอูละมาอ์ของประเทศอิสลามคอกหรือที่พวกเขามีอัลกุรอาน มีศา
สนบัญญัติอันเรื่องโรจน์ แบบฉบับของท่านศาสดา ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะออลิฮิวะซัลลัม และอิมาม
มะอฺตุบีน อะลัยฮิมุซซะลาม แต่กลับต้องดำเนินการตามกฎเกณฑ์ของผู้ปฏิเสธภายใต้อิทธิพลของพวก
เขาในประเทศอิสลามและยอมรับการตัดสินใจล่วงหน้าของพวกเขาชอบใช้กำลังและเป็นปรปักษ์ต่อ
อิสลามอย่างแท้จริง พวกนักการเมืองจากวงแคบและวอชิงตันจะคอยออกคำสั่งให้ประเทศอิสลาม
ปฏิบัติตาม”

เชิญชวนผู้รู้ชาวคริสต์สู่การยืนหยัด

ยาฮ์ยูฮ์อัลละฮินะอามะนุ ญูเกว่ามีนะลิลลาฮิ ชุสะคาอะบิลกิฮฺฎิวะลาฮ์ญิร്മันนะกุมหันอานู
เกามิน อะลาอัลลาอะอฺดิฏ อือดิฏ ฮฺวะอัคร่อ บูลิตัดกฺวา วัตตะกัลลอะฮะอินันัลลอะค่อบิรฺนุบิมาตะอฺ
มะลูน (โอ้บรรดาผู้มีศรัทธา จงดำรงมั่นเพื่ออัลลอฮฺ (ใน)การเป็นพยานยืนยันด้วยความเที่ยงธรรม
ความเกลียดแค้นต่อกลุ่มชนหนึ่งจะต้องไม่บีบบังคับให้พวกเขา (แสดงความ) อ ยุติธรรม พวกเขาจง
(แสดงความ) ยุติธรรม ความยุติธรรมเป็นสิ่งที่ใกล้เคียงต่อการมีความยำเกรง และพวกเขาก็ยำเกรง
ต่ออัลลอฮฺแท้จริงอัลลอฮฺคือผู้ทรงรู้แจ้งในสิ่งที่พวกเขากระทำอยู่-อัลมาอิดะฮฺ /๘-)

น่ายินดีอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมของพวกเขาเหล่านั้นผู้ซึ่งกระหายความยุติธรรมจากการที่พวก
เขาจะได้เสพอย่างอิมานา (อินญิล ญับบมะธา บทที่ ๕ หมวดที่ ๖)

น่ายินดีอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมของพวกเขาเหล่านั้นผู้ซึ่งพยายามอย่างยากเข็ญที่จะให้ได้
ประโยชน์จากความยุติธรรม เพราะอาณาจักรแห่งชั้นฟ้านั้นก็เป็ของพวกเขาด้วย (อินญิล ญับบมะธา
บทที่ ๕ หมวดที่ ๑๐)

ขอแสดงความยินดีต่อประชาชาติผู้ถูกกดขี่ทั่วโลก คริสต์ชนทั้งหลาย และชาวคริสต์ใน
ประเทศนี้ เนื่องในวันเฉลิมฉลองวันประสูติของมะซีฮฺ (พระคริสต์) ศาสดาผู้ยิ่งใหญ่ท่านหนึ่ง ซึ่งท่าน
ถูกแต่งตั้งมาเพื่อเป็นพวกเดียวกับผู้ถูกกดขี่และสถาปนาความยุติธรรมและเมตตาธรรมและด้วยกับ
คำพูดอันมีญาณหยั่งรู้และพฤติกรรมที่แฝงไปด้วยจิตวิญญาณอันสูงส่งที่ได้ดำเนินพวกกดขี่และพวก
เผด็จการแต่หนหลังผู้ถูกกดขี่และผู้ด้อยโอกาสทั้งหลาย คุณพ่อและผู้รู้ชาวคริสต์ทั้งหลายที่ปฏิบัติ
ตามแนวทางของท่านนบีอีซา ขอให้พวกท่านลุกขึ้นยืนเพื่อหนุนหลังบรรดาของผู้อหังการ และขอให้
พวกท่านลั่นระฆังในโบสถ์ของพวกท่านให้เป็นคุณต่อผู้ถูกกดขี่ชาวอิหร่านและเป็นการประณามพวก
เผด็จการเพื่อความพึงพอพระทัยของพระเจ้าและความยินดีของผู้ปฏิบัติตามคำสั่งของท่านมะซีฮฺ

คาร์เตอร์ หัวหน้าพวกเผด็จการ โลก ร้องขอให้พวกท่านลั่นระฆังทั่วอเมริกาให้เป็นเสียงที่เป็น
คุณต่อพวกสายลับที่จ้องทำลายอิหร่านน่าจะเป็นการดีและเหมาะสมกว่าที่ระฆังทั้งหลายควรจะลั่นให้
เป็นเสียงที่เป็น ไปตามพระบัญชาของพระเจ้าแห่งโลกนี้และตามคำสั่งของท่านมะซีฮฺ โดยเป็นคุณต่อ
ประชาชาติผู้ถูกกดขี่ซึ่งอยู่ภายใต้ที่อบนุทของพวกสนองบัญชาของคาร์เตอร์ที่ยังคงนิ่งเงียบอยู่

นายินดีเป็นอย่างยิ่งต่อบุคคลผู้ซึ่งระหายนะความยุติธรรมและพยายามอย่างเต็มที่ที่จะได้ประโยชน์จากความยุติธรรมแต่ขอตำหนิพวกที่เป็นปรปักษ์ต่อคำสั่งของท่านมะซีฮูและขัดแย้งต่อทุกคำสั่งของบรรดาศาสดา ที่ได้ทำตัวเป็นคุณต่อผู้กดขี่ พวกสายลับ และพวกที่ชอบละเมิดสิทธิของประชาชนชาติทั้งหลาย โอ้ประชาชาติของมะซีฮูและผู้ปฏิบัติตามแนวทางของท่านนบีอิซา รุฮ์อัลลอฮ์ ขอให้พวกท่านลุกขึ้นยืนและปกป้องเกียรติยศของท่านมะซีฮูและประชาชาติของท่านนบีอิซาพวกท่านอย่าได้อนุญาตให้ศัตรูของคำสอนอันมาจากเมืองบนและพวกปรปักษ์ต่อพระบัญชาของพระเจ้า นั้น ได้บิดเบือนภาพลักษณ์ของประชาชาติมะซีฮูและผู้รู้ชาวคริสต์ไปในทางที่เสียหายในสายตาของมนุษย์ผู้ด้อยโอกาสทั้งหลาย

พวกท่านอย่าได้ปล่อยปละละเลยให้พวกมหาอำนาจใช้โบลต์ไปเพื่อการวิงวอนพระเจ้าให้พวกสายลับและพวกทรยศต่อผู้ถูกกดขี่และผู้ด้อยโอกาส เพราะคนพวกนั้นไม่ได้คิดอะไรรึอื่น นอกจากให้ได้มาซึ่งอำนาจที่มากขึ้นและเป็นผู้นำโลกที่ขัดแย้งกับคำสอนจากเมืองบน

ประชาชาติของเราได้เผชิญกับการรอดอ้างของพวกเผด็จการและเจ็บปวดกับคนพวกนั้นมานานหลายปีแล้ว

คุณพ่อทั้งหลายต้องลุกขึ้นยืน และช่วยให้ท่านอิซามะซีฮูรอดจากกรงเล็บของพวกกลัวลือซึ่งศาสดาผู้ยิ่งใหญ่ท่านนี้ได้แสดงตนเป็นปรปักษ์ต่อพวกกดขี่ที่จะนำศาสนาไปเป็นเครื่องมือกดขี่และขอคู่อริเพื่อเป็นหลักฐานความชอบธรรมของพวกกดขี่ คำสอนที่มาจากเมืองบนทั้งหลายล้วนมาเพื่อปลดปล่อยผู้ถูกกดขี่ โอ้ผู้ด้อยโอกาสทั้งหลายจงลุกขึ้นยืน และร่วมมือกันขับไล่พวกกดขี่ทั้งหลายให้ออกไปจากแผ่นดินของพระเจ้า ผู้ที่จะรับช่วงสืบอำนาจดูแลแผ่นดินนั้นต้องเป็นผู้ด้อยโอกาสเท่านั้น”

เชญชวนนักคิดทั้งหลายได้ลุกขึ้นยืนหยัดผู้

“นักคิดอิสลามทั้งหลายจะต้องเห็นพ้องต้องกันด้วยความรู้และความเข้าใจที่จะเขย่าโลก นายทุนและคอมมิวนิสต์ตามแนวทางที่เหนือกว่าและฉลาดกว่า และเสรีชนทั้งหลายจะต้องวางแนวทางในการตบหน้าพวกมหาอำนาจเฉพะอย่างยิ่งอเมริกา ต่อการที่พวกเขาวางแผนจัดการประชาชนผู้ถูกกดขี่ในประเทศอิสลามและประเทศโลกที่สาม”

“พวกท่าน ชาวชนผู้มีความคิดอันกว้างไกลทั้งหลาย พวกท่านต้องไม่นั่งนิ่ง พวกท่านต้องลุกขึ้นสลัดความกลัวไหลอันนำพาสู่ความหายนะ พวกท่านต้องรับรู้ถึงการไม่ใส่ใจต่างๆ ด้วยการแยกแยะความทุจริตและความเลวร้ายของพวกนักล่าเมืองขึ้นและพวกที่ชอบทำตามคนพวกนั้นอย่างไร้วัฒนธรรม พวกท่านต้องออกห่างจากความขัดแย้ง ความแตกแยก และการใช้อารมณ์ใฝ่ต่ำนำ ซึ่งเป็นต้นเหตุความเสื่อมเสียทั้งปวง พวกท่านต้องพึ่งพิงยังพระผู้อภิบาลซึ่งพระองค์จะทรงชี้แนะทางพวกท่าน และทรงช่วยเหลือพวกท่านด้วยกองทหารที่อยู่เหนือธรรมชาติ”

เชญชวนเจ้าหน้าที่รัฐผู้การยืนหยัด

“บรรดาผู้นำประเทศอิสลามควรต้องคิดถึงประเด็นปัญหารายวันของประเทศอิสลามทั้งหลาย ที่ต้องตกอยู่ภายใต้การกดขี่และประชาชาติผู้ถูกกดขี่ทั้งหลายที่ต้องตกอยู่ภายใต้รองเท้าบูทของต่างชาติและพวกหัวขโมยของเหล่าปีศาจตัวใหญ่และมารร้ายตัวอื่นที่จ้องฉกฉวยผลประโยชน์ของพวกเขาไป และเผาผลาญประชาชาติทั้งหลายให้ตกอยู่ในความยากไร้และความสิ้นเนื้อประดาตัว พวกเขาต้องรู้สึกตัวได้แล้ว พวกเขาต้องซังน้ำหนักรักความขยาดกลัวและความน่าสะพรึงกลัวที่มหาอำนาจวาดภาพด้วยการโหมโฆษณาให้พวกท่านเห็นเป็นภาพลวงตา จนกระทั่งพวกท่านมองไม่เห็นผลประโยชน์ของประเทศของท่าน ของมุสลิม และของผู้ถูกกดขี่ทั่วไป ด้วยการประเมินอย่างถูกต้อง พวกท่านต้องนั่งลงวินิจฉัยด้วยความรู้สึกรับผิดชอบชั่วดี และยิ่งไปกว่านั้น พวกท่านต้องไม่ยอมศิโรราบ พวกท่านควรเรียนรู้จากประชาชาติอิหร่านและรัฐบาลแห่งอิหร่านซึ่งพวกเขาสละตัวเองออกมาจากการเป็นเบี้ยในเกมส์แห่งอำนาจของเจ้าอำนาจทั้งสอง พวกเขาส่งความเจ็ดจรัสแห่งชัยชนะไปทั่วโลก พวกเขาขึ้นห้อยตามแนวทางแห่งเกียรติยศของอิสลามและความมีเกียรติของประเทศอิสลามของตนเอง แนวทางดังกล่าวนี้เองที่เป็นแนวทางของบรรดาศาสนทูตผู้ยิ่งใหญ่ (อ.) คือ การปล่อยวางโลกแห่งวัตถุและสิ่งเสี้ยมก้องตะโกน -ฮัยอาด มินันชะฮิดละฮฺ- (ความต่ำต้อยได้ห่างไกลเราไปแล้ว) ไปยังโศตประสาทของชาวโลกทั้งหลาย”

“เราได้กล่าวกับรัฐบาลในภูมิภาคนี้หลายต่อหลายครั้งแล้วว่าพวกท่านจงมารวมมือกันเกิดปลดปล่อยตัวเองออกจากกรงเล็บของมหาอำนาจทั้งหลาย ผู้ถูกกดขี่ทั้งหลายไม่อาจทนทุกข์อยู่ภายใต้การกดขี่ของมหาอำนาจได้อีกต่อไปแล้ว”

“พวกท่านคิดหรือว่า เยอรมัน อังกฤษ และหัวโจกของพวกเขาคืออเมริกันปรารถนาความอยู่ดีมีสุขของพวกท่าน? โซเวียตปรารถนาดีต่อพวกท่าน? พวกเขาต้องการเพียงความอยู่ดีมีสุขของตนเองเท่านั้น พวกเขาลากพวกท่านไปติดกับดักเพื่อที่จะใช้ประโยชน์จากพวกท่าน วันใดที่พวกเขาเห็นว่าไม่อาจใช้ประโยชน์จากพวกท่านได้แล้ว พวกเขาก็จะสละพวกท่านทิ้งไม่ร่วมกับพวกท่านอีก พวกท่านได้มาเห็นแล้วว่า วันนี้สำหรับประชาชาติอิหร่านเป็นอย่างไร พวกเขาก้าวหน้าไปเพียงใด พวกเขาก็จะสละพวกท่านทิ้งไม่ร่วมกับพวกท่านอีก พวกท่านได้มาเห็นแล้วว่า วันนี้สำหรับประชาชาติอิหร่านเป็นอย่างไร พวกเขาก้าวหน้าไปเพียงใด พวกเขาไม่ยอมสยบให้กับมหาอำนาจ เขาก้าวทำกิจการในประเทศของพวกเขาเอง ด้วยกับลักษณะเหล่านี้ พวกท่านต้องก้าวเดินไปด้วยกันทุกคนเป็นอิสระในประเทศของตนเอง แต่พวกเขาต้องร่วมมือกันต่อต้านอำนาจทั้งหลายที่ต้องการกำจัดพวกเขาออกไป พวกเขาต้องการให้เราเป็นข้าเมืองขึ้นของพวกเขา (นักล่าอาณานิคมยุคใหม่) พวกเขาต้องหลุดออกมาจากกรงเล็บของพวกเขา พวกท่านต้องการเป็นข้าทาสอเมริกาไปถึงไหนกัน? และเป็นบริวารของพวกที่ปรึกษาของอเมริกาไปถึงไหนกัน?”

“รัฐอิสลามทั้งหลายจักต้องพุดเป็นเสียงเดียวกัน คิดเหมือนกันทั้งหมดอยู่ในศาสนเดียวกัน มีคัมภีร์เล่มเดียวกัน ทุกคนเห็นร่วมกันว่า ยิ่งพวกเขาแตกแยกกัน คนอื่นก็จะได้ประโยชน์ พวกเขารู้จักความเจ็บปวด แต่ไม่ยอมหายามาทาน นับวันยิ่งมีความขัดแย้งมากขึ้น พยายามที่จะแยกจากกัน รัฐ

ใหญ่ก็มีแต่คำพูดที่ว่า พวกเราแยกกันอยู่ พวกเรายังคงเป็นศัตรูต่อกัน พวกเรายังคงจะมักหมั่นทำสิ่งเหล่านี้และพวกเขาก็ใช้ประโยชน์ไป มวลมุสลิมจำเป็นต้องมีความคิดพื้นฐานสำหรับตนเอง และรัฐอิสลามทั้งหลายก็ต้องมีแนวคิดหลักด้วย พวกเขาต้องไม่คิดว่า ในแต่ละวันก็มีชีวิตอยู่อย่างสงบ มีอำนาจปกครองประเทศตนเอง พวกท่านต้องเยียวความเจ็บปวดจากความแตกแยก ด้วยตัวเองมี เช่นนั้นแล้วก็ไม่อาจรักษาให้หายขาดได้ ไม่ว่าจะเป็นการประชุม การสัมมนา หรือการร่วมชุมนุมใดๆ ก็ไม่อาจเยียวยาได้ ข้าพเจ้าวอนขอต่ออัลลอฮ์ (ช.บ.) ได้โปรดปลุกประชาชาติมุสลิม ทั่วไปและรัฐอิสลามทั้งหลายเป็นการเฉพาะให้พวกเขาตื่นขึ้นมากำชัยชนะเหนือปัญหาของตนเองขอให้น้ำอิสลามมาปรับใช้ในประเทศอิสลามดังเช่นที่เคยเกิดขึ้นในอดีต”

การต่อสู้กับความอธรรมและไม่ปรองดอง
อิสลามปฏิเสธการกดขี่และการข่มขู่กดขี่

“คำสอนของอิสลามกล่าวว่า พวกท่านต้องไม่กดขี่ ขณะเดียวกันก็ต้องไม่ยอมรับการกดขี่ การยอมตกอยู่ภายใต้การกดขี่นั้น ไซ้ว่าจะเลวร้ายน้อยกว่าการกดขี่ไม่ การยอมรับการกดขี่ก็เท่ากับกดขี่ตนเอง และอธรรมต่อประชาชาติ การกดขี่ก็เป็นเนื้อเดียวกัน ทั้งสองเป็นสิ่งที่ต้องห้ามในอิสลาม พวกท่านไม่มีสิทธิหรือธรรมต่อบุคคลอื่น ขณะเดียวกันก็ไม่มีสิทธิยอมรับการกดขี่จากผู้อื่น”

“ประชาชาติอิสลามปฏิบัติตามแนวทางหนึ่งซึ่งมีระเบียบการสรุปภายใต้ถ้อยคำสองคำนี้ คือ ลาด์ซาลิมุน วะลาตุซซะลามุน (พวกเจ้าอย่าได้กดขี่และอย่ายอมถูกกดขี่-จากอัลบะกะอเราะฮ์ อายะฮ์ที่ ๒๘๑-) ตลอดประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาเราตกอยู่ภายใต้การกดขี่และความอธรรมของพวกมหาอำนาจทั้งภายในและภายนอก เฉพาะอย่างยิ่งในช่วงครึ่งศตวรรษที่ผ่านมา ประเทศมหาอำนาจต่างเข้ามากุมชะตารัฐบาลของประเทศนี้ (อิหร่าน) อังกฤษเข้ากุมริฎอฮาน ประเทศมหาสมุทรก็เข้ากุมมุฮัมมัดริฎอ ในช่วงเวลาเกือบห้าสิบปีมานี้ เราต้องตกอยู่ภายใต้การบีบบังคับและการกดขี่ทุกรูปแบบ การกดขี่และการรุกรานทางเศรษฐกิจและสังคม เราอยู่ตลอดในช่วงห้าสิบปีในประเทศหนึ่งซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจของต่างชาติโดยอาศัยมือของข้า้ข้าของพวกเขาซึ่งเป็นคนภายในประเทศนั้น เราเป็นประจักษ์พยานถึงความอธรรมต่างๆ ซึ่งหากถูกบันทึกเป็นหนังสือไว้ในประวัติศาสตร์มันต้องมีความหนาหลายบททีเดียว ความอธรรมซึ่งพวกเขาได้กระทำต่อศาสนา ความอธรรมซึ่งพวกเขาได้กระทำต่อประชาชาติต่อสตรี ต่อเยาวชนหนุ่มสาว ต่อนักคิด และต่อนักการศาสนาอิสลาม มันมิใช่สิ่งที่จะอธิบายจบภายในหนึ่งวันหรือต่อให้อีกหลายวันประชาชาติของเราได้ลุกขึ้นยืนหยัดสู้ภายหลังจากที่ชีวิตของพวกเขากลับบีบบังคับอย่างหนักถึงขั้นจวนเจียนจะสิ้นลม การลุกขึ้นยืนหยัดสู้นี้ใช้เวลากว่า ๑๕ ปี พวกเขาเสียสละอย่างมาก พวกเขาต้องแลกค่ากับเลือดของเยาวชนคนหนุ่ม เหลือดกทอดเป็นคนพิการ พวกเขาเป็นประจักษ์พยานถึงความอธรรมถึงขนาดต้องแลกด้วยชีวิต พวกเขาขึ้นหยัดสู้ ปัดมือแห่งอำนาจของผู้อธรรมและอำนาจทั้งหลายให้ออกไปจากประเทศของพวกเรา ซึ่งมันก็คือมือของบุคคลผู้ซึ่งฉกฉวยเอาประเทศนี้ไปในนามของพ่อค้าที่เอาทุกอย่างไปแบบได้เปล่า เราผู้อยู่ภายใต้การนำของท่านศาสดา

(ศ.) ประรณานาที่จะได้นำเอาถ้อยความทั้งสองกลับมาปฏิบัติให้เห็นจริง เราจะไม่ใช่ผู้กคจี
ขณะเดียวกันก็จะไม่ยอมเป็นผู้ถูกกคจี ตลอดประวัติศาสตร์เราถูกกคจีมาโดยตลอด ถูกกคจีในทุก้าน
วันนี้เราไม่ต้องการเป็นผู้ถูกกคจีอีก แล้วก็ไม่ต้องการเป็นผู้กคจีด้วย เราจะไม่วุกรานประเทศใด ทั้งสิ้น
อันเป็นไปตามหลักธรรมคำสอนที่เราได้รับจากอิสลามเราจะไม่วุกรล้าลัทธิขงผู้หนึ่งผู้ใดทั้งสิ้น เราจะ
ไม่ทำอย่างนั้นเด็ดขาด เราจะไม่วุกรานประเทศใดๆ เราจะไม่วุกรอย่างเด็ดขาด แต่เราก็จะต้องสัดการ
รุกรานจากบุคคลอื่นด้วย ประชาชนของเราทุกวันนี้ไม่วาหญิงหรือชาย เด็กหรือผู้ใหญ่มีความพร้อมใน
การเผชิญหน้ากับการรุกราน ทุกรูปแบบมันถูกสัดกันไว้แล้ว พวกเขาลุกขึ้นยืน แลกชีวิตกับอิสรภาพ
และเสรีภาพแลกกับการที่ต้องหลุดออกจากแอกแห่งการกคจี เรารอคอยเช่นนี้จากประชาชาติและ
ประเทศทั้งหลาย คำสอนขงอิสลามบอกว่า พวกท่านต้องไม่วุกรคจีผู้อื่นและต้องไม่วุกรคจีภายใต้การกค
จีขงผู้ใด หากพวกเขาปฏิบัติตามแนวทางขงอิฮามะซีฮฺ ท่านอิฮามะซีฮฺ (อ.) นั้นก็ไม่วินยอมให้มีการ
กคจีในทุกรูปแบบและไม่วุกรคจีภายใต้การกคจีเป็นเด็ดขาด นี่คือนโยบายขงบรรดาศาสนทูต
ทั้งหลาย มันคือแบบแผนขงพระเจ้าซึ่งถูกประกาศมายังมนุษยชาติผ่านท่านศาสนทูตทั้งหลายว่า
ประชาชนทั้งหลายจะต้องไม่วุกรคจี แม้เพียงแลกกับสองดิรฮัม แล้วนับประสาอะไรกับหนึ่งดูมาน
และพวกเขาต้องไม่วุกรคจีด้วย”

การต่อสู้กับความอธรรมเป็นหน้าที่ทางศาสนา

“นักล่าเมืองขึ้นได้เข้ามาบีบบังคับให้รับระบบเศรษฐกิจสามานย์โดยอาศัยน้ำมือขงข้าทาง
การเมืองซึ่งมีอำนาจปกครองมุสลิมอยู่จากผลคังกล่าว ประชาชนจึงถูกแบ่งออกเป็นสองจำพวก คือผู้
กคจีและผู้ถูกกคจี ฟากหนึ่งมีมุสลิมหลายร้อยล้านคนต้องทนหิวกระหาย ขาดสุขอนามัย และไว้
วัฒนธรรม ส่วนอีกฟากหนึ่งซึ่งเป็นคนกลุ่มน้อยอันประกอบไปด้วยคนร่ำรวย เจ้าขงอำนาจทาง
การเมือง ซึ่งเป็นพวกใช้ชีวิตหรูหราฟุ่มเฟือยและเสื่อมเสีย ประชาชนผู้หิวกระหายและตกอับต่างก็
พยายามที่จะปลดปล่อยตนเองออกจากการกคจีขงผู้ปกครองที่ฉกฉวยประโยชน์ เพื่อที่จะให้ชีวิต
ขงพวกเขาดีขึ้น ความพยายามเช่นนี้ยังคงดำรงอยู่แต่คนกลุ่มน้อยที่เป็นผู้ปกครองและมีอำนาจ
ควบคุมรัฐบาลจ้อฉลเหล่านั้นสัดคัยยังพวกเขาไว้ เรามีหน้าที่ต้องปลดปล่อยประชาชนผู้ถูกกคจีและ
ด้อยโอกาสเหล่านั้น

เรามีหน้าที่ต้องหนุนหลังผู้ถูกกคจีทั้งหลายและเป็นศัตรูต่อผู้กคจีทั้งหมด นี่คือนาที่ซึ่ง
ท่านอะมีร์ลุมอ์มินีน (อ.) ได้กล่าวเตือนบุตรผู้สูงศักดิ์ทั้งสองขงท่านว่า ฎนาลิลชออลิมคือศัมัน วะ
ลิลัมชลุมอานัน (เจ้าทั้งสองจงเป็นคู่อาฆาตกับผู้กคจีและจงเป็นผู้ช่วยเหลือบรรดาผู้ถูกกคจี)

อูละมาอ์อิสลามมีหน้าที่ต้องต่อสู้กับความต้องการรวมศูนย์และการใช้ประโยชน์ที่ไม่วุกรคจี
ขงพวกกคจี พวกเขาต้องไม่วุกรปล่อยคนส่วนใหญ่ให้ต้องอดอาหารและอยู่ในสภาพด้อยโอกาสส่วน
ข้างๆ พวกเขาเหล่านั้นมีพวกกคจีที่คอยฉกฉวยผลประโยชน์และกินขงต้องห้ามอยู่อย่างฟู่ฟ่า ท่านอะ
มีร์ลุมอ์มินีน (อ.) กล่าวไว้ว่า ฉันยอมรับอำนาจการปกครองก็เพราะว่า อัลลอฮฺ (ช.บ.) ทรงเอาสัญญา

จากอุละมาอ์อิสลามว่า พวกเขาจักต้องไม่นั่งเฝ้าต่อการเผชิญหน้าระหว่างพวกเขาและพวกอะละอะอะอะอะและพวกอญญะอ์กับพวกหิวโหและด้วยโอกาสที่ถูกกดขี่และยืนนิ่งโดยไร้งานทำ

ทุกวันนี้เราจะทนนิ่งเฝ้าได้อย่างไร ก็ในเมื่อเราก็เห็นว่ามีความอึดอัด พวกสาวปามของต้องห้าม และตัวแทนต่างชาติเข้าครอบครองทรัพยากร และผลผลิตของมุสลิมหลายร้อยล้านคนโดยความช่วยเหลือของต่างชาติและการบีบบังคับ พวกเขาไม่ปล่อยให้มุสลิมเหล่านั้นใช้ประโยชน์จากความโปรดปรานเลขหน้าของอุละมาอ์อิสลามและมุสลิมทั้งหมดคือหยุดยั้งสภาพการกดขี่เหล่านี้และกำจัดการรัฐบาลของพวกเขาตามแนวทางนี้ซึ่งเป็นแนวทางแห่งความสุขของมุสลิมหลายร้อยล้านคนและก่อสร้างรัฐอิสลาม”

“หลักการศาสนาและปัญญาบอกเราว่า เราจักต้องไม่ปล่อยให้สภาพของรัฐบาลทั้งหลายดำเนินไปแบบต่อต้านอิสลามหรือไม่มีสภาพแบบอิสลาม หลักฐานในเรื่องนี้ชัดเจน เพราะการสถาปนาระบบการเมืองแบบมิใช่อิสลามก็หมายความว่า ไม่ปล่อยให้ระบบการเมืองแบบอิสลามดำรงอยู่เช่นเดียวกันที่ระบบการเมืองอื่นที่มีมิใช่อิสลามนั้นคือระบบที่แปรเปลี่ยนไปด้วยการตั้งภาษี- เพราะผู้ปกครองคือกฏอชุต- เรามีหน้าที่ที่จะต้องขจัดผลผลิตของการตั้งภาษีให้ออกไปจากสังคมอิสลามและชีวิตความเป็นอยู่ของพวกเขา เหตุผลอีกอย่างหนึ่งก็คือ เรามีหน้าที่สร้างเงื่อนไขทางสังคมที่เอื้อต่อการพุ่มพุกกลุ่มคนที่เป็นศรัทธาชนและมีความประเสริฐ เงื่อนไขนี้ย่อมตรงกันข้ามกับเงื่อนไขของผู้ปกครองกฏอชุตและอำนาจอันไม่ชอบธรรม เงื่อนไขทางสังคมที่เกิดจากน้ำมือของกฏอชุต และระบบที่เคลือบด้วยการตั้งภาษินั้นจะตามติดมาด้วยความเสื่อมเสียซึ่งพวกท่านประจักษ์เห็น นั่นก็คือความเสื่อมเสียบนหน้าแผ่นดิน ซึ่งเราจำเป็นต้องขจัดให้สิ้น คนที่เป็นต้นเหตุต้องได้รับการตอบแทนการกระทำของพวกเขาอย่างสาสม มันคือความเสื่อมเสียซึ่งไฟร้อนสร้างมันขึ้นมาในดินแดนอียิปต์ตั้งที่อัลกูรานกล่าวไว้ว่า อินนะฮุมินัลมุฟซิดีน (แท้จริงเขาเป็นผู้สร้างความเสื่อมเสียคนหนึ่ง) ภายใต้เงื่อนไขทางการเมืองและสังคมดังที่เป็นอยู่นี้ มนุษย์ผู้มีศรัทธา ผู้ยากแค้น และผู้รักความยุติธรรมไม่อาจจะดำรงอยู่ได้ โดยให้คงสภาพความศรัทธาและการปฏิบัติตนอย่างดีเอาไว้ได้ เขาต้องเผชิญกับทางสองแพร่งต้องถูกบีบบังคับให้กระทำการที่แปรเปลี่ยนการตั้งภาษีและไม่ถูกต้องหรือเพื่อที่จะไม่ต้องกระทำความชั่วดังกล่าวและไม่ต้องยอมรับคำสั่งและกฎเกณฑ์ของพวกกฏอชุต พวกเขาต้องขัดแย้งและต่อสู้กับคนพวกนั้นจนเงื่อนไขแห่งความเสื่อมเสียหลายอันไป เราไม่มีทางเลือกใดนอกจากต้องทำลายองค์กรเครือข่ายของรัฐบาลที่เสียหายและสร้างความเสื่อมเสีย และเราต้องล้มล้างระบอบของผู้ปกครองที่อึดอัด สร้างความเสื่อมเสีย อธรรม และชั่วช้า

นี่เป็นหน้าที่หนึ่งซึ่งมุสลิมทุกคนในทุกประเทศจะต้องทำให้ได้แล้วพวกเขาก็จะทำให้การปฏิวัติทางการเมืองแบบอิสลามประสบชัยชนะ”

“ท่านอะมีร์ (อ.) ได้ยื่นหัตถ์สู้กับมูอาวียะฮฺ ในสภาพที่มูอาวียะฮฺมีภาพของอิสลามและปฏิบัติตนตามแบบอิสลามอยู่ บางทีก็อาจมีความเชื่อแบบอิสลามอยู่บ้าง หรืออาจจะไม่มีเลยก็ได้

ทั้งๆ ที่แม้จะมีใครบางคนที่เตือนท่านอะมีร์ (อ.) แบบเบาความว่า ขอให้ท่านปล่อยมูอาวิยะฮ์ ไว้ในรัฐของท่านสักพักหนึ่งและเมื่อรากฐานของรัฐบาลของท่านแข็งแกร่งแล้วก็ค่อยจัดการเขา แต่ ท่านอะมีร์ (อ.) ก็ไม่ใส่ใจคำพูดเหล่านี้เลย เหตุผลของท่านก็คือ คนๆ หนึ่งที่กระทำการฝ่าฝืน บทบัญญัติแห่งอิสลามและเปิดทางให้ความอธรรมเข้าครอบงำบ้านเมือง ข้าไม่อาจปล่อยเขาให้เป็น ผู้ปกครองได้ แต่ถ้าหากยังปล่อยไว้ให้เขามีอำนาจปกครองก็เป็นการบ่งบอกว่า คนชั่วมีอำนาจปกครอง แทนผู้นำที่แท้จริง ท่านยังได้จำกัดวงให้แคบอีกว่าถึงแม้ว่าในช่วงเวลานั้นการปล่อยให้มูอาวิยะฮ์ดำรง อยู่ต่อไปนั้นจะเป็นการเสริมบารมีให้อำนาจการปกครองของท่านแข็งแกร่งยิ่งขึ้นก็ตามท่านก็จะไม่ อนุญาตให้มูอาวิยะฮ์มีอำนาจปกครองอีกต่อไป นี่เป็นหลักฐานสำหรับเราว่า หากเรามีความสามารถ เราจะต้องจัดรัฐบาลซึ่งปกครองด้วยคนชั่วออกไป แต่ถ้าทำไม่ได้ ก็จะต้องไม่พอใจต่อรัฐบาลของ พวกเขาแม้เพียงวันเดียว หรือแม้แต่หนึ่งชั่วโมง ความพอใจนี้คือ ความพอใจต่อความอธรรม พอใจต่อ การรุกราน พอใจต่อการฉกชิงทรัพย์สินของประชาชน ไม่มีมุสลิมคนใดที่มีสิทธิแสดงความพึงพอใจ ต่อรัฐบาลของผู้กดขี่แม้เพียงหนึ่งชั่วโมง เราทั้งหมดมีหน้าที่ต่อต้านรัฐบาลที่เข้ามาด้วยวิธีการเหล่านี้ และกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติของอิสลาม หรือแม้กระทั่งกฎหมายของตนเอง เราทั้งหมดมีหน้าที่ ต้องต่อสู้กับพวกเขา ทุกคนต้องสู้ตามกำลังความสามารถของตนเองไม่มีข้ออ้างใดๆ ทั้งสิ้น”

“มีรายงานหนึ่งจากคุณบะฮุซของท่านซัยยิดชุซุฮะดาด์ (อ.) ที่ท่านได้กล่าวถึงสาเหตุของการลุก ขึ้นสู้กับรัฐบาลที่อธรรมในยุคนั้น นั่นก็คือท่านกล่าวกับประชาชนโดยอ้างคำกล่าวของท่านศาสดา (อ.) ที่ว่าบุคคลใดที่เห็นผู้ปกครองชั่วเปลี่ยนกฎหมายบัญญัติจากต้องห้าม (ฮะรอม) เป็นอนุมัติ (ฮะลาล) สิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงห้ามเอาไว้ เขากลับปล่อยให้กระทำได้อย่างเสรี กระทำตนขัดแย้งต่อแบบฉบับของท่านศาสดา (ศ.) ฉีกสัญญาที่ได้กระทำไว้กับอัลลอฮ์ หากใครเห็นผู้ปกครองชั่วกระทำสิ่งดังกล่าวแล้ว นิ่งเงียบ ไม่ยอมจัดการเปลี่ยนแปลงด้วยคำพูดของเขา ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงสภาพหลงผิดที่พวก ผู้ปกครองชั่วได้ทำไว้ด้วยการแสดงออกของตนเอง อัลลอฮ์ (ซ.บ.) ได้ทรงตัดสินพระทัยเอาไว้แล้ว พระองค์ทรงตัดสินพระทัยเอาไว้ว่า มนุษย์คนใดที่นิ่งเงียบต่อหน้าผู้ปกครองชั่วที่ไม่รักษาความ ศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายบัญญัติของพระองค์ ประพฤติตัวขัดแย้งต่อแบบฉบับของท่านศาสดาของ พระองค์ ฉีกสัญญาที่มีต่อพระองค์ การนิ่งเงียบต่อหน้าผู้ปกครองอธรรมนี้กลายเป็นการ ไม่พยายาม เปลี่ยนแนวทางของผู้ปกครองชั่วทั้งคำพูดและการกระทำ มันเป็นการตัดสินพระทัยที่พระองค์จะทรง เปลี่ยนสถานะของเขาให้เข้าแทนที่สถานะของผู้ปกครองชั่วในโลกหน้า หมายความว่าผู้ปกครองที่มี ลักษณะดังกล่าว เปลี่ยนแบบฉบับของท่านศาสดา (ศ.) ฉีกสัญญาที่มีต่อพระองค์ ละทิ้งการปกป้อง ความศักดิ์สิทธิ์แห่งบทบัญญัติศาสนา โดยปล่อยให้กระทำอย่างเสรี เขามองเห็นการกระทำนี้จากพวก เขา ถึงแม้ว่าเขาจะกระทำการงานที่เป็นวาญิบและมุซตะฮับอย่างดี นมาซสามช่วงเวลา ไปมัสญิดเป็น บุคคลที่เผยแพร่ศาสนบัญญัติของพระเจ้า ปฏิบัติตนตามความพึงพอใจของอัลลอฮ์ เขาทำการงาน ทั้งหลายอย่างดีเยี่ยม ออกห่างจากพฤติกรรมที่เลวทราม แต่เขานิ่งเงียบต่อผู้ปกครองอธรรมตามการ รายงานซึ่งถ่ายทอดมาจากท่านซัยยิดชุซุฮะดาด์ซึ่งบ่งบอกถึงเหตุผลของการลุกขึ้นสู้ต่อต้านรัฐบาล

ธรรมในยุคนั้นว่าท่านต้องการปฏิบัติตามคำสอนของท่านศาสดา โดยที่ไม่มีวันจะละวางมันเป็นอันขาด ส่วนบุคคลใดที่ขัดแย้ง เขาก็อยู่ในสถานะเดียวกับผู้ปกครองธรรม หมายความว่าอยู่ในนรกขุมเดียวกับที่ผู้ปกครองชั่วนั้นอยู่มีสถานภาพเดียวกับที่ผู้ปกครองธรรมมีอยู่มนุษย์คนหนึ่งที่วันนี้เลือกที่จะนั่งเฉยไม่ว่าผู้ปกครองชั่วคนนั้นจะประพฤติปฏิบัติตัวอย่างไร การนั่งเฉยของเขาส่งผลให้เขามีที่อยู่เดียวกับผู้ปกครองธรรมคนนั้นนั่นเอง”

ความน่ารังเกียจของการนั่งเฉยต่อการกตจี

การนั่งเฉยของอุละมาอ์อิสลาม

“สำหรับข้าพเจ้าแล้วไม่เคยสงสัยเลยว่า การนั่งเฉยต่อหน้าองค์ทรงของพวกอหังการนั้นไม่เพียงแต่เป็นการทำลายล้างอิสลามและมีชัษบิอะฮ์เท่านั้น มันยังเป็นการสูญเสียแบบด้อยต่ำที่สุด

วันนี้ครูบาอาจารย์ เฉพาะอย่างยิ่งอุละมาอ์ทั่วโลกมีหน้าที่อันยิ่งใหญ่ ต่อหน้าเบื้องพระพักต์ของอัลลอฮ์ (ช.บ.) ด้วยการนั่งเฉยของพวกเรานั้นจะส่งผลให้คนรุ่นใหม่ตกอยู่ในความหลงผิดและปฏิเสธไปตลอดกาล และเรามีหน้าที่ต้องรับผิดชอบ อันตรายของอิสราเอลเองและเครือข่ายอันต่ำทรามของมันนั้นกำลังข่มขู่อิสลามและอิหร่านให้พบกับความวิบัติ ข้าพเจ้าไม่ยอมที่จะมีชีวิตอยู่อย่างไรก็เกียรติและไร้ค่าเป็นอันขาด ข้าพเจ้ารอกอยอุละมาอ์และมุสลิมทั่วไปให้ปกป้องอัลกุรอานและอิสลามจากภัยอันตรายที่อยู่เบื้องหน้าด้วยการร่วมมือกัน”

“ความรักความผูกพันของอุละมาอ์อิสลามต่อประเทศชาติและกฎเกณฑ์อิสลามนั้นก็คือความรักความผูกพันต่อพระเจ้าที่ไม่มีวันแยกจากกันเรามีหน้าที่ที่รับมอบจากพระเจ้าในการรักษาประเทศชาติอิสลามและอิสรภาพเสรีภาพของประชาชน เราเชื่อว่าการละทิ้งการตัดเตือนและนั่งเฉยต่อภัยอันตรายที่จะเกิดขึ้นนั้นถือว่าเป็นตราบาปสำหรับอิสลามและอิสรภาพของชาติ เราเชื่อว่าเป็นบาปใหญ่ เราเชื่อว่ามันคือการเปิดทางต้อนรับความตายอันดำทะมึน ผู้นำผู้ยิ่งใหญ่ของเรา เช่นท่านอะมีร์มูฮัมหมัด (อ.) ไม่อนุญาตให้นั่งเฉยต่อการกตจีทั้งหลาย แล้วเราก็ไม่ยอมด้วยหน้าที่ของเราคือชี้นำประชา และนำรัฐทั้งหลาย ชี้แนะองค์ทรงทุกแห่ง เราจะไม่ยอมละวางหน้าที่ตามประสงค์ของพระเจ้า เช่นนี้ ในยุคนี้ การนั่งเฉยต่อการกตจีก็คือการช่วยเหลือผู้ธรรมนั่นเอง”

“(จาก โองการที่ว่า) อิซฮะกุลฺ เลลาฮันฮาซุมุ้ลร็อบบานียูนะวัลอะฮฺบารุ อันกาลิฮิมุ้ลอิฮมิ วิะอักลิฮิมุซซุฮฺตะ ละบิฮฺชะมากานูฮฺศนะฮฺฮุน (ทำไมบรรดาผู้ทำตัวผูกพันอยู่กับพระเจ้า และบรรดานักปราชญ์ (ชาวยิว) จึงไม่ห้ามปรามพวกเขาจากคำพูดของพวกเขาที่เป็นบาปและการรับสินบนของพวกเขา สิ่งที่พวกเขาสร้างสรรค์ไว้ ช่างเลวร้ายเหลือเกิน-อัลมาอิดะฮฺ / ๖๓-) อัลลอฮ์ (ช.บ.) ทรงกล่าวโทษต่อท่าทีของ ร็อบบานียูน (บรรดาผู้ทำตัวผูกพันกับพระเจ้า) และอะฮฺบาร (นักปราชญ์ชาวยิว) ว่าทำไมพวกเขาซึ่งเป็นนักการศาสนาชาวยิวจึงไม่ห้ามปรามและไม่หยุดยั้งคำพูดที่เป็นบาป หมายถึง คำกล่าวของพวกเขาทำบาป-ไม่ว่าจะเป็นคำพูดเท็จ การใส่ร้าย การดัดแปลงสัจธรรม และอื่นที่อยู่ในข่ายนี้ – และการรับสินบน ซึ่งหมายถึงการกินของต้องห้าม ชัดเจนว่าการประณามและตำหนินี้

มิใช่เกิดเฉพาะผู้รู้ชาวยิวเท่านั้นและมีมิใช่เฉพาะผู้รู้ชาวคริสต์เท่านั้น แต่ครอบคลุมถึงผู้รู้ของสังคมอิสลามและผู้รู้ศาสนาทั่วไป ฉะนั้นผู้รู้ศาสนาของสังคมอิสลามหากยังคงนิ่งเฉยต่อทัศนคติและการเมืองของพวกกคชี่ละก็ พวกเขาก็ตกอยู่ภายใต้การประณามและคำหั้นของพระเจ้าเช่นกัน พระบัญชานี้ไม่ได้เกี่ยวกับคนรุ่นก่อนเท่านั้น คนรุ่นก่อนกับคนรุ่นใหม่อยู่ในสถานะเดียวกันตามโองการดังกล่าว ท่านอะมีร์ลุมอ์มีนีน (อ.) กล่าวโดยอ้างอิงจากโองการดังกล่าวว่า อุละมาอ์ อิสลามต้องใช้เรื่องนี้เป็นอุทาหรณ์ ต้องตื่นตัว ต้องไม่หยุดยั้งการกำซ้บกันให้ทำความดีและห้ามปรามกันจากความเลวร้าย และพวกเขาจะต้องไม่ยอมสยบต่อสถาบันการปกครองพวกทรราช ท่าน (อ.) ได้กล่าวไว้ สองประเด็นโดยอ้างอิงจากโองการดังกล่าวว่า

๑. การไม่เอาใจใส่ต่อหน้าที่ตนเองชอบบรรดาอุละมาอ์เป็นอันตรายยิ่งกว่าความบกพร่องในหน้าที่ในเรื่องเดียวกันของบุคคลอื่น พ่อค้าหากทำผิดพลาดก็เกิดผลเสียกับตัวเอง แต่อุละมาอ์หากละเลยจากหน้าที่ของตนเอง เช่นนิ่งเฉยต่อหน้าพวกทรราช ผลเสียก็จะเกิดขึ้นกับอิสลาม หากเขาได้ทำหน้าที่ของตนเอง ไม่นิ่งเฉยในสิ่งที่จำเป็นต้องพูด ผลดีก็จะตกกับอิสลาม

๒. ทั้งๆ ที่เขาต้องห้ามปรามทุกเรื่องที่ขัดแย้งกับบทบัญญัติศาสนา โดยอ้างอิงจากเรื่องดังกล่าวที่เป็นบาปและการกินสินบนก็คือกินของต้องห้ามนั้น เข้าใจได้ว่าความชั่วร้ายทั้งสองนั้นอันตรายยิ่งกว่าความชั่วร้ายใดๆ เขาจะต้องต่อสู้อย่างจริงจังในเรื่องดังกล่าวนี้ ก็เพราะว่าคำพูดและการโฆษณาชวนเชื่อของเครือข่ายของพวกกคชี่นั้นมีอันตรายยิ่งกว่าการกระทำและแนวทางการเมื่อของพวกเขาที่กระทำต่ออิสลามและมุสลิมเสียอีก สถานะของอิสลามและมวลมุสลิมตกอยู่ในความสุ่มเสี่ยง อัลลอฮฺ (ช.บ.) ได้ทรงประณามพวกเขาว่า ทำไมไม่ยับยั้งคำพูดที่ไม่ถูกต้องและการโพนทะนาการทำบาปของพวกกคชี่? ทำไมพวกเขาจึงไม่ปฏิเสธบุคคลที่อ้างว่า ข้าเป็นค่อลียะตุลลฮฺ (ตัวแทนของอัลลอฮฺ) เป็นเครื่องมื่อดำเนินการของพระเจ้า และกฎเกณฑ์ทางศาสนาก็คือสิ่งที่ข้ากระทำอยู่ ความยุติธรรมก็คือสิ่งที่ข้าดำเนินการอยู่-ทั้งๆ ที่ไม่มีแก่นแห่งความยุติธรรมเลย-? นี่คือคำกล่าวที่เรียกว่า คำกล่าวที่เป็นบาป ทำไมพวกเขาจึงไม่ยับยั้งคำพูดที่มีตราบาปซึ่งมีอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสังคมเหล่านี้? พวกเขากระทำการทุจริตและสร้างบิอะฮฺ (คำสอนใหม่) ในอิสลาม และตีอิสลามเข้าอย่างจัง ทำไมพวกเขาจึงไม่ห้ามปรามสิ่งเหล่านี้ ทำไมไม่ยับยั้งความชั่วเหล่านี้?

หากบุคคลใดอธิบายกฎเกณฑ์ศาสนาแบที่อัลลอฮฺไม่ทรงพอพระทัยละก็ เท่ากับเขาได้สร้างบิอะฮฺในอิสลามแล้ว โดยใช้ชื่อว่าอิสลามกำหนดให้เป็นเช่นนั้น เขาได้กระทำการขัดแย้งกับอิสลาม จึงเป็นหน้าที่ของอุละมาอ์ที่จะต้องต่อต้าน เมื่อใดที่พวกเขาไม่แสดงอาการต่อต้านออกมา พวกเขา ก็จะตกอยู่ภายใต้การสาปแช่งของอัลลอฮฺ (ช.บ.) นี่คือสิ่งที่ได้จากโองการอัลกุรอาน และจากอัลฮะดีษที่ว่า อิซาฮ่อฮฺ ร่อตลิบิอะฮฺ ฝะลิลลฮาลิม อัยยูซฮิร่ออัลมะฮฺ วะอัลลา ฝะอะลยฮิละฮฺนะตุลลฮฺ (เมื่อบิอะฮฺแพร่หลายขึ้นมา เป็นหน้าที่ของผู้รู้ที่จะต้องแสดงความรู้ (ศาสนา) ของเขาออกมา มิเช่นนั้นแล้ว การสาปแช่งของอัลลอฮฺก็จะตกอยู่ที่พวกเขา”

“หากเกิดบิโอะฮูในอิสลามและการนิ่งเงียบของอูละมาอ์และผู้นำศาสนาเป็นเหตุให้เกิดการทำร้ายอิสลามและบั่นทอนความศรัทธาของมุสลิมละก็ เป็นความจำเป็นสำหรับพวกเขาที่จะต้องใช้สื่อทุกอย่างที่เป็นไปได้ทำการปฏิเสธบิโอะฮูเหล่านี้ ไม่ว่าจะการปฏิเสธนั้นจะถึงขั้นถอนรากถอนโคนความเสื่อมเสียนั้นได้หรือไม่ก็ตาม

เช่นเดียวกัน หากการนิ่งเงียบของพวกเขาถือเป็นการปฏิเสธความเลวร้ายเหล่านั้นก็ตามที่ ณ ที่นี้ไม่ต้องพิจารณาประเด็นเรื่องอันตราย แต่ต้องพิจารณาประเด็นเรื่องความสำคัญต้องมาก่อน

หากในการนิ่งเงียบของอูละมาอ์และผู้นำศาสนา เป็นความกลัวว่า ความเลวร้ายจะกลายเป็นเรื่องดี และความดีจะกลายเป็นความเลวร้ายละก็ ยิ่งจำเป็นสำหรับพวกเขาที่จะต้องสำแดงความรู้ ออกมา ไม่อนุญาตให้เงียบถึงแม้ว่าเขารู้ดีว่าการปฏิเสธของพวกเขาจะไม่ส่งผลกระทบต่อตัวของ ผู้กระทำสิ่งนั้นเลยก็ตาม ไม่ต้องพิจารณาเรื่องอันตราย เพราะประเด็นนี้เป็นกฎเกณฑ์ศาสนาที่ได้รับ ความสำคัญอย่างยิ่งยวดจากผู้ตราบทบัญญัติศาสนา”

การนิ่งเงียบของรัฐบาลและเจ้าหน้าที่รัฐทั้งหลาย

“บททดสอบของอิสลามในวันนี้ก็คือ หูซึ่งจำเป็นต้องเปิดรับฟังประเด็นปัญหาและความยุ่งยากของมุสลิมนั้นกลับหันกลับไปแล้ว ลิ่นซึ่งจำเป็นต้องกระดกพุดถึงผลประโยชน์ของมุสลิมกลับ เป็นใบ้ไปไปแล้ว ดวงตาซึ่งจำเป็นต้องพินิจความทุกข์โศกซึ่งเกิดขึ้นกับมุสลิมกลับมีคบบอลไปแล้ว เราจะ พุดอย่างไรกับอาการหูหนวก เป็นใบ้ และตาบอดเหล่านี้? รัฐในภูมิภาค (ตะวันออกกลาง) เหล่านี้ไม่ สำเนียงหรือว่า ประเด็นปัญหาเรื่องเลบานอนนั้นเป็นความหายนะหนึ่ง? เป็นความหายนะหนึ่ง สำหรับมุสลิมโลก? หรือว่าการเข้าโจมตีของอิสราเอลต่อเลบานอนและเช่นฆ่าอย่างไรชอบเขตนั้น มิใช่เป็นความหายนะกระนั้นหรือ? มิใช่เป็นความหายนะสำหรับอิสลามกระนั้นหรือ? สำหรับมวล มุสลิมกระนั้นหรือ? การที่อเมริกากล่าวอย่างชัดเจนว่าเป็นการกระทำที่ถูกต้องแล้วเสียงนี้ไม่เข้าไปใน โสตประสาทของพวกเขาหรือ? ถ้าหูของพวกเขาจะใช้การได้ทำไมจึงไม่ได้ยินเสียงตะ โทณและเสียง ร้องระงมของผู้เป็นที่รักยิ่งของพวกเราในเลบานอนเล่า? ถ้าสายตาของพวกเขายังไม่มีคบบอล แล้วทำไม พวกเขาจึงไม่เห็นการเช่นฆ่าที่เกิดขึ้นทุกวันทุกห้วงแห่งในเลบานอน ในอิหร่าน ชายหนุ่มอันเป็นที่ รักยิ่งของพวกเราต้องออกไปในสมรภูมิ สตรี เด็กและคนชราต้องอยู่แนวหลัง ต้องพบกับการทำลาย ล้างตามเมืองต่างๆ เล่า? หากพวกเขายังมองเห็นและรับรู้ถึงความวิบัติเหล่านั้น แล้วทำไมไม่พุดออกมา บ้าง? หากพวกเขามีความรักความผูกพันต่อองคาพยพอิสลาม ต่ออัลกุรอาน ต่อชะรอมัยน์ (แผ่นดินอัน ศักดิ์สิทธิ์ทั้งสอง) แล้วทำไมทุกวันนี่จึงไม่มีการพุดถึงอาณาบริเวณของศาสนานี้ที่ยังคงอยู่ในอุ้งเท้า อีกทั้งอิสลาม อัลกุรอาน และชะรอมัยน์ชะรีฟียนยังได้รับการข่มขู่อยู่เล่า? ทำไมพวกเขาไม่ระดมกำลัง เข้าช่วยเหลือ? เกิดอะไรขึ้น ทั้งที่พวกเขาก็ประจักษ์ถึงความหายนะเหล่านั้น และเป็นพยานยืนยัน อาชญากรรมของคนพวกนั้น ไม่เพียงแต่พวกเขาเลือกที่จะนิ่งเงียบเท่านั้น พวกเขากลับส่งเสริมการ กระทำของคนพวกนั้นอีก? พวกเขายังคงสนับสนุนข้อตกลงแคมป์เดวิดและตั้งการให้มีการยืนยันตาม ข้อเสนอแนะของฟะฮัด (อดีตกษัตริย์ของชะอูดี) อีกทั้งยังต้องการให้อิสราเอลได้รับการรับรองอีก

ความหายนะเหล่านี้พวกเราจะต้องไปร้องขอความกรุณาจากใครดีเล่า? ร้องขอความกรุณาจากรัฐบาลที่หูและดวงตาของพวกเขาปิดสนิทและขอมอเมริกายังไม่มีเงื่อนงำอะไรหรือ? พวกเขาเสียสละพร้อมกับประชาชนผู้ถูกกดขี่ซึ่งตกอยู่ภายใต้การบีบคั้นของรัฐบาลเหล่านี้ ภาระนั้นหรือ?

ต้องบอกเล่าเรื่องราวเหล่านี้กับประชาชนที่เป็นดังเช่นประชาชาติอิหร่าน ประชาชาติซึ่งเคยได้รับความหายนะจากน้ำมือของอเมริกาและบริวารของมันซึ่งก็คือรัฐบาลพะฮุลเลวี พวกเขาคือคนหนุ่มผู้กล้าแห่งอิหร่าน คือประชาชาติอิหร่าน คือทหารหาญของอิหร่าน คือทหารเรือ ทหารอากาศ และทหารบกของอิหร่าน คือกองกำลังพิทักษ์ของอิหร่าน คือกองกำลังอาสาสมัครบะซิจญ์และชนกลุ่มน้อยของอิหร่าน ที่พวกเขาเข้าใจหน้าที่ร่วมกันของพวกเขา พวกเขาตื่นจากภวังค์แล้วชูกำปั้นขึ้นมา กำปั้นนั่นเองที่ไล่กระแทกรถถังให้แตกขบสมรภูมิตราบไคที่ประชาชาติทั้งหลายยังไม่ตื่นจากภวังค์ ตราบไคที่ประชาชาติทั้งหลายยังไม่เป็นหนึ่งเดียวกัน ก็จงรู้ไว้เลยว่า พวกเขาก็ยังคงเป็นเบี้ยล่างรัฐบาลเสื่อม รัฐบาลที่อยู่ภายใต้การปกครองของอเมริกา โจรชั่วและมหาอำนาจตัวอื่น ทั้งๆ ที่มีทรัพยากรมากมาย มีเครื่องมือเครื่องมือซึ่งหากปิดท่อน้ำมันที่ส่งให้พวกมันชั่วเพียงหนึ่งอาทิตย์ ปัญหาทั้งหมดก็จะได้รับการแก้ไข พร้อมๆ กับที่พวกเขาบอกว่า เราไม่มีวันทำอย่างนี้หรอก เราไม่อาจบอกเล่าความทุกข์โศกเหล่านี้ต่อผู้ใดได้เลย นอกจากต่อพระผู้อภิบาลเท่านั้น? เราไม่อาจฟ้องร้องรัฐบาลเหล่านี้ต่อใครได้เลย นอกจากต่อพระผู้อภิบาล? เราจะไม่ฟ้องร้องกับพวกเขาที่พยายามปิดปากอิหร่าน ซึ่งยืนหยัดขึ้นมาและต้องการเผชิญหน้ากับมหาอำนาจทั้งหลาย ทำอิสลามให้เป็นที่ประจักษ์ในโลกนี้ พูดถึงเรื่องการดูฮาดต่อด้านอิสราเอลที่บังอาจทำสงครามกับอิสลามและยังกล่าวอย่างบังอาจว่า อาณาบริเวณตั้งแต่ลุ่มแม่น้ำไนล์ถึงยูเฟรติสนั้นเป็นของมัน เราต้องทนเจ็บปวดกับสิ่งเหล่านี้ไปถึงไหนกัน จะเล่าความโศกเศร้านี้ให้ใครฟัง? จะบอกกับใครให้รับรู้ความนังเงิบที่คอยประหารประหาร ความนังเงิบที่เป็นตัวสนับสนุนอาชญากรรมทั้งหลายและความนังเงิบที่เป็นกำลังใจให้พวกกดขี่ อีกทั้งจากใครเล่าที่เราต้องการความช่วยเหลือและทำลายความนังเงิบเหล่านี้? ประชากรของพวกเขาทำมันมีจำนวนน้อย ภาระนั้นหรือ? ทรัพยากรของพวกเขาทำมันมีน้อยภาระนั้นหรือ? น้ำมันของพวกเขาทำมันมีน้อยภาระนั้นหรือ? พื้นแผ่นดินของพวกเขาทำมันมีน้อยภาระนั้นหรือ? ศูนย์กลางที่สำคัญซึ่งนับได้ว่าเป็นจุดยุทธศาสตร์นั้น ไม่ได้อยู่ในมือพวกเขาหรือ? เครื่องไม้เครื่องมืออย่างครบถ้วน แต่ขาดเพียงอย่างเดียวคืออิหม่ามความศรัทธา ไม่มีอิหม่ามความศรัทธา

อิหร่านไม่มีอะไรเลย แต่มีอิหม่าม อิหม่ามนั่นเองที่เป็นตัวขับเคลื่อนให้พวกเขามีชัยชนะเหนือมหาอำนาจทั้งหลาย มุสลิมในประเทศทั้งหลายและรัฐบาลของพวกเขาไม่มีทุกอย่าง แต่ไม่มีอิหม่าม สิ่งที่ทำให้ประเทศของเราประชาชาติของเรากำชัยชนะไว้คืออิหม่ามที่มีต่อพระเจ้าและความปรารถนาที่จะได้รับชะฮีด (ผู้ที่เสียชีวิตในวิถีทางของอัลลอฮ์) ความปรารถนาที่จะได้รับชะฮีดต่อด้านการปฏิเสศศรัทธาต่อด้านการกลบกลอก เพื่อรักษาอิสลาม เพื่อปกป้องอัลกุรอาน

แบกรับเชิญที่รักยิ่งของเราที่ได้มาเยือนเราคือผู้ถือสารของอิหร่านที่จะนำไปบอกกับประชาชาติของพวกเขาให้คิดถึงเรื่องนี้ อย่างนังเงิบให้อเมริกาถอยขึ้นไว้ เราต้องทนทุกข์ไปถึงไหนกัน?

ดวงตาทั้งหลายเมื่อไรมันจะสว่างขึ้น ลึนทั้งหลายเมื่อไรจะได้กระดกพุดเสียวที่ สุมมุน บุกมุน อุมยุน
พะสุมลายนะอิกิณ (พวกเขาเป็นใบ้ หูหนวก ตาบอด แล้วพวกเขาก็ไม่รู้จักใช้ปัญญาไตร่ตรอง-อัลบะกอ
เราะฮฺ / ๑๗๑-)

การนิ่งเงียบของประชาชน

“ข้าพเจ้าได้เตือนพวกท่านหลายต่อหลายครั้ง ประชาชาติมุสลิมเอ๋ย และจะเตือนต่อไป สภาพ
นักการศาสนาและอิสลามกำลังตกอยู่ในอันตราย การนิ่งเงียบต่อหน้าองค์กรเครือข่ายที่สร้างความ
เสื่อมเสียของพวกทรราชสำหรับประชาชาติอิสลามแล้วมันคือความน่าอดสู ขอให้พวกท่านอธิบาย
ความเสียหายเหล่านั้นด้วยถ้อยคำที่เต็มไปด้วยเหตุและผลอันแข็งแกร่งของอิสลาม จงจัดพวกชอบ
ทำลายกฎเกณฑ์ให้หมดไป พวกท่านต้องแสดงการคัดค้านออกมา จงประกาศสารออกไป ส่งเสียงไป
ยังประชาชาติอิสลามทั้งหลาย โปรดทำให้พวกเขาได้เห็นพฤติกรรมอันไร้มนุษยธรรมของคนพวก
นั้น”

“มุสลิมทั้งหลายเป็นอะไรกัน ไปหมด พวกเขานิ่งเฉยต่อปัญหาที่เกี่ยวข้องกับอิสลาม เกี่ยวพัน
กับสถานะของอิสลาม ทำตัวกลายเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์? เราไม่มีความต้องการกองทหารหรือกอง
กำลังใดเลย เราจะจัดการมันเองตามกำลังของเราเอง แต่น่าเศร้าก็ตรงที่มุสลิมไม่เคยให้ความสนใจต่อ
ปัญหาที่เกิดขึ้นกับอิสลามพวกเขาไม่สนใจอัลกุรอาน ไม่ปฏิบัติตามสิ่งที่อัลกุรอานได้กล่าวไว้ที่ว่า
หากมีชนกลุ่มหนึ่งหรืออาจเป็นมุสลิมด้วยกันเข้ารุกรานมุสลิมอีกกลุ่มหนึ่ง เป็นหน้าที่ของมุสลิม
ทั้งหลายที่ต้องเข้าปกป้องมุสลิมผู้ถูกกดขี่กลุ่มนั้น ทำไมพวกเขาไม่ส่งนักข่าวเข้าไปดูเหตุการณ์ที่
เกิดขึ้นในอิหร่านว่า เกิดความยากลำบากเช่นไรกับพวกเขาเหล่านั้น? ทำไมหากพวกเขาเป็นนักข่าว
เมื่อได้เห็นสภาพที่แท้จริง พวกเขากลับไม่รายงานหรือพูดถึงในสถานีวิทยุ ความนิ่งเงียบที่น่า
สะพรึงกลัวนี่คืออะไร? พวกท่านคิดหรือว่ามันเป็นเรื่องของอิรักกับอิหร่านเป็นเรื่องของซัดดัมกับ
ประชาชาติอิหร่าน? มันไม่ใช่เรื่องแค่นี้ มันเป็นเรื่องอิสลาม มันไม่ใช่เรื่องเฉพาะของประชาชาติหนึ่ง
มันเป็นเรื่องของประชาชาติอิสลามทั้งหลาย มันเป็นเรื่องของกลุ่มชนผู้ด้อยโอกาส”

ปฏิเสธการอยู่ร่วมกับ

องค์กรเครือข่ายแห่งการกดขี่และมารร้าย

ไม่อนุญาตให้เข้าร่วมกับองค์กรเครือข่ายของพวกมารร้าย

“อัลลอฮฺ (ช.บ.) ได้ทรงห้ามไว้ในอัลกุรอานไม่ให้ยอมศิโรราบพวกมารร้ายและอำนาจ
ทางการเมืองอันไม่ชอบธรรมของพวกมันพระองค์ได้โน้มน้าวให้ประชาชนลุกขึ้นสู้ต่อต้านผู้ปกครอง
เหล่านั้น พระองค์ได้ทรงบัญชาให้มุชยัยนหัดสู้กับผู้ปกครองเหล่านั้น”

“มีรายงานจากท่านอะบอับดิลลาฮฺ ความว่า ท่านศาสดา (ศ.) กล่าวว่า ฟุก่อฮ่า (นักการ
ศาสนาผู้วินิจฉัยความตามหลักการศาสนา) คือผู้ที่ได้รับความไว้วางใจของบรรดาศาสดา ทราบเท่าที่
พวกเขาไม่เข้าไปเกลือกกลั้ว (แสวงหาความสุขและทรัพย์สินอันมิชอบของ) โลกนี้มีคนกล่าวขึ้นว่า

ไอ้รอชูล้อลอฮู การที่พวกเขาเข้าไปในโลกนี้ มันหมายความว่าอย่างไร ท่าน (ศ.) กล่าวตอบว่า การปฏิบัติตามผู้ปกครอง (ที่ไม่ชอบธรรม) ดังนั้น เมื่อพวกเขาได้ทำเช่นนี้ก็จะระงับพวกเขาในเรื่อง (อันตรายที่อาจเกิดกับ) ศาสนาของพวกเขา”

“หากผู้นำรัฐบาลอิสลามร่วมมือกับผู้แทนกลายเป็นเครื่องมือสืบทอดอำนาจทางการเมืองหรือเศรษฐกิจของต่างชาติต่อรัฐบาลอิสลามแล้ว โดยที่อิทธิพลทางการเมืองนั้นเป็นความน่ากลัวสำหรับอิสลามหรือความเป็นอิสลามของประชาชาติในอนาคตก็ตาม ถือว่าผู้นำและผู้แทนเหล่านี้เป็นคนทรยศ

และสมมติว่าการเข้าสู่ตำแหน่งดังกล่าวของพวกเขาคือสิทธิของพวกเขาก็ตาม ก็ต้องปลดพวกเขาออกจากตำแหน่งเป็นหน้าที่ของประชาชาติอิสลามที่ต้องลงโทษพวกเขา ถึงแม้ว่าจะด้วยวิธีการอารยะขัดขืนเช่นไม่ร่วมคบค้าสมาคม ไม่ร่วมค้าขาย และไม่สนใจ พวกเขาไม่ว่ากรณีใดก็ตาม และพวกเขาต้องให้ความสำคัญที่จะต้องขับไล่คนพวกนั้นออกจากหน้าที่ทางการเมืองและไม่ให้ได้รับสิทธิทางสังคมอื่นด้วย”

ญิฮาดขั้นสุดท้ายคือการต่อสู้กับความอับปาง

“อิสลามและศาสนาทุกศาสนาล้วนมีการเคลื่อนไหวทั้งสิ้นทำหน้าที่ปลุกประชาชน คำสอนของบรรดาศาสนทูตทำหน้าที่ปลุกประชาชน เตรียมพร้อมประชาชนเพื่อต่อต้านมหาอำนาจทั้งหลายต่อต้านบรรดาผู้ตั้งภาคี อาจกล่าวได้ว่าอัลกุรอานคือคัมภีร์แห่งการต่อสู้คือคัมภีร์ซึ่งเตรียมประชาชนเพื่อการต่อสู้ ขณะเดียวกันก็มีคำสอนเกี่ยวกับมนุษยชาติอยู่ในนั้น แต่อะซิดคาอะลัลกุฟฟาร์ รุซะมาอูบัยนะฮุม (เด็ดขาดต่อผู้ปฏิเสธ มีเมตตาในระหว่างพวกเขาด้วยกัน-อัลฟิตฮฺ / ๒๕-) และกอดิลูมูซริกันะกาฟะฮฺ (พวกเจ้าจงต่อสู้กับบรรดาผู้ตั้งภาคีทั้งหมด-อัลเตาบะฮฺ / ๗๖-) อัลกุรอานได้นำมน้ำผู้คนและปลุกผู้คน ให้กำลังใจกับประชาชนว่ามะลาอิกะฮฺจะอยู่ร่วมกับพวกท่านมะลาอิกะฮฺได้เคยอยู่ร่วมกับพวกท่านมาแล้ว มือเล็กๆ ที่เคลื่อนไหวนั้นย่อมหักสะบั้นอำนาจอันยิ่งใหญ่ได้ด้วยการพลังศรัทธาและการเคลื่อนไหวที่ศาดาและอัลกุรอานได้สร้างขึ้นมา”

“ฉะนั้น อัลกุรอานและคัมภีร์แห่งพระเจ้านั้นคือสำหรับที่แผ่กว้าง ซึ่งทุกคนสามารถใช้ประโยชน์ได้ แต่เป็นการใช้ประโยชน์ตามศักยภาพทัศนะอันเป็นแก่นของคัมภีร์แห่งพระเจ้าและบรรดาศาสนทูตผู้ใหญ่ก็คือแพร่ขยายการรับรู้ออกไป ทุกกิจการงานที่พวกเขาเหล่านั้นได้กระทำไปก็เพื่อทำการรู้จักอัลลอฮฺตามสภาวะที่แท้จริงนั้นแพร่ขยายออกไปสงครามทั้งหลายก็เพื่อสิ่งนั้น การยุติศึกก็เพื่อสิ่งนั้น จุดมุ่งหมายของความยุติธรรมทางสังคมก็เพื่อสิ่งนี้มีใช้เมื่อโลกนี้อยู่ภายใต้ทัศนะของพวกเขาแล้ว พวกเขาต้องการเพียงเพื่อแก้ไขโลกนี้เท่านั้น พวกเขาต้องการแก้ไขปรับปรุงในทุกเรื่องศาสนาใดที่ไม่พูดเรื่องการสงคราม ย่อมบกพร่องถ้าเป็นเช่นนั้นจริง ข้าพเจ้าคาดว่า ในกรณีของท่านนบีอิซา อะลามูลลอฮฺอะลัยฮิ หากพวกเขาเปิดโอกาสให้ท่านอีกสักเล็กน้อย ท่านก็ต้องทำไปตามขั้นตอนที่ท่านนบีมุซา อะลามูลลอฮฺอะลัยฮิ ทำเหมือนกับที่ท่านนบีนูฮฺ อะลามูลลอฮฺอะลัยฮิ ได้กระทำ

ไป นั่นก็คือเผชิญหน้ากับพวกปฏิเสธ พวกที่ชอบเดาสุ่มว่า ท่านนบีมูฮัมมัดไม่ทำงานเหล่านี้เลย ทำหน้าที่เพียงดักเตือนเท่านั้น พวกเขากำลังประทุษร้ายต่อสถานภาพการเป็นนบีมูฮัมมัดของท่าน ถ้าเป็นอย่างที่ว่า ก็เข้าใจได้ว่าท่านเป็นเพียงนักเทศน์เท่านั้น มิใช่ศาสนทูต นักเทศน์ย่อมมิใช่ศาสนทูต ศาสนทูตนั้นย่อมต้องมีคุณสมบัติพร้อมที่จะแก้ไขปรับปรุงโลกนี้ ทำสงครามก็เพื่อทำให้ประชาชนปลอดภัย เพื่อให้ประชาชนปลอดภัยจากความเลวร้ายของคนพวกนั้น”

“การต่อสู้ของเราคือการต่อสู้ทางความเชื่อ ไม่มีขอบเขตทางภูมิศาสตร์และเขตแดน เราจำเป็นต้องจัดตั้งกองกำลังอาสาสมัครทหารของอิสลามขึ้นในโลก”

“การต่อสู้ลักษณะนี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความยุติธรรมหากประชาชนมีความเที่ยงธรรมแล้ว การต่อสู้ก็ไม่มีความจำเป็นหากประชาชนเป็นมนุษย์ (ที่สมบูรณ์) แล้ว การต่อสู้ก็ไม่ต้องใช้ แต่เมื่อยังมีคนกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นคนส่วนมากยังคงถูกเหยียบย่ำอยู่เมื่อศักดิ์ศรีของอิสลามและมุสลิมยังคงอยู่ในอันตราย เราไม่ได้เป็นฝ่ายเริ่มต้นสงคราม เราอยู่ในสภาพปกป้องตัวเอง”

“การสงครามของท่านศาสดาผู้ทรงเกียรติคือความเมตตาของท่านซึ่งไม่ได้ยิ่งหย่อนไปกว่าคำดักเตือนของท่านเลย พวกที่ชอบคาดเดาว่า อิสลามมิได้พูดว่า สงคราม สงคราม จนกว่าจะได้ชัยชนะนั้น หากจุดมุ่งหมายของพวกเขาก็คือถ้อยความนี้ไม่ได้มีปรากฏอยู่ในอัลกุรอานละก็ ถือว่าพวกเขาพูดถูก แต่ถ้าจุดมุ่งหมายของพวกเขาก็ไม่มีพระดำรัสของพระเจ้าที่ให้ความหมายสูงส่งกว่านี้อีกละก็ พวกเขาผิดถนัด อัลกุรอานกล่าวว่า กอดิลูสม ฮัตตาลาตะกูนะ ฟิตนะฮฺ (พวกเจ้าต้องต่อสู้กับพวกเขา จนกว่าจะไม่มี การสร้าง ความวุ่นวายอีก-อัลบะกอเราะฮฺ / ๑๕๓-) พระองค์ทรงเชิญชวนมนุษยชาติทั้งหลายให้ทำการต่อสู้เพื่อขจัดความวุ่นวาย หมายถึง สงคราม สงคราม จนกว่าจะขจัดความวุ่นวายในโลก นั่นเอง สิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งที่เรากำลังกล่าวอยู่ เราได้อามาเพียงบางส่วนของที่เล็กน้อยเท่านั้น เราดำรงอยู่ในวงกลมวงเล็กที่รายล้อมด้วยวงกลมวงใหญ่เท่านั้น ที่เราพูดว่า สงคราม สงคราม จนกว่าจะ ได้ชัยชนะ จุดมุ่งหมายของเราก็คือ จนกว่าจะ ได้รับชัยชนะเหนือซัดดาม หรือเป็นชัยชนะที่สมมติว่าเหนือกว่าคนอย่างซัดดัม สิ่งที่อัลกุรอานกล่าวไว้ไม่ใช่สิ่งนี้ อัลกุรอานกล่าวว่า สงคราม สงคราม จนกว่าจะขจัดความวุ่นวายในโลก หมายความว่า บุคคลใดก็ตามที่ปฏิบัติตามอัลกุรอาน พวกเขาจะต้องคิดอยู่เสมอว่า トラบเท่าที่พวกเขายังมีอำนาจอยู่ พวกเขาจะต้องสู้ต่อไปเรื่อยจนกว่าจะสามารถขจัดความวุ่นวายในโลกนี้ได้หมด นี่เป็นความเมตตาหนึ่งสำหรับโลก เป็นความเมตตาหนึ่งสำหรับทุกประชาชาติในทุกสภาพการณ์ที่เป็นอยู่การ สงครามของท่านศาสดานั้นคือความเมตตาอย่างหนึ่งต่อโลก และเป็นความเมตตาแม้กระทั่งต่อพวกปฏิเสธที่กำลังต่อต้านท่านเอง เป็นความเมตตาต่อโลก เพราะถ้าไม่มีความวุ่นวายในโลกแล้ว โลกก็จะรุ่มเย็น หากพวกเขาเป็นพวกอหังการละก็ ด้วยการสงครามนั่นเองที่จะทำให้พวกเขาต้องกลับไปนั่งที่เดิม นี่เป็นความเมตตาสำหรับประชาชาติหนึ่งซึ่งเคยกำราบพวกอหังการได้”

“ในคัมภีร์นรินทร์เล่มนี้ เราเห็นว่า อัลลอฮ์ตรัสไว้ว่า กุ้อินกันนะ อาบาอุม วะอับนาอุม วะอิกวานอุม วะอัสชาวอุม วะอะชีรอตุกุมวะอัมวาลุกตะรื่อฟตุมุฮุม วะติญารอตุนรักษานะกะชะอะ

สา วมะชา กิณุตฺร ภูณนะสา อะฮัปปะอะถิลยักุม มินัลลอลฮี วัระอชูลิฮี วัระญูฮาตินพีชะลิลิฮี วัระตะร็อบบะศุ
ฮัตตาเยอะถิลยัลลอลสุบิอัมริฮี วัลลอลสุลาเยฮุคัลเกามัลฟาซิกิน (จงกล่าวไปว่า หากบรรพบุรุษของพวก
ท่าน ลูกหลานของพวกท่าน พี่น้องของพวกท่าน ภรรยาของพวกท่าน เครือญาติของพวกท่าน
ทรัพย์สินของพวกท่าน ที่พวกท่านเสาะแสวงหามา การค้าที่พวกท่านกลัวการขายไม่ดี และบ้านเรือน
ที่พวกท่านมีความพึงพอใจมั่น เป็นที่รักยิ่งของพวกท่านมากกว่าอัลลอฮ์และศาสดาของพระองค์ และ
(เป็นที่รักมากกว่า) การเพียรพยายามสู้อิทธิบาทแห่งพระองค์แล้ว ไชรีดั่งนั้น พวกท่านก็จงรอคอย
จนกว่าอัลลอฮ์จะทรงนำพระบัญชาของพระองค์มา อัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้นำกลุ่มชนผู้ละเมิด-อัคราเบะฮ์/
๒๔) อัลลอฮ์ทรงกล่าวกับพวกเจตนาดี พวกประนีประนอม พวกที่รู้สึกผิดต่อการเป็นชะฮีดของ
เยาวชนคนหนุ่ม พวกที่เศร้าเสียใจต่อการสูญเสียทรัพย์สิน สูญสิ้นชีวิต และความสูญเสียทั้งหลาย และ
ที่น่าสนใจก็ตรงที่หลังจากที่พระองค์กล่าวถึงความรักที่มีต่อพระเจ้าและศาสดาของพระองค์แล้ว
พระองค์ได้กล่าวถึงการญูฮาดในวิถีทางของอัลลอฮ์ และทรงตักเตือนว่า การญูฮาดอยู่ในฐานะสุดยอด
ของศาสนบัญญัติซึ่งเป็นการปกป้องรักษาหลักการศาสนา และพระองค์ยังทรงเตือนอีกว่า ถ้านิ่งเฉย
ต่อการญูฮาดละก็ ให้พวกท่านรอคอยผลที่จะตามมาได้เลย ไม่ว่าจะเป็นความตกต่ำ การเป็นเชลย การ
สูญสิ้นคุณค่าแบบอิสลามและความเป็นมนุษย์ และสิ่งที่พวกท่านมีความหวาดกลัวอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็น
เป็นการสังหารหมู่ลูกเด็กเล็กแดง ผู้อาวุโส และครอบครัวถูกจับเป็นตัวประกัน เป็นการชัดเจนเลยว่า
ทั้งหมดนั้นเป็นผลของการละทิ้งการญูฮาด เฉพาะอย่างยิ่งการญูฮาดแบบป้องกันตัว ซึ่งเรากำลังเผชิญ
อยู่เวลานี้ และยังมีโองการอื่นที่ชี้ถึงเรื่องนี้เอาไว้ กล่าวคือฟัละฮ์ฮะรีลชะฮิณะ ยุคอลิฟุณะอันอัมริฮี
อันตุสิบะฮ์ฮะฮิมะฮ์ อายุสิบะฮ์ฮะฮิมะฮ์ฮะฮิมะฮ์ฮะฮิมะฮ์ (บรรดาผู้ซึ่งฝืนพระบัญชาของพระองค์ ต้องระวางตัว
ไว้ว่าให้คิดว่า ความสับสนวุ่นวายจะมาประสบกับพวกเขา หรือไม่ก็การลงทัณฑ์อันเจ็บปวดยิ่งจะ
ประสบกับพวกเขา-อันนุร / ๖๓-)"

การต่อสู้และการยืนหยัดด้าน

พวกอหังการและพวกอธรรม

การต่อสู้ของบรรดาศาสนทูตต่อพวกอหังการ

“ขอการประสาทพรอันไม่มีวันจบสิ้นได้ประสบกับบรรดาศาสดา ผู้มุ่งมั่น เช่นอิบรอฮีมผู้
ทำลายเจรีด มุซาผู้ปราบมารร้าย และอิซฮามะฮ์ฮะฮิมะฮ์ ซึ่งหากท่านได้รับ โอกาส ท่านก็คงต้องทำเช่นเดียวกับ
ท่านเหล่านั้น และรวมทั้งมุฮัมมัดมือปราบเจรีดเต็มรูปแบบและปรปักษ์ตลอดกาลต่อพวกตั้งภาคีและ
พวกกคชี่ ขอส่งความสานติแก่อิบรอฮีมค่อลิสุลลอลฮ์ ผู้ซึ่งเข้าจู่โจมเจรีดและผู้บูชาเจรีดอย่างเดียดาย
ห้าวหาญไม่กลัวกองเพลิงส่วนมุซาอะลิมุลลอลฮ์ก็กู่ตะ โคนก้องไล่พวกฟัรฮูนทั้งหลายด้วยไม้เท้าของ
คนเลี้ยงแกะนี้แหละและไม่เคยเกรงกลัวผู้ใด ขอส่งความสานติและการประสาทพรแก่มุฮัมมัด ฮะ
บิบัลลอลฮ์ ผู้ซึ่งยืนหยัดเพียงผู้เดียว ทำสงครามจนวาระสุดท้ายของชีวิตกับพวกปฏิเสธที่อธรรมท่านไม่
เคยคร่ำครวญถึง โชควาสนาเลย สำหรับศาสนาอันยิ่งใหญ่ของบรรดาศาสดาแต่กาลก่อนและศาสนา

อิสลามอันยิ่งใหญ่ ในขณะที่มือข้างหนึ่งของพวกท่านเหล่านั้นถือคัมภีร์แห่งฟากฟ้า คัมภีร์แห่งการ
ชี้นำมืออีกข้างหนึ่งก็ถืออาวุธพิฆาต อิบรอฮีมค่อลิลูลลอฮฺ ซะลามุลลอฮิอะลัยฮิ มือข้างหนึ่งมีสุสุฟ (บท
บันทึกคัมภีร์) มืออีกข้างหนึ่งถือขวานเอาไวฟันเจ็ด มุชะกะลิม ซะลามุลลอฮิอะลัยฮิ มือข้างหนึ่งถือ
คัมภีร์เตารอต มืออีกข้างหนึ่งจับไม้เท้า ไม้เท้าซึ่งเข่นพวกฟิรอนลงไปคลุกฝุ่น ไม้เท้าซึ่งกลายเป็นงู
ยักษ์กลืนกินพวกทุจริตทั้งหลาย ท่านศาสดาผู้ยิ่งใหญ่ อิสลามนั้นมือข้างหนึ่งถือกัลกรอาน อีกข้างหนึ่ง
ถือดาบ ดาบสำหรับโค่นพวกน้อลล อัลกรอานสำหรับการชี้นำ ผู้ที่ยอมรับการชี้นำอัลกรอานก็จะชี้นำ
พวกเขา พวกเขาที่ไม่ยอมรับการชี้นำและเป็นกบฏดาบก็จะอยู่เหนือหัวคนพวกนั้น”

“บรรดาศาสนทูตซึ่งได้รับการแต่งตั้งมานั้นก็เพื่อถึงความสว่างไสวทางด้านจิตวิญญาณและ
ศักยภาพของประชาชนออกมา ซึ่งพวกเขาเข้าใจว่า เรานั้นมิใช่อะไรเลย ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขายังได้
นำพาพวกอ่อนด้อยทั้งหลายออกมาจากอำนาจของพวกอหังการ นับตั้งแต่ศาสดาท่านแรก พวกเขามี
งานอยู่สองอย่าง งานทางด้านจิตวิญญาณที่ต้องนำพาผู้คนออกมาจากทาสแห่งอารมณ์ นำพาพวกเขา
ออกมาจากทาสแห่งการบูชาตน (ซึ่งเป็นชัฏญอนตัวใหญ่) และพวกเขาจักต้องช่วยให้ผู้คนและ
ผู้ด้อยโอกาสทั้งหลายรอดพ้นจากแอกของพวกกดขี่ งานทั้งสองประการนี้เป็นงานของบรรดาศาสดา
เมื่อนุญษ์มองไปที่ท่านนบีมูซา มองไปที่ท่านนบิอิบรอฮีม และสิ่งที่ได้รายงานถ่ายทอดเรื่องราวของ
พวกเขาไว้ในอัลกรอาน เขาก็จะเห็นว่าท่านเหล่านั้นมีแนวทางทั้งสองอยู่ หนึ่งในเข็ญชวนผู้คนสู่เอกานู
ภาพของพระเจ้า อีกหนึ่งก็คือช่วยพวกไร้ทางสู้ให้ออกจากการกดขี่ หากคำสั่งสอนของท่านศาสดาอิ
ซา ซะลามุลลอฮฺอะลัยฮิ ในเรื่องนี้มิอยู่มาก นั่นก็เป็นเพราะท่านมีอายุน้อยและ โอกาสสัมผัสกับ
ผู้คนน้อย มิเช่นนั้นท่าทีของท่านก็ต้องเป็นท่าที่เหมือนท่านนบีมูซา และศาสดาทั้งมวลผู้ที่อยู่สูงที่สุด
ของท่านเหล่านั้นก็คือร่อซูลุลลอฮฺ ค็อลลิลุลลอฮฺอะลัยฮิ อะลิสวะซัลลัม พวกเราก็ได้แลเห็นท่าที่ทั้ง
สองที่ได้แสดงออกมาในอัลกรอานในแบบฉบับของท่าน และในพฤติกรรมของท่านร่อซูลแล้ว อัลกุ
รอานได้เข็ญชวนสู่ความสูงส่งทางจิตวิญญาณจนถึงระดับขั้นที่มนุษย์สามารถไปถึงได้ จะเหนือกว่า
นั้นหรือต่ำกว่านั้นก็เป็นไปอย่างยุติธรรม ท่านศาสดาและบุคคลอื่นที่พูดภาษาของวะฮยูนั้นก็จะมี
ลักษณะท่าที่ทั้งสองประการที่กล่าวไปตัวของท่านศาสดาเองก็มีพฤติกรรมเช่นที่ว่านี้จากวันที่ยังไม่ได้
สถาปนาอำนาจรัฐ ท่านยังคงสร้างความแข็งแกร่งทางจิตวิญญาณเรื่อยมา จนถึงวาระที่สามารถ
สถาปนาอำนาจรัฐได้ท่านก็สถาปนาอำนาจรัฐควบคู่ไปกับการสร้างความสูงส่งทางจิตวิญญาณท่านได้
ปลดปล่อยผู้ขัดสนออกจากแอกของพวกกดขี่ตามที่โอกาสอำนวยจำเป็นที่บุคคลที่เรียกตัวเองว่าเป็นผู้
ปฏิบัติตามศาสดาทั้งหลายจะต้องทำให้วิถีปฏิบัติอันดำรงอยู่ของศาสดาเหล่านั้นคงอยู่ตลอดไป ไม่ว่าจะ
จะเป็นด้านจิตวิญญาณซึ่งบุคคลกลุ่มหนึ่งรู้จักสิ่งนั้นเป็นอย่างดี พวกเขาก็ต้องทำให้มันแข็งแกร่งขึ้น
และก็ต้องทำให้ความสูงส่งทางจิตวิญญาณของประชาชนแข็งแกร่งตามไปด้วย ตัวของประชาชนเองก็
ต้องทำสิ่งเหล่านี้ และก็ต้องดำเนินไปตามกรอบของการสถาปนาความยุติธรรมรัฐบาลอิสลามจะต้อง
ถูกสถาปนาขึ้นมาในช่วงเวลาเดียวกับที่ทำให้ความสูงส่งทางจิตวิญญาณถูกต้องชัดเจนและแผ่ขยาย
ออกไป หากเราเป็นผู้ปฏิบัติตามอิสลาม ตามศาสดาเหล่านั้น นี่ก็คือแนวทางของท่านเหล่านั้นและหาก

เราสมมติว่าจะต้องมีศาสดาคือไปตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล การสถาปนาความเที่ยงธรรมในหมู่ประชาชนและการตัดมือของพวกคดียังคงต้องดำเนินต่อไป และเราจำเป็นต้องสร้างความแข็งแกร่งให้กับเรื่องทั้งสองนั้น”

“การประนีประนอมกับผู้คด ก็คือการคดที่ต่อบรรดาผู้ถูกคด การประนีประนอมกับมหาอำนาจทั้งหลาย ก็คือความอธรรมต่อมนุษยชาติ พวกที่บอกกับพวกเราว่าให้ประนีประนอมนั้นไม่เป็นพวกโง่เขลา ก็เป็นลูกจ้างของพวกคดซี่ หมายถึง ดึงมือพวกคดซี่มาให้คดซี่ สิ่งนี้ย่อมขัดแย้งกับทัศนะของศาสดาทั้งหลาย ท่านศาสดาผู้ยิ่งใหญ่อย่างสุดกำลังที่จะขูดรากถอนโคนการคดซี่จากพวกชอบคดซี่ ไม่ว่าจะเป็นการขึ้นมินับร์ การสั่งสอน การกำชับให้ทำความดีและห้ามปรามจากเรื่องเลวร้ายๆ จะเป็น อันซัลล์นัลดะดีอะ ฟิอิบะฮ์ซุนชะดีด (เราได้ส่งเหล็กลงมา ในนั้นมีความแข็งแกร่งอย่างมาก-อัลฮะดีด / ๒๕) อาคิรุดะวาล์ อัลกัย (ตัวยาสุดท้ายคือทำให้เดือด-เป็นสุภายิตอาหรับ-) จากนั้นถ้าคำตักเตือนสั่งสอนไม่เป็นผลละก็ตัวยาสุดท้ายที่จะรักษามัน ได้ก็คือทำให้เดือด ดาบคือตัวยาสุดท้ายนั่นเอง”

บรรดาอิมามคือผู้เฝ้าทางการต่อสู้กับพวกคดซี่

“อิสลามอันเป็นอมตะนั้นได้กำหนดให้บรรดาอิมามของมุสลิมทำหน้าที่เป็นผู้เฝ้าทางการต่อสู้กับพวกคดซี่และพวกทรราชที่แย่งชิงสิทธิของพระเจ้า สิทธิของมวลมนุษย์ไป ขอส่งความสานติอันไร้จุดจบไปยังท่านอะมีร์ลุมอ์มินีนที่ได้ต่อสู้กับพวกที่มีรูปลักษณะภายนอกเป็นมุสลิมและพวกแอบอ้างว่ามีศาสนาซึ่งเลวร้ายยิ่งกว่าผู้ปฏิเสธเสียอีก และท่านก็ไม่เคยหวาดหวั่นคนพวกนั้นเลย ขออัลลอฮ์ทรงประสาทพรแก่สุเซนบินอะลีซึ่งยืนหยัดต่อต้านความอธรรมของพวกที่แย่งชิงอำนาจการปกครองไป ด้วยสหายธรรมที่มีจำนวนเพียงเล็กน้อย และด้วยศักยภาพที่มีอยู่อย่างจำกัดแต่ก็ไม่เคยคิดที่จะสมยอมกับพวกคดซี่เลยและท่านได้ทำให้กัรบะลาอ์เป็นสมรภูมิเลือด แผ่นดินตายของตนเอง ลูกหลานและสหายธรรมของท่าน ท่านได้ส่งเสียงกู่ก้องไปยังโศดประสาทของผู้รักสังฆธรรมทั้งหลายว่า ฮัยฮาดมินันซ์ซัลละฮ์ (ไปให้ไกลจากเราความต่ำต้อยด้อยค่าเอ๋ย)”

“มีริวายะฮ์ (รายงานหลักการศาสนา) มากมายที่ได้พูดโน้มน้าวให้มีการต่อสู้กับการคดซี่และกับบุคคลที่เข้ามาครอบงำศาสนา บรรดาอิมามมะอฺซูมึนและผู้ปฏิบัติตามท่านเหล่านั้น หมายถึง ซิอะฮ์ได้ทำการต่อสู้รัฐบาลนอญและอำนาจทางการเมืองอันเป็นโมฆะมาโดยตลอด ความหมายเช่นนี้จะพบได้ในวิถีชีวิตของพวกท่านเหล่านั้นอย่างสมบูรณ์แบบ หลายต่อหลายครั้งท่านเหล่านั้นต้องเผชิญกับความทุกข์เข็ญจากผู้ปกครองทรราช ท่านเหล่านั้นก็ต้องดำรงตนในสภาพตะกียะฮ์ (ปกป้องตนเองตามหลักการศาสนา) และอยู่ในสภาพหวาดหวั่น แต่ความหวาดหวั่นที่วั้นนั้นเป็นไปเพื่อศานามิไซ์เพื่อตนเอง ประเด็นเหล่านี้พบได้ในริวายะฮ์ต่างๆ”

“บรรดาอิมามผู้ทรงธรรมมิได้ต่อสู้กับระบอบของพวกคดซี่รัฐบาลนอญ และทาสรับใช้ที่สร้างความเสื่อมเสียเพียงลำพังตัวท่านเองเท่านั้น ท่านเหล่านั้นยังได้เรียกร้องเชิญชวนให้มุสลิมทั้งหลายร่วมกันต่อต้านคนเหล่านั้นด้วย มีมากกว่า ๕๐ ริวายะฮ์ปรากฏอยู่ในตำราวะฮายิลุซซิอะฮ์ มุข

ดีหรือๆ และตำราเล่มอื่นที่ได้สั่งให้ออกห่างจากผู้ปกครอง และระบบกคจีและให้พวกท่านตะบันหน้าคนพวกนั้นให้กะมา ใครมีปากกาหรือน้ำหมึกก็ให้เทใส่คนพวกนั้น สรูปก็คือมีคำบัญชาไม่ให้ความร่วมมือกับคนพวกนั้นและต้องตัดความสัมพันธ์ให้สิ้น”

“เดือนมูฮัรรัมคือเดือนที่ถูกเริ่มต้นด้วยวีรกรรมความกล้าหาญและความเสียสละ เป็นเดือนที่โลหิตพิชิตศาสตราวุธ เป็นเดือนที่พลาญภาพแห่งจักรวรรมีได้พิพากษาความเป็นโมฆะทั้งหลาย เป็นเดือนที่สอนคนรุ่นแล้วรุ่นเล่าให้รู้จักแนวทางที่จะเอาชนะอาวูธได้ เป็นเดือนที่ได้บันทึกความพ่ายแพ้ของมหาอำนาจเมื่อต้องเผชิญหน้ากับถ้อยความแห่งความจริงเป็นเดือนที่อิมามของมุสลิมได้สอนบทเรียนการต่อสู้กับพวกกคจีให้แก่เรา เป็นเดือนที่กำปั่นอันทรงพลังของเสรีชน ผู้รักเสรีภาพและผู้แสวงหาจักรวรรมีจักต้องเอาชนะรตถ์ ปีนกล และกองทัพทหารอิบลิซ (หัวหน้าของมารร้าย) ให้ได้ ถ้อยความแห่งสัจจะจักต้องลบล้างความเป็นโมฆะทั้งหลาย อิมามของมุสลิมได้สอนเราว่า เมื่อพวกกคจีในยุคสมัยใดได้ขึ้นมามีอำนาจปกครองมุสลิมละก็พวกเขาจะต้องลุกขึ้นสู้ถึงแม้ว่าจะยังไม่มีพลังที่เป็นรูปเป็นธรรมก็ตามและต้องแสดงความรังเกียจออกมา หากพวกท่านทั้งหลายเห็นระบอบอิสลามตกอยู่ในอันตรายพวกท่านต้องเสียสละและพร้อมหลังเลือด”

บรรดานักการศาสนาและผู้ถือธงชัยด้านความอธรรม

“ในทุกขบวนการและการปฏิวัติในนามของพระเจ้าและเพื่อประชาชนนั้นอุละมาอ์อิสลามคือบุคคลกลุ่มแรกที่ได้เกลือกกลั้วกับเลือดที่หลั่งออกมาและจบลงด้วยการเป็นชะฮีด ไม่มีการปฏิวัติเพื่ออิสลามหรือเพื่อประชาชนที่เรารับรู้ได้นั้นจะไม่มีนักการศาสนาได้พลัดตนตามแนวทางนั้นพร้อมจะเอาคอขึ้นตะแลงแกง และยื่นหัตถ์มอบรางวัลอันบริสุทธิ์เพื่อการเป็นชะฮีด ในเหตุการณ์ ๑๕ กุ้รคอด และเหตุการณ์ทั้งก่อนและหลังชัยชนะแห่งการปฏิวัติอิสลาม บรรดาชะฮีดกลุ่มแรกเป็นใครกันเล่า? ขอแสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของอัลลอฮ์ที่มันเริ่มต้นที่กำแพงสี่ด้านของพิยฎียะฮ์ (สถาบันสอนศาสนาอันมีชื่อเสียงของเมืองกุม) แล้วไปสิ้นสุดที่โพรงอันเปราะบางและโคดเคี้ยวของชาย้ำจากรอกชอกชอยและถนนจนถึงมัสญิดและเมียะฮ์รอบของอิมาม ญุมอะฮ์และญะมาอะฮ์ จากห้องทำงานสู่แนวหน้า เลือดอันบริสุทธิ์ของชะฮีดที่มาจากสถาบันสอนศาสนาและนักการศาสนาได้เติมสีสันให้กับวงการของอุละมาอ์และเมื่อสิ้นสุดสงครามรุกรานที่สร้างความภาคภูมิใจนั้น จำนวนชะฮีด นักรบและผู้สูญหายที่เป็นอุละมาอ์นั้นมีจำนวนมากกว่าประชาชนกลุ่มอื่นเสียอีก”

ความหมายที่แท้จริงของชัยชนะและพ่ายแพ้

“เราเป็นผู้ปกป้องอิสลาม ปกป้องอิสลามด้วยชีวิต ทรัพย์สินและบุคคลอันเป็นที่รักของตนเอง และไม่มีวันนั่งอยู่เฉย ในโลกแห่งวัตถุไม่ว่าเราจะได้รับชัยชนะหรือไม่ว่าเราจะพ่ายแพ้ ชัยชนะก็ยังเป็นของเราอยู่ดี ท่านศาสดาแห่งอิสลามบางครั้งท่านก็ต้องพ่ายในบางสมรภูมิ แต่ชัยชนะก็ตกเป็นของท่านอยู่ดี เอลียฮ์ (ปาวผู้เป็นที่รักยิ่ง) แห่งอิสลามก็เช่นกัน บางครั้งศัตรูก็สามารถเอาชนะเขาเหล่านั้น

ได้ แต่ชัยชนะก็ยังเป็นของเขาเหล่านั้นอยู่ดี ชัยชนะย่อมอยู่กับสัจธรรม ส่วนธรรมทั้งหลายนั้นย่อมมลายี่นไป อันนี้ลบาฏิกะกานะชะสุกอ (แท้จริงความธรรมย่อมต้องมลายี่น-อัลอิซรออ์ / ๘๑)”

“เราจะไม่วิตกกังวลว่า ในกรงานทั้งหลายที่เราได้ทำไปนั้นไม่ว่าจะงานส่วนตัวและเป็นงานระหว่างตัวเรากับพระเจ้าของเรา และไม่ว่าจะเป็นงานทางสังคมซึ่งเป็นหน้าที่ของคนอื่นเราจะต้องไม่วิตกกังวลว่าเราอาจต้องพ่ายแพ้ เราจะต้องเป็นกังวลว่าเราอาจไม่ได้ทำหน้าที่ของตนเองต่างหาก ความวิตกกังวลล้วนมาจากตัวเราทั้งสิ้น หากเราได้ทำตามหน้าที่ที่พระเจ้าได้ทรงมีพระบัญชาแก่เราแล้ว เราต้องไม่ห่วงเกรงว่าเราจะพ่ายแพ้ไม่ว่าจะเป็นตะวันตกหรือตะวันออก ภายในหรือภายนอก หากเราไม่ได้ทำหน้าที่ของตัวเองแล้ว เราพ่ายแพ้ตัวเราเอง เราเป็นผู้สร้างความปราชัยให้กับตัวเราเอง”

การปฏิวัติอิสลามแห่งอิหร่าน

คือภาพฉายของขบวนการของศาสนทูตทั้งหลาย

“ข้าพเจ้าขอแสดงความยินดีแก่ผู้ค้อยโอกาสทั้งหลาย ผู้ถูกกัณสีทธิ์ และประชาชาติทั้งหลาย เฉพาะอย่างยิ่งมวลมุสลิม เนื่องในวโรกาสวันวิลาศะฮ์ (วันเกิด) ที่เปี่ยมล้นไปด้วยความผาสุก และวันแห่งการอพยพที่เต็มไปด้วยความจำเริญของคอตะมุนนะบียีนและศาสดาที่ดีเลิศสุด ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของขบวนการแห่งอิสลาม รากเหง้าของความยุติธรรม ตัวการสร้างสรรค์มนุษยชาติ และต้นแบบแห่งการเคลื่อนไหวสู่การทำลายรากฐานการกดขี่ ยกระดับสู่สถานะอันสูงส่งแห่งความเป็นมนุษย์ การอพยพจากการกดขี่ทั้งหมด จากคุณลักษณะของมารร้ายและความเป็นสัตว์ผู้วิสัยอันสัมบูรณ์คาน้ำแห่งความสมบูรณ์แบบและผู้สถาปนาประชาชาติและความเป็นผู้นำ

การปฏิวัติที่เป็นแก่นแท้ ยิ่งใหญ่ และเป็นอิสลามนี้ ซึ่งเรากำลังอยู่ในช่วงแห่งการเฉลิมฉลองนี้คือภาพฉายของขบวนการที่เปี่ยมไปด้วยความยิ่งใหญ่ของท่านศาสดามุฮัมมัด ร่อซูลุลลอฮ์ ซึ่งการถือกำเนิดและการอพยพของท่านนั้นได้สร้างความเคลื่อนไหวในห้วงเวลาที่ความมืดมนแห่งความเสียหายต่อวิถีต่อวิถีของบรรดาผู้ค้อยโอกาส ขบวนการอิสลามของประชาชนชาวอิหร่านได้เข้ายึดครองพื้นที่ในห้วงเวลาที่เปรียบเสมือนห้วงเวลาในสมัยญาฮิลียะฮ์ ภายใต้บรรยากาศและสถานการณ์ที่มีแต่การทำลายล้างและการฆ่าฟัน แทนที่จะมีความเสรีแต่กลับเต็มไปด้วยความยากจน”

“พวกท่านทั้งหลาย โอ้ประชาชาตินักสู้ ท่านกำลังเดินทางไปสู่ร่วมเงาแห่งธงชัยที่กำลังโบกสะบัดอยู่เหนือโลกแห่งวัตถุและโลกแห่งจิตวิญญาณ พวกท่านจะพานพบมันหรือไม่ก็ตาม พวกท่านก็กำลังดำเนินไปตามแนวทางซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งเดียวของบรรดาศาสดาและเป็นวิถีแห่งความสมบูรณ์พุดสุขอย่างแท้จริง แนวทางนี้คือสาเหตุหลักที่บรรดาเอาเลียอ์ได้โอบกอดเอาการพลีชีพเข้ามาไว้ในอ้อมแขนของตนและเชื่อมั่นว่าความตายมีความหอมหวานยิ่งกว่าน้ำผึ้งเสียอีก (เป็นคำตอบที่ท่านกอซิมบุตรชายของท่านอิมามฮุเซนผู้เป็นอา) เขวชนคนหนุ่มของพวกท่านได้ลิ้มชิมรสมันแล้วในสมรภูมิ พวกเขามาด้วยความปีติเป็นสันพันและแสดงมันให้มารดา พี่สาว-น้องสาว บิดา และพี่ชาย-น้องชายได้ประจักษ์ และเราต้องพูดความจริงว่า ยาลัยตะนาคุนนามะอะกุม ฝะนะฟูซุฟาซันอะชิม่า

(ไอ้มันคือความปรารถนาของเราที่จะได้อยู่เคียงข้างกับพวกท่าน แล้วเราก็จะได้รับชัยชนะอันยิ่งใหญ่
นั้น-ส่วนหนึ่งของบทชญาเราะฮ์ อิมามฮุเซน)”

การปฏิบัติอิสลามคือการฟื้นฟูอิสลาม

“ในอิหร่านเราได้ลุกขึ้นยืนหยัดซึ่งหวังในพระเจ้าผู้ทรงพยานภาพ ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง เพื่อที่จะให้
มุสลิมทั่วโลกเข้ามาอยู่ภายใต้ร่มธงแห่งเตฮีด (ความเชื่อในเรื่องความเป็นเอกะของพระเจ้า) และยึด
มั่นต่อกฎเกณฑ์อันก้าวหน้าของอิสลาม ตัดมือไม้ของมหาอำนาจที่มีต่อประเทศอิสลาม และนำเกียรติ
ศักดิ์ของมุสลิมในยุคอรุณรุ่งกลับคืนมา นำเอาอำนาจการปกครองที่ไม่ชอบธรรมของพวกปฏิเสธที่ช่วง
ชิงไปจากประเทศมุสลิม นำอิสรภาพและเสรีภาพกลับคืนมายังมุสลิม”

การปฏิบัติอิสลามคือผลงานของการแข็งขันต่อการกดขี่

“ขบวนการอิสลามอันศักดิ์สิทธิ์ของท่านทั้งหลาย ถึงแม้จะเจ็มนองไปด้วยเลือดอันบริสุทธิ์
ของบรรดาชะฮีดและความระทมทุกข์ที่ต้องสังเวทชีวิตก็ตาม แต่การแสวงหาอิสรภาพและเสรีภาพ
ของท่านทั้งหลายได้ถูกบันทึกไว้ในหน้าประวัติศาสตร์แล้ว พวกท่านได้ขับไล่ศัตรูเริ่มแรกของตัวท่าน
เองและของประเทศชาติให้ออกไปจากหน้าแผ่นดิน และพวกท่านก็ได้ฝังกลบคนทรยศชาติไว้ใน
สุสานทางประวัติศาสตร์ไปแล้วด้วยการลุกขึ้นสู้และการยืนหยัดของพวกท่านนั่นเองที่ทำให้
ประชาชาติผู้ด้อยโอกาสทั้งหลายมั่นใจว่าอาวุธยุทธโศปกรณ์อันทันสมัยและมหาอำนาจของมารร้ายนั้น
ไม่อาจต่อกรกับความต้องการของประชาชาติซึ่งได้ยืนหยัดปกป้องความเชื่อและสิทธิ์ของตนเองอย่าง
ห้าวหาญได้ อีกทั้งพวกท่านได้พิสูจน์แล้วว่าพลังอำนาจของประชาชาติที่มีบทเรียนนั้นต้องกำชัยชนะ
เหนืออาวุธของมหาอำนาจ”

“ประชาชาติที่ปวารณาตนเองและทุกสิ่งที่เป็นของตนเองเพื่ออิสลามแล้วย่อมต้องได้รับชัย
ชนะ เราชชนะทั้งๆ ที่ถูกสังหารหรือไม่ก็ได้สังหารบรรดาศัตรูของประชาชาติผู้ด้อยโอกาสทั้งหลายและ
พวกขี้ขามมหาอำนาจผู้กดขี่ต่างก็เรียกหา มารร้ายของตนเองเพื่อการสร้างความแตกแยกในหมู่มุสลิม แต่
เมื่อพวกมันเดินเกมสืผลพลาคลิ้นมหาชนมุสลิมหลายล้านคนที่มีพื้นฐานจากการเรียนรู้หลักการ
อิสลาม ได้ทำการโค่นล้มคนพวกนั้นและตัดมือของพวกมันจากการวางแผนทรยศชาติ

อิสลามอันเป็นที่รักยิ่งของเราอันมาจากรอยด่างที่พวกทรยศทำไว้นั้นมิให้เห็นมากมายและถูก
ส่งไปเก็บรักษาไว้ที่มารร้ายประชาชาติอันเป็นที่รักยิ่งของเรานั้นได้รับชัยชนะเหนือกำลังอำนาจอัน
ยิ่งใหญ่ของชัยกอนมารร้ายด้วยการก่อกองตะ โจนอัลลอฮ์อัครบรื้ ทั้งๆ ที่วันนั้นพวกเขาไม่มีอะไรเลย
นอกจากกำปั้นและเลือดอันบริสุทธิ์ แต่ทุกวันนี้อัลฮัมดุลิลลาฮ์ ประชาชาติของเรามีนักรบเยาวชนคน
หนุ่มสาวที่มาจากน้องชายและน้องสาวของเรา จะต้องกำชัยชนะเหนือปัญหาความยุ่งยากและกำลัง
อำนาจของมหาอำนาจชัยกอนด้วยการเรียนรู้ทวิธิ รู้จักคิดจัดการกับศัตรูของอิหร่านและศัตรู
ของอิสลาม ด้วยการยึดมั่นต่อพยานภาพของพระเจ้าและการเสียสละในวิถีทางของอัลลอฮ์
ประชาชาติที่ผ่านร้อนผ่านหนาวมาตลอดตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุ้รคอด วันแห่งการอาบ โลहित วันที่ ๑๗ ชะฮ์
รีวีร์ วันแห่งความหวังใหม่ที่โลहितจะมีชัยและวันศุกร์ที่ได้รับชัยชนะอย่างภาคภูมิใจ พวกเขาไม่หวาด

วัดต่อการปิดล้อมทางเศรษฐกิจและการทหารเลย พวกเขากลัวต่อการที่จะมีความเชื่อว่า เศรษฐกิจเป็นตัวหลัก ท้องเป็นที่รวมความปรารถนาและ โลกนี้เป็นที่หมายปอง”

การปฏิบัติอิสลามต่อต้านอำนาจทั้งตะวันออกและตะวันตก

“ใช่แล้ว คำขวัญของเราที่ว่า ไม่มีตะวันออกไม่มีตะวันตกเป็นคำขวัญหลักของการปฏิบัติอิสลามในโลกของผู้หิวกระหายและผู้ด้อยโอกาส เป็นคำขวัญที่แบ่งแยกการเมืองที่ไม่ใส่ใจคำสอนของอิสลามของประเทศอิสลามทั้งหลายและประเทศที่ในอนาคตอันใกล้ด้วยการช่วยเหลือของพระเจ้าจะให้การยอมรับว่าอิสลามคือแนวคิดที่ช่วยให้มนุษยชาติปลอดภัย และจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากแนวคิดทางการเมืองนี้เป็นอันขาด ประเทศอิสลามและมุสลิมทั้งหลายจะต้องไม่ผูกพันกับตะวันตก ยุโรป และอเมริกา ขณะเดียวกันก็จะต้องไม่ผูกพันต่อตะวันออกเช่น โซเวียต อินช่าอัลลอฮ พวกเขาคงต้องผูกพันอยู่กับอัลลอฮ ศาสดาของพระองค์ และอิมามแห่งยุคสมัย และด้วยกับความเชื่อมั่นอย่างเต็มเปี่ยมการหันหลังกลับจากแนวคิดทางการเมืองระหว่างชาติอิสลามนี้ ก็คือการหันหลังกลับจากระบอบอิสลามและเป็นการทรยศต่อท่านศาสดา (ศ.) และอิมามผู้นำทาง (อ.) และคงจะไม่มีใครคิดว่าคำขวัญนี้เป็นเพียงคำขวัญปาที่ทางการเมืองเท่านั้น แต่มันคือแบบแผนของพฤติกรรมของประชาชนของเรา สาธารณรัฐอิสลามของเราและของมวลมุสลิมทั่วโลก ก็เพราะว่า เงื่อนไขของการเข้าสู่แนวทางแห่งความโปรดปรานของผู้ทรงสัจจะนั้นคือความเป็นเอกเทศและการออกห่างจากแนวทางอันหลงผิดซึ่งชนทุกกลุ่มและสังคมอิสลามทุกสังคมต้องดำเนินรอยตามนั้น”

“การปฏิบัติอิสลามแห่งอิหร่านก็เหมือนกับการปฏิบัติในหน้าประวัติศาสตร์ที่อยู่ในมือของบรรดาศาสนทูตซึ่งไม่ต้องผูกพันกับสิ่งใดทั้งสิ้น ถ้าจะต้องมีความผูกพันก็ต้องเป็นความผูกพันต่อปฐมบทแห่งวะฮยูและผูกพันต่อพระเจ้าผู้ทรงเกรียงไกรเท่านั้น

อิหร่านมาจากการปฏิวัตินั้นและได้รับการวางรากฐานมาจากการปฏิวัตินั้น แนวทางก็คือแนวทางของบรรดาศาสนทูต คือแนวทางของวิถีทางอันเที่ยงตรง ไม่มีตะวันออกไม่มีตะวันตก มีแต่สาธารณรัฐอิสลาม ทุกวันนี้ประชาชนของเรายังคงยึดมั่นตามแนวทางนี้ ไม่ว่าจะต้องเผชิญกับสิ่งที่ไม่คาดฝันและต้องลิ้มรสความขมขื่นใด แนวทางอิสลามนี้ก็ต้องถูกรักษาไว้ แนวทางนี้ต้องเดินไปข้างหน้าและมุ่งไปข้างหน้าอย่างทรงพลังยิ่งขึ้น”

การปฏิบัติอิสลามคือแบบอย่างสำหรับบรรดาผู้ด้อยโอกาส

“ประชาชนของเราได้ทำเรื่องราวนึงซึ่งทั่วโลกต้องตกอยู่ในภวังค์ประชาชนของเรามิชชเหินือมหาอำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกประชาชนของเราได้ตัดแขนตัดขาที่ทรงพลังที่สุดของมหาอำนาจให้ออกไปจากประเทศของพวกเขา ได้ตัดมือไม้ของศัตรูแห่งมนุษยชาติให้ออกไปจากประเทศของพวกเขา นั่นคือแบบอย่างสำหรับประเทศผู้ด้อยโอกาสทั้งหลาย”

“พวกท่านก็ให้เห็นแล้วว่า อิหร่านได้เผชิญหน้ากับมหาอำนาจหนึ่งซึ่งปกครองอิหร่านอย่างถือผลมารเป็นเวลากว่า ๒๕๐๐ ปีด้วยกับจำนวนคนเพียงน้อยนิด ไร้ซึ่งอาวุธและไม่มีการจัดตั้งใด และทุกวันนี้ก็ยังมีมหาอำนาจคอยช่วยเหลือพวกมันอยู่ ให้อาวุธและเครื่องมือทุกอย่าง

ประชาชนตัวเล็กๆ ต้องยื่นหยัดเผชิญหน้ากับอภิมาอำนาจ ทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นตะวันออกหรือ ตะวันตก ขอให้พวกท่านอย่าได้กลัวความตายเลย ขอให้เป็นอย่างเช่นมนุษย์คนหนึ่งทีปรารถนาที่จะได้พบกับพระเจ้าผู้ทรงจำริญผู้ทรงสูงส่งยิ่งและปรารถนาที่จะได้เป็นชะฮีด พวกเขาเดินไปถึงเป้าหมายแล้ว และกำลังเดินไปข้างหน้าประเทศอื่นก็เช่นกันต้องเป็นเช่นนี้ พวกเขาต้องบอกรัฐบาลทั้งหลายให้รู้ตัว หากพวกเขายอมโอนอ่อนผ่อนตามและพร้อมที่จะปฏิบัติตามหลักการศาสนาก็จงยอมรับพวกเขา แต่ถ้าไม่พร้อมที่จะทำเช่นนั้นและยังกคขี้อีกละก็อย่าได้กลัวสิ่งใดเลย”

การยอมอดทนต่อความทุกข์ยาก

และปัญหาเมื่อต้องต่อสู้

ความทุกข์ยากและปัญหาอันหนักหน่วงของบรรดาศาสนทูต

“ในโลกนี้ สัตว์ส่วนของการยอมอดทนต่อความยุ่งยาก ความเจ็บปวด การเสียสละ และการถูกกีดกันสิทธินั้นจะเหมาะสมกับสัตว์ส่วนของเป้าหมายอันยิ่งใหญ่ ความมีคุณค่า และสถานะอันสูงส่ง สิ่งซึ่งพวกท่าน ประชาชาติผู้ทรงเกียรติและนักต่อสู้ได้ทำการยืนหยัดเพื่อสิ่งนั้นและกำลังดำเนินไปตามนั้น ได้เสียสละชีวิตและทรัพย์สินไปและกำลังทำอยู่เขียงนั้น คือ เป้าหมายที่ดีเด่นที่สุด สูงส่งที่สุด และทรงคุณค่าที่สุด มันจะยังคงอยู่ใน โลกไปโดยตลอดและหลังจาก โลกนี้ก็ยังคงถูกกล่าวถึงไปไม่มีสิ้นสุดและจะต้องเป็นเช่นนั้นระบอบของพระเจ้าตามความหมายที่ครอบคลุมและมีแนวคิดเรื่องความเป็นเอกะของพระเจ้าที่มาพร้อมกับมิติอันสูงส่งในระดับต่างๆ นั่นก็คือรากฐานของการสร้างสรรค์และที่สิ้นสุดของมันซึ่งแพร่กระจายครอบคลุมสิ่งมีชีวิตและอยู่ในระดับขั้นและชั้นความเร้นลับสิ่งนั้นถูกจำแลงอยู่ในระบอบของมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะออลิฮิวะซัลลัม ผู้ความหมารยที่สมบูรณ์แบบระดับขั้น และมิติต่างๆ เป็นความพยายามทั้งหมดของบรรดาศาสนทูตผู้ยิ่งใหญ่ อะลัยฮิมชะลามุลลอฮุ และเอาเลียฮ์ ชะลามุลลอฮุอะลัยฮิมเพื่อให้สิ่งนั้นเป็นจริงขึ้นมา...”

“เมื่อพิจารณาว่า ต้องการจัดตั้งรัฐบาลแห่งความเที่ยงธรรม เมื่อนั้นก็ต้องพบกับความยากลำบากเพื่อรัฐบาลเที่ยงธรรมนั้น จะต้องเจออุปสรรคมากมาย ต้องเจอกับความเจ็บปวด มิใช่เพื่อตนเอง แต่เพื่อต้องการให้ประชาชนพบกับความเที่ยงธรรมและไม่ตกอยู่ภายใต้แอกใด นี่คือนี่สิ่งที่มีมาตั้งแต่เริ่มแรกของ โลกจนถึงวาระสุดท้ายของมัน บุคคลใดลุกขึ้นสู้เพื่อดำรงความยุติธรรม ก็ต้องเจอการต่อต้าน พวกเขาจับท่านเหวี่ยงเข้าไปในกองเพลิง นับตั้งแต่เริ่มแรกของ โลกจนถึงเดี๋ยวนี้ อะไรก็ตามที่ทำเพื่อความยุติธรรมเพื่อการสถาปนาความเที่ยงธรรมก็ต้องถูกต่อต้าน...”

“การรักษาอิสลามเป็นความจำเป็นขั้นสูงสุด ซึ่งบรรดาศาสดาผู้ยิ่งใหญ่ นับตั้งแต่อาดัม อะลัยฮิชชะลาม จนถึงคอตตะมุนนะบียีน ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะออลิฮิวะซัลลัม ก็ได้เพียรพยายามและเสียสละอย่างสุดชีวิตมาแล้วไม่มีสิ่งใดมาหักห้ามท่านเหล่านั้นจากภาระหน้าที่อันยิ่งใหญ่ไปได้ เช่นเดียวกัน ภายหลังจากท่านเหล่านั้นก็ยังมีสหายธรรมผู้ที่ยึดมั่น และอิมามแห่งอิสลาม อะลัยฮิมศ่อ

ละวาผู้ลบลอสุ ก็ได้พยายามรักษามันด้วยความเพียรพยายามอย่างสุดกำลังจนถึงขนาดต้องเสียสละชีวิตของตนเอง”

บรรดาอิมามกับความอดทนยอมรับสภาพ

“อิสลามคือศาสนาแห่งเลือดสำหรับคนชั่วแต่เป็นศาสนาแห่งการชี้นำสำหรับประชาชนทั่วไป เอลิยาห์ของเราได้พลีเลือดโดยไม่หวั่นเกรงและเข้าสู่สมรภูมิลือดโดยไม่กริ่งเกรง ท่านอะมีร์ลุมอ์ มินีน ชะลามู้ลลอสูอะลัษชิ มนุษย์ผู้ที่มีนะฮ์ญ์ลบลออะลาอะฮ์สำหรับชี้นำผู้คนขณะเดียวกันก็มีดาบคอยจัดการกับพวกที่สร้างความวุ่นวายเราพลีเลือดและให้ชะฮีด อิสลามพลีเลือดและให้ชะฮีด เราได้ค้นพบกลุ่มชนมากมายเช่นอะลี บินอะบีฏอลิบ อะลี บินสุเซน และศิรชะที่ถูกเสียบอยู่บนปลายหอก เช่นชัยยิดุชชะคอ้อและบรรดาสหายของท่าน อิสลามก้าวหน้าตลอดทุกยุคทุกสมัยด้วยกับเลือด ดาบ และอาวุธ”

“พวกท่านได้สละความสุขของตัวเองเพื่ออิสลาม เจกเช่นบรรดาเอลิยาห์ของพระเจ้าที่ได้สละชีวิตเพื่ออิสลาม อิสลามมีเกียรติยิ่งกว่าสิ่งที่เราคิดเอาไว้ อิสลามคือสิ่งที่ท่านรอซูลได้เห็น้อยากอย่างหนักก็เพื่อสิ่งนั้น ต้องเจอกับความยุ่งยาก และต้องเสียสละทั้งคนหนุ่มและบุคคลผู้กล้าอีกมากมาย อิสลามมีเกียรติยิ่งถึงขนาดที่ถูกหลานของท่านศาสดา ต้องเสียสละชีวิตเพื่ออิสลาม ท่านชัยยิดุชชะคอ้อได้ต่อสู้เพื่ออิสลามพร้อมกับคนหนุ่มและสหายของท่าน ที่ได้สละชีวิตแล้วทำให้อิสลามยังคงอยู่ต่อไป”

ประชาชนกับการยอมอดทนต่อความทุกข์ยาก

“ประชาชนผู้มีเกียรติแห่งอิหร่าน มุสลิม และบรรดาผู้รักเสรีภาพในโลกนี้จะต้องรับรู้ไว้ว่า หากพวกเขาต้องการยืนด้วยลำแข้งของตนเองไม่เอนเอียงไปทางซ้ายและขวา เป็นอิสระจากอำนาจทั้งหลาย พวกเขาจะต้องยอมจ่ายราคาของอิสรภาพและเสรีภาพอย่างงดงาม

บทเรียนของการปฏิบัติอิสลามในอิหร่านได้มาด้วยการหลั่งเลือดชะฮีดและผู้บาดเจ็บหลายพันคน บ้านเรือนถูกทำลายย่อยยับเรือกวานไร่นาถูกเผาราบเรียบ หลายชีวิตต้องถูกสังหารด้วยระเบิดนาปาล์ม ลูกหลานของการปฏิบัติและของอิสลามต้องถูกจับเป็นเชลยด้วยน้ำมือของพวกบะอัยแห่งอิรักและต้องเผชิญกับการข่มขู่ทุกรูปแบบและการปิดล้อมทางเศรษฐกิจ ประชาชาติอิหร่านได้เรียนรู้บทเรียนของชัยชนะที่มีเหนือพวกปฏิเสธที่จ้องทำลายบ้านเรือนที่มีเด็กๆ นอนหลับอยู่ในนั้น ด้วยกับการเสียสละและการต่อสู้อย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยพวกเขาได้ทำประกันการปฏิบัติและประเทศชาติของพวกเขาไว้แล้ว”

“การยืนหยัดของพวกท่านเพื่อพระเจ้าและปลดปล่อยประชาชาติอิสลาม การยอมอดทนและเจ็บปวดในวิถีทางนั้นเป็นส่วนหนึ่งของอิลาคะฮ์ (การเคารพภักดีพระเจ้า) ที่ยิ่งใหญ่ ด้วยความโปรดปรานของพระเจ้ามีมรรคผลของนักต่อสู้เพื่ออิสลามในยุคอรุณรุ่งสำหรับพวกท่านรออยู่ ความยาวนานของแนวทางของพระเจ้าทำให้พวกท่านกล้าแข็งขึ้น ดังที่การยอมทนเจ็บปวดก็ยิ่งลิบกว่าปีทำให้ท่านศาสดาคือลบลอสุอะลัษชิวะอาลิสหะซัลลัม กล้าแข็งและเข้มแข็งยิ่งขึ้น”

บทที่ ๔

อิสลามของผู้ด้อยโอกาส

และผู้ถูกกีดกันสิทธิ

ความหมายและความคิดรวบยอด

ของคำว่าผู้ด้อยโอกาส และผู้หังการ

“ข้าพเจ้าจำเป็นต้องอธิบายความหมายของคำว่า ผู้ด้อยโอกาสและผู้ล้งการเท่าที่เป็นไปได้ในที่ประชุมแห่งนี้ ผู้หังการไม่ได้ให้ความหมายเจาะจงที่ผู้ปกครองพระราชท่านั้น ไม่ได้ให้ความหมายเจาะจงที่หัวหน้ารัฐบาล ไม่ได้ให้ความหมายเจาะจงไปที่รัฐบาลของผู้กดขี่ ผู้หังการให้ความหมายครอบคลุมทั่วไป ส่วนตัวบ่งชี้ของคำนี้ก็คือชาวต่างชาติที่คิดว่าประชาชาติทั้งหลายอ่อนแอและเข้า รุกราน รัฐบาลพระราชและผู้ปกครองที่อธรรมทั้งหลายซึ่งคิดว่าประชาชาติของตนเองอ่อนแอและเข้า รอนรานพวกเขาก็อยู่ในประเด็นนี้ด้วย มีอยู่แห่งการรุกรานนี้ยื่น ไปยังประชาชาติทั้งหลายดังเช่นที่พวก ท่านประสบมาเป็นระยะเวลากว่า ๕๐ ปี เราก็ประสบเช่นนั้น ประชาชาติทั้งหลายก็ประสบเช่นนั้น พวกเขาคาดคะเนเอาว่าประชาชาติอ่อนแอและมองประชาชาตินั้นด้วยสายตา แห่งความอหังการ เข้า รุกรานและล่วงล้ำสิทธิของประชาชาตินั้น

วันนี้เป็นวันที่พระเจ้าผู้ทรงจำริญผู้ทรงสูงส่งได้ประทานอิสรภาพและเสรีภาพให้กับเราแล้ว และพระองค์กำลังทดสอบเราด้วยอิสรภาพและเสรีภาพนั้น พระองค์ทรงประทานเมตตาให้เราได้รับ อิสรภาพซึ่งพระองค์จะทรงดูว่าเราใช้ความมีอิสระนี้ทำอะไรบ้างเราเป็นเอกเทศ พระเจ้าทรงประทาน เมตตานี้ให้แก่เราแล้วเราจะทำอะไรกันบ้าง เราจะเป็นพวกอหังการหรือเราจะเป็นพวกด้อยโอกาส? ทุกคนมีสิทธิจะเป็นผู้หังการและมีสิทธิ์ที่จะเป็นผู้ด้อยโอกาส หากข้าพเจ้าได้ล่วงเกินบุคคลที่อยู่ใน ความคุ้มครองข้าพเจ้าแม้เพียงเล็กน้อยและคิดว่าพวกเขาช่างมีสถานะต่ำด้อยกว่าข้าพเจ้า คาดคะเนว่าบ่าว ของอัลลอฮมีสถานะอันน้อยนิด ข้าพเจ้าก็เป็นผู้หังการและพวกเขาก็เป็นผู้ด้อยโอกาสและรวมอยู่ใน ความว่า พวกอหังการและพวกด้อยโอกาส หากพวกท่านคือบุคคล ที่คิดว่าผู้อยู่ใต้ปกครองของพวก ท่านมีสถานะอัน ไร้ค่าและล่วงล้ำสิทธิของพวกเขา ขอพระเจ้าอย่าได้ฟังประสงค์เช่นนั้น พวกท่านก็ กลายเป็นผู้หังการและผู้อยู่ใต้ปกครองพวกท่านก็เป็นผู้ด้อยโอกาส”

“นี่คืออิสลามที่ได้ให้สัญญาต่อบรรดาผู้ด้อยโอกาสไว้ว่า ะนุริศ อั้นนะมุนนะอะลัลละฮินชะ ตฎอฟีฟีลอัรฎิ ะนัจญ์อะละฮุมมะอะอิมมะตัน ะนัจญ์อะละฮุม്മุลวาริฮีน (เราปรารถนาที่จะประทาน ความโปรดปรานพิเศษแก่บุคคลผู้ซึ่งด้อยโอกาสในแผ่นดินนี้และจะคลบบันดาลให้พวกเขาเป็นผู้นำ และจะคลบบันดาลให้พวกเขาเป็นทายาท -อัลก้อศ็อศ / ๕-) และมันก็จะต้องเป็นเช่นนั้น ชนชั้นนี้ซึ่งถูก พวกที่อยู่เหนือว่าดูถูกพวกเขาบอกว่า พวกชนชั้นล่าง วาเทของพวกอหังการก็คือขายความอหังการ และความอวดดีต่อสังคม พวกเขาจะเห็นว่าประชาชาติของเราเป็นชนชั้นล่างแล้วชนชั้นสูงคือใครกับ เล่า?...”

อิสลามแท้คือผู้สนับสนุนผู้ค้อยโอกาส

ข้าพเจ้าขอแสดงความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของอัลลอฮ์ที่พระองค์ทรงมีเจตจำนงที่จะประทานความโปรดปรานพิเศษแก่ผู้ค้อยโอกาสให้มีชัยเหนือผู้ฮ้างการและทำให้แผ่นดินสะอาดบริสุทธิ์จากความโสโครกของพวกฮ้างการ ส่งเสริมให้พวกค้อยโอกาสได้ปกครอง อิสลามมาเพื่อเป้าหมายนี้และคำสอนของอิสลามก็สอนสั่งตามความหมายนี้ว่า จะต้องไม่มีพวกฮ้างการบนหน้าพิภพนี้ บรรดาพวกฮ้างการไม่สามารถที่จะเอาบรรดาผู้ค้อยโอกาสเป็นเมืองขึ้นและหาประโยชน์จากพวกเขา เราปฏิบัติตามคำสอนอันสูงส่งของอัลกุรอานและสิ่งที่เราได้รับมาจากอิสลามที่มีอยู่ในวิถีชีวิตของท่านศาสดาผู้ทรงเกียรติและอิมามผู้ทรงธรรม และได้รับแบบฉบับจากวิถีชีวิตของบรรดาศาสนทูตที่อัลกุรอานได้ถ่ายทอดเอาไว้ว่าบรรดาผู้ค้อยโอกาสต้องรวมตัวกันไว้และต้องปฏิบัติโคล้นล้มพวกฮ้างการให้ได้พวกเขาต้องไม่ปล่อยให้คนพวกนั้นช่วงชิงสิทธิ์ของพวกเขาไว้”

“อิสลามสำหรับทุกๆ คน อิสลามถูกอุบัติมาจากมวลชนลึ่ทำงานเพื่อปวงชน อิสลามมิได้ถูกอุบัติมาจากชนชั้นสูง ท่านศาสดาผู้ทรงเกียรติ (ศ.) ก็มาจากกลุ่มชนชั้นล่างนี้ ท่านดำเนินชีวิตอยู่กับกลุ่มคนนี้และยืนหยัดสู้กับกลุ่มคนนี้ สหายธรรมของท่านก็มาจากกลุ่มชนชั้นล่างนี้จากชนชั้นล่างนี้ ชนชั้นสูงเป็นผู้ฝ่าฝืนท่านศาสดาผู้ทรงเกียรติท่านถูกอุบัติขึ้นมาในคนกลุ่มนี้และยืนหยัดท่ามกลางกลุ่มคนนี้ท่านได้นำศาสนบัญญัติที่เป็นประโยชน์กับกลุ่มชนชั้นล่างนี้มา อินนะฮ์อรรอมะ กุมอินดัลลอฮฺ อัตกอุม (แท้จริงผู้มีเกียรติที่สุดในหมู่พวกท่านคือผู้มีความยำเกรงเป็นที่สุด-อัลฮุญรูด / ๑๓-) พระเจ้าผู้เกริกเกียรติผู้ทรงสูงส่งมิได้มองที่ชนชั้นว่าเป็นชนชั้นสูง นี่เป็นนายก นี่เป็นเจ้านายชั้นสูง นี่เป็นนายพล อะไรเทือกนั้น ณ อัลลอฮฺ (ช.บ.) สิ่งเหล่านี้ไม่มีการเอ่ยถึงเลย ในอิสลามพูดถึงดีกวา (การมีความยำเกรงพระเจ้า) ใครมีดีกวา ใครที่มีดีกวามากกว่าก็ได้รับเกียรติมากกว่า ณ พระองค์ คนงานกรรมกรที่มีดีกวาปรากฏอยู่ในหน้าที่การงานของเขานายกที่มีดีกวาในหน้าที่การเป็นนายก มีดีกวาทางด้านการเมือง รัฐมนตรีที่มีดีกวานั้น พวกเขาจะเป็นผู้มีดีกวาในหน้าที่การงานของพวกเขา อยู่กับพระเจ้า ประธานาธิบดีที่มีดีกวาก็เป็นคนของพระเจ้า คนเหล่านี้มีเกียรติ หากไม่มีดีกวาปรากฏอยู่ในการงานของพวกเขา ทั้งหมดก็จะถูกปฏิเสธตามทัศนะของพระเจ้า ขอพระเจ้าอย่าทรงประสงค์เช่นนั้นเลย วันใดที่ประชาชาตินั้นมีดีกวา วันนั้นพวกเขาจะเป็นประชาชาติที่บรรลุผล มีเกียรติยศได้รับเกียรติ ณ อัลลอฮฺ (ช.บ.) โองการที่ว่า อินนะฮ์อรรอมะกุม อินดัลลอฮฺ อัตกอุม นั้นไม่มีข้อยกเว้น ท่านศาสดา (ศ.) มีดีกวามากที่สุด ท่านก็มีเกียรติมากที่สุด ท่านอะมีร์ลุมอ์มีนีนเป็นผู้ที่มีดีกวามากที่สุด ภายหลังจากท่านศาสดา (ศ.) ท่านก็มีเกียรติมากที่สุด ไม่มีเรื่องเชื้อชาติหรือสถานะทางสังคมเข้ามาเกี่ยวข้อง มีแต่เรื่องดีกวาเท่านั้น”

ชัยชนะของพวกค้อยโอกาสเหนือพวกฮ้างการ

“(โองการที่ว่า) วะนุรีคฺอันนะมุแนอะลัลละชีนซตุฎอฺฟีลัฮ์ฎิวนัจญ์อะละฮ์มุอะอิมมะตัน วะนัจญ์อะละฮ์มุลวาริยีน (เราปรารถนาที่จะประทานความโปรดปรานพิเศษแก่บุคคลผู้ซึ่งค้อยโอกาส

ในแผ่นดินนี้ และจะคลบ้นคาลให้พวกเขาเป็นผู้นำ และจะคลบ้นคาลให้พวกเขาเป็นทายาท –อัล ก่อคือศ /๕-) เจตนาธรรมณ์ของอัลลอฮ์ก็คือพระองค์ทรงฝากฝังบรรดาผู้ศ้อยโอกาสไว้กับการนำอันเปี่ยม ไปด้วยวิทย์ปัญญาบรรดาศาสดาและทายาทของท่านเหล่านั้นให้ช่วยพวกเขาเป็นอิสระจากรัฐบาล ทรรราชและให้ชะตาชีวิตขึ้นอยู่กัตัวพวกเขาเองตามพระบัญชานี้ ประชาชาติที่รักยั้งนี้ต้องดำเนินชีวิต เจริญรอยตามนักการศาสนาที่มีความรับผิดชอบ”

“หวังว่า คำสัญญาของพระเจ้าที่จะประทานความโปรดปรานพิเศษให้แก่บรรดาผู้ศ้อยโอกาส จะเป็นจริงขึ้นมาในเร็ววัน พระหัตถ์อันทรงพลังขององค์ผู้ทรงสัจจะจะทรงดึงมือของประชาชาติผู้ถูก กดขี่และการเปลี่ยนแปลงในนามของพระเจ้าที่ได้บังเกิดขึ้นกับประชาชาติอิหร่านนั้นขอให้บังเกิดกับ ประชาชาติและกลุ่มชนอื่นด้วยตามพระประสงค์ของพระองค์มือของผู้กดขี่ที่สร้างความเลวร้ายเอาไว้ กับบรรดาผู้ศ้อยโอกาสในโลกจะถูกตัดขาด และบรรดาผู้ถูกกดขี่ก็จะได้รับสิทธิ์ที่ถูกแย่งชิงไป กลับคืนมา”

นักการศาสนาเป็นที่พึ่งของผู้ถูกกัสิทธิ์ทั้งหลาย

“หลายร้อยปีมาแล้วที่นักการศาสนาอิสลามเป็นที่พึ่งของผู้ถูกกัสิทธิ์ทั้งหลาย ผู้ศ้อยโอกาส ทั้งหลายต่างก็ได้อ้อมเอมจากน้ำทิพย์แห่งการเรียนรู้ของนักปราชญ์ผู้ยิ่งใหญ่มาโดยตลอด เราได้ผ่าน เรื่องราวการเพียรพยายามในด้านความรู้และวิถีของพวกเขาเหล่านั้นซึ่งตามความเป็นจริงแล้วมีคุณค่า ยิ่งกว่าหยาดเลือดของนักรบเสียอีกพวกเขาได้อุดหนุนต่อความทุกข์ยากและขมขื่นตลอดยุคตลอดสมัยที่ ผ่านมาเพื่อการปกป้อง ความศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาและประเทศชาติของตน พวกเขาต้องตกเป็นเชลย ถูกเนรเทศ ถูกคุมขัง และถูกทำร้ายสารพัด พวกเขาได้อุทิศชีวิตของชะฮีดที่มีคุณค่าอันสูงล้ำแก่สัง ฆรรณอันศักดิ์สิทธิ์”

“ขอพระเจ้าอย่าได้ให้มีวันนั้น วันที่แนวทางการเมืองของเราและของเจ้าหน้าที่รัฐไปใน ทิศทางที่ไม่ปกป้องบรรดาผู้ถูกกัสิทธิ์แต่หันกลับไปสนับสนุน และให้ความสำคัญกับพวกนายทุน คนรวย และคนมั่งมี มะอะซัลลอฮฺ (ขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺ) สิ่งนี้ไปกันไม่ได้กับวิถีของบรรดา ศาสดา ท่านอะมีร์ลุ่มอ์มีนีน และอิมามมะฮ์อูมึนีน อะลียฮิมุซชะลาม เลขสถานะและความบริสุทธิ์จาก สิ่งนั้นไปตลอดกาลนี่คือความภาคภูมิใจและความจำเริญของประเทศ การปฏิวัติ และนักการศาสนา ของเรา ซึ่งพวกเขาต่างก็ลุกขึ้นสนับสนุนผู้คนที่ไม่มีอะไรเลยและทำให้คำขวัญที่ต้องปกป้องสิทธิ์ของ บรรดาผู้ศ้อยโอกาสมีชีวิตชีวาขึ้นมา”

รักษาแนวทางหลักของการปกป้องบรรดาผู้ศ้อยโอกาส

“เราจักต้องสำแดงความพยายามของเราทั้งหมดที่จะรักษาแนวทางของการปกป้อง ผู้ศ้อยโอกาสไว้ในทุกสถานการณ์ที่เป็นไปได้ เจ้าหน้าที่รัฐของอิหร่านจะต้องรู้ไว้ด้วยว่ามีคุณกลุ่ม หนึ่งที่ไม่ว่างใจเรื่องพระเจ้าที่พยายามทำลายล้างการปฏิวัติใครก็ตามที่ต่อการทำงานเพื่อคนยากจน

และดำเนินรอยตามการปฏิบัติก็จะถูกประณามว่าเป็นคอมมิวนิสต์และพวกปฏิวัติที่ "ไม่ต้องกลัว" คำใส่ร้ายพวกนี้จะต้องใส่ใจอยู่กับพระเจ้า ต้องพยายามอย่างหนักที่จะสร้างความพึงพอใจให้กับพระองค์ จะต้องทำงานเพื่อช่วยเหลือคนยากคนจนและไม่ต้องกังวลกับข้อครหาอื่นเลย"

“ข้าพเจ้าในฐานะจอมทัพของสาธารณรัฐอิสลามแห่งอิหร่านขอส่งการไปยังเจ้าหน้าที่รัฐและผู้มีอำนาจตัดสินใจทั้งหลายว่า โดยปราศจากเงื่อนไขใดๆ พวกเขาจะต้องเสริมสร้างสมรรถนะทางด้านอาวุธ การเรียนรู้ยุทธศาสตร์ชั้นสูง และการค้นคว้าวิจัยที่จำเป็นเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินการ ไปจนถึงระดับที่พึ่งพาตนเองได้ในทางการทหาร พวกเขาต้องคอยดูแลความพร้อมประเทศนี้ให้ทำหน้าที่ปกป้องคุณค่าอิสลามแท้ บรรดาผู้ถูกกักกันสิทธิ และบรรดาผู้ด้อยโอกาส และจะต้องไปปล่อยให้การสนใจเรื่องอื่นทำให้ต้องละเลยเรื่องนี้”

อิทธิพลของบรรดาผู้ถูกกักกันสิทธิ

ที่มีต่อชัยชนะของการปฏิวัติอิสลาม

“การปฏิวัติอิสลาม การปฏิวัติอิสลามที่มีความสำคัญยิ่งนี้เป็นหนึ่งความพยายามของชนชั้นนี้ ชนชั้นผู้ถูกกักกันสิทธิ ชนชั้นกรรมมาชีพคือชนชั้นหนึ่งที่ทำให้ขบวนการนี้บรรลุผลและเป็นจริงขึ้นมา ข้าพเจ้าเชื่อว่าชนชั้นนี้ ชนชั้นกรรมมาชีพนี้สูงส่งกว่าชนชั้นเจ้านายเสียอีก (หากพวกเขาเหมาะสมที่จะได้รับการเปรียบเทียบกับพวกท่าน) เมื่อข้าพเจ้าหวนไปคิดถึงบรรยากาศของการปฏิวัติ มีผู้เฒ่าคนหนึ่งที่มาจากชนชั้นนี้เดินออกมาจากบ้านอันหอมช่อ แล้วพูดขึ้นว่า เมื่อเช้าขึ้นมาเราก็ต้อออกมาวิ่งเดินขบวนพร้อมกับลูกๆ ของเรา (ไอ้ผู้เฒ่าเอ๋ย) เส้นผมเพียงเส้นเดียวของพวกท่านนั้นมีค่ายิ่งกว่าพวกชนชั้นสูงที่ไม่ได้มีผลงานให้กับการปฏิวัติแถมยังพยายามสกัดการปฏิวัติในทุกวิถีทางที่จะทำได้คนพวกนี้ได้ทำมาแล้วและกำลังทำอยู่อันที่จริงการเปรียบเทียบคุณค่าเส้นผมหนึ่งเส้นของพวกท่านกับคนพวกนั้นอาจยังไม่ถูกต้องนัก”

“จริงๆ แล้วเมื่อกลุ่มชนเท้าเปล่าและชนชั้นผู้มีรายได้น้อยในสังคมได้รับการทดสอบ พวกเขา นำพาตัวพวกเขาเข้าไปผูกพันกับหลักการศาสนาจนถึงขั้นสละชีวิตผู้เป็นที่รักยิ่ง เขาวางคนหนุ่ม และบริจาคทุกอย่างเท่าที่มีอยู่นั้น และอยู่ในทุกสถานการณ์ อินชาอัลลอฮ์ ต้องเป็นเช่นนั้น ไปโดยตลอด พวกเขาได้เสียสละเลือดเนื้อตามแนวทางของอัลลอฮ์ แล้วทำไมเราจะไม่ภูมิใจที่ได้ทำหน้าที่รับใช้ว่า ผู้บริสุทธิ์ใจต่อพระเจ้านี้และผู้กล้าอย่างแท้จริงนี้เล่า? เราขอกล่าวซ้ำอีกครั้งหนึ่งว่าเส้นผมหนึ่งเส้นของกลุ่มชนชั้นที่อาศัยอยู่บ้านดินและมอบชะฮีดให้อิสลามย่อมมีเกียรติและมีคุณค่ามากกว่าพวกที่อาศัยอยู่ในบ้านอิฐหรือหิน”

การรับใช้ผู้ถูกกักกันสิทธิและชาวบ้านเท้าเปล่า

“สาระสำคัญทางด้านจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเรื่องหนึ่ง ก็คือการรับใช้บางของอัลลอฮ์ รับใช้ผู้คนที่ถูกกัณฑ์สิทธิ์สิ่งนี้จะคงอยู่กับมนุษย์ไปโดยตลอดและมันจะเป็นประโยชน์สำหรับเขาในโลกหนึ่ง ทรรศน์ซึ่งมนุษย์ใช้มันหมดไปนั้นไม่มีประโยชน์สำหรับเขากอีก”

“นี่คือความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ นี่คือความช่วยเหลือซึ่งไม่มีการบิดพลิ้ว ทุกความช่วยเหลือที่พระองค์ทรงประทานให้ เราก็ช่วยเหลืองานของพระองค์ เราเป็นบ่าวผู้อ่อนแอ เราก็จะช่วยเหลือบ่าวของพระองค์ เพื่อพระองค์ พระองค์ก็ทรงลงบัญญัติการช่วยเหลือนี้ว่าเป็นการช่วยเหลือต่อพระองค์ด้วย โดยผ่านตัวช่วยมากมาย ทั้งๆ ที่พระองค์นั้นทรงมีอย่างมหาศาล พระองค์ทรงลงบัญญัติการช่วยเหลือผู้อ่อนแอ การช่วยเหลือผู้ถูกกดขี่ว่าเป็นการช่วยเหลือต่อพระองค์เอง ก็คือพระดำรัสที่ว่า อินตันศูร์ลลอฮะ ยันศูร์กูม (หากพวกเจ้าช่วยเหลืออัลลอฮ์พระองค์ก็จะทรงช่วยเหลือพวกเจ้า-มุฮัมมัด / ๔) มิเช่นนั้นแล้ว การช่วยเหลือจะให้ความหมายเช่นไร? เราเป็นใครที่จะช่วยเหลืออัลลอฮ์? โลกนี้เป็นสิ่งใดหรือ? ทุกสรรพสิ่งในโลกนี้ล้วนเป็นศูนย์ ความช่วยเหลือที่เราทำอยู่ก็เพื่อศาสนาของอัลลอฮ์ ความช่วยเหลือที่เราทำอยู่ก็เพื่อบ่าวของพระองค์ พระองค์ทรงลงบัญญัติการช่วยเหลือนี้ว่าเป็นการช่วยเหลือพระองค์ เรารู้ดีอยู่แล้วว่า พระองค์ไม่ทรงต้องการความช่วยเหลือของเราทั้งสิ้น เราช่วยเหลือบ่าวของพระองค์ เราช่วยเหลือศาสนาของพระองค์ พระองค์ก็ทรงมีพระเมตตายอมรับตามนั้นว่านี่คือความช่วยเหลือต่อข้า”

ชนชั้นที่ถูกกัณฑ์สิทธิ์นั้นคือรากเหง้าของข้าราชการ

“คำสังเสียของข้าพเจ้าต่อประชาชาติทั้งในตอนี้และอนาคตข้างหน้าคือ พวกท่านจะต้องเลือกสรรตัวแทนของพวกท่านที่มีความยึดมั่นต่อหลักการอิสลาม และสาธารณรัฐอิสลามซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในชนชั้นกลางของสังคม และชนชั้นผู้ถูกกัณฑ์สิทธิ์อันเที่ยงตรง โคนหันไปหาตะวันตกหรือไม่กี่ตะวันออก และจะต้องไม่ใช่ผู้ที่ฝักใฝ่อยู่กับแนวคิดหลงผิด ต้องเป็นบุคคลที่มีการเรียนรู้ เข้าใจปัญหา ร่วมสมัย และการเมืองแบบอิสลามเข้าไปในสภามัจลิส ด้วยเจตนาอันแน่วแน่ ผูกพันอยู่กับศาสนบัญญัติอิสลาม และผลประโยชน์ของชาติ”

“อัลลอฮ์ทรงประทานความโปรดปรานพิเศษแก่เราที่เอกอัครราชทูตและรัฐบาลของเราล้วนมาจากบุคคลที่เข้าใจปัญหาของสังคม เพราะส่วนใหญ่ของพวกเขานักการศาสนาซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่กับประชาชน พวกเขาเห็นว่าประชาชนมีสภาพเช่นไรและรับรู้ความเจ็บปวดของพวกเขา แต่สภาพก่อนหน้านี้ บุคคลในคณะรัฐบาลไม่สัมพันธ์กับประชาชนเลย พวกเขาไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นกับประชาชนแต่ตอนนี้เป็นพระประสงค์ของพระเจ้า รัฐบาลของผู้ศ้อยโอกาสได้รับการสถาปนาขึ้นมา อัลฮัมดุลิลลาฮ์ ถึงตอนนี้ผลงานก็ยังคงดีอยู่ ข้าพเจ้าหวังว่าจากนี้ไปก็คงต้องดียิ่งขึ้นไป”

การจัดความยากจนคือพื้นฐานเฉพาะ
ของเศรษฐกิจอิสลาม

“ภาพรวมของบทบัญญัติอิสลามในประเด็นปัญหาทางเศรษฐกิจนั้น เมื่อถูกพิจารณาถึงเนื้อหาของอิสลามในสถานะเป็นระบอบหนึ่งและได้รับการดำเนินการอย่างเต็มระบบแล้วจะเป็นรูปแบบที่ดีที่สุด จะจัดปัญหาความยากจนให้หมดไปและสกัดกั้นความเสียหายที่เกิดขึ้น โดยกลุ่มคนที่เป็
นเจ้าของทุน ในภาพรวมก็คือจะพิทักษ์ปกป้องสังคมจากความเสื่อมเสียและไม่เป็นอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้าทางศักยภาพและตำแหน่งความโดดเด่นในด้านการคิดริเริ่มและการสร้างสรรค์ของมนุษย์”

“ทุกอย่างต้องเป็นอิสลามให้หมดวันซึ่งเราจะไปถึงเป้าหมายสุดท้ายก็คือทุกอย่างของเรานั้นเป็นอิสลามหมด ตลาดของเราก็ต้องเป็นตลาดอิสลาม พ่อค้าซึ่งซื้อสินค้าชิ้นหนึ่งมา ๑ ตูมาน แต่ขายให้คนยากคนจนในราคา ๓๐ ตูมานั้น ระบบการตลาดเช่นนี้มีใช้ระบบอิสลามพ่อค้าซึ่งนำของหนีภาษีเข้ามาขายในราคาแพงเกินจริง โดยต้องการทำลายระบบการตลาดทั้งหมด ไม่ใช่ใช้อิสลาม การตลาดที่มีใช้อิสลามก็ต้องทำให้เป็นอิสลาม พวกเขาต้องทำระบบของตัวเองให้เป็นอิสลาม พ่อค้าซึ่งไม่เคยคิดเรื่องคนอ่อนแอและคนยากจน พ่อค้าซึ่งมีคนประเภทนี้อยู่รายล้อมเขา แต่เขาไม่คิดถึงคนพวกนี้เลยนี่ก็มีใช้ระบบตลาดแบบอิสลาม ประชาชาติซึ่งเอาแต่สร้างอาคารใหญ่โต แต่ที่นั่นยังมีกลุ่มคนที่กางกระโจมอยู่ (พวกท่านทั้งหมดก็เห็นกลุ่มคนที่อยู่ในกระโจมว่าเป็นอย่างไร พวกท่านต้องเคยเห็นมาแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นแล้ว) ประชาชาติที่มีกลุ่มคนอยู่กระโจมซึ่งยังอยู่ในสภาพเช่นนั้น ถือว่ามีใช้ประเทศอิสลาม มีแต่รูปสัญลักษณ์แต่เนื้อหาไม่ใช่ ท่านอะมีร์ (อ.) กล่าวว่า (ตามการรายงานหนึ่ง) น่าจะมีใครสักคนที่อดอยากอยู่ข้างๆ เพื่อจะได้เกิดความรู้สึกเจ็บปวด ซึ่งหวังว่าไม่น่าจะมีใครอดอยากยิ่งไปกว่าเขาแล้ว นั่นคือผู้นำของเรา นั่นคือนายของเรา นั่นคืออิมามของเรา เราบอกว่าอิมามว่าอย่างนั้น แต่เราไม่ตามท่าน และไม่ปฏิบัติตามท่านแต่อย่างใดเลย อิมามและชีอะฮฺ (ผู้ปฏิบัติ) คือความหมายที่ว่าปฏิบัติตามกันเหมือนกับการแบกหีบไบใหญ่ใบหนึ่ง ถ้าทุกคนแบกพร้อมกันในทิศทางเดียวกัน นั่นคือการปฏิบัติตามกัน แต่มีคนหนึ่งแบกไปทางหนึ่ง อีกคนแบกไปอีกทาง นี่ไม่เรียกว่าการปฏิบัติตามกัน ชีอะฮฺ (ผู้ที่ปฏิบัติตาม) จะต้องเป็นเช่นนี้ ต้องปฏิบัติตามอะลี แต่เราไม่มีอำนาจวาสนาพอที่จะตามท่านได้ทุกเรื่อง ไม่มีใครมีอำนาจวาสนาเช่นนั้น แต่เราจะปฏิบัติตามท่านในเรื่องสมณะ เรื่องดีกวา คอยดูแลผู้ถูกกดขี่ และคอยดูแลคนยากคนจน เราไม่อาจดำเนินชีวิตเฉกเช่นท่านได้ เราไม่อาจจะมีวิถีชีวิตเช่นท่าน เราทำไม่ได้ ท่านคือสิ่งถูกสร้างหนึ่งซึ่งเป็นความมหัศจรรย์ที่รวมของสิ่งที่ตรงกันข้าม ท่านทำให้สิ่งตรงกันข้ามมารวมกันได้ เป็นมนุษย์ที่มีอำนาจหนึ่งซึ่งตามริวายะฮฺบอกว่า มีสองบุคลิกอยู่ในตนเองต่อสู้อย่างห้าวหาญกับบุคคลที่ต่อต้านอิสลาม แต่อีกบุคลิกหนึ่งเป็นคนสมณะ เป็นนักทำอิบาดะฮฺที่น่านมาซจนรุ่งสาง คนสมณะและนักทำอิบาดะฮฺมักจะไม่ใช่่นกรบ นักรบส่วนใหญ่ก็มักจะไม่ใช่กลุ่มชนประเภทมีสมณะ เปี่ยมไปด้วยดีกวา ท่านรวมทุกสิ่งซึ่งเราไม่อาจทำได้เลย เราไม่อาจตามได้ทั้งหมด แต่ก็ได้ในบางส่วน เราสามารถคอยดูแลคนยากคนจนในประเทศนี้ คอยดูแลคนอ่อนแอของเรา”

ผลงานรัฐบาลของผู้ด้อยโอกาสและผู้ถูกกีดกันสิทธิ

“หากเราต้องการยื่นหยัดต่อต้านความอธรรมโดยไม่เกรงกลัว และหวาดหวั่น ปกป้องสังขธรรม พลังอำนาจ อาวุธอันพันสมัยของพวกเขาและมารร้าย และการวางแผนร้ายของคนพวกนั้น ไม่อาจเข้ามาแผ้วพานหัวใจจิตหัวใจของพวกท่าน พวกท่านต้องทำตัวให้เคยชินกับการดำรงชีพอย่างเรียบง่ายและระมัดระวังไม่ให้หัวใจของตนเองต้องไปผูกกระหวัดอยู่กับทรัพย์สิน ความสะดวกสบายหน้าที่ และตำแหน่ง ผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่งได้ทำงานอันยิ่งใหญ่รับใช้ประเทศชาติและประชาชนนั้น ส่วนใหญ่ต้องดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายและไม่ใส่ใจต่อความเขี้ยววนของโลกนี้ บุคคลผู้ซึ่งเป็นทาสอารมณ์ใฝ่ต่ำและมีสัญชาตญาณสัตว์มักจะยอมตนให้ความต่ำด้อยไร้ค่าเพียงเพื่อรักษาหรือไปให้ถึงในสิ่งที่ต้องการ ยอมมอบต่อการใช้กำลังและอำนาจแห่งมารร้าย แต่กลับก้าวร้าวกับผู้ที่ย่อมแอ ส่วนอิสราชนั้น มักจะทำตรงกันข้าม เพราะชีวิตหรรษาฟูมเพื่อยอนั้นไม่อาจรักษาคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์และคุณค่าแบบอิสลามได้ คนหนุ่มคนสาวของอิหร่าน สตรี และบุรุษซึ่งเติบโตมาด้วยการสั่งสอนอบรมแบบถูกต้อง (มารร้าย) ย่อมไม่อาจยื่นหยัดต่อต้านอำนาจของมารร้ายได้ แต่เมื่อใดก็ตามมันถูกเปลี่ยนด้วยน้ำมืออันทรงพลังขององค์ผู้สร้างจริงที่มีต่อคนปฏิบัติห่างไกลจากความผูกพันต่อชัฏอนมารร้ายละก็พวกเขาก็สามารถโค่นล้มอำนาจที่ว่ายิ่งใหญ่ได้...”

“ลักษณะพิเศษของรัฐบาลของผู้ถูกกีดกันสิทธิ ผู้ด้อยโอกาสและรัฐบาลของประชาชนก็คือ สภาผู้แทนฯของพวกเขามีใจว่าบรรดาผู้ด้อยโอกาสและผู้ถูกกีดกันสิทธิหมายถึงใคร คณะรัฐบาลและรัฐมนตรีเข้าใจว่าหมายถึงอะไร ประชาชนชาติและประชาชนสภาฯ รู้ดีว่าสภาผู้ถูกกีดกันสิทธินั้นเป็นอย่างไร เพื่อที่พวกเขาจะได้สัมผัสด้วยตัวเอง ตัวของพวกเขาได้สัมผัสสภาพผู้ถูกกีดกันสิทธินั้น อย่างนี้เองพวกเขาจะเข้าใจได้ว่า สภาพอดอยากคืออะไรและสภาพอดูกิดกันเป็นอย่างไร ฉะนั้น ลักษณะเด่นที่รัฐบาลของผู้ถูกกีดกันสิทธิทั้งหลายต้องมีนั้นมิใช่มีอยู่หลายอย่างซึ่งในตอนนี้นำเข้าขอยกมากล่าวเพียงบางอย่างดังนี้ หนึ่งในนั้นก็คือพวกเขารู้สึกได้ถึงความเป็นผู้ถูกกีดกันสิทธิ พวกเขาสามารถคิดถึงผู้ถูกกีดกันสิทธิได้ สามารถเข้าใจได้ว่า ถ้าไม่มีถนนหนทาง เวลามีคนป่วยในชนบทและต้องนำตัวส่งโรงพยาบาลในเมืองมันช่างลำบากลำบากขนาดไหน เมื่อไม่มีถนนก็ต้องนั่งลาหรือไม่กี่ให้นั่งเทียมม้า พวกเขาขอมเข้าใจได้ว่ามันเป็นอย่างไร สมอवादภาพได้เลย พวกเขาเข้าใจว่าสภาพการขาดแคลนยาและสาธารณสุขขั้นมูลฐานหมายถึงอะไร คนพวกนี้เข้าใจว่าสภาพการไม่มีสิทธิได้ใช้น้ำและไฟฟ้าเป็นอย่างไร จากการที่พวกเขาได้สัมผัสมาแล้ว พวกเขาจึงสามารถเข้าใจถึงปัญหาเหล่านี้ได้”

บทที่ ๕

อิสลามกับความเป็นอย่างเรียบง่าย

ความเป็นอย่างเรียบง่ายคือคุณค่าอันสูงส่ง

ของแนวคำสอนของพระเจ้าอันทรงคุณค่า

“คุณค่าต่างๆ ในโลกนี้นั้นมีมากมายตามแนวคิดและคำสอนต่างๆ จากการตรวจสอบแนวคิดที่มีอยู่ในโลกนี้และลัทธิต่างๆ ในแนวคิดที่มีอยู่นั้นมีความแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันทางด้านอุดมการณ์อยู่ หากพวกท่านย้อนกลับไปตรวจสอบแนวคิดวัตถุนิยมและโลกทัศน์ที่สนใจอยู่แต่เรื่องราวทางวัตถุและทำความเข้าใจกับแนวคิดเหล่านั้น โดยยังไม่ต้องพิจารณาแนวคิดแห่งเอกภาพของอัลลอฮ์ พวกท่านก็จะเห็นว่าแนวคิดทั้งสองนี้มีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงแนวคิดของผู้ที่เชื่อมั่นในพระเจ้าองค์เดียวก็จะมีเข้าใจในคุณค่าของสิ่งหนึ่ง มีรายละเอียดอย่างหนึ่ง แต่แนวคิดของพวกวัตถุนิยม ไม่ว่าจะเป็นคอมมิวนิสต์ หรือทุนนิยม หรือแนวคิดอื่นมิใช่แนวคิดที่มาจากเบื้องบนละก็ คุณค่าต่างๆ ก็จะแตกต่างกัน พวกท่านลองพิจารณาประเทศของพวกท่านเองในสมัยรัฐบาลกฤษณ์มิตินาค่าอะไรบ้าง ประชาชาติที่ยอมรับสภาพนั้นมีคุณค่าใดบ้าง ในสมัยนั้น สมัยที่ยังไม่มีรถรา ก็ต้องใช้ม้า คุณค่าอยู่ที่รถม้าว่ามีรถพ่วงม้ากี่ตัว มีมากยิ่งดี อาจถึงแปดตัว บางทีมากกว่านี้ ติดสอยห้อยตามด้วยบริวารที่รายล้อมมากมายมีทั้งคนและสัตว์ที่นั่งอยู่บนรถม้า คุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์ที่ทุกคนในหมู่นักคิด ปัญญาชน นักเขียน นักกลอน ศิลปินในยุคนั้นก็คือใครที่มีรถลากมากกว่า มีบริวารมากกว่า ก็ถือว่ามั่งคั่งมากกว่าเพื่อน ชนชั้นคนพวกนี้มีชื่อเรียกว่าชนชั้นผู้มีเกียรติ ค่าของคนในทัศนะคนพวกนี้คือยิ่งมีคนรับใช้มากเท่าไร ให้มากถึงสิบคน มีม้าเท่าไร มีสุนัขกี่ตัว ในหมู่พวกนายทุนก็เช่นกัน ค่าของคนอยู่ที่มีเงินทุนมากขนาดไหน มีเงินสะสมไว้เท่าไร มีเงินเก็บอยู่ในธนาคารเท่าใด หรือมีสินทรัพย์ใน โกดังมากขนาดไหนเมื่อเรามองคนสองกลุ่มนี้ ทั้งชายและหญิงของคนสองกลุ่มนี้ คุณค่าของพวกเขายู่ที่เสื้อผ้า แบบ ลวดลาย การตัดเย็บ และการประดับประดาเสื้อผ้า ของตน ใครที่มีเสื้อผ้าหรูหราใส่ ก็ดูดีในสายตาของคนอื่น ดูว่ามีคุณค่า ขึ้นมาผู้หญิงที่แต่งหน้าได้อย่างถอดแบบจากยุโรปและใส่เสื้อผ้าที่ลอกเลียนพวกยุโรปมา ก็จะได้รับความนิยชมชอบจากผู้หญิงด้วยกัน ส่วนใหญ่เป็นอย่างนี้คุณค่าของคนพวกนี้อยู่ที่วัตถุ เมื่อใดก็ตามที่กำหนดว่าคุณค่าของคนอยู่ที่ม้า ล่อ ลา สุนัข บ้าน สุนัขล่าเนื้อ และอื่นๆ คุณค่าเหล่านี้มีมากกว่าคุณค่าของตัวบุคคลเสียอีก หากม้าเป็นที่มาของคุณค่าของมนุษย์คนหนึ่งละก็ม้าตัวนั้นก็ย่อมต้องมีคุณค่ามากกว่ามนุษย์ เพราะมัน ได้ให้ค่าแก่มนุษย์ หากเฟอร์นิเจอร์ ของสะสม และการประดับประดาทำให้คุณค่าของมนุษย์คนหนึ่งเพิ่มสูงขึ้น สิ่งนั้นก็ย่อมต้องมีค่ามากกว่ามนุษย์ เพราะมันเป็นที่มาของคุณค่าของพวกเขา มนุษย์ไม่มีคุณค่าในตัวเองเลย คุณค่าของเขายู่ที่การเป็นเจ้าของคอกวัว พวกเขามีคุณค่ามากกว่าเขาเสียอีก คุณค่าของเขายู่ที่การดูแลสวน คุณค่าของเขายู่ที่ดูแลเฟอร์นิเจอร์ ตามหลักคิดทางปัญญาบอกว่า หากที่มาของผลลัพธ์หนึ่งอยู่ ณ จุดใดก็ตาม จากที่มานั้นก่อให้เกิดคุณค่าแก่สิ่งหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือสิ่งอื่นใดที่มาของผลลัพธ์นั้นย่อมต้องมีค่ากว่าสิ่งนั้นอย่างแน่นอน”

“พวกท่านทั้งหลายที่ทำงานอยู่ในสถานทูต ตามหลักการทางศาสนาและวิถีคิดทั่วไปพวกท่าน มีหน้าที่ที่ต้องอยู่อย่างเรียบง่าย สถานทูตของพวกท่านต้องเรียบง่าย การปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่พวกท่านทำงานอยู่ด้วย หรือที่พวกท่านเรียกว่าคนที่อยู่ในการปกครองของพวกท่านนั้นต้องอยู่อย่างพ้อยิ่งขณะเดียวกันพวกเขาก็ต้องยอมรับตัวพวกท่าน เมื่อพวกท่านบอกกล่าวเรื่องใด แต่ต้องเป็นแบบพ้อยิ่งเช่นเดียวกันสภาพแขกของพวกท่าน ความเป็นอยู่ของพวกท่าน และสภาพทั่วไปของบุคคล ซึ่งทำงานอยู่ที่นั่นก็ต้องเป็นอย่างนี้ด้วย มันต้องเปลี่ยนไปสู่ความเป็นอิสลามซึ่งใครก็ตามมาที่นั่น พวกเขาจะเห็นการปฏิบัติแบบอิสลาม ไม่ว่าจะเราจะต้องตระโกนว่าเราเป็นอิสลาม เราเป็นรัฐบาลอิสลาม แต่เมื่อผู้คนเห็นเราปฏิบัติตัวแบบมิใช่อิสลาม พวกเขาจะไม่เชื่อถือเราอีก พวกเขาจะเชื่อถือเราก่อนเมื่อเราพูดเรื่องรัฐอิสลาม การปฏิบัติตัวของเราก็คือต้องเป็นอย่างนั้นด้วย มิใช่ปฏิบัติตัวแบบฆราวาส คำพูดต้องเป็นคำพูดแบบอิสลาม การปฏิบัติตัวแบบอิสลาม พฤติกรรมทั้งหลายก็ต้องเป็นอิสลาม การสนทนาแบบอิสลามเพื่อเป็นตัวกระจายข่าวออกไปว่ารัฐอิสลามอยู่ท่ามกลางประเทศเหล่านั้น”

จำเป็นต้องรักษาสภาพการเป็นนักเรียนศาสนา

“ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าการประสบความสำเร็จของนักการศาสนาและอิทธิพลของพวกเขาในสังคมอิสลามอยู่ที่คุณค่าของพฤติกรรมและความสมณะของพวกเขา วันนี้มีเพียงแต่ต้องไม่ลืมคุณค่านี้เท่านั้น ยังต้องทำให้มากขึ้นกว่าเดิม ไม่มีอะไรที่น่ารังเกียจไปกว่าการหลงโลกของนักการศาสนา ไม่มีอะไรที่สร้างรอยต่างพร้อยให้แก่นักการศาสนาได้เร็วยิ่งไปกว่าการยึดติดโลก มีเพื่อนที่โง่เขลาและศัตรูที่ชาญฉลาดมากมายที่ต้องการเบี่ยงเบนวิถีสมณะของพวกเขาด้วยการแสดงความเห็นอกเห็นใจ บางพวกให้ร้ายว่านักการศาสนากำลังสนใจแต่วัตถุอาจด้วยความไม่รู้หรือตั้งใจก็ตาม ในช่วงเวลาหน้าสิ่วหน้าขวานและสำคัญต่อการสร้างอนาคตนี้ นักการศาสนาอยู่ในฐานะตัวหลักของประเทศและอาจก่อให้เกิดอันตรายจากการแอบอ้างใช้นักการศาสนาอย่างผิดๆ ก็ได้ จะต้องระวังการขับเคลื่อนทุกอย่างของตัวเอง มีกลุ่มคนมากมายที่อยู่ในองค์กรของรัฐ สถาบันทางการเมือง และองค์กรทั่วไปที่เมื่อดูภายนอกแล้วเป็นอิสลาม แต่พวกเขาต้องการใช้สถานะของตนเองทำร้ายอิสลาม”

“พวกข้าพเจ้าขึ้นเมืองขึ้นต้องการทำลายสถานะอิสลามให้ป่นปี้พวกท่านจะต้องยืนหยัดต่อต้านด้วยการรักตัวกลัวตาย ถวิลหาอยู่กับตำแหน่ง ความยิ่งใหญ่ และการหยิ่งทงมิจำนำไปใช้เพื่อต่อกรพวกเขา ผู้รู้ชั่ว ผู้รู้ที่ลุ่มหลงคุณยา ผู้รู้ที่คิดอยู่แต่รักษาตำแหน่งมิจำต่อกรกับศัตรูอิสลามได้เลยแต่จะมีอันตรายยิ่งกว่าคนอื่นเสียอีก จงทำให้ทุกอย่างก้าวมีศาสนา สลัดความรักโลกในคุณยาออกไปให้หมดจากหัวใจ เมื่อนั้นพวกท่านจะสามารถต่อสู้ได้”

ส่วนที่ ๓
ลักษณะเด่น
ของอิสลามแบบอเมริกา

“

การเมืองต้องแยกออกจากศาสนา
มุสลิมจะต้องไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยว
กับการเมือง

”

บทที่ ๑

การแยกศาสนาออกจากการเมือง

อิสลามแบบอเมริกาที่การไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง

“ภายหลังจากท่านศาสดา (ศ.) และช่วงอรุณรุ่งแห่งอิสลามมีอโสมมและปัญญาอันอ่อนด้อย เป็นเหตุทำให้ประชาชนค่อยๆ หันเหออกจากประเด็นปัญหาหลักซึ่งเคยดำรงอยู่ในอิสลาม มันทำให้ผู้คนสนใจแต่เพียงปัญหาข้อปลีกย่อย พวกเขาทำเป็นไม่รู้ในประเด็นปัญหาทั่วไปซึ่งประเทศอิสลามจำเป็นต้องให้ความสนใจ และบางทีก็กลับปฏิเสธสิ่งเหล่านั้นด้วย นี่เป็นแผนของมารร้ายซึ่งถูกวางเอาไว้นับตั้งแต่สมัยยะนีอุมัยยะฮ์และยะนีอับบาซ ภายหลังจากนั้นผู้มีอำนาจต่อมาก็สนับสนุนเรื่องนี้ และในท้ายที่สุดเมื่อแนวทางของตะวันออกและตะวันตกถูกเปิดโล่งให้เข้ามายังรัฐอิสลามทั้งหลาย เรื่องนี้ก็หวนกลับมาอีกครั้งหนึ่งว่า อิสลามเป็นปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างยากับพระเจ้าเท่านั้น การเมืองต้องแยกออกจากศาสนา มุสลิมจะต้องไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง นักการศาสนาต้องไม่เดินเข้าไปในสนามการเมือง พวกเขาต้องจับเอาอยู่แต่ในมัสญิด งานของพวกเขาไม่มีเพียงไปนำนมาซและพำราบนคูอาอ์บบางบทและกลับไปบ้าน นี่เป็นแผนการร้ายหนึ่งซึ่งลงรากลึกมาตั้งแต่อิสลามในยุคเริ่มต้น ทุกวันนี้รัฐบาลของพวกเขาตะวันออกและตะวันตก อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพวกเขาตะวันออกและตะวันตกกำลังยื่นหยัดต่อกรกับอิสลาม มันกลับมาซ้ำรอยเดิมอีกแล้ว”

“การพูดถึงปัญหาแยกการเมืองออกจากนักการศาสนานั้น มิใช่เป็นเรื่องใหม่เลย ปัญหานี้มีมาตั้งแต่สมัยยะนีอุมัยยะฮ์แล้ว และเริ่มทรงอิทธิพลมากขึ้นในสมัยยะนีอับบาซ ในช่วงเวลานี้ที่มีมือไม้ของพวกต่างชาติที่ได้เข้ามาในรัฐต่างๆ แล้ว พวกเขาได้ขยายแนวคิดเรื่องนี้อย่างกว้างขวางที่มีผู้เคร่งครัดบางคนกับนักการศาสนาหลงเชื่อคนพวกนี้ว่า สมมติมีมุลลา (นักการศาสนา) เข้าไปยุ่งกับการเมือง เขาก็จะเริ่มโจมตีทันที นี่เป็นแผนการร้ายที่ไม่ธรรมดาของนักล่าเมืองขึ้น ซึ่งมีบางคนหลงเชื่อตามนั้น”

สโลแกนแยกศาสนาและนักการศาสนาออกจากการเมือง

“ประเด็นปัญหาหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญซึ่งพวกท่านทั้งหมดหรือส่วนใหญ่ต่างก็รู้ดี คือเรื่องการแยกนักการศาสนาออกจากสังคม ในเรื่องนี้มีแผนการต่างๆ มากมาย อาทิเช่น แยกการเมืองออกจากศาสนา ซึ่งน่าเศร้าก็ตรงที่แผนการนี้ส่งผลอย่างร้ายแรงและเป็นความยุ่งยากของมุสลิมส่วนใหญ่หรืออาจบอกว่าทั้งหมดก็ได้ เป็นอุปสรรคขัดขวางที่มากกว่าอย่างอื่นเสียอีก”

“ท่านอะมีร์ (อ.) ได้บริหารประเทศหนึ่ง เป็นนักการเมืองของประเทศนั้น แล้วตอนนั้นอาคุณด์ (นักการศาสนา) ไม่ยุ่งกับการเมืองหรือ? นี่เป็นประเด็นที่นักล่าเมืองขึ้นต้องการแยกอาคุณด์ออกจากรัฐและประชาชน พวกเขาเป่าหูเขา แล้วอาคุณด์ก็เชื่อตามนั้น ตัวอาคุณด์กลับมาต่อต้านเราว่า พวกท่านไปยุ่งอะไรกับการเมือง อาคุณด์คนนี้เป็นนักการเมืองไปแล้ว นี่คือนิสัยที่จะทำให้เราล่าหลัง อาคุณด์ย่อมต้องเป็นตัวอย่างแบบอิสลาม”

ปฏิเสธาอิมที่เป็นนักการเมือง

“มือที่ทองไม่เห็นของพวกสาวปาม โลกได้เข้ามามีอิทธิพล โดยอาศัยคนกลุ่มหนึ่งหรือกลุ่มต่างๆ ที่แฝงอยู่ในภาคส่วนของประเทศอิสลาม ตลอดหลายปีที่ผ่านมาพวกเขาได้ดำเนินการแผนงานหนึ่งและน่าเสียดใจตรงที่มันได้เสร็จสิ้นไปแล้ว และก็ได้ส่งผลงานอันน่าชิงชังนั้นให้ประชาชนนั้นๆ ไปแล้ว ที่ว่าการเข้าไปยุ่งสังคมนและการเมืองในประเทศหนึ่งถือเป็นการน่าอับอาย ขัดแย้งกับความเที่ยงธรรมและตำแหน่งของนักการศาสนา แม้กระทั่งซุคทหาก็ถือว่าเป็นซุคที่หากนักการศาสนาใส่ซุคนั้นแล้วต้องขาดจากความเป็นนักการศาสนาขาดจากสถานะความเป็นผู้เที่ยงธรรม การเข้าไปยุ่งการเมืองถูกตราหน้าว่าเป็นเรื่องที่ขัดแย้งกับสถานะของนักการศาสนา บอกว่าอิมคนนั้น เป็นนักการเมืองไปแล้ว ต้องไม่สวมคราบอิมอีก”

“แม้กระทั่งเรื่องการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมืองนั้นถูกตราหน้าว่าเป็นบาปอย่างหนึ่งและเป็นความชั่วร้าย บางคนมองร้ายไปกว่านั้นว่า นี่คือนโยบายของอิสลามที่อิสลามเผชิญมาก่อนแล้ว”

“หากมีรูฮานี (นักการศาสนา) คนหนึ่งพูดเรื่องการเมืองภาคประชาชน พวกเขาจะบอกว่าปล่อยเขาไปเถอะ คนนี้เป็นนักการเมืองไปแล้ว ความคิดเช่นนี้มาจากชัยฎอนทั้งภายในและชัยฎอนที่มาจากภายนอกอย่างไม่ต้องสงสัย”

ผลของการไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมืองต่อสังคมอิสลาม

“เราทั้งหมดรู้ดี และเราต้องรับรู้ไว้ด้วยว่า หลายศตวรรษมาแล้วจนถึงเดี๋ยวนี้สิ่งที่เกิดขึ้นกับมุสลิม เฉพาะอย่างยิ่งในช่วงสองศตวรรษที่ผ่านมา มือของต่างชาติเริ่มขยายเข้ามาในประเทศอิสลามแห่งความชั่วร้ายของคนพวกนั้นแผ่คลุมเป็นเงาคร่าทมิฬไปทั่วประเทศอิสลาม พวกมันได้ทำให้ทรัพยากรที่พระเจ้าให้มาสูญสลายไป และยังเป็นเช่นนี้เรื่อยมา ความไม่ใส่ใจของมุสลิมในประเด็นปัญหาทางการเมืองและสังคมอิสลามนั่นเองที่ชักจูงให้พวกเขาตกไปอยู่ในมือของพวกนักล่าเมืองขึ้น นักฉกฉวยผลประโยชน์ ขี้ข้าตะวันตก ขี้ข้าตะวันออก ซึ่งแม้กระทั่งอุละมาอ์อิสลามส่วนใหญ่ก็ยังเคาะส่งเคาะว่าอิสลามปลอดจากการเมืองคนที่เป็นมุสลิมจะต้องไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมือง พวกประจบสอพลอสันดาน โกงได้พยายามที่จะทำให้อิสลามกลายเป็นเหมือนแนวคิดคริสเตียนที่ถูกบิดเบือนไปแล้ว โดยอาศัยมือของพวกขี้ข้าที่เรียกตัวเองว่านักคิด พวกเขาได้กักขังอุละมาอ์ไว้ในกรอบที่เหลี่ยมของการอิบาดะฮ์ อิมามมัศญิดอยู่แต่ในมัศญิด อยู่ในงานพิธีกรรมแต่งงาน ส่วนพวกที่ดูว่ามีศาสนาก็หมกมุ่นอยู่กับการพรำบ่นแต่คู่ออ์ คนหนุ่มคนสาวของเราแม้จะอยู่กับความสุขชั่วครู่ชั่วยาม พวกเขาได้ทำให้คนเหล่านั้นหลุดออกไปจากพื้นที่ทางการเมือง สังคม การเอาใจใส่ปัญหาของพี่น้องมุสลิม และความทุกข์ยากของมวลมุสลิม พวกเขาอาศัยช่องทางนี้ใช้ประโยชน์จากความไม่รู้และหลงระเริงของเรา เข้าครอบครองประเทศมุสลิมหรือไม่ก็เปิดทางให้พวกฉกฉวย พวกเขามองการใช้ผู้ปกครองมุสลิมได้อาศัยมือคนพวกนี้ลากให้ประชาคมตกอยู่ในความอ่อนแอแล้วหลังจกมปลัดอยู่กับความยากจน ไร้ถิ่นฐาน ตอนนี้มุสลิมก็ยังตกอยู่ในสภาพไม่รู้สึกรู้สีกว่า ขี้ข้าของนักล่าเมืองขึ้นก็ยังคงโหมโฆษณาชวนเชื่ออยู่

ตลอดเวลา มหาอำนาจก็อาศัยพวกประจบสอพลอเหล่านั้นอยู่ พวกอาณานิคมที่เป็นทาสรับใช้ก็ยังคงแผ่ อิทธิพลควบคุมมุสลิม ความโง่งมง่าย และความหลงระเริงของพวกเขาอยู่”

“การปกป้องรักษาอิสลามเป็นหน้าที่ทางศาสนาสำหรับเราทั้งหมด การปกป้องประเทศที่มี แนวคิดเรื่องเอกานุภาพของพระเจ้าเป็นหน้าที่ทางศาสนาสำหรับทุกภาคส่วนของประชาคม หาก ทั้งหมดไม่ร่วมมือกัน ไม่ออกมาอยู่แถวหน้า ไม่ไปออกเสียงเลือกผู้แทน ไม่ออกเสียงเลือกสภา ผู้ชำนาญการ ผู้แทนซึ่งสมควรต้องได้รับการเลือกตั้งแต่ได้คะแนนเสียงน้อย อย่างนี้เท่ากับทำขัดแย้ง กับหน้าที่ ทุกคนต้องมีส่วนร่วม และข้าพเจ้าขอชี้แจงไปยังสถาบันนักการศาสนาว่า การแปลกแยกตัว เองออกมาจะก่อให้เกิดผลเหมือนในอดีตที่อูละมาอ์ของมัชฮับ ต่างๆ ที่ทำเป็น ไม่อนาทรร้อนใจ มันคือ สาเหตุที่ประชาชาติของเราและ ผู้อาวุโสของเราถูกแยกออกจากกัน อะไรที่พวกเขาต้องการ พวกเขา ก็ ทำ ตามอำเภอใจ พวกเขาปล่อยให้ประเทศชาติอยู่ในสภาพเช่นนั้น หากพวกเขาออกไปยืนอยู่ข้าง นอก อูละมาอ์ นักวิชาการออกไปยืนอยู่ นอกเวทีการเมือง มันก็จะเป็นเหตุแห่งปัญหาที่มันเคยเกิดขึ้น ในอดีต ย้อนกลับมาอีกครั้งหนึ่ง”

ผลของการไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมืองต่อสถาบันสอนศาสนา

“คนพวกนั้นต้องการสร้างเราและพวกเขาให้เป็นสิ่งมีชีวิตที่ไร้คุณสมบัตินี้ ไม่มีสิทธิ ไม่มี ส่วนร่วมใด ไม่ว่าประเทศชาติจะเป็นเช่นไร ทรัพยากรของชาติตกอยู่ในสภาวะใด รัฐบาลจะทำอะไร พวกเขาคนพาลจะทำอะไรกับประเทศชาติ บ้านเรือนจะเป็นเช่นไร พวกเขาต้องการคนที่ไร้สิทธิและมักจะ ให้เกียรติอย่างงาม พวกมันปิดพวกเรารอบนอกเส้นทางโชคชะตาของเราถูกเขียนขึ้นในอเมริกา ซาฮ์ที่ ถูกขับไล่และถูกสาปแช่งก็ได้เอ่ยปากออกมาเอง ฉะนั้น องค์การใดที่สามารถเกณฑ์ประชาชนได้และ ถ้ามีอำนาจขึ้นมาก็สามารถเรียกรวมพลในเรื่องราวใดๆ ก็ได้หากให้ออกาสเขา คนพวกนั้นก็จะมี ภัยยังคนกลุ่มนี้ด้วยเล่ห์เพทุบายต่างๆ หนึ่งในนั้นก็คือการทำให้พวกผู้รู้และประชาชนเชื่อว่าพวกเขา จะต้องไม่เข้ามายุ่งเกี่ยวกับการเมือง เรื่องนี้ขัดแย้งกับสถานะของพวกเขา แม้กระทั่งพูดว่า ขัดแย้งกับ ความศักดิ์สิทธิ์ของพวกเขา ขัดแย้งกับความศักดิ์สิทธิ์ของคนที่มีความรู้ การเข้ามามีส่วนร่วมใน ประเทศและการเมืองเป็นเรื่องที่ขัดกัน”

“เมื่อสโตนวอลล์ ศาสนาต้องแยกจากการเมือง ดังขึ้นสภาพของฟูกอสเฮส (การเป็นผู้รู้ระดับ วินิจฉัยปัญหาศาสนา) ก็จมปลักอยู่กับกฎเกณฑ์ศาสนาส่วนบุคคลและมุ่งมั่นอยู่กับการอธิบายอย่าง ไม่ลืมหูลืมตา ตัวของพะกีฮู (นักการศาสนาระดับวินิจฉัยปัญหาศาสนา) เองก็ไม่นำพาตัวเองออกมา จากวังวนนั้นและเข้าไปมีส่วนร่วมในทางการเมืองการปกครอง ความเขลาของนักการศาสนาในเรื่อง การอยู่ร่วมกับผู้คนนั้นถูกทำให้ดูเสมือนเป็นความประเสริฐยิ่งไปกว่านั้นบางคนยังได้รับการให้เกียรติ ทั้งๆ ที่ตั้งแต่หัวจรดเท้าของคนพวกนี้มองเห็นแต่ความบาปบุญญา หรือมีเช่นนั้นนักการศาสนาหัวก้าว หน้าที่เอาจริงเอาจังและฉลาดหลักแหลมก็มีอาณาเขตเพียงไม่ถึงครึ่ง”

บทที่ ๒

อิสลามแห่งการประนีประนอม

และความมั่งคั่ง

อิสลามของพวกเขาชอบสบายและชอบประนีประนอม

“นับตั้งแต่อรุณรุ่งแห่งอิสลามจนถึงปัจจุบันนี้ มีแนวทางอยู่ ๒ แนว แนวทางหนึ่งคือแนวทางของกลุ่มบุคคลที่ชอบความสะดวกสบายคนพวกนี้มักชอบแสวงหาความสำราญใจ กิน นอน ทำอิบาตะตามที่มุสลิมทั่วไปเขาทำกัน แต่เหนือสิ่งอื่นใดในทัศนะของคนพวกนี้คือความสบายไว้ก่อน มีคนพวกนี้ผู้นับแต่เริ่มแรกอิสลามเลย เมื่อท่านซัยยิดคุซัยดะฮ์ ซะลามูตลอฮุอะลัยฮิ มีความประสงค์ที่จะเดินทางสู่การผจญภัยอันยิ่งใหญ่ บางคนได้เตือนท่านว่า ทำไมถึงอยู่ที่นี้ไม่ได้ อยู่ที่นี้ก็ปลอดภัยแล้ว... อยู่เฉยๆ นั่งกินนอนกินก็พอแล้ว ยังมีบางคนถึงขนาดตั้งข้อสังเกตว่าจะต่อต้านอำนาจอันคับฟ้าด้วยกองกำลังเพียงน้อยนิดได้อย่างไร ลักษณะเช่นนี้มีอยู่ในหน้าประวัติศาสตร์เรื่อยมา ในตอนเริ่มขบวนการอิสลามของเรา เราก็ได้เห็นกลุ่มคนที่มีลักษณะดังกล่าวเลือกความสบายเหนือสิ่งอื่นใด คนพวกนี้เข้าใจว่าหน้าที่ท่านศาสนายกของพวกเขามีเพียงการนมาซและถือศีลอดเท่านั้น นั่งจับเจ้าอยู่ในบ้านพร่ำบ่นคู่อริที่ต้องการ มีการจ้องตาดูคนในมัจญ์ลิส (ที่ชุมนุมกิจกรรมทางศาสนา) นี่คือนแนวทางหนึ่งซึ่งประชาชนบางกลุ่มที่ความหวังทั้งหมดของการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ของพวกเขาคือการเสพสุขในช่วงเวลาอันน้อยนิดในคืนวัน นั่งทำอิบาตะอยู่แต่ในบ้านพวกเขาสรุปว่าอิสลามคือกิจกรรมที่มุ่งอยู่แต่การอิบาตะเท่านั้นนอกจากเหนือจากนี้แล้ว ไม่รู้อะไรเลย...”

ต้นเหตุแห่งการประนีประนอมและการยอมจำนน

“ข้าพเจ้ามีความเชื่อว่า หากมนุษย์คนหนึ่งมีชีวิตอยู่ด้วยความยากลำบากและการยากลำบากและการดำเนินชีวิตที่เป็นตัวของตัวเองเขาจะมีชีวิตที่เป็นอิสระ บริโภคสิ่งที่ตนเองหามาได้ มีคุณค่ายิ่งกว่าพวกที่นั่งเอกเขนกอยู่ในคฤหาสน์อันใหญ่โตและยื่นมือออกไปให้สลามกับผู้คน”

“อินนะมาอาบัลลอฮุซาลิกะอะลัยฮุม ลินันนะฮุมกานูยะเราะนะมินัซซุ้ลมะฮ์ อิ้ลละฮ์นัะบัยนะฮ์ อัสสุริฮ์มุลมุนกะรอวัลพะชาดะ ฟะลาฮันเฮอันนะฮุมอัน ซาลิกะ ร็อมบะตันฟีมากานูยะนาละนะมินฮุม วะเราะฮุบะตันมิมีมายะฮ์ซุฮูรูน (อันที่จริง อัลลอฮ์ทรงดำนิพวกเขาก็เพราะว่า พวกเขาเห็นความเลวร้ายและความเสื่อมเสียอันมาจากความอธรรมซึ่งกระจ่างชัด อยู่เบื้องหน้าพวกเขา แต่พวกเขากลับไม่ห้ามปรามพวกนั้นในห้วงเวลานั้น เพราะความอยากได้ใคร่ดีในสิ่งที่พวกเขาได้รับมันจากคนพวกนั้น และความขลาดกลัวสิ่งที่คนพวกนั้นชูเอาไว้-ตะฮ์ฟุ้ลอุกูด หน้า ๒๗๑)

สิ่งที่พระเจ้าทรงรังเกียจพวกนักบวชเพราะเหตุผลหลักที่ว่าพวกเขาเห็นพวกอธรรมทำอะไรไว้บ้างและสร้างความโศกเศร้าใดไว้แต่พวกเขากลับนิ่งเฉย ไม่ยอมห้ามปรามคนพวกนั้น การนิ่ง

เงียบของพวกเขานั้น-ตามการรายงานบทนี้-เพราะสองสาเหตุหลักคือเอาแต่ประโยชน์ และความดีย
สมรรถภาพ

เป็นพวกที่ละโมบเอาแต่ได้และชอบใช้ประโยชน์จากความอธรรม พุคอีกอย่างหนึ่งก็คือเลือก
รับเฉพาะ สิทธิในการนิ่งเงียบ หรือ ไม่ก็พวกชี้ขาดเอาแต่กลัวคนพวกนั้น”

ผู้ปกครองประเทศอิสลามที่ชอบอ่อนข้อ

“เราและพวกท่านอย่างน้อยที่สุดก็ในช่วง ๑๐๐ ปีที่ผ่านมาถ้าไม่ได้ประจักษ์เห็นการคืบคลาน
เข้ามาของมหาอำนาจผู้สวาปาม โลกที่เข้ามายังประเทศอิสลามและประเทศเล็กๆ ด้วยสายตาก็อาจ
ได้รับการบอกเล่าจากประวัติศาสตร์ที่ถูกดัดงัดที่บอกกับเราว่า ไม่มีผู้ปกครองรัฐเหล่านั้นคนใดที่คิดถึง
ความเป็นอิสระ เสรีภาพ และความผาสุกของประชาชนคิดตนเอง ส่วนใหญ่และแทบทั้งหมดต่างก็มี
ความเห็นสอดคล้องไปในทำนองที่ว่ายอมอยู่ภายใต้แอกสิ่งที่พวกเขาทำไปก็เพื่อผลประโยชน์ ส่วน
บุคคลหรือไม่กี่เฉพาะกลุ่ม หรือ ไม่ก็เป็นการสะกดขี่ของชนชั้นสูง ไม่ว่าชนชั้นล่างแบกะดิน
จะมีความเป็นอยู่ที่ไรซึ่งแม้กระทั่งน้ำและอาหารที่พอจะประทังชีวิต พวกเขาได้ความ โชคร้ายที่คน
พวกนี้เผชิญอยู่ที่เพื่อความผาสุกสบาย ของชนชั้นที่อยู่เหนือพวกเขาไป...”

“เอาละ ประเทศอิสลามทั้งหลาย รัฐทั้งหลายที่มีชื่อว่าเป็นรัฐอิสลาม พวกเขาต้องการอยู่
ภายใต้ความต่ำต้อยนี้ไปถึงไหนกัน ยอมรับความอดสูนี้ไปถึงเมื่อไหร่?”

การนิ่งเฉยและการอ่อนข้อต่ออิสราเอล

“เราได้ผ่านวาระครบรอบกุดซ์ปี ๑๓๑๖ อันเป็นช่วงเวลาที่ยมขื่นและเจ็บปวดที่สุดเราได้ผ่าน
ช่วงเวลาที่น้ำเส้าที่สุดและต้องระทมทุกข์สุดคณานับ มิใช่เป็นเพียงความขมขื่นและเจ็บปวดสำหรับ
บรรดาชะฮีดผู้ร่ำร้อนและผู้บริสุทธิ์ของเลบานอนผู้ถูกกดขี่ และมีใช่เพียงความน่าเส้าและ
โศกนาฏกรรมที่เกิดจากการโจมตีของอิสราเอลด้วยการเข้าถล่มบ้านเรือนที่อยู่อาศัย เผาผลาญที่อยู่ของ
ชาวอาหรับและมุสลิมที่อยู่ในกรุงเบรุต ทำให้ลูกเด็กแดงและคนเฒ่าคนแก่หลายพันต้องสังเวชชีวิต
และ ไร้อู่...”

“น่าประหลาด ยิ่งนานวันโศกนาฏกรรมเลือดของการรุกรานปาเลสไตน์ผ่านพ้นไปนานเท่าใด
การนิ่งเฉย การอ่อนข้อของผู้ปกครองประเทศอิสลาม และการผูกมิตรกับอิสราเอลผู้รุกรานกลับเพิ่ม
มากขึ้น แม้กระทั่งการประกาศเชิญชวนและสโลแกนที่เกี่ยวข้องกับบัยตุลมุค็อดดิสไม่ได้เข้ามาใน
โศตประสาท หากไม่มีประเทศและประชาชนของประเทศหนึ่งซึ่งเหมือนกับอิหร่านที่ได้ลุกขึ้นมา
สนับสนุนประชาชนปาเลสไตน์และคู่อริร้องตะโกน ทั้ๆ ที่ตนเองก็กำลังเผชิญหน้ากับการรุกราน
สงคราม และการคว่ำบาตรอยู่ก็ตาม คนพวกนั้นกลับหันมารุมประณามและเป็นเดือดเป็นร้อนเมื่อมี
การประกาศจัดงานวันหนึ่งขึ้นมาโดยใช้ชื่อว่า วันแห่งกุดซ์”

ส่วนที่ ๔
ผู้สนับสนุนอิสลามแท้
กับอิสลามตามแนวคิดอเมริกา

“

พวกท่านต้องไม่ละเลย
ที่จะรับใช้พวกเขาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ผู้ด้อยโอกาสทั้งหลาย

”

สภาพทั่วไปของพรรคพวกของอิสลามทั้งสองแบบ

“มีเพียงสิ่งเดียวที่พวกท่านต้องคิดให้หนักก็คือความมั่นคงของรากฐานอิสลามแท้ของท่าน ศาสดามุฮัมมัด คืออัลลิลลอฮุอะลัยฮิวะ อาลีฮิวะซัลลัม อิสลามที่ผู้ถือธงชัยอิสลามนั้นเป็นผู้ที่มีแต่ทำ เปลา ผู้ถูกกดขี่ และคนยากคนจนของโลกนี้ ส่วนศัตรูของอิสลามก็คือ ผู้แข็งขัน ผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกทุนนิยม และพวกบูชาเงินทั้งหลาย อิสลามซึ่งมีสมัครพรรคพวกที่แท้จริงเป็นพวกที่ไร้ซึ่งทรัพย์สิน และอำนาจส่วนศัตรูที่แท้จริงคือพวกคคโกง พวกบ้าอำนาจ และพวกที่ชอบแสดงว่าตนเองมีศาสนา”

“แนวทางการต่อสู้กับอิสลามแบบอเมริกันนั้นต้องเผชิญหน้ากับความสลับซับซ้อนซึ่งทุก เหลี่ยมมุมของมันต้องเป็นที่กระจ่างชัดสำหรับมุสลิมทำเปลา แต่น่าเศร้าก็ตรงที่ถึงตอนนี้แล้วยังมี ประชาคมมุสลิมอีกจำนวนมากที่ยังไม่อาจชี้ชัดลงไปอย่างสมบูรณ์ว่าเส้นแบ่งระหว่างอิสลามแบบ อเมริกากับอิสลามแท้ของท่านศาสดามุฮัมมัด อิสลามของประชาชนทำเปลา กับอิสลามของพวกแอบ อ้างว่ามีศาสนา พวกทุนนิยมไร้ศาสนา และพวกชอบเสวยสุขไร้ความรู้สึกใดๆ การสร้างความกระจ่าง ใให้กับข้อเท็จจริงนี้ซึ่งเป็นไปได้ที่จะดำรงอยู่ในแนวคิดเดียวกันหรือศาสนาเดียวกัน มันเป็นสอง แนวคิดที่ตรงข้ามและเผชิญหน้ากันอยู่ ถือเป็นงานทางการเมืองที่มีความสำคัญยิ่ง”

บทที่ ๑

ผู้ปกป้องอิสลามแท้

ผู้ด้อยโอกาสและผู้ถูกกั้นสิทธิ์ทั้งหลาย

“เสรีภาพที่เรามีอยู่ตอนนี้และไม่มีผู้ใดอาจหาญเข้ามาก้าวก่ายในประเทศเราได้นั้น ใครเป็นคนให้เรา? ไม่มีใครเลยนอกจากพวกเท้าเปล่า พวกอยู่กระโจม พวกนักศึกษาที่ไม่ได้รับสิทธิ์ประชาชนตามตรอกซอกซอยและตลาดที่ได้รวมตัวกัน ลุกขึ้นสู้เพื่อพระเจ้าสร้างแนวร่วม และส่งพวกเราไปตั้งยังอิสรภาพ อุปสรรคที่ยิ่งใหญ่ซึ่งไม่มีใครคาดว่าจะเป็นลี้มครืนลงมาได้ พวกเขาก็จ้างทลายมันลงมาและส่งพวกเราไปเป็นรัฐมนตรี ประธานาธิบดี เป็นสมาชิกสภาฯ ทั้งหมดที่เรามีอยู่นั้นมาจากประชาคมมุสลิมกลุ่มนี้ อะไรที่เราทำได้ก็เพราะมาจากประชาคมมุสลิมกลุ่มนี้ซึ่งที่จริงก็คือประชาชาติอิสลามซึ่งปฏิบัติการกิจด้วยการก้องตะโกนว่า อัลลอฮ์อัครบร”

“คนยากคนจน คนขัดสน และพวกไกลปืนเที่ยงทั้งหลายถือว่าอยู่แถวหน้าของสังคม พวกคนเหล่านี้ พวกที่อยู่ในกระโจม พวกที่อยู่ตามชายขอบ และพวกที่ถูกกั้นสิทธิ์ทั้งหลายคือผู้ที่ทำให้การปฏิวัติครั้งนี้ประสบความสำเร็จ คนกลุ่มนี้คือพวกที่ส่งผ่านทุกอย่างของตัวเองในหนทางแห่งอิสลามอันเป็นที่รักและเทิดทูน ตอนนี้พวกเขาก็ยังทำอย่างนี้กันอยู่ คนกลุ่มนี้แหละที่ตอนนี้กำลังเสียสละอยู่ในสนามรบคนหนุ่มคนสาวที่มีจากคนกลุ่มนี้ก็ยังคง่วนอยู่กับการทำงานเพื่อสนับสนุนอิสลามอยู่ทั่วประเทศทั้งภายในและนอกประเทศ ประชาชาติอันมีเกียรติแห่งอิหร่านนี้ย่อมต้องสำนึกในบุญคุณของเยาวชนคนหนุ่มคนสาวเหล่านี้ ต้องสำนึกในบุญคุณของครอบครัวที่มอบพวกเขาให้กับสังคม สุขยอดอยู่ตรงที่ ณ อัลลอฮ์ (ช.บ.) พวกเขาจะมีรัศมีอันเจิดจรัสเป็นพิเศษ ถ้าไม่มีกลุ่มคนที่ถูกกั้นสิทธิ์ของสังคมที่มัวเมาในคุนยาที่พวกเขาคิดว่ามันเลิศเลอเหล่านี้ ถ้าไม่มีความเอาใจจริงเอาใจของคนที่ถูกกั้นสิทธิ์เหล่านี้ และความตั้งใจจริงของพวกชาวบ้านความเอาใจใส่อย่างแท้จริงของประชาชนที่อยู่ทางใต้ (ประเทศอิหร่าน) ถ้าไม่มีคนพวกนี้ รัฐบาลทรราชก่อนหน้านี้อาจจะถูกกำจัดไปได้ และเราก็คงไม่อาจยืนหยัดต่อต้านปัญหาทั้งหลายทั้งปวงได้”

พวกด้อยโอกาสทั้งหลาย

คือสหายของขบวนการของบรรดาศาสนทูต

“ทุกคนที่ได้ตรวจดูวิถีชีวิตของบรรดาศาสนานับแต่โลกในยุคแรกตราบจนถึงปัจจุบันนี้ เขาก็จะเห็นว่า บุคคลที่ร้ายลือมท่านเหล่านั้นก็คือพวกที่ถูกกั้นสิทธิ์ทั้งหลาย ส่วนพวกที่ตั้งป้อมเผชิญหน้ากับท่านเหล่านั้นก็คือพวกคนพาล เราไม่เคยเจอว่ามีศาสนทูตคนใดที่ถูกหล่อหลอมมาจากพวกคนพาลต่อต้านประชาชาติของตนเอง และเราไม่เคยพบเจอทายาทของศาสนทูตคนใดที่ถูกฟุมฟักมาให้ต่อต้านประชาชนของตนเอง นี่คือนิยามของศาสนทูตทั้งหลายนับตั้งแต่ก่อนกำเนิดโลกจนถึงยุคสมัยของ

ศาสดาคนสุดท้ายนี้ ซึ่งพวกท่านเหล่านั้นยืนหยัดด้านอำนาจทั้งหลายซึ่งกดขี่ประชาชนทั้งหมดอยู่ในสถานการณ์เดียวกัน พวกท่านเหล่านั้นเริ่มจากตรงนั้น”

“ทุกศาสนาที่มาจากฟากฟ้าถือกำเนิดมาจากกลุ่มคนและได้ทำการจู่โจมพวกอสังการด้วยความช่วยเหลือของพวกคือย โอกาสทั้งหลายผู้คือย โอกาสเหล่านั้นในตลอดหน้าประวัติศาสตร์ต่างก็ยืนหยัดช่วยเหลือศาสนทูตทั้งหลาย พวกเขาทำให้พวกอสังการต้องกลับไปอยู่ในที่ๆ ของพวกมัน ในอิสลามก็เช่นกัน ศาสดาแห่งอิสลามก็ยืนหยัดขึ้นมาท่ามกลางพวกคือย โอกาสทั้งหลาย และด้วยความช่วยเหลือของพวกคือย โอกาสเหล่านั้นที่ท่านได้ทำให้พวกอสังการทั้งหลายได้รู้สำนึกหรือไม่ก็พบกับความวิบัติ”

พวกนายทุน พวกชอบสบาย และพวกที่อยู่ในคดีหาสน์
มิได้มีบทบาทใดในการปฏิบัติเลย

“ทุกวันนี้เมื่อพวกท่านพิจารณาอุกฤษฏ์คนที่กำลังสละชีวิต อยู่ในแนวหน้านั้นเป็นคนระดับไหน หากพวกท่านเจอว่าท่ามกลางคนเหล่านั้น มีสักคนหนึ่งที่เป็นพวกนายทุน มีบุคคลที่เคยมีอำนาจวาสนาแต่ก่อน หากพวกท่านเจอคนพวกนี้ละก็ มาเอารางวัลจากเราได้เลยแต่ข้าพเจ้ารู้ว่า พวกท่านหาไม่เจอหรอก หากจากคนกลุ่มนี้ไม่เจอหรอก ตอนนี้คนกลุ่มนี้กำลังกุมหัวใจของพวกเราเอาไว้ปกป้องพวกท่านคนกลุ่มนี้คือพวกที่คอยปกป้องพวกท่านและประชาชนในบ้านเมือง และตามหมู่บ้านทั้งหลาย คนระดับนี้แหละที่มีบุญคุณต่อเรา มีบุญคุณมาตั้งแต่ต้น คนกลุ่มนี้ไม่เคยที่จะนั่งวาดหวังอยู่

พวกท่านก็รู้ดีว่าประชาชนเป็นผู้สร้างรัฐ คนพวกนี้ มิใช่ประชาชนทั้งหมด แต่เป็นประชาชนเท่าเปล่า พวกพ่อค้า พวกชนชั้นกลางและพวกถูกกันสิทธิ์ทั้งหลาย การบีบบังคับทั้งปวงก็เกิดขึ้นกับคนกลุ่มนี้หมายถึง พวกเขาต้องแบกรับภาระบีบบังคับจากการปฏิบัติเอาไว้ หากพวกท่านดูตามท้องถนนในตอนเดินขบวนของประชาชนในสมัยทรราชและหลังจากนั้นในยุคเริ่มต้นปฏิวัติ หากตรวจสอบดูก็จะพบว่าในหมู่คนพวกนั้นมีพวกชอบสบายอยู่ที่คน มีพวกที่ไม่ได้รับสิทธิ์ที่พึงมีอยู่ที่คน? พวกที่ไม่ได้รับสิทธิ์ที่พึงมีนี่เองที่ทำงานเยี่ยงนี้ได้”

เจ้าหน้าที่รัฐทั้งหลายเป็นหนี้

กลุ่มคนผู้คือย โอกาสและมีหน้าที่รับใช้พวกเขา

“ข้าพเจ้าขอตั้งเสียไปยังสภาที่ปรึกษาอิสลาม รัฐบาล และเจ้าหน้าที่รัฐทุกคนว่า พวกท่านต้องรู้สำนึกในบุญคุณของประชาชาตินี้พวกท่านต้องไม่ละเลยที่จะรับใช้พวกเขาเฉพาะอย่างยิ่งพวกคือย โอกาสทั้งหลาย พวกไม่ได้รับสิทธิ์ที่ควรได้ และบรรดาคนยากคนจนซึ่งเป็นแก้วตาดวงใจของเราและเป็นเจ้าของความสุขที่เราได้รับอยู่ และสาธารณรัฐอิสลามแห่งนี้ก็เป็นของขวัญของพวกเขา (ที่มอบให้เรา) และเป็นจริงขึ้นมาได้ก็ด้วยความเสียสละของเขาเหล่านั้น พวกท่านต้องทำความรู้จักตัวเองโดยอาศัยพวกเขา และรู้จักพวกเขาด้วยตัวของพวกท่านเอง”

“เราเป็นประชาชาติที่มีเสรีภาพ เป็นประเทศที่มีอิสรภาพ และมีความภาคภูมิใจว่า เราได้ถอน รากถอน โคนความเสื่อมทรามทั้งหลายไปแล้ว หรือถ้ามันยังฝังรากอยู่ละก็ อินชาอัลลอฮฺ เราก็จะถอน มันออกอีกและนี่ก็เป็นเพราะบะระอ์กะฮฺ (ความจำเริญ) ของกลุ่มคนผู้ไม่ได้รับสิทธิ์ที่ควรจะเป็นนั่นเอง เขาเหล่านี้ที่ไม่มีอาหารตกถึงท้องใน ตอนกลางวันและไร้ซึ่งอาหารเย็น แต่ด้วยกับความมุ่งมั่นอัน สูงส่งยิ่ง ด้วยกับพลังอำนาจที่มาจากเบื้องบน พวกเขาก้าวเท้าออกมาเผชิญหน้ากับรัฐบาลทรราช มอบ ชะฮีดเอาไว้ และเปิดศีกจนได้รับชัยชนะในรัฐอิสลามนั่นเองที่คนกลุ่มนี้แหละเป็นผู้สนับสนุนด้วย และพวกเขายังยืนหยัดอย่างเด็ดเดี่ยวที่สมรภูมิริบและแนวหน้านั้น”

นักการศาสนาคือรากเหง้า

“ความรู้สึกสำนึกในหน้าที่ต่อประชาชนกลุ่มต่างๆ นั่นเองที่หล่อหลอมให้นักการศาสนายังคง ดำรงอยู่ มั่นคง และเป็นที่ยึด จะมื่ออะไรที่มีเกียรติยิ่งไปกว่าการมีนักการศาสนาที่ไม่ค่อยมีปัจจัยอยู่ใน มือ แต่ได้ขับเคลื่อนความคิดแบบอิสลามแก่กระจายเข้าไปสู่ที่ว่างทางความคิดของประชาชน และ สร้างความโดดเด่นให้สถานภาพอันศักดิ์สิทธิ์ของฟุ่กอฮาย์เข้าไปอยู่ในสวนพฤษชาแห่งชีวิตและจิต วิญญาณของผู้คนแก่เรียนอีกมากมาย จริงๆ แล้วหากใครสักคนคิดว่าแนวคิดแห่งการล่าอาณานิคม สมัยใหม่ไม่ตามจองล้างจองผลาญนักการศาสนาอย่างเอาเป็นเอาตายละก็ นี่มิใช่ความคิดที่เบาปัญญา ดอกหรือ?”

“พวกเขาเข้าใจจากประสบการณ์อันยาวนานตั้งแต่อดีตว่าอุละมาอ์ผู้ยิ่งใหญ่แห่งอิสลามและ นักบรรยายศาสนธรรมผู้ได้รับการเคารพได้นำพาประชาชาติอิสลามสู่ผลประโยชน์ร่วมของอิสลาม และอัลกุรอานด้วยการต่อสู้อย่างต่อเนื่องของตนเอง พวกเขาไม่เคยละทิ้งหน้าที่เพียงเพราะการข่มขู่ และการคิดสินบนจากเครือข่ายของพวกนอญและสมุนรับใช้ของพวกเขา พวกเขารักษาสถานะของ ตนเองด้วยพลังอำนาจอย่างสมบูรณ์แบบ พวกเขามีมัสญิดและสังคมที่น้อมรับใช้อัลกุรอานอันจำเริญ และอิสลามอันเป็นที่รักยิ่งอยู่ในมือ หากมีใครสักคนที่มีผ้าไปท้าวอย่างไร้เกียรติและไม่รู้จักพระเจ้า บังอาจทำตัวเข้าข้างพวกอหังการทั้งหลาย พวกเขาก็จะถูกขับไล่ออกจากสังคมของผู้รู้และสังคม อิสลาม ด้วยเหตุนี้เองที่พวกเขาได้วางแผนการอันตรายขึ้นมาจนหลอนตัวเองว่ามีมือไม้ของอุละมาอ์ผู้ ยิ่งยงและนักเผยแพร่อิสลามถูกตัดขาดหมดสิ้นแล้ว และได้นำอิสลามกลับไปเป็นของเล่นของสมุน ของพวกมัน พวกมันได้ถอดเอาพื้นฐานศาสนาออกเพื่อให้ตัวเองได้ไปถึงเป้าหมายซึ่งก็คือยึดกุม ทรัพยากรของประเทศ ปลอ่ยให้ประชาชนอยู่ในสภาพล้าหลัง และรักษาสิ่งที่ตนเองเล้ามา”

นักการศาสนากับการยืนหยัด

ต่อต้านสมุนของนักล่าอาณานิคม

“อิสลามและมัชฮับอันศักดิ์สิทธิ์จะอุปะริเป็นกำแพงขวางกั้นพวกสมุนรับใช้ทั้งหลายไม่ว่าจะ เป็นขวหรือซาย์ก็ตาม นักการศาสนาคือผู้รักษากำแพงนั้น ด้วยกับการมีอยู่ของพวกเขา ต่างชาติไม่

สามารถที่จะทำอะไรตามใจชอบกับประเทศอิสลามและเฉพาะอย่างยิ่งประเทศอิหร่าน ด้วยเหตุนี้เองที่หลายศตวรรษมาแล้วที่พวกเขาวางแผนที่จะทำลายกำแพงนี้ลงด้วยกับเล่ห์กลต่างๆ นานา”

“ข้าพเจ้าขอเป็นพยานด้วยความเชื่อมั่นว่า หากมีกลุ่มบุคคลอื่นที่มีใช้นักการศาสนาเข้ามาทำหน้าที่นำขบวนการเคลื่อนไหวเพื่อการปฏิบัติและตัดสินใจละก็ วันนี้เราจะไม่มีอะไรหลงเหลืออยู่เลย นอกจากความอดสู ความด้อยต่ำ และความอับอายต่อหน้าอเมริกาและพวกสวาปามโลก และการหันเหออกจากหลักธรรมความเชื่ออิสลามและการปฏิบัติ”

บทที่ ๒

ผู้สนับสนุนอิสลามแบบอเมริกา

พวกแอบอ้างอิสลาม

“บุคคลที่กำลังบดขี้นมุสลิม ขับไล่ไล่ส่งอาหารับมุสลิม และทำลายล้างประเทศอิสลามให้ย่อยยับด้วยข้อหาความเป็นอิสลามผู้นั้น ไม่ได้อยู่ในระดับขั้นของมุสลิมเลย ถึงแม้เขาจะป่าวประกาศว่าเขาคือมุสลิมก็ตาม ก้องตะโกนว่าข้าขอขึ้นขันค้ำกล่าวปฏิญาณ คนก็ตามแต่นี้เป็นอิสลามแบบกลับกลอก ซึ่งก็มักจะอ้างคำปฏิญาณตนและในยุคอรุณรุ่งของอิสลามก็มีการกล่าวอ้างเช่นนี้ แต่พวกเขาเป็นพวกมูนาฟิก (กลับกลอก) ซึ่งเลวร้ายกว่าพวกกุฟฟาร (ปฏิเสธศรัทธา) เสียอีก ข้าพเจ้าวอนขอต่ออัลลอฮ์ ตะบาร็อกอะตะอะลาว่า ขอให้พระองค์ทรงปลุกประชามมุสลิมทั้งหลายให้ตื่นขึ้นมาและปลุกสำนึกประชาชาติอิรัก ให้พวกเขาปลดแอกตัวเองออกจากมหาอำนาจ และเชื้อโรคที่สร้างความเสื่อมเสียซึ่งกำลังสังหารหมู่มุสลิมในนามของอิสลามกำลังเหยียบย่ำหลักการอิสลามในนามของอิสลาม สังหารอูละมาอ์อิสลามในนามของอิสลาม อูละมาอ์เช่นชัยยิด มุฮัมมัด บาเก็ร อัศศ็อยคร มั่นสมองของนักคิดอิสลาม”

“ก่อนหน้านี้ใครก็ตามเขียนบทความขึ้นมาชิ้นหนึ่งก็เป็นนักวิชาการอิสลามแล้ว เขียนบทความสองสามบทในหนังสือพิมพ์ก็กลายเป็นนักวิชาการอิสลามมีบางคนเขียนประวัติศาสตร์ขึ้นมาชิ้นหนึ่งก็กลายเป็นนักวิชาการอิสลาม หลังจากนั้นก็เผด็จการอิสลามเช่นคือสโรแล้วยังแอบอ้างว่าเป็นศาสดาอีก การรู้อิสลามกลายเป็นเรื่องคุยโต โอ้อวด ชัดคามากก็ยังเป็นนักวิชาการอิสลามเลย อันวาร์ชาติดัดก็ยังคงกลายเป็นส่วนหนึ่งของนักวิชาการอิสลามที่กล้าฟันธงว่าเรื่องอะไรบ้างที่สอดคล้องกับหลักการอิสลาม อะไรไม่สอดคล้อง เมื่อเร็วๆ นี้ คาร์เตอร์ก็เป็นนักวิชาการอิสลามอีกคนหนึ่ง ในตอนประชุมคราวเดินทางเยือนต่างประเทศ มีการกล่าวกันว่าที่กำลังทำกันอยู่ในอิหร่านนั้น ไม่ได้สอดคล้องกับอิสลามก็เป็นอันเข้าใจได้ว่าเรามีนักวิชาการอิสลามเพิ่มขึ้นอีกคนแล้วต่อไปเบกิน (อดีต นายกรัฐมนตรีอิสราเอล) ก็คงได้กลายเป็นนักวิชาการอิสลาม หรืออาจเป็นไปแล้วก็ได้ พวกเขามักจะพูดว่านั่นไม่สอดคล้องกับอิสลามแล้ว อิสลามเป็นอย่างไร อิสลามที่พวกท่านยังไม่รู้เลยว่าสะกดด้วยจีนหรือคือด แล้วมายังอะไรกับอิสลาม? เขียนหนังสือขึ้นมาเล่มหนึ่ง แล้วบอกว่าข้าคือนักวิชาการอิสลามมีหลายคนอายุ ๓๐ ปี ๔๐ ปีแล้ว อยู่กับอิสลามมาโดยตลอด ยังไม่บอกว่าตัวเองเป็นนักวิชาการอิสลามเลย แต่คาร์เตอร์และสหายของเขากลับเข้าใจตามนั้น”

ผู้นำประเทศที่อยู่ในปากของอิสลามแบบอเมริกา

“ความจริงอยู่ตรงที่ประเทศนักล่าอาณานิคมตะวันออก และตะวันตก เฉพาะอย่างยิ่งอเมริกา และ (อดีต) โซเวียตได้แบ่งโลกนี้ออกเป็นสองระบบการเมือง ในส่วนที่เป็นอิสระไม่ขึ้นต่อกันนี้ มหาอำนาจพวกนี้ไม่ยอมรับอาณาเขต เขตแดน และกฎหมายใดทั้งสิ้น การรุกราน ผลประโยชน์ของ

ผู้อื่น การล่าอาณานิคมและเอาประชาชนชาติทั้งหลายมาเป็นทาสนั้นได้รับการชี้แจงว่าเป็นเรื่องจำเป็นอย่างเร่งด่วน พวกเขาบอกว่าเป็นไปตามกฎหมายและสอดคล้องกับกฎบัตรที่พวกเขาสร้างกันขึ้นมาเองในสหประชาชาติ ในส่วนที่อยู่ภายใต้การกักกันทางการเมืองซึ่งน่าเศร้าก็ตรงที่ในส่วนนี้มีประเทศอ่อนแอและด้อยพัฒนาเฉพาะอย่างยิ่งประเทศมุสลิมอยู่แบบถูกจองจำ พวกเขาไม่มีแม้แต่สิทธิในการดำรงชีพและสิทธิในการแสดงความเห็นกฎเกณฑ์กฎระเบียบ และแบบแผนปฏิบัติที่เป็นกฎเกณฑ์ที่ถูกต้องการเอาไว้และเป็นไปตามความต้องการของรัฐบาลที่มีของนักล่าอาณานิคมกำผลประโยชน์เอาไว้แล้ว น่าเจ็บใจก็คือตัวการขับเคลื่อนในส่วนนี้คือผู้นำประเทศที่ถูกบีบบังคับหรือไม่ก็พร้อมดำเนินรอยตามนักล่าเมืองขึ้นเหล่านั้นอยู่แล้ว แม้กระทั่งเสียงร้องที่แสดงถึงความเจ็บปวดในช่วงเวลาที่ถูกรวบรวมบาตรยังถือว่าเป็นความผิดที่ไม่อาจอภัยให้ได้ผลประโยชน์ของพวกสาวปามโลกบีบบังคับไม่ให้ใครมีสิทธิพูดสิ่งที่ทำให้พวกเขาต้องอ่อนล้าลงหรือไม่ก็รบกวนการนอนอย่างสุขสบายของพวกเขาในพื้นที่ที่มุสลิมไม่มีสิทธิ์ที่จะอธิบายความทุกข์โศกซึ่งพวกผู้นำได้ทำไว้กับพวกเขาเพราะถูกบีบบังคับ ชูเชิญและจับกุมนั้น พวกเขาก็ต้องสามารถที่จะอธิบายความทุกข์ยากและความเจ็บปวดนั้นได้อย่างอิสระในแผ่นดินที่เป็นดินแดนแห่งความปลอดภัยของพระเจ้า เพื่อที่จะให้มุสลิมได้คิดหาทางออกของตัวเอง เขาเอง ดังนั้น เราขอเรียกร้องในประเด็นนี้ว่า มุสลิมอย่างน้อยที่สุดในบ้านแห่งพระเจ้าและดินแดนแห่งความปลอดภัยของพระองค์ก็น่าจะมีอิสระจากแอกของพวกกดขี่ได้ พวกเขาสามารถแสดงการประกาศการเป็นปรปักษ์สิ่งที่พวกเขารังเกียจในการแสดงพลังเค้นขวนอันยิ่งใหญ่ และใช้ประโยชน์จากทุกสื่อที่ทำให้พวกเขาเป็นอิสระได้”

“รัฐบาลทั้งหลายที่กล่าวอ้างว่าเป็นอิสลาม จะให้เรายอมรับคำกล่าวอ้างเช่นนั้นได้อย่างไร โลกจะรับรู้คำกล่าวอ้างนี้ได้อย่างไรกัน พวกท่านกล่าวอ้างอิสลามด้วยคำพูดแต่ทำลายอิสลามด้วยการปฏิบัติและทำให้ศัตรูอิสลามกล้าแข็งขึ้น อเมริกาเป็นศัตรูกับทุกศาสนา แม้กระทั่งศาสนาคริสต์ จริงๆ แล้วอเมริกาไม่ให้ความสำคัญกับศาสนาใดทั้งสิ้น นอกจากผลประโยชน์ของตนเองเท่านั้น แม้กระทั่งผลประโยชน์ของชาวอเมริกันเองก็ตาม เขาต้องการผลประโยชน์ของรัฐบาลอเมริกาเท่านั้น จุดไฟเผาไปทั่วโลกและยังทำอยู่แบบนี้ พวกท่านอ้าแขนรับเขาเข้ามา ยอมให้ทหารเข้ามาในดินแดนอิสลาม เพื่อที่จะข่มขู่เลบานอนและคู่อีหร่าน มุสลิมจะอย่างไรดีกับกลุ่มชนที่มีพฤติกรรมเช่นนี้? มุสลิมซึ่งต้องทนทุกข์กับรัฐบาลพวกนี้ มุสลิมที่ต้องทนทุกข์อยู่กับผู้ปกครองพวกนี้จะอย่างไรกันดี? ต้องนั่งเงียบและมองดูเฉยๆ หากอีหร่านมีความคิดเช่นนี้ว่าธุระไม่ใช่ เราควรยุ่งแต่เรื่องการทำมาหากินของเราและไม่ต้องไปยุ่งเกี่ยวกับปัญหาแล้ว พระเจ้าทรงรู้ว่า ถ้าอำนาจเช่นนั้นยังคงมีอยู่ละก็อะไรจะเกิดขึ้นกับอิสลาม หากปล่อยให้รัฐบาลที่มีใจอิสลามทำลายเนื้อหาของอิสลามอย่างเห็นๆ เหลือเพียงรูปลักษณ์ที่ไร้เนื้อหา หรือแม้กระทั่งรูปลักษณ์ก็ไม่อาจรักษาไว้ได้ ความหายนะที่เกิดขึ้นในสมัยนั้น หวังว่าประวัติศาสตร์คงจะบันทึกไว้แล้ว นักคิดนักเขียนได้เขียนถึงปัญหาเหล่านั้น บันทึกเก็บเอาไว้ แล้วคอยดูว่าคนรุ่นใหม่จะอย่างไรกันต่อ ตามข้อตกลงที่ต้องการให้รักแห่งอิสลามถูก

ทำลายจนสิ้น พวกเขาจึงได้เริ่มต้นเปลี่ยนประวัติศาสตร์อิสลาม พวกเขาได้เริ่มต้นแล้ว พวกเขาต้องการแยกเยาวชนคนหนุ่มคนสาวของเราออกจากอิสลาม”

พวกมุนาฟิก

มุนาฟิก (พวกกลับกลอก) เรายิ่งกว่ากุฟฟาร (พวกปฏิเสธศรัทธา)

“พวกมุนาฟิก (กลับกลอก) เรายิ่งกว่าพวกกุฟฟาร (ปฏิเสธศรัทธา) เสียอีก คือพวกที่ปากบอกว่าเป็นมุสลิม แต่มีพฤติกรรมขัดแย้งอิสลาม และต้องการที่จะทำการขัดกับอิสลาม ในอัลกุรอาน คนพวกนี้ได้รับการปฏิเสธมากกว่ากลุ่มบุคคลอื่น เรามีซูเราะฮ์มุนาฟิกุน แต่ไม่มีซูเราะฮ์กุฟฟาร เรา มีซูเราะฮ์มุนาฟิกุนสำหรับพวกมุนาฟิก พูดถึงคุณลักษณะของพวกเขาตั้งแต่เริ่มซูเราะฮ์อิสลามมักจะตกเป็นเหยื่อกลุ่มคนลักษณะเช่นนี้ ในช่วงอรุณรุ่งอิสลามก็มีเป็นจำนวนมาก ในยุคสมัยของท่านอะมีร์ลุมอ์มีนีน (อ.) ก็มีมาก ในยุคสมัยของท่านศาสดาผู้ทรงเกียรติ (ศ.) ก็มีอยู่มีใช้น้อย ตลอดหน้าประวัติศาสตร์อิสลามต้องตกเป็นเหยื่อปัญหาที่เกี่ยวข้องกับคนพวกนี้ ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อก็คือพวกมุสลิมด้วยกัน คนดี และประชาคมอิสลามที่ถูกคนพวกนี้หลอกลวง บุคคลกลุ่มนี้มาในคราวของอิสลามและทำการหลอกลวง มีเศรษฐกิจคนหนึ่งมาหาข้าพเจ้าที่นะญฟ ข้าพเจ้าก็พูดคุยถึงเหตุการณ์ในอิหร่านเขาพูดว่า ผมกลัวว่ามันจะเลวร้ายไปใหญ่ ไม่หรอที่คุณ คุณไม่ได้กลัวว่ามันจะเลวร้ายไปใหญ่ แต่คุณกลัวตัวเอง ในตอนที่รัฐอิมามอะลีมอดดะฟาโวกีระชาระจากนั้นก็ได้มีการตรวจสอบสถาบันสอนศาสนาตามคำนิยามของเขา มีอะละมาฮ์เมืองกุมคนหนึ่ง ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาเขาบอกกับข้าพเจ้าว่า คือพวกเขาต้องการแยกสิ่งที่ไม่ได้ออกจากสิ่งที่ดี ไม่น่าจะมีปัญหาอะไรเลย ข้าพเจ้าบอกกับเขาว่า คนพวกนี้เลวก็ด้วยความดีงามของท่านนี้แหละ พวกเขาไม่ต้องการรู้จักความเลว พวกเขาต้องการรู้จักความดีงาม และได้ทำลายความดีงามนั้น เล่ห์เพทุบายก็ยังมิได้อยู่เสมอจากวันแรกของอิสลามตราบจนปัจจุบันนี้ จากวันแรกที่มีมนุษย์จนเดี๋ยวนี้ มีกลุ่มบุคคลที่ชอบหลอกลวง มาด้วยรูปลักษณะที่แปลกแตกต่างกันในประเทศอิสลามทั้งหลาย หน้าตาก็เป็นหน้าตาแบบอิสลาม ดูดี มาอ่านนมาซ ถือศีลอด ภายนอกดูเป็นอิสลาม แต่ภายในต่อต้านอิสลาม การทำความรู้จักคนพวกนี้ยากมาก เป็นปัญหามาก เยาวชนคนหนุ่มสาวของเราจึงถูกคนพวกนี้หลอกได้ง่าย”

“ทุกวันนี้ประชาชนสนใจอิสลาม พวกเขาก็หันมาหาอิสลามกลายเป็นนักปฏิบัติ คนกลุ่มอื่นเสียสละคนหนุ่มของพวกเรา อีกกลุ่มหนึ่งต้องสูญเสียทรัพย์สินเงินทอง แต่คนกลุ่มหนึ่งโวยวายอยู่แต่ในบ้าน ไม่ช่วยไม่ทำอะไรเลย คอยดูว่าใครจะชนะ คอยเงี่ยหูฟังจากภายนอกอิหร่าน ในอิหร่านที่นั่นจับเจ้าคอยฟังอยู่ คอยจ้องดูว่า กลุ่มไหนที่กำลังตะลุมบอนกันนั้นจะเป็นฝ่ายมีชัย กลุ่มไหนชนะพวกเขาจะไปอิงแอบอยู่ได้ร่วมชัยกลุ่มนั้น ตอนนี้มีมุสลิมเป็นฝ่ายชนะ พวกเขาก็มาอยู่ได้ร่วมมุสลิม แต่ก็ยังไม่วางมือจากความชั่วร้ายของตน ค่อยๆ คืบไป ดูภายนอกก็ร่วมร้องตะโกนด้วย เผยแพร่อิสลามด้วยร่วมประณามรัฐบาลก่อนว่าเป็นทรราชกับเขาด้วย เผยแพร่อิสลามด้วย ร่วมประณามรัฐบาลก่อนว่าเป็นทรราชกับเขาด้วย ร่วมชูธงว่ารัฐบาลปัจจุบันคือสาธารณรัฐอิสลาม แต่ยังคงหลบอยู่ใต้ร่มเงาแห่ง

การปฏิเสขอิสลาม ชัดแย้งกับสาธารณรัฐอิสลาม หากวันนี้คาร์เตอร์ก้าวหน้า คนกลุ่มนี้ก็ตอบดีใจกับ คาร์เตอร์ ตอนนี้พวกเขาที่ซ่อนการแสดงความดีใจเอาไว้ให้คาร์เตอร์ ตอนนี้พวกเขาก็มีสัมพันธ์กับคาร์เตอร์ทั้งโดยตรงและผ่านคนกลาง ทุกคนที่มาในแนวนี้ก็เป็นอย่างนี้ พวกมุนาฟิกก็ทำตัวอย่างนี้ นี่คื ลักษณะของพวกมุนาฟิก”

นักการศาสนาเทียมและสร้างทำตัวศักดิ์สิทธิ์

“เยี่ยมุสลิมผู้ทรงพลังทั้งหลาย รู้สึกตัวได้แล้ว รู้จักตัวเองได้แล้ว และต้องรู้จักกาลิมด้วย พวกท่านต้องจัดความขัดแย้งทางมัซฮับ และความขัดแย้งในภูมิภาคที่เกิดจากน้ำมือของพวกสวาปาม โลก และสมุรรับใช้ที่เลื่อมทรมของพวกมัน นั่นก็เพื่อปล้นชิงพวกท่านและเหยียบย่ำเกียรติแห่งความเป็น มนุษย์และเกียรติแห่งอิสลามของพวกท่านตามข้อบัญญัติของพระเจ้าและอัลกุรอานแล้ว การเหินห่าง และการสร้างความแตกแยกที่มาจากพวกอาคุนด (นักการศาสนา) ที่กินเบียดและพวกชาตินิยมที่ไม่ รู้เรื่องอิสลามและผลประโยชน์ของมุสลิม ซึ่งอันตรายต่ออิสลามของคนพวกนี้มีได้น้อยไปกว่าพวก สวาปาม โลกเลย พวกเขาสำแดงอิสลามกลับทิศกลับทางและเปิดทางสะดวกสำหรับการเข้าปล้น ขอล้อลอลู (ช.บ.) ได้โปรดให้อิสลามและมวลมุสลิมปลอดภัยจากความชั่วร้ายของพวกสวาปากโลก และพวกที่มีสัมพันธ์ใกล้ชิดกับคนพวกนั้น”

“ทุกวันนี้เราต้องเผชิญหน้ากับพวกที่อ้างนามอิสลามแต่ไม่ต้องการปล่อยให้มัฐบาลอิสลาม เป็นคนกลุ่มหนึ่งที่ไม่สนใจ ไม่รับรู้อะไรทั้งสิ้น และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นผู้ที่ไม่เอาไหน มีรายงานมาจาก ท่านศาสดา (ศ.) ว่าท่านกล่าวว่า มีชนสองกลุ่มที่ห้กหลังฉัน ผู้ที่ไม่เอาไหน และคนเขลาที่สมถะ ข้าพเจ้าไม่รู้ว่อิสลามเสียหายจากคนกลุ่มไหนมากกว่ากัน จากผู้ที่ไม่เอาไหนหรือจากคนเขลาที่ทำ ตัวสมถะ อย่างไรก็ตามทั้งสองกลุ่มก็สร้างความเสียหายให้กับอิสลามยังมีอยู่ และคงจะยังมีอยู่ต่อไป จนวาระของการมาปรากฏของท่านอิมามอะลีซุลอัมรฺ ซึ่งมีรายงานกล่าวว่า มีอะลูมะฮ์ที่ปฏิเสธท่าน”

“ในสมัยท่านศาสดาผู้ทรงเกียรติตอนที่อยู่ที่มักกะฮ์นั้นยังไม่มัฐแต่เมื่อมายังมะดีนะฮ์ รัฐก็ ได้รับการสถาปนาขึ้น พวกท่านทราบดีว่าพวกสร้างทำตัวว่ามีศาสนาชาวมักกะฮ์และชาวมะดีนะฮ์ นั้นเอง และพวกที่ชอบแสดงความเห็นอกเห็นใจนั้นทำอะไรไว้กับท่านศาสดา? พวกท่านรดีเพราะอัล กุรอานก็กล่าวเอาไว้ พวกท่านได้อ่านมาแล้ว? เมื่อท่านมีบัญชาว่า พวกท่านจงออกสู่อสมรภูมิรบ พวก เขาก็ไม่ไป หรือถ้าไป ก็จะหนีกลับมาด้วยข้ออ้างสารพัด”

“พวกชอบทำตัวศักดิ์สิทธิ์คิดว่า การนั่งเฉยและไม่เข้าร่วมกับกิจการงานอิสลาม (เป็นการดี และเหมาะสม) (แต่) เขากำลังทำตัวขัดแย้งกับอิสลาม”

“ดังที่เราทราบกันดีว่า ในยุคนี้ ไฟได้ถูกจุดขึ้นในสมรภูมิที่นำกล้วนี้อำนาจของพวกสวาปาม โลกทั้งตะวันออกและตะวันตกต่างก็หวาดกลัวความเป็นเอกภาพในหมู่พี่น้องมุสลิมพันกว่าล้านคน พวกเขาใช้กำลังทั้งหมดที่มีอยู่ทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยอาศัยมือของสมุรที่หลงคิด สร้างความ ขัดแย้งให้เกิดขึ้นเพื่อที่จะได้เข้าครอบงำมุสลิมและมีอำนาจเหนือพวกเขาและปล้นทรัพย์ากรอันไม่มี วันหมดของพวกเขาก็ไป อินชาอัลลอฮุ ท่านจะได้รับชัยชนะในการเผชิญหน้ากับการโฆษณาชวนเชื่อ

ขององค์กรเครือข่ายของพวกมันและที่เลวร้ายยิ่งไปกว่านั้นก็คือพวกอาคุนด์ (นักการศาสนา) ราชสำนัก ซึ่งใช้ปากกาและคำพูดทำร้ายรัฐอิสลาม”

“เราเฝ้าติดตามมาเป็นเวลากว่า ๒๐ ปีแล้วที่จะเห็นรัฐบาลอิสลามทั้งหลายเป็นพี่น้องกัน แต่ละคนไม่ว่าร้ายซึ่งกันและกัน ไม่มีการประณามว่าอีกคนหนึ่งเป็นกาเฟียร์ (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) คนพวกนี้กำลังพินาศพิช นำเสรีาก็ตรงที่พวกเขาสวมชุดมุฟตี (ผู้นำศาสนา) หรือไม่ก็เป็นมุฟตีอะฮ์ซอม (ผู้นำศาสนาสูงสุด) พวกเขาไม่รู้เลยหรือว่าการกระทำเช่นนั้นขัดแย้งกับอิสลามและเป็นการสมรู้ร่วมคิดกับมหาอำนาจ? คนพวกนี้ไม่รู้เลยหรือว่าไม่ว่าพวกเขาจะรู้หรือไม่รู้ก็ตามพวกเขาก็กำลังรับใช้มหาอำนาจอยู่?”

ทำไมคนพวกนี้ในอิญาซ (มักกะฮ์และมะดีนะฮ์) ในคูเวต และในที่ต่างๆ ต้องตีความคำพูดต่างๆ นานาต่อต้านรัฐบาลอิสลามซึ่งมีความพยายามที่จะสร้างความเป็นปึกแผ่นให้เกิดขึ้นในหมู่พี่น้องมุสลิม และมีความพยายามที่จะตัดมือของมหาอำนาจที่กำลังแผ่อิทธิพลเข้ามาในประเทศอิสลาม พวกนั้นกำลังรับใช้มหาอำนาจโดยรู้หรือไม่รู้ก็ตามและพวกเขากำลังสร้างความแตกแยกในหมู่มุสลิม พวกเขาไม่รู้หรือว่าจะต้องไม่สร้างความแตกแยกในหมู่มุสลิมและทำตัวขัดกับอัลกุรอาน? พวกเขาไม่รู้เลยหรือว่ากำลังทำงานรับใช้ให้กับมหาอำนาจของพระเจ้าอย่างทรงประสงค์เช่นนั้นเลย”

กล่าวหามุสลิมว่าเป็นพวกนอกกรีต

“เกิดอะไรขึ้น มีนักการศาสนาราชสำนักบางคนบอกว่าอิหร่านไม่ใช่มุสลิม? อัลกุรอานกล่าวอย่างชัดเจนว่า หากมีใครอ้างความเป็นอิสลาม ก็ให้ถือว่าเขาเป็นมุสลิม ให้ยอมรับเขาอย่าได้ปฏิเสธเขา (ความหมายจากซูเราะฮ์อันนิซาฮ์ อายะฮ์ที่ ๘๔) คนพวกนี้รู้อะไรบ้างเกี่ยวกับอิสลาม? เราป่าวประกาศว่าเราเป็นมุสลิม และตั้งการนำอัลกุรอานและคำสอนอิสลามมาใช้ในประเทศนี้ และเรายังได้ประกาศการเป็นศัตรูต่ออิสราเอลและอเมริกามากกว่า ๒๐ ปีแล้ว”

ตัฟซีร์ (อรรถาธิบายอัลกุรอาน) แบบไม่รู้จริง

และคัดแปลงความหมายอัลกุรอานและริวายะฮ์

“พวกเห็นแก่ตัวและมารร้ายได้เอาอัลกุรอานมาเป็นเครื่องมือสำหรับรัฐบาลที่เป็นปรปักษ์ต่ออัลกุรอาน มุฟซึร์ (นักอรรถาธิบายอัลกุรอาน) และผู้เชี่ยวชาญที่รู้จริงเกี่ยวกับอัลกุรอานซึ่งได้รับรู้ความหมายเหล่านั้นจากท่านศาสดาที่อลลลอฮ์จะสละอิวะฮ์อะลิสซุลมิม และสุรเสียง อินนิตาริกูนฟีกูมุขชะกอลัยนุ อยู่ไนโศดประสาทของพวกเขา พวกเขาได้บีบบังคับให้คนเหล่านั้นต้องล่าถอยไปด้วยข้ออ้างสารพัดและแผนชั่วที่ได้เตรียมกันเอาไว้ และกับอัลกุรอานนั้นพวกเขายังได้ถอดถอนความหมายที่แท้จริงของอัลกุรอานซึ่งเป็นระบอบการดำเนินชีวิตในด้านวัตถุและจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับมนุษยชาติ トラบจนวันที่ต้องเดินทางมายังสระน้ำนั้น (วันกิยามะฮ์) พวกเขาได้ขิดฆ่ารัฐบาลอันเที่ยงธรรมแห่งพระเจ้าซึ่งเป็นหนึ่งในอุดมคติของคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์นี้ พวกเขาได้ฝังรากการหลงผิดจากศาสนาของพระเจ้า คัมภีร์ และแบบแผนของพระเจ้าถึงขนาดที่ปากกาก็ละอายที่จะอธิบายมันออกมาเป็นตัวอักษร ยิ่งโครงสร้างอันบิดเบี้ยวนี้โผล่มามากเท่าใด การหลงทางและการหลง

ผิดก็จะยิ่งเพิ่มขึ้น จนพวกมันได้สลัดทิ้งอัลกุรอาน ซึ่งถูกส่งลงมาจากองค์ผู้ทรงเอกะมายังผู้เปิดเผยอันสมบูรณ์มุฮัมมัด (ศ.) เพื่อทำให้ชาวโลกได้เจริญขึ้นและเป็นจุดศูนย์รวมของมุสลิมทั้งหมดไม่เพียงเท่านั้นยังเป็นจุดศูนย์รวมของครอบครัวประชาคมโลกอีกด้วย ซึ่งมนุษยชาติต้องไปให้ถึง และเป็นตัวช่วยให้ผลพวงของพระนามอันวิจิตรของพระเจ้า (หมายถึงมนุษย์) ได้หลุดพ้นจากความชั่วร้ายของชัยฏอนและมารร้ายทั้งหลาย นำพาโลกสู่ความเที่ยงธรรมและความยุติธรรม และส่งมอบรัฐให้กับอาลียาอูลลอฮฺ มะอฺคฺอูมิน อะลฺยฮิม ศ่อละวาตุลเอาะลีนะวัลอากิรีน เพื่อที่ท่านเหล่านั้นจะได้จัดการให้เหมาะสม พวกมันได้สลัดอัลกุรอานทิ้งจนถึงขนาดที่อัลกุรอานไม่มีอิทธิพลต่อการขึ้นาอะไรเลย เลยเถิดจนถึงขนาดที่อัลกุรอานที่อยู่ในมือของรัฐบาลน้อยฉฉและอาคูนด์ที่ต่ำทรามยิ่งกว่าพวกภูมูตนั้น กลายเป็นเครื่องมือเพื่อการดำรงอยู่ของการกดขี่ การสร้างความเสื่อมเสีย และข้ออ้างของพวกกดขี่และเป็นปรีภัยต่อองค์ผู้ทรงธรรม ยิ่งน่าเศร้าไปกว่านั้นก็คือตกอยู่ในมือของศัตรูที่มีผลการร้าย และมิตรผู้โหดเหี้ยมอัลกุรอาน คัมภีร์แห่งการสร้างสรรคไม่มืบทบาทใดเลยนอกจากอยู่ในสถานที่ฝังศพและอ่านในงานรำลึกถึงคนตายอัลกุรอานแทนที่จะเป็นสื่อเพื่อการรวมตัวกันของมุสลิมและประชาชาติ และเป็นธรรมนูญสำหรับการดำเนินชีวิต กลับกลายเป็นเครื่องมือที่สร้างความแตกแยก และการขัดแย้ง หรือไม่ก็ถูกสลัดออกจากกรอบไปเลย ซึ่งเราเห็นแล้วว่าหากใครสักคนดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งรัฐอิสลามและพูดถึงการเมืองซึ่งเป็นบทบาท อันยิ่งใหญ่ของอิสลามและของท่านศาสดา ค็อลลัลลอฮฺ อะลฺยฮิวะอาลิวะซัลลัม อีกทั้งอัลกุรอานและซุนนะฮฺก็เต็มไปด้วยการเมือง ก็ดูเหมือนว่าเขาคนนั้นได้กระทำให้บาปอันยิ่งใหญ่ที่สุด คำว่าอาคูนด์เล่นการเมืองถูกนำไปเปรียบเทียบกับอาคูนด์ที่ไม่มีศาสนาตอนนี้ก็ยังมีอยู่”

บิดเบือนความหมายของฮัจญ์ที่แท้จริง

“จะมีโอกาสใดที่เหมาะสมและดียิ่งไปกว่าการร่วมชุมนุมในพิธีฮัจญ์ซึ่งอัลลลอฮฺ (ช.บ.) ได้ทรงประทานให้มุสลิม น่าเสียดใจก็ตรงที่มีมติต่างๆ ของข้อบังคับอันยิ่งใหญ่กลับถูกเก็บงำไว้อย่างคลุมเครือโดยอาศัยสภาพหลงทางของรัฐลาลน้อยฉฉในประเทศอิสลาม อาคูนด์ราชสำนักและความเข้าใจที่บิดเบี้ยวของพวกที่มีผ้าโพกศีรษะและแสวงทำตัวว่าน่าเคารพ มีความเข้าใจที่ผิดเพี้ยนถึงขนาดบอกว่าการจัดตั้งรัฐอิสลามเป็นสิ่งผิดและเลวร้ายกว่ารัฐบาลของพวกภูมูตเสียอีก เป็นความคิดที่ไม่เข้าท่าที่กำหนดให้พิธีกรรมฮัจญ์อยู่ในวงจำกัดเพียงรูปลักษณะภายนอกไร้ซึ่งเนื้อหาและการพูดถึงปัญหาความทุกข์ยากของมุสลิมและประเทศอิสลามเป็นเรื่องขัดแย้งกับหลักคำสอน อาจเลยเถิดถึงขั้นนับว่าเป็นการปฏิเสธเลยทีเดียว พวกขึ้นตรงกับรัฐบาลน้อยฉฉที่หลงผิดได้ชี้ชวนให้เห็นว่าเสียงร้องของผู้ถูกกดขี่ที่ดังมาจากตรอกซอຍทั่วโลกแล้วมารวมตัวกันที่ศูนย์กลางแห่งนี้เป็นพวกนอกกรีตและขัดแย้งกับอิสลาม”

“อัลลลอฮฺ (ช.บ.) และร่อซูล ค็อลลัลลอฮฺอะลฺยฮิวะอาลียะ ได้ทรงร้องเรียกและป่าวประกาศไปทั่วว่าพระองค์และศาสดาต่างก็เป็นปรีภัยกับพวกตั้งภาคี วะอะซานุมมินัลลอฮิวะร่อซูลียะอิลันนาซีเยมัลฮัจญ์อักบะริ อันนัลลอฮะบะริอุมมินัลมุชริกินะวะร่อซูลูฮฺ (มีคำสั่งประกาศจากอัลลลอฮฺและ

ศาสดาของพระองค์ไปยังมนุษยชาติในวันพิธีกรรม ‘ฮัจญ์’ อันยิ่งใหญ่ว่า อัลลอฮ์และศาสดาของพระองค์ทรงเป็นปรีภักย์ต่อบรรดาผู้ตั้งภาคี-อิตเตาบะฮ์ / ๓) ในวันนี้ยังไม่ปรากฏแนวทางของอเมริกา และพวกอาณานิคมราชสำนักที่เป็นตัวการจัดผลประโยชน์ให้กับชัยฏอนตัวใหญ่ ซึ่งได้ออกพิตวา (คำวินิจฉัยทางศาสนา) ว่า อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์ได้มีคำบัญชาที่ขัดแย้งกับพิธีกรรมฮัจญ์ อัลอะชาฮูบีลลาฮ์ (ขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์) และก็ปฏิบัติตามนั้น อีกทั้ง (บอกว่า) ฮัจญ์ต้องห่างไกลจากประเด็นปัญหาเหล่านั้น เมื่อถึงวันที่วะลีย์อัลลอฮ์อัลอะฮ์ซอม อิมามแห่งยุคสมัย อัลญะลัลลอฮุตะอาลาฟะร่อญะฮ์ชะรีฟ ได้ปรากฏตัวขึ้น เปรียกหาความเที่ยงธรรม และก้องตะโกนสิ่งที่ขัดแย้งกับพวกกตัญญูและพวกปฏิเสธขอเมื่อนั้นพวกอาณานิคมกลุ่มนี้แหละก็จะตั้งข้อหาสงสัยในความเป็นมุสลิมของท่าน พร้อมกับสนับสนุนพวกอธรรมอย่างเต็มที่”

ส่วนที่ ๕

ความเป็นศัตรูต่ออิสลามแท้

“

ทำไม พวกเขาต้องแนะนำอิสลาม
ไปในทางที่เสียหาย ต้องแนะนำ
นักรศาสนาไปในทางที่เสียหาย?

”

บทที่ ๑

สาเหตุแห่งการต่อต้าน

และการแสดงความเป็นศัตรู

อิสลามขัดแย้งกับผลประโยชน์

ของพวกนักล่าอาณานิคมสมัยใหม่

“อิสลามและมัสยิดอะละฟีเป็นปรากฏการณ์ที่คอยขัดขวางพวกต่างชาติและพวกขี้ข้าของพวกมัน ไม่ว่าจะป็นชายหรือขว นักรศาสนาซึ่งเป็นผู้พิทักษ์ปกป้องอิสลามก็เป็นเครื่องกีดขวางหนึ่งซึ่งพวกต่างชาติไม่อาจทำอะไรได้ตามอำเภอใจ ต่อประเทศอิสลามทั้งหลายเฉพะอย่างยิ่งประเทศอิหร่าน ดังนั้น หลายศตวรรษที่ผ่านมาพวกนั้นจึงจ้องคอยทำลายปรากฏการณ์ให้พังทลายลง บางทีก็อาศัยแนวทางให้พวกขี้ข้าอัน โสมมของพวกเขามาเข้ามามีอำนาจปกครองประเทศมุสลิมเหล่านั้น และบางทีก็อาศัยแนวทางการสร้างมัสยิดที่หลงผิด เผยแพร่คำสอนของพวกบาบา พวกบาไฮ และพวกวะฮาบี หรือบางทีก็ใช้วิธีการสร้างพรรคการเมืองที่หลงทางขึ้นมา”

“ทำไม พวกเขาต้องแนะนำอิสลามไปในทางที่เสียหาย ต้องแนะนำนักรศาสนาไปในทางที่เสียหาย? ก็ท่านเหล่านั้นยื่นหัดเพื่ออิสลาม ต่อต้านคนพวกนี้ คนที่ต้องการดำเนินการในเรื่องนี้ก็คือ นักรศาสนา พวกเขาไม่ต้องการให้เรื่องนี้เป็นจริงขึ้นมา พวกเขาต้องการให้อธิบายอิสลามไปในเชิงที่เสียหาย ให้ผู้คนหันห่างออกจากอิสลาม และเมื่อนักรศาสนาออกนอกแนวทางไปแล้ว ก็จะเหลือพวกเขา และคนที่พวกเขาไว้ใจได้เท่านั้น”

อิสลามต่อต้านพวกล่าอาณานิคมสมัยใหม่และพวกหัวขโมย

“อะบูซุฟยานและพลพรรคของเขาต้องการให้ท่านศาสดาแห่งอิสลามไม่ประสบความสำเร็จในคาบสมุทรอาหรับ ความตั้งใจของคนพวกนี้ก็คืออิสลามจะต้องไม่ปรากฏขึ้นมา เพราะพวกเขาเห็นว่าอิสลามต่อต้านผลประโยชน์ของพวกเขา พวกเขารู้ว่าถ้าท่านศาสดาได้รับชัยชนะเมื่อใด พวกมันก็ไม่อาจกดขี่และรุกรานได้อีกต่อไป จึงต้องรวบรวมสรรพกำลังอย่างเต็มอัตราศึกเพื่อต่อต้านอิสลาม แต่อัลฮัมดุลิลลาฮฺ พวกมันไปประสบความสำเร็จ ทุกวันนี้ก็ยังคงเป็นเช่นนี้อยู่เป็นเหมือนในยุคสมัยเริ่มแรกอิสลามท่านศาสดาผู้ทรงเกียรติไม่ได้เตรียมการเผชิญหน้าพวกปฏิเสธมาก่อน เพราะมีจำนวนน้อย มีเครื่องมือเครื่องมือ น้อย ส่วนฝ่ายตรงข้ามนั้นมีความเพียบพร้อมทุกอย่าง เครื่องมือเครื่องมือพร้อมแต่เมื่ออัลลอฮฺทรงประสงค์ และฝากความหวังไว้กับพระองค์ พวกเขาจึงได้รับชัยชนะ จำนวนคนอันน้อยนิดสามารถเอาชนะกลุ่มคนจำนวนมากได้ ผู้คนซึ่งไม่มีเครื่องมือเครื่องมือที่เหมาะสมสามารถเอาชนะกลุ่มคนที่มีเครือข่ายอยู่รอบคาบสมุทรอาหรับซึ่งไม่ต้องการให้อิสลามอุบัติขึ้นมา คนกลุ่มน้อยและมีปัจจัยน้อยเอาชนะคนกลุ่มใหญ่และมีปัจจัยไม่จำกัดได้ พวกเรา อัลฮัมดุลิลลาฮฺ ตอนนีเรามาประชากรที่พอใช้การได้แล้ว แต่เมื่อต้องเผชิญหน้ากับมหาอำนาจหากปราศจากซึ่งอิสลาม อำนาจ

แห่งอิสลามแล้ว เราถือว่าไม่มีอะไรเลย แต่เมื่อมีอิสลามก็เท่ากับมีทุกอย่าง ด้วยกับการมอบหมายตน
ยังอัลลอฮ์นั่นเอง ที่พวกเขาจะเป็นเหมือนทหารหาญในยุคเริ่มแรกอิสลามที่จำนวนเพียง ๓๐ หรือ
๓๑ คนเท่านั้นแต่เอาชนะคน ๖ หมื่นคนได้ ๖๐ คนต่อ ๖ หมื่นคน เริ่มแรกมีแค่ ๓๐ คนที่ต้องการ
ออกไปรบ จากนั้นก็กลายเป็น ๖๐ คน หกสิบคนที่เขานักสู้เพื่ออิสลาม เป็นนักสู้ที่ผลิตเพื่อพระเจ้า
เอาชนะคนหกหมื่นคนได้ อิสลามทำให้พวกเขามีชัยชนะเหนือคนพวกนั้น

ตอนนี้สภาพของประเทศของเราและสภาพของอิสลามก็เหมือนกับยุคอรุณรุ่งอิสลามนั้น
มีอะบูซุฟยาน มีพรรคพวกอะบูซุฟยานมีคนที่เข้าร่วมกับคนพวกนี้ พวกเขาเข้ามาร่วมมือกันเพื่อ
ต่อกรกับอิสลาม พวกเขาจะไม่ยอมปล่อยให้อิสลามเกิด ตอนนี้ก็เป็นอย่างนี้พวกเขากำลังยื่นหัตถ์
ต่อต้านอิสลามและเจอปิศาจของอิสลาม พวกเขาเข้าใจว่าหากอิสลามเป็นจริงขึ้นมา เป็นจริงตามที่
ควรจะเป็นละก็มือไม้ของพวกต่างชาติและมือไม้ของพวกที่ติดสอยห้อยตามคนพวกนี้ และสนับสนุน
คนพวกนี้ก็จะถูกตัดขาดทันที ต่อไปพวกเขาไม่อาจเข้ามามีอำนาจปกครองในประเทศของเราได้ พวก
เขารับรู้ได้และเห็นถึงพิสัยสงแล้ว แต่ไม่ยอมวางมือ พวกเขาจะไม่ยอมปล่อยให้อิสลามบังเกิดขึ้นมาก็
เหมือน ในสมัยเริ่มแรกอิสลามที่พวกอะบูซุฟยานก็ไม่ยอมปล่อยเรื่องนี้ไว้ พวกเขาวางแผนร้ายด้วย
ข้ออ้างสารพัด ด้วยการอ้างประเด็นปัญหามากมายด้วยการตั้งข้อสังเกต”

“อิสลามคือศาสนาแห่งการเคลื่อนไหว อัลกุรอานอันจำเริญคือคัมภีร์แห่งการขับเคลื่อน
ขับเคลื่อนจากโลกแห่งวัตถุไปสู่โลกแห่งจิตวิญญาณ เป็นการเคลื่อนไหวตามแนวทางแห่งความ
ยุติธรรม เป็นการเคลื่อนไหวเพื่อการสถาปนาธรรมาภิบาล แต่เป็นที่น่าเศร้าพวกที่ต้องการเอาโลก
ตะวันออกเป็นเมืองขึ้นและหวังให้ประชาชาติอิสลามทั้งหลายเป็นข้าทาสบริวาร พวกเขาโหมโฆษณา
จนพวกตะวันออกก็เชื่อคนพวกนั้นนั่นเป็นพวกที่ไม่รู้จักอิสลามและแนวคิดเอกานุภาพของพระเจ้า
เลย”

นักการศาสนาอิสลามคือปราชญ์ขวางกั้นพวกสวาปามโลก

“ชาวยุโรปเข้าใจประเด็นหนึ่งมาอย่างยาวนานว่า ด้วยบทบาทของนักการศาสนาและพลังแห่ง
ความสัมพันธ์ของคนที่มีศาสนาต่อศาสนานั้นเป็นการยากมากที่พวกเขาจะเข้ามามีอิทธิพลเหนือ
รัฐบาลอิสลามอย่างง่ายดาย และช่วงชิงเอาทรัพย์สินสมบัติไปจากมือของพวกเขาอย่างออกอจ และดำเนิน
ตามเป้าหมายของการล่าเมืองขึ้นหรือการแสวงหาประโยชน์ของตน พวกเขาได้ข้อสรุปแล้วว่า
รากเหง้าของความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนกับศาสนาก็คือการเผยแพร่ของนักการศาสนาอิสลาม และ
ด้วยความรักความผูกพันของประชาชนที่มีต่อนักการศาสนานั้นเอง เป็นไปไม่ได้เลยที่จะถอดถอน
ความรักความผูกพันต่อศาสนาของประชาชน พวกเขาประจักษ์แล้วว่า สนธิสัญญาซาบูลุกทำทาย
ด้วยการบอยคอตใหญ่ในสมัยการนำของมัสูมมีร์ชาชิราซีและในที่สุดพวกเขาก็ไม่อาจดำเนินการ
ไปถึงเป้าหมายที่วางไว้ได้นับจากวันนั้นหรือก่อนหน้านั้นพวกเขาได้รับบทเรียนที่ต้องจำไปโดยตลอด
และเข้าใจได้ว่าด้วยอิทธิพลของพวกเขานั้นไม่อาจแย่งชิงทรัพยากรอันมีค่าของประชาชาตินี้ไปได้...”

“อำนาจของนักการศาสนานั่นเองที่พวกเขาได้แลเห็นด้วยตาและประสบการณ์จริงว่า อำนาจของนักการศาสนาสามารถยับยั้งความเสื่อมเสียซึ่งคนพวกนั้นต้องการสร้างขึ้นมา สามารถสกัดผลประโยชน์ซึ่งพวกเขาต้องการยึดไปจากเรา และควบคุมพวกเราไว้ พวกเขาทำได้แค่นี้ ทัศนียภาพในยุคของท่านมีรีซาทำให้พวกเขาเข้าใจได้ว่า ด้วยกับคำพิพากษาหนึ่งเดียวของนักการศาสนาคนหนึ่งซึ่งอยู่ในชนบทในอิรักสามารถคว่ำจักรวรรดิลงได้ ผู้ปกครองในสมัยนั้นพยายามอย่างหนักที่จะรักษาสัญญานั้นไว้ให้ได้แต่เขาก็ทำไม่ได้ประชาชนชาวอิหร่าน ได้ลุกขึ้นต่อต้านและฉีกสัญญาอภัยสนันที่นี้คือประสบการณ์จริงสำหรับพวกเขา ซึ่งได้ประจักษ์ด้วยสายตาว่านักการศาสนาอาวุโสที่อาศัยอยู่ในชนบทคนหนึ่งเมื่อได้เขียนถ้อยความหนึ่งขึ้นมาว่า วันนี้อำนาจที่ชั่วร้ายคือการทำสงครามกับอิมามชะมานก็เกิดคลื่นความคิดที่เรียกร้องคนอิหร่านทุกคน โดยชาห์ต้องเข้าคดียุติปากกาของอาลิมท่านนี้ได้เข้าคดียุติศาสตร์ของวันนั้นได้ พวกเขาได้เข้าใจแล้วว่า จำเป็นต้องรีบเอาอำนาจนี้ออกไปตรงเท่าที่อำนาจนี้ยังคงดำรงอยู่คงไม่ปล่อยให้คนพวกนั้นได้ทำตามใจปรารถนาได้ ไม่ปล่อยให้รัฐบาลที่ถูกกุมบังเหียนได้ทำอะไรตามอำเภอใจตนเอง”

รู้จักพลังอำนาจแห่งอิสลาม

“พลังอำนาจซึ่งพวกเขาเข้าใจว่ามีพลังพอที่จะสกัดกั้นพวกสวาปาม โลกและอำนาจของคนพวกนั้นได้ก็คือพลังอำนาจแห่งอิสลามซึ่งอยู่ในอาณาจักรอิสลามและความเชื่อแบบอิสลามพวกเขาเริ่มต้นค่านหลักการอิสลาม พวกนักเผยแพร่ของพวกนั้นต่างก็ร่วมค่านทุกศาสนาอย่างกว้างขวาง เฉพาะอย่างอิสลาม ในทุกประเทศอิสลาม และพวกเขาต้องการสำแดงอิสลามในรูปแบบอื่น ส่วนตัวประชาชนซึ่งอาศัยอยู่ในประเทศอิสลามและมีความเชื่อแบบอิสลาม พวกเขาก็ต้องการให้คนพวกนั้นหันเหออกจากอิสลาม คูอิสลามไร้ค่าและดูไม่ดี”

“พวกเขากลัวอิสลาม พวกเขาสัมผัสถึงพลังแห่งอิสลาม พวกเขาเข้าใจแล้วว่าอิสลามคืออะไร เข้าใจว่ามหาอำนาจทั้งหลายไม่อาจเผชิญหน้ากับพลังแห่งอิสลามได้”

ความกลัวอิทธิพลของอิสลามในรัฐทั้งหลาย

“สิ่งที่พวกท่านเห็นก็คือ พวกต่างชาติประเภทนี้กำลัง โหมโฆษณาชวนเชื่อต่อต้านอิสลามและสื่อสารมวลชนของกลุ่มนี้ทำงานต่อต้านเราอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ก็เพราะการลุกขึ้นสู้เพื่ออิสลามเราต้องการให้วัฒนธรรมอิสลามแพร่เข้าไปในทุกที่ คนพวกนี้กลัวว่า อิสลามจะก้าวล้ำนำหน้าในประเทศของพวกเขา แล้วคนพวกนี้ก็จะไม่มีที่ยืน”

“ทุกวันนี้ ทุกกลุ่มที่อยู่ภายนอกกำลังทะเลาะกับอิสลามทั้งทางวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ และสื่อสิ่งพิมพ์ของพวกเขา ปัญหานี้มิใช่ปัญหาเรื่องอิหร่าน ถ้าหากเป็นปัญหาเรื่องอิหร่านพวกเขาไม่ต้องให้ความสำคัญมากนัก แต่มันเป็นการเผชิญหน้ากับอิสลามต่างหากมิใช่เผชิญหน้ากับอิหร่าน

แต่เป็นเพราะพวกเขาเข้าใจว่า สิ่งที่เกิดขึ้นในอิหร่านสอดคล้องกับความเป็นตัวตนของอิสลาม มิได้เป็นไปตามที่พวกเขาจะวันตกกำลังอธิบายอยู่”

โจมตีพลพรรคของอิสลามแท้

“มนุษย์นั้นหากได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้นทุกสิ่งทุกอย่างก็จะได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้นไปด้วยหลายปีมานี้ พวกเขาได้เพียรพยายามที่จะไม่ให้มนุษย์เป็นมนุษย์ (สมบูรณ์แบบ) พวกเขาไม่ปล่อยให้มนุษย์คนหนึ่งมีความเป็นมนุษย์อย่างเพียงพอ พวกเขาเห็นแล้วว่า หากพบมนุษย์ที่แท้จริงหนึ่งคน มนุษย์ผู้นั้นก็จักต้องชี้นำประชาชาติหนึ่งได้ และเป็นไปได้ว่า ประชาชาตินั้นคงต้องทำอะไรชุดหุ้ดตาพวกเขาเป็นแน่พวกเขาจึงไม่สบายใจที่จะปล่อยให้คนทั่วไปได้ค้นพบมนุษย์คนหนึ่งที่มีคุณสมบัติเป็นมนุษย์สมบูรณ์แบบ”

บทที่ ๒

วิธีการต่อสู้และแสดงความเป็นศัตรู

หลอกลวงและคู่มือ

“เป็นที่รู้กันว่า ต่อจากนี้ไปพวกสวาปามโลกและศัตรูของประชาคมโลกจะไม่ยอมอยู่นิ่ง พวกเขาจะใช้วิธีการหลอกลวง ล่อหลอก และตีหลายหน้า พวกนักการศาสนาเทียม และผู้รู้ราชสำนัก พวกผู้ปกครองที่ขายตัว พวกชาตินิยม และพวกกลับกลอกได้นำเอาปรัชญาดีฟิซึร์ และการอ้างอิงที่ผิดและหลงประเด็น พวกเขาทำทุกอย่างที่จะปลดอาวุธมุสลิมและพาดพิงไปที่จุดแข็ง เกียรติยศ และอำนาจอันชอบธรรมของประชาชาติมุฮัมมัด”

“มุสลิมจะต้องหาตัวเองให้เจอ หมายถึงต้องเข้าใจว่าตัวเองนั้นมีวัฒนธรรม ตัวเองมีประเทศตัวเองมีสถานะ พวกเขาสอดแทรกเข้าไปในความคิดของเยาวชนคนหนุ่มสาวของเรา เช่นบอกว่า มีแนวคิดหนึ่งซึ่งควรได้รับการแพร่ขยายในที่นี้ แนวคิดที่พวกท่านมีอยู่นั้น ไม่มีอะไรเลย นี่คือการโฆษณาชวนเชื่อที่มหาอำนาจได้ดำเนินการในอิหร่าน พวกเขาได้สร้างวัฒนธรรมหนึ่งขึ้นมาให้เรา ซึ่งเรากลายเป็นคนแปลกหน้าของตัวเอง และพวกเขาก็ได้เอาทุกอย่างที่เรามีอยู่ไป ได้เอาสถานะที่เรา มีอยู่ไป”

หน้าที่ของเราคือการเรียนรู้อิสลาม

“เรามีหน้าที่อันยิ่งใหญ่หนึ่ง มิใช่เพียงเราเท่านั้น แต่เป็นพี่น้องมุสลิมทั้งมวลและก็มีไม่เฉพาะพวกท่านเท่านั้นแต่ต้องเป็นกลุ่มชนทั้งผองทั้งที่อยู่ในอิหร่านและนอกอิหร่านที่มีหลักยึดมั่นอยู่กับอิสลามเรามีหน้าที่อันยิ่งใหญ่ นั่นก็คือ เราต้องนำเสนออิสลามแบบที่ควรจะเป็น อิสลามซึ่งพระเจ้าได้ทรงบอกเอาไว้ อิสลามที่ปรากฏอยู่ในรายงานเรื่องราวต่างๆ และที่อยู่ในอัลกุรอานของเราให้แก่ประชาชนทั่วไป และเราต้องนำเสนออิสลามนั้นแก่ชาวโลกด้วย ความเป็นตัวตนของอิสลามนั้นมีอิทธิพลที่ยิ่งใหญ่กว่าอาวุธยุทธโศปกรณ์ใดๆ สิ่งที่จะบังเกิดขึ้นได้ด้วยการจี้น้ำก็คืออิสลามได้เปลี่ยนหัวใจของผู้คนได้ งานอย่างนี้และศิลปะเช่นนี้มาจากหลักการของอิสลาม อาวุธยุทธโศปกรณ์ไร้ซึ่งความสามารถที่จะทำได้ พวกท่านก็เห็นแล้วว่าประเทศมหาอำนาจทั้งหลายทุกวันนี้กำลังเผชิญกับสิ่งที่เรียกว่าความปราชัย”

สถาปนาความเป็นหนึ่งเดียวระหว่างพี่น้องมุสลิม

“จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้หลักธรรมคำสอนของศาสนาอิสลามดังที่อิสลามได้มีบัญญัติว่า ศรัทธาชนทั้งหลายไม่ว่าจะอยู่ ณ แห่งหนตำบลใดก็ตาม พวกเขาเป็นพี่น้องกัน อิสลามได้มีบัญญัติว่า พวกท่านต้องยึดเหนี่ยวสายเชือกแห่งอัลลอฮ์ ต้องไม่แตกแยกกัน อีกทั้งยังมีบัญญัติในเรื่องความขัดแย้งซึ่งกันและกัน มิเช่นนั้น พวกท่านก็จะอ่อนแอ เมื่อใดก็ตามที่พี่น้องมุสลิมทั้งหลายสามารถปลดแอกจาก

ทรงเลืบของมหาอำนาจและรัฐบาลของพวกเขาที่นำมาซึ่งความเสื่อมแล้ว ซึ่งนั่นก็คือการตอบสนอง
ต่อพระบัญชาของพระเจ้า สิ่งนี้เป็นการเรียกร้องเชิญชวนของพระองค์ พวกเขาได้ตอบรับการเรียกร้อง
เชิญชวนนี้ นับตั้งแต่อรุณรุ่งแห่งอิสลามตราบจนกาลอวสาน”

“...อิสลาม คือศาสนาแห่งการเคลื่อนไหว
อัลกุรอานอันจำเริญ คือคัมภีร์แห่งการขับเคลื่อน
ขับเคลื่อนจากโลกแห่งวัตถุไปสู่โลกแห่งจิตวิญญาณ
เป็นการเคลื่อนไหวตามแนวทางแห่งความยุติธรรม
เป็นการเคลื่อนไหวเพื่อสถาปนาธรรมาภิบาล...”

ความเพียบพร้อมและศักยภาพแห่งอิสลาม
ความก้าวหน้าและความเป็นประชาธิปไตยในอิสลาม
อิสลามคือหลักประกันความผาสุกและเสรีภาพของมนุษยชาติ

อิสลามเป็นเนื้อเดียวกับการเมืองบริสุทธิ์
การเมืองในอัลกุรอาน และอัลชะเคีย
ความสัมพันธ์ระหว่างศาสนบัญญัติและภาคพิชกรรมกับการเมือง

การแยกศาสนาออกจากการเมือง
อิสลามของพวกเขาชอบสบายและชอบประนีประนอม
ผลของการไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับการเมืองที่มีผลต่อสังคมอิสลาม

ผู้ปกป้องอิสลามแท้
พวกด้อยโอกาสทั้งหลายคือสหายของขบวนการของศาสนทูต
นักการศาสนากับการยืนหยัดต่อต้านสมุนของนักล่าอาณานิคม

อิสลามขัดแย้งกับผลประโยชน์ของพวกนักล่าอาณานิคม
รู้จักพลังอำนาจของอิสลาม
ความกลัวอิทธิพลของอิสลามในรัฐทั้งหลาย